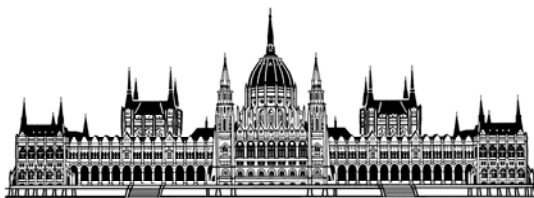

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	9515
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Ikotity István</i> (LMP)	9515
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	9517
<i>Soltész Miklós</i> (KDNP).....	9518
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	9520
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	9522
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	9524
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	9526
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	9528
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> (Fidesz).....	9529
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	9531
A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2015. március 3-i ülésnapján elfogadott „Egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról” szülő törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája	9533
Felszólalók:	
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	9533
<i>Gyüre Csaba</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője	9534
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	9536
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	9537
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	9540
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	9541
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	9543
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> (Fidesz).....	9544
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	9545
<i>Dr. Kovács Zoltán</i> (Fidesz).....	9546
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	9546
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	9547
Határozathozatal a módosító javaslatról	9548
Zárószavazás	9548
A brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyon biztonságba helyezéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	9548
Zárószavazás	9548
A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múgró, Múúzó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	9548
Zárószavazás	9549
A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9549
A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	9549
A Bethlen Gábor Alap 2013. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat határozathozatala	9550
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9550

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	9550
A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	9551
Az Országos Fogytékosságügyi Programról (2015-2025.) szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	9551
A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében, és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	9552
Zárószavazás	9552
Felszólaló:	
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9553
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	9553
Határozathozatal a módosító javaslatokról	9553
Zárószavazás	9553
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	9553
A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	9554
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	9554
Felszólalók:	
Dr. Szűcs Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9556
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9557
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9559
Sallai R. Benedek (LMP)	9561
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	9563
A magyar védőnők napjáról szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája.....	9564
Dr. Kovács József (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	9564
Felszólalók:	
Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	9567
Dr. Bene Ildikó , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9568
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9570
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9573
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9575
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9580
Gúr Nándor (MSZP).....	9582
Dr. Varga László (MSZP)	9583
Sallai R. Benedek (LMP)	9584
Kiss László (MSZP)	9588
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	9589
Sallai R. Benedek (LMP)	9590
Vágó Sebestyén (Jobbik)	9591
Kiss László (MSZP)	9592
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	9593
A Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló országgyűlési határozati javaslat általános vitája	9595
Hende Csaba honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója.....	9596
Felszólalók:	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9598

Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9602
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9608
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9610
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9614
Szelényi Zsuzsanna (független).....	9619
Kósa Lajos (Fidesz).....	9623
Dr. Schiffer András (LMP).....	9624
Demeter Márta (MSZP).....	9625
Szelényi Zsuzsanna (független).....	9626
Németh Zsolt (Fidesz).....	9627
Bana Tibor (Jobbik).....	9631
Kónya Péter (független).....	9634
Dr. Schiffer András (LMP).....	9636
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz).....	9637
Sallai R. Benedek (LMP).....	9639
Kiss László (MSZP).....	9643
Demeter Márta (MSZP).....	9644
Kósa Lajos (Fidesz).....	9646
Sallai R. Benedek (LMP).....	9650
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	9651
Németh Zsolt (Fidesz).....	9655
Sallai R. Benedek (LMP).....	9657
Kósa Lajos (Fidesz).....	9658

A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	9659
Hende Csaba honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója.....	9659

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9664
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9668
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9673
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9674
Kónya Péter (független).....	9678
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	9682
Demeter Márta (MSZP).....	9686
Kósa Lajos (Fidesz).....	9688
Demeter Márta (MSZP).....	9692
Kósa Lajos (Fidesz).....	9692
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	9693

Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	9694
--	------

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	9699
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója.....	9699

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	9700
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9702
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9703
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9706
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9707
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	9712
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	9713
Szilágyi György (Jobbik).....	9716
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	9718
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	9720

Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnökének válasza.....	9721
---	------

A Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában, Moszkvában, 1970. július 10-én aláírt és 1990. december 20. napján módosított Egyezmény és az Egyezményhez csatolt Alapszabály, továbbá az ezek módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Jegyzőkönyv részes államává váláshoz kiadott értesítések kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	9721
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	9722
Felszólalók:	
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9723
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9724
Szilágyi György (Jobbik).....	9727
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9729
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9731

A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	9732
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	9732
Felszólalók:	

Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	9734
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	9738
Kiss László (MSZP)	9741
Heringes Anita (MSZP).....	9742
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9745
Gúr Nándor (MSZP).....	9748
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9749
Szilágyi György (Jobbik).....	9750
Boldog István (Fidesz)	9755
Gúr Nándor (MSZP).....	9756
Boldog István (Fidesz)	9761
Kiss László (MSZP)	9761
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9762
Kiss László (MSZP)	9763
Szilágyi György (Jobbik).....	9768
Boldog István (Fidesz)	9771
Gúr Nándor (MSZP).....	9772
Szilágyi György (Jobbik).....	9772
Demeter Márta (MSZP)	9773
Kiss László (MSZP)	9775
Gúr Nándor (MSZP).....	9776
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	9776

Napirenden kívüli felszólaló:	
Mirkóczy Ádám (Jobbik)	9779

Az ülésnap bezárása	9782
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE és DR. ZOMBOR GÁBOR emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
17. ülésnapja
2015. március 31-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, munkatársainkat. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 17. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Ikotity István képviselő úr, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportjából: „Problémák és veszélyek az iskolákban” címmel. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy idézettel kezdem: „7 óra 25-kor, amikor leszálok a buszról, már egy csoport, körülbelül 20-25 fő áll a sulí előtt és szív. Utána ez folytatódik minden szünetben, már nem a sulí előtt, hanem bent az iskolában, dohányzásra kijelölt helyen vagy a WC-ben. Sunyisan csinálják, mert vágott dohány közé keverik a drogot, majd rendes, igazi hüvelybe töltik be. Pont úgy néz ki, mint egy sima cigareta. A diákok több mint a fele szív minimum.”

Ez az idézet egy diák beszámolója abból a riportból, ami nemrég jelent meg az egyik internetes portálon, és lesújtó képet ad a vidéki Magyarország szociális és egészségügyi állapotáról. A probléma nem egyedi, sajnos egyre több ilyen esetről hallani. A helyzet azért is súlyos és veszélyes, mert az egyelőre legális szerek, újabbnál újabb dizájnerdrogok szabadon terjedhetnek az iskolákban is. Ezeket nem lehet tiltólistára venni, mert százféle verziójuk ismert, és amúgy is folyamatosan változtatják a kémiai összetevőiket.

A kormány 2013-ban tűzte maga elé azt a célt, hogy Magyarország 2020-ra kábítószermentes ország legyen. Már azt sem lenne nehéz vitatni, hogy ezt a célt megfogalmazó anyag mennyire alkalmas a hazai droghelyzet javítására, vagy egyáltalán az ilyesfajta célkitűzés mennyire reális. De most inkább arra szeretném felhívni a kormány figyelmét, hogy mindezek ellenére milyen irányba halad a valóság. A dizájnerdrogokra nem szabad úgy tekinteni, mint unatkozó, jómódú fiatalok szórakozására. Ennél sokkal nagyobb és elterjedtebb problémáról van szó, hiszen nap mint nap szembesülünk vele, hogy országszerte egyre több középiskolában és általános iskolában okoznak problémát az új kábítószerek. Rohamléptekkel terjednek az ország azon részein, ahol egyre rosszabbak a kilátások.

Az előbb említett példa sem a budapesti éjszakai, hanem egy kilátástalan helyzetű kisvárosban játszódik. Az interneten most is elérhető honlapokon bárki könnyen megrendelheti magának a drogot csupán néhány ezer forintért. Az oldal magát úgy reklámozza, hogy az egyetlen, teljesen legális, C-listamentes, semmilyen tiltott anyagot nem tartalmazó szert árulja, miközben az is szerepel a honlapon, hogy emberi és állati fogyasztása tilos és életveszélyes, csak 18 éven felülieknek; termékeink irritáló, mérgező hatásúak, védőfelszerelés használata javasolt, gyermektől távol tartandó, kizárólag kertészeti célra, növények tápanyag-felhasználására vagy emberi, állati fogyasztásra alkalmatlanok és veszélyesek.

Miközben nyilvánvaló kábítószer-terjesztési céllal hozták létre az oldalt, ennyi elég a legális drogterjesztéshez, hogy leírják, kizárólag kertészeti célra szabad felhasználni, emberi fogyasztásra életveszélyes. Még mindig szabadon működhet ez az oldal? A helyzet tehát úgy áll, hogy a kihirdetett stratégia jegyében formálódó drogmentes Magyarországon minden nehézség nélkül, legálisan rendelhetők ezek a drogok; holott a kockázatok és károk összemérhetetlenek más szerekhez képest.

Érdemes lenne megvizsgálni, hogy mi vezetett idáig. Milyen szerepe van a kormány drogpolitikájának abban, hogy egy sokkal veszélyesebb és kiszámíthatatlan következményekkel járó drog ellenőrzetlenül terjed mindenhol, már az iskolákban is? Valószínűleg mást is kellene tenni a drogok okozta halállal való riogatás és büntetéssel való fenyegetőzés mellett, mert már a hazai tapasztalatok is azt mutatják, hogy ez így nem fog sikerülni.

Az iskolai drogprevenciós előadásoknak jelen formájukban nincs túl nagy elrettentő hatásuk, ráadásul a prevencióra szánt összeg jelentősen csökken. Ha pedig a dizájnerdrogokhoz hasonlóan új, még veszélyesebb szerek rohamos terjedésnek indulnak, akkor nem lesz kétséges, hogy ki a felelős. Ki a felelős azért, hogy más európai országoktól eltérően Magyarországon ilyen nagy teret nyertek a dizájnerdrogok? Az általános kormányzati nemtörődomség és a segítség hiánya. Az iskolák tehetetlenek, a pedagógusok magukra vannak hagyva, eszköztelenek.

Egy valóban felelős kormány nem várhat csendben ilyenkor, meg kell tudni állítani az új drogok terjedését, hallgatásával, tétlenségével nem szabad súlyosbítani a helyzetet. Most nem hangzatos, de megvalósíthatatlan, haszontalan vagy éppen kifejezetten káros ötletek lobogtatásának van itt az ideje. Ki kell mondani, hogy nagy a baj. Utána pedig szakmailag elfogadható és hatásos lépéseket kell tenni.

Kérdés, hogy belátja-e a kormány a kudarcát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és kijön-e az eddigi zsákutcából. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan problémáról beszélt a képviselő úr, amivel mindenki tisztában van, és nemcsak Magyarországon probléma, nemcsak az iskolán belül és iskolán kívül, nemcsak a környező országokban, nemcsak Európában, de az egész világon, főleg a fejlett nyugati világban óriási probléma a kábítószer-terjedése, az, hogy bűnszövetkezetek egyre nagyobb mennyiségben szállítják ezeket a kábítószer-eket, és sokan fogyasztják ezt a nyugat-európai, közép-európai vagy észak-amerikai világrészekben.

Ezzel szemben a kormány igyekezett a lehető leghatékonyabban fellépni. Három iránya van, a mi fellépésünknek: az egyik nyilvánvalóan a felvilágosítás, azokkal való fontos foglalataskodás, akik még nem próbálták, nem foglalkoztak ezzel a szerrel. Ön is, ha elolvasta volna a nemzeti drogellenes stratégiát, amit kritizált, tudhatná, hogy az egyik legfőbb beavatkozási területe, amit újdonságként is említ korábbi stratégiákhoz képest, pontosan az, hogy azokkal nagyon fontos foglalkozni, akik maguk nem próbálták ki a kábítószer-eket, hogy őket erősítsük meg, hogy ők járnak a jó úton, a helyes úton, és ne is lépjenek arra az útra, amiből kábítószerfüggővé válnak.

Ehhez képest nyilván a kipróbálóknál is a felvilágosítás az egyik legfontosabb, amikor abban az élethelyzetben vannak, a függőknél az orvosi kezelés, azoknál pedig, akik drogkereskedelemmel foglalkoznak, ott a legszigorúbb büntetés az az út, amit a kormány javasol és el is fogadott az elmúlt években. Ön nem ült itt az előző ciklusban, nem volt itt akkor, amikor a büntető törvénykönyv több ütemben is szigorodott, több ütemben is a kábítószer-kereskedőkkel szemben egyre szigorúbb szankciókat hozott, sőt, ami még fontosabb, hogy azokat a kibúvókat vette ki a törvényi tényállásból, ami alapján egy kábítószer-kereskedő, aki más emberek életét tette tönkre, és akár a halálba is segítette őket, azon emberek kibúvóit kiszedtük a büntető törvénykönyvből. Bízunk benne, hogy ez kellő elrettentő hatással lesz, bár bizonyára a nemzetközi büntetőjogi együttműködés ugyanolyan fontos.

Ami a dizájn drogok kérdését illeti, az egész világon nagy probléma ezen drogok terjedése, hiszen sokkal veszélyesebbek. Azért is veszélyesebb, mert könnyebben hozzáférhető, sokszor olcsóbb, van olyan, amiből 500 forintért, 2 ezer forintért lehet egy-egy adagot megszerezni, ugyanakkor a hatásai sokkal kiszámíthatatlanabbak, sokkal könnyebben lehet túladagolás miatt valakinek az élete is veszélyben emiatt, tehát minden szempontból sokkal veszélyesebb, mint az eddigi fölbukkant anyagok.

(9.10)

Ezért a kormány reagált erre, és megfordította az eddigi szabályozás logikáját, egy C-listát vezetett be, amely nemcsak a kábítószer-eket magát, hanem az

összetevőt, a törzsképletet rendeli büntetni, azt szankcionálja. Nyilvánvalóan itt egy versenyfutás van a kábítószer-előállítók és a jogi szabályozók között, de ez az Európai Unión belül is az egyik legkorszerűbb és legrugalmasabb tényállási elem vagy pontosabban szabályozási mód. Az elmúlt évben három ütemben több tucatnyi anyagot tettünk föl erre a C-listára, pontosan azért, hogy büntethetővé váljanak.

Ön is emlékszik arra, hogy milyen állapotok voltak itt 2010-ben, képviselő úr, amikor a Nagykörút egyik mellékutcájában lehetett olyan boltokat nyitni, vagy ha jól emlékszem, a Fehérvári úton, Bel-Budának egy frekventált részén, ahol nyilvános üzletekben próbálták árulni ezeket a kábítószer-eket. A rendőrség hatékony fellépése és a jogi szabályozás szigorítása nyomán ezeket a boltokat sikerült bezárni.

Egy óriási versenyfutás, amit ön mond, hogy akár külföldi szervereken levő, sőt elsősorban külföldi szervereken levő honlapokról árulják ezeket a szereket, és futárokkal juttatják el sok helyre. Ez szintén olyan része, ahol nemzetközi büntetőjogi együttműködésre van szükség. De az, hogy ennek a szankcionálása megteremtődött, hogy itt valamelyest az óriási lemaradásból már a nyomába kerültünk a kábítószer-bűnözőknek, azt hiszem, az elmúlt négy év büntető jogszabályai módosításának az eredménye.

De ami a leghatékonyabb, az nyilván nem a büntetőjogi szankció, hanem a megelőzés, hiszen akkor tudunk igazán fellépni a kábítószer-bűnözés ellen. A nemzeti drogellenes stratégia is ezt a célkitűzést fogalmazta meg. Ezért jutott el, hol jobb, hol kevésbé jobb módszerekkel, de az iskolák 80 százalékába valamiféle kábítószerrel kapcsolatos felvilágosító csoport, módszer, akkreditált tananyag, pontosan azért, hogy ezeket a fiatalokat megpróbáljuk még idejekorán képbe hozni, hogy milyen veszélyeket jelent a kábítószer-ekhez való nyúlás, ezeknek a szer-eknek a használata.

Az egyik háttérintézményünk felelős azért, hogy ezeket a képzéseket, ezeket a képzőhelyeket akkreditálja. Jó pár tucatnyi ilyen képzőhely van vagy képző intézmény, amely megjelent az iskolákban, de nyilvánvalóan, ahogy ön is tudja, hiszen a hírekben is szerepelt, ennek a nemzeti drogellenes stratégiának a következő két éves akcióterve április folyamán a kormány asztalára fog kerülni, és bízunk benne (*Az elnök csenget.*), hogy ahogy eddig sikerült a drogbűnözők és a halálba segítők nyomába lépni, úgy a fiatalokat jobban sikerül megvédeni a következő két évben is. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Soltész Miklós képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, államtitkár úr: „Humanitárius segítségnyújtás Kárpátaljának és Ukrajnának” címmel.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Al-

lamtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, az ukrainai válság és fegyveres konfliktus nagyon sokaknak a humanitárius segítségnyújtó gondolatát és nemcsak gondolatát, hanem a segítségét is elindította, hiszen ez a konfliktus kihat egyrészt Ukrajna gazdaságára, kihat az ottani családok megélhetésére, és ami nekünk talán leginkább fontos, kihat a kárpátjai magyar közösség teljes egészének az életére, helyben maradására, megmaradására.

Bizonyára többen is nyomon követik ezt, azért érdemes felidézni, hogy a gazdasági válság következtében az elmúlt hónapokban a rezsiköltségek a 3-4-szeresére emelkedtek, az élelmiszerárak is megsokszorozódtak az elmúlt hetekben, hónapokban, és ezzel párhuzamosan sajnós, de ellentétes irányban a nyugdíjak, a bérek elértéktelenedése indult el, amelynek következtében a nyugdíjasok nyugdíja 10-12 ezer forintnyi hirtvénynek elegendő, és ugyanígy a bérek is sajnós nagyon alacsonyak. Ennek következtében az emberek elszegényedése látványosan és napról napra egyre inkább szembetűnő.

A kelet-ukrainai fegyveres konfliktus pedig családok tízezreit érinti. Érinti ukrán emberek életét, érinti orosz emberek életét, és érinti magyar emberek, magyar családok életét. Amivel személy szerint én magam is szembesültem: sérültek, sebesültek, adott esetben a frontról visszaérkező katonák nyomora, családok nyomora, és ami talán még szomorúbb: egyre több árva gyermek, akik bizony az ellátórendszer nehézségét is okozzák, de hát itt az emberességi kérdés a legnagyobb, amiben mindenképp segítenünk kell.

Éppen ezért is fontos az, ami Magyarországon történt az elmúlt évek, illetve hónapok során is. Fontos a karitatív szervezetek összefogása, a kormány döntései a támogatási rendszerben, az egyházak felajánlásai, és hozzáteszem, mindenkinek, aki ezen a területen akár egyéni emberként, akár közösségként segít, és a Kárpát-medencében élő magyarság összefogása is azt szolgálja, hogy az ottani magyaroknak és az ottani emberek életét egy kicsit segítsük és a helyben maradást szolgáljuk.

Éppen ezért, ha megengedik, felsorolnám azokat az eddigi lépéseket, amelyek eddig is megtörténtek Kárpátalja és az ukrán emberek érdekében, és amelyekre persze a jövőben is óriási nagy szükség lesz.

Tél előtt a karitatív szervezetek teljes összefogásával egy olyan akció indult el, amely részben kazánok beszerzését szolgálta Kárpátalján, részben pedig a téli tüzelőanyag beszerzését, vásárlását, amelynek, mondhatom így, hogy eredményeképpen az a nehéz időszak, amely mögöttünk áll most már, azért egy fokkal elviselhetőbbé vált az ott élő emberek számára.

A kormány néhány hete döntött 85 millió forint támogatás eljuttatásáról, amelyet a Katolikus Karitás az ottani karitatív szervezeteken keresztül - a Református Szeretetszolgálaton, a Máltai Szeretetszolgálaton és a Katolikus Karitászon keresztül - juttatja el azokhoz a családokhoz, amelyek a leginkább érintettek a konfliktusban, ahol adott

esetben sérült, adott esetben elhunyt családapa is van, és ahol az így kieső jövedelem, a családapa által kiesett jövedelem még inkább sújtja és nehezíti a családok életét.

Március 15-én a katolikus egyház a vasárnapi gyűjtését teljes egészében Kárpátaljának gyűjtötte és ajánlotta föl. Mindenképp ez is óriási segítség. Itt kell megköszönöm azoknak az egyéneknek, közösségeknek a gyűjtését is, amelyet különböző módokon juttattak el Kárpátaljára az elmúlt hetekben, hónapokban. De sokszor nehézségekbe ütközött mindez az ukrán hatóságok nehézkés hozzáállása miatt, és éppen ezért egy óriási nagy lépés az, ami most megtörtént, és itt köszönöm az ukrán nemzetiségi szószólónak, nemzetiségi önkormányzat elnökének, hogy közbenjártak, hogy most már egy konvoj segítségével tudjuk eljuttatni azokat a felajánlásokat, amelyeket a karitatív szervezetek, így a Katolikus Karitás, a Református Szeretetszolgálat, a Máltai Szeretetszolgálat, a Vöröskereszt és a Baptista Szeretetszolgálat közösen gyűjt.

Én köszönöm mindenkinek az eddigi felajánlását, köszönöm akár a pénzbeli, akár a természetbeni adományokat, és továbbra is biztatok minden magyart a Kárpát-medencében, hogy az a segítségnyújtás (*Az elnök csenget.*) továbbra is kárpátjai, magyar, ruszin, ukrán és a Kárpátokon túli ukrán embereknek is tovább is folytatódjék.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. (*Taps a kormánypartti sorokból és a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Képviselő úrnak is megköszönhetjük, hiszen államtitkárként a kormányzaton belül is élére állt ezeknek a kezdeményezéseknek, úgy is, mint civil ügyekért, egyházügyért felelős államtitkár, és segíti mindenhol azokat az embereket, akik tenni akarnak másokért.

Hadd mondjam el egy személyes élményemet, és ezáltal hadd köszönjem meg nagyon sok mindenkinek Magyarországon azt, hogy mennyit tett a kárpátjai magyarságért, hiszen ahogy ön is említette, három héttel ezelőtt a katolikus templomokban vasárnap gyűjtés volt, és rá egy héttel nálunk is kihirdették, hogy nagyobb összeg gyűlt össze, mint valaha a templom történetében bármilyen célra, és nem 10-20 százalékkal nagyobb, hanem többszöröse gyűlt össze.

Ez azt jelenti, hogy a magyar állampolgárok mindnyájan, akik itt élünk, látjuk és érezzük, hogy mennyire nehéz a helyzet Kárpátalján, mennyire nehéz a helyzet Ukrajnában. Nem is volt az utóbbi évtizedekben olyan magyar csoport, olyan magyar közösség, amely ennél nehezebb helyzetbe került

volna. Úgy látom, hogy a híradásokból, a különböző személyes ismeretségekből ki-ki már tisztában is van ennek a helyzetnek a tényleg példanélküliségével, és ezért akár egy templomi gyűjtés során is többszöröse gyűlt össze, mint bármilyen más célra, bármikor ezekben a közösségekben.

(9.20)

De nyilvánvalóan a katolikus templomokon kívül más közösségekből más személyek is azoknak a szervezeteknek, amelyeket a képviselő úr felsorolt - akár egyházi, akár világi jótékony szervezeteknek -, nagyon sok adományt juttatott el akár természetben, akár pénzadományként. Tehát én azt mondom, hogy eddig is nagyon sok honfitársunknak köszönhetjük meg, hogy szolidáris volt a kárpátaljai magyarokkal és segítségükre volt. Hiszen nekünk is az a legfontosabb, hogy a kárpátaljai magyarok - és mindenki más, aki Kárpátalján él - a szülőföldjükön érezzék magukat biztonságban, márpedig ez az elmúlt időszakban igencsak veszélybe került. Valamennyi kárpátaljai magyart - már aki kérte, azokat a kárpátaljai magyarokat - a kettős állampolgárság is védi, ettől függetlenül nekünk az lenne a fontos, hogy mindenki a szülőföldjén legyen biztonságban.

A kormány, ahogy ön is mondta, több mint 80 millió forintot juttat el karitatív szervezeteken keresztül a Kárpátalján élők számára, de fontos megjegyezni, ha az intézményhálózat fenntartását nézzük - ami azért fontos, mert Kárpátalján az ukrán állam nem támogatja sem az egyházi, sem pedig a magyar intézményeket ugyanolyan kvótával, mint az állami intézményeket, tehát teljes mértékben magánpénzekből vagy magyar állami dotációból kell fenntartani ezeket az intézményeket -, itt a „nemzeti jelentőségű intézmények” program keretében a tavalyi évben is 602 millió forintot biztosított a magyar költségvetés erre. Az ottani líceumokat, az ottani magyar óvodákat az odajáró gyerekek szülei és a magyar állam tartja fenn, nem beszélve a II. Rákóczi Ferenc Főiskoláról, ahol az idén megemelt összegű támogatást sikerült fejkvóta alapján eljuttatni az ott tanuló magyarokhoz.

Szombaton én magam is találkoztam Kárpátaljáról jött ifjúsági vezetőkkel. Kolozsváron voltam, Európa ifjúsági fővárosában - mármint az idei évben Kolozsvár Európa ifjúsági fővárosa -, és ebből az alkalomból mondták el azt, amire képviselő úr is utalt, hogy a következő hónapokban az áram és a gáz ára az IMF-megállapodás és más, Ukrajnával kötött nemzetközi megállapodások alapján négyeszeresére, illetőleg hétszeresére fog emelkedni. Tehát egyrészt a probléma a hiperinfláció, az, hogy a bérek és a nyugdíjak értéke a töredékére csökken. Másrészt gond, hogy az alapvető élelmiszerek és ruhák ára a többszörösére nő a boltokban és nehezen megfizethető. De ezek még valamilyen módon az ön által is említett karitatív szervezetek támogatásával valame-

lyest legalább részben pótolhatók. És államtitkár úr működött közre abban - ezt is köszönjük -, hogy a segélyszervezetek határon való átléptetésében is adminisztratív segítséget kapjanak, hogy akik valamilyen adományt összegyűjtöttek, azt átjuttassák a határ túloldalára.

De ennél nagyobb problémát jelent, hogy mivel a fizetésük valós értékben a harmadára esik vissza, és közben óriási mértékben nő a közüzemi díjak ára, magának a lakásnak a fenntartása is veszélybe kerül. Éppen ezért fontos a pénzadományok eljuttatása, hiszen a forintban vagy euróban mért pénzek értéke most nagyobb, hiszen mellette a hrvnyia értéke nagymértékben visszaesett. Úgyhogy fontos, hogy ezek az adományok eljussanak oda, hiszen az alapvető létfenntartási, lakásfenntartási költségeket nem fogják tudni kifizetni a Kárpátalján és Ukrajna más területein élők sem.

Szintén probléma, hogy a munkaképes korú férfilakosság elvándorol, pontosan azért megy el más településre, hogy a sorozáshoz ne találják meg őket. Ez pont azokat vonja ki Kárpátaljáról, akik egyébként a család fenntartásáról gondoskodni tudnának. Emellett többes nagyságrendben érkeznek Kelet-Ukrajnából a menekültek, akiknek szintén segítséget kell nyújtani az ottani szociális szervezeteknek. Ezért volt fontos az az intézkedéssorozat, amelyben államtitkár úr motorként működött közre a kályhaprogramtól a több mint 80 milliós juttatásig.

Azt gondolom, erre sajnos még sokszor vissza kell térnünk itt a parlamentben is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, Magyar Szocialista Párt: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt három hétben láthattuk, hogy Orbán Viktor brókerkormányja hogyan hagyott magára több mint 30 ezer embert, akiknek a pénzét egy államilag felügyelt piacon ellopták. Láthattuk, hogy Orbán Viktor brókerkormányja hogyan biztosított egy fideszes milliárdos brókernek több mint két hetet arra, hogy kimenthesse a vagyonát, kismizmizhesse a hitelezőit, és eltüntethesse a bizonyítékokat. És most láthatjuk azt is, amikor a Fidesz és a brókerkormány megpróbálja úgy beállítani a botrányt, mintha a károsultak lennének a felelősök azért, hogy elveszítették a pénzüket. Hiszen Orbán Viktor azt mondja, ő megérezte a bajt, így a kisbefektetőknek is meg kellett volna érezni, hogy baj lesz a befektetéseikkel. Ekkora cinizmust még nem látott a világ!

Szögezzünk le két dolgot! 1. Nem a Quaestor-károsultak tehetnek arról, hogy nincs meg a pénzük. Nem a kisbefektetőket kell azért hibáztatni, hogy egy államilag ellenőrzött és felügyelt piacon működő

társaság ellopja az emberek pénzét, különösen akkor, ha az érintett társasággal a kormány is nagyban üzletelt, a tulajdonosa pedig köztudottan jó kapcsolatokat ápolt kormánytagokkal, fideszes politikusokkal. Ebben sokkal inkább felelőssége lehet a csaló fideszes brókereknek, a bennfentes információval visszaélő Orbán-kormánynak, a rosszul működő pénzügyi felügyeletnek és a késlekedő ügyészségnek.

2. Fontos a felelősök megtalálása és felelősségre vonása is, de ennél fontosabb, hogy a károsultak azonnali és teljes kártérítésben részesüljenek. Azonban sem Orbán Viktor brókerkormány, sem a brókerkormányt támogató Fidesz nem nyújtott be olyan javaslatot, amely biztosítaná a befektetések gyors és teljes mértékű megtérítését. A mai napon megszavazandó törvényjavaslat is csak részleges megoldást nyújthat, és évekre elnyújtott eljárásokat vetít előre. Az pedig teljességgel bizonytalan, hogy a BEVA fizet-e egyáltalán bármit is a Quaestor-károsultaknak. Röviden: lehet, hogy felelős egyszer lesz, de pénz akkor sem biztos. Ezt nyújtja Orbán Viktor brókerkormány a Quaestor-károsultaknak. Az MSZP ugyanakkor azt akarja elérni, hogy a Quaestor-károsultak biztosan hozzájuthassanak a megtakarításaikhoz, akkor is, ha az elkobzott vagyon erre nem elég, és akkor is, ha a BEVA nem fizet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék egy eddig el nem hangzott szempontot a figyelmükbe ajánlani. Az állami felügyelet felelősségét nem lehet megkeverni a fideszes brókerbotrányval kapcsolatban, a Magyar Nemzeti Banknál ugyanis minden adat rendelkezésre állt ahhoz, hogy ki tudja szűrni, ha az engedélyezett számú kötvénynél több vagy kevesebb került kibocsátásra. A brókerházak, egyéb értékpapír-forgalmazók családi lehetőségeinek megakadályozása érdekében ugyanis ezeknek a cégeknek 2009 óta naponta kell részletes adatokat szolgáltatniuk a felügyelet felé, amely adatokat a Magyar Nemzeti Bank folyamatosan ellenőriz. Minden ügyfél kereskedési napi nyitóállománya, mozgása és záróállománya is rendelkezésre állt elektronikus formában a Magyar Nemzeti Banknál egyedi darab és piaci érték szerint is, tehát minden rendellenes mozgás azonnal kiszűrhető lett volna.

Az elszámolóházi feladatokat ellátó KELER Zrt.-nél is megtalálhatók a kereskedési adatok az elektronikus nyilvántartásban, amelyekre a KELER Zrt. szintén tájékoztatást nyújt a Magyar Nemzeti Banknak. Mivel e két szervezeten keresztül az államnak minden lehetősége megvolt az értékpapírmozgások napi szintű kontrolljára, a fiktív kibocsátások, illetve a vásárlások felfedésére, ezért a brókerkormány és a Magyar Nemzeti Bank nem háríthatja át a szakmai-atlansága és felelőtlensége miatt okozott kárt az átlagemberekre, kisvállalkozásokra. Egyértelműen felmerül a közigazgatási hatáskörben megvalósított károkozás esete.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP mindezek alapján felszólítja Matolcsy Györgyöt, a Magyar Nemzeti Bank elnökét, hogy végre álljon elő és is-

merje el a pénzügyi felügyelet felelősségét az ellenőrzési kötelezettséggel kapcsolatos mulasztásban, és gondoskodjon a Quaestor-károsultak befektetéseiért megtérítéséről. Erre megvan a jogalap, a közigazgatási hatáskörben megvalósított károkozás esete, amit mulasztással is meg lehet valósítani.

Amennyiben erre a Magyar Nemzeti Bank nem hajlandó, a Magyar Szocialista Párt jogi segítséget fog nyújtani a Quaestor-károsultaknak ahhoz, hogy a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzési kötelezettségének elmulasztásából eredő kárral kapcsolatos felelősségét a bíróság megállapíthassa, és az okozott kárt a Magyar Nemzeti Bankkal megtéríttesse. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzottakra Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt az MSZP itt nagy hangon és alaptalanul követelőzne és vádaskodna, azt javaslom, hogy előbb válaszoljanak néhány kérdésre, amiket itt szeretnék megismételni és feltenni. *(Gógös Zoltán: És hogyan válaszoljunk?)* Miért szüntette meg a Magyar Szocialista Párt kormánya 2004-ben a pénzügyi intézmények és vállalkozások időszakonkénti kötelező ellenőrzését? Miért szüntette meg? Válaszoljanak rá! *(Folyamatos moraj az MSZP soraiban.)* A következő kérdés az, hogy miért csináltak a szocialista brókerháznál, a Buda-Cashnál 2010 májusában, a választások eredményének ismeretében áellenőrzést, és miért próbálták öt évig kimenteni a szocialista brókerek tevékenységét. Kérem válaszoljanak!

(9.30)

A következő kérdés: mondják meg nekem, hogy a szocialista Magyar Nemzeti Bank elnöke, Simor András a befektetéseit miért vitte ki Magyarországról, és miért tette offshore-cégekbe ez idő alatt, amikor tudta, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete lényegében nem ellenőrzi ezeket a pénzügyi befektetéseket! Talán félt? Talán a Magyar Nemzeti Bank elnöke is félt attól, hogy a pénze nincs jó helyen? Ezért?

Aztán válaszoljanak arra, hogy a Quaestornak miért adott közpénzből - közpénzből! - a Gyűresány-kormány 17 milliárdot *(Dr. Répássy Róbert: Most csönd van, ugye?)*, mindezt fedezet nélkül. *(Gógös Zoltán, dr. Tóth Bertalan és dr. Bárándy Gergely folyamatosan közbeszól. - Az elnök csenget.)* És ezzel lényegében 17 milliárdos kárt okoztak az országnak.

De vannak itt más ügyek is. Szeretnénk arra is választ kapni, hogy amikor a Fidesszel és a jelenlegi kormánnyal szemben vádaskodik, akkor például a Postabank ügyében Princz Gábor a szocialisták ideje

alatt követte el azokat a cselekményeket, amiket mindenki ismer, és az igazságszolgáltatás is az önök idejére esett: Princz Gábor egyetlen napot nem töltött előzetes letartóztatásban. Erre válaszoljanak, uraim! *(Dr. Bárándy Gergely: A Fidesz alatt volt az eljárás, ne hülyéskedj már!)* De mondhatnánk azt is, hogy a Kulcsár-ügy... *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*... a Kulcsár-ügy a Magyar Szocialista Párt kormányzása idejére esett. Mondják meg azt, hogy miért nem volt tényleges feltárás! Miért nem volt tényleges igazságszolgáltatás? A mai napig nem nyerték el a tettesek a büntetésüket, és valójában azt sem tudjuk, hogy mi történt.

De van itt más ügy is, például a Hajdú-Bét ügye, ahol egy szocialista politikus, leendő miniszterelnök is érintett. Mondják meg, miért hagytak cserben önök több ezer károsultat! Miért nem volt valóságos nyomozás? Miért nem ült azért a bűncselekményért senki?

Ne kérjenek most számon senkit! *(Derűltég az MSZP soraiban.)* Ugyanis a jelenlegi kormány, a jelenlegi rendszer fedezte föl, fedte föl az évtizedes pénzügyi botrányt. Páratlan gyorsasággal, két hét alatt mind a három brókerbotrány ügyében már előzetes letartóztatásban vannak emberek. *(Dr. Bárándy Gergely: Páratlan gyorsasággal?)* Páratlan gyorsasággal, még nemzetközi összehasonlításban is. Nemcsak hogy előzetes letartóztatásban vannak emberek, hanem már megtörténtek a vagyoneklobzások *(Nagy zaj az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)*, a vagyon zár alá tétele is megtörtént, ami az önök esetében egyáltalán szóba sem jöhetett. *(Dr. Bárándy Gergely: Mi van Orgován Bélával?)*

Ami pedig a kártalanítást illeti, nyugodjanak meg! Nyugodjanak meg, tisztelt MSZP-sek! A kormány mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a kisbefektetők és mások is megkapják a pénzüket, amit mások elloptak tőlük. Erre már most is törtétek intézkedések, és a jövőben is fognak.

Ami pedig a Magyar Nemzeti Bankkal szembeni vádaskodást illeti az MSZP-s képviselő részéről, ha ön ennyire tisztában van azzal, hogy a Magyar Nemzeti Bankban ilyen hézagos vagy alacsony színvonalú munka folyik, akkor, úgy gondolom, tegyen följelentést, vagy bárki más olyan emberrel szemben, aki bennfentes információval rendelkezik, és majd az igazságszolgáltatás ezt eldönti. De nem olyan igazságszolgáltatás, mint amilyen az önök idejében működött. Köszönöm szépen. *(Dr. Rétvári Bence: Így van! - Taps a kormánypárti padosorokban. - Mikrofonon kívül, Gógös Zoltán felé:)* Most lőjél, Gógös!

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr. *(Gógös Zoltán és Tállai András hangosan vitatkoznak.)* Nem Gógös képviselő úr! Gógös képviselő úr! *(Csenget.)* Gógös képviselő úr! Gógös képviselő úr, nem ön következik, hanem Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja részéről. Felszólalásának címe: „A kormány elégte-

lenre vizsgázott hazánk érdekképviselőjéből, fogadja el végre a Jobbik javaslatait!”

Öt percben öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A magyar föld magyar kézben tartása a Jobbiknak egy alapkövetelménye. Ezzel szemben három olyan veszélyforrást is tudunk azonosítani, ami, ha ebben az ütemben halad tovább, akkor létünk alapját, hazánk függetlenségét és gazdaságunk lehetőségeit teszi teljesen tönkre, nemcsak a közeljövőben, de nagyon-nagyon hosszú évtizedekre előre.

Az állami földekről itt már sokat beszéltünk. Elképesztő és pofátlan bérbeadás zajlik Magyarországon évek óta. Tegyük hozzá, nem véletlenül hangzik el ilyen sok hír ezzel kapcsolatban, hiszen egészen elképesztő, hogy Európa közepén 2015-ben is ott tartunk, hogy egy átláthatatlan és jogorvoslatoktól mentes pályázati rendszeren keresztül tudják csak bérbe adni mindannyiunk közös vagyonát, az állami földet. Szintén ezen veszélyforrások közé tartozik az a spekuláns nagytőke, amellyel szemben önök csak szavakban lépnek fel, és ami a valóságban sok száz magyar falu, magyar település életét lehetetleníti el azáltal, hogy az agrártámogatások tízmilliárdjaival ugyanaz a néhány tőkés társaság lép le évről évre.

De én most nem ezekről akarok bővebben beszélni, hanem a külföldi földszerzésről. Nem azzal a módjával akarok most bővebben foglalkozni, amit itt már sokszor megbeszéltünk államtitkár úrral is, azaz, hogy a zsebszerzésekkel szemben önök gyakorlatilag tényleg elégtelenre vizsgáztak. Saját beismerésük szerint több százezer hektár olyan termőföld van ma Magyarországon, amit külföldiek használnak, de legalábbis rátették a kezüket, és a jövőben szeretnék ezt a formát legalizálni, ehhez képest nincs tíz olyan eset, nem tudnak tíz olyan ügyet felmutatni, ahol eljárás zajlana jelenleg.

Azonban ennél is brutálisabb területvesztést, önálló államiságunk létét veszélyezteti az a múlt heti hír, ami szerint Brüsszel kötelezettségszegési eljárást indított hazánkkal szemben az új földforgalmi törvény miatt. Még a Fidesz harmatgyenge földtörvénye is alkalmatlan Brüsszel számára. Úgy ítéli meg, hogy túlzott védelmet biztosítana a magyar föld számára, ami, lássuk be, nevetséges, ismerve az önök földtörvényét. Sőt, Brüsszel ennél is tovább ment, ma már azt pedzegeti, hogy a társas vállalkozások számára is földtulajdont kell biztosítani a tagállamoknak.

Képzelnék el, mi lesz itt! Mi lesz ezzel az országgal, mi lesz egész Európával, ha offshore hátterű tőkés társaságok fognak versenyezni a helyben élő családi gazdálkodókkal egy-egy hektár termőföldért? Egészen elképesztő helyzet alakulhatna ki, és kijelenthetjük, hogy ezzel végérvényesen befellegzett a családi gazdaságoknak, egyáltalán Magyarország jövőjének.

A Jobbik eddig is minden alkalmat megragadott arra, hogy a magyar föld megvédésére alkalmas jog-

szabályokat tegyen le a Ház elé. Sajnos ezt a Fidesz és az MSZP általában rendre, kéz a kézben szavazta le. Azonban a múlt heti brüsszeli lépéssel szemben mindenképpen közösen kell fellépni. És nemcsak nekünk itt, a Ház falai között kell ebben a kérdésben egységesnek lennünk, hanem bizony meg kell találnia a kormánynak azokat az európai szövetségeket, akik hasonlóan érzik ennek a problémának a súlyát, hiszen ez csak együtt sikerülhet. Ezért a mai napon a Jobbik az európai uniós és a hazai jogot is figyelembe vevő javaslattal állt elő, amit még a mai napon eljuttatunk miniszter úr asztalára. Úgy gondolom, ha maradt önökben egy cseppnyi felelősségérzet a magyar föld iránt, akkor komolyan veszik és megfontolják ezt a javaslatunkat.

Mert álláspontunk szerint igenis lehetséges az európai uniós alapszerződés felülvizsgálata és a földtőkeminősítésének megszüntetése, ennek eredményeként pedig a tagállamok földpiaci önrendelkezésének visszaállítása. Hangsúlyozom, itt nemcsak hazánkról van szó, hanem minden érintett tagállamról, hiszen ugyanezekkel a problémákkal küszködnek.

Javaslatunk világosan mutat rá, hogy az alapító magországokhoz képest mi, az újonnan csatlakozók súlyosan meg vagyunk különböztetve, és ez önmagában nemcsak elfogadhatatlan, hanem az uniós szerződésekbe is ütközik. Mondjuk ki végre! Az európai uniós szerződések, még a Fidesz és az MSZP önfeladó módon megkötött csatlakozási szerződése sem sértheti a tagállamok, így hazánk fennálló tulajdoni rendjét. A tagállamok önrendelkezését, az államterületet alkotó föld tulajdonszerzését, használatát az EU vívmányai, így az áruk, szolgáltatások, személyek, tőke szabad áramlása nem zárhatja ki és nem korlátozhatja. Természetesen a szövetszerű javaslatban, ami pontosan meghatározza a szükséges lépések sorrendjét, bővebben lesz módunk kifejezni, és ahogy említettem, meg is kapják ezt az anyagot. De az önök felelőssége lesz az, hogy mennyire veszik komolyan ezt a problémát.

Brüsszelnél csak kormányok járhatnak el ebben az ügyben, és ahogy említettem, ez szövetségesek nélkül nem is sikerülhet, ezért javasolom, hogy ne csak a tíz velünk csatlakozott tagországot, hanem akár a magországok közül is keressék meg azokat, amelyek már érzik ennek a problémának a súlyát, és akik vesztesei ennek a brutális rendszernek.

Államtitkár Úr! Úgy látom, ön fog válaszolni erre a felvetésre. Kérem, mondja el, mi lesz akkor, ha Brüsszel eléri a célját, és még ezt a harmatgyenge földtörvényt is meg kell semmisíteni. Mikor veszik végre komolyan a magyar föld megvédésének ügyét? Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány álláspontját Nagy István államtitkár úr fogja ismertetni.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Egy dologban egyetértünk: a magyar föld megvédése kiemelt nemzeti feladat. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Olyan hatáskör, amelynek megvédése, amelyért való küzdelem mindnyájunk számára kiemelten fontos. Kiemelten fontos, mert olyan korlátos jószágról beszélünk, amiből csak egy van.

Ahogy éppen a napokban tárgyaltuk különböző formáit a földműveléssel kapcsolatosan, akár a tápanyagtartalma, akár a területi csökkenése mind-mind olyan intő jel számunkra, amely azt mutatja, hogy a magyar termőföld egyre nagyobb kincs, egyre inkább vigyázni kell rá, és egyre inkább éles küzdelmet kell folytatni azért, hogy ezt megtartsuk nemzeti hatáskörben.

Engedje meg, hogy azt mondjam: ön jogtalanul vádolta a kormányt azzal, hogy az állami földek bérbeadásával elherdáljuk a területet. Csak szeretném a figyelmét felhívni arra, hogy jelenleg tízszer több bérlő van ugyanazon a területen, mint a megelőző kormányoknál. Mi ez, kedves képviselőtársam, ha nem az, hogy egyre inkább szolgálja a termőföld a vidéken élők boldogulását, egyre inkább szolgálja a vidéki megmaradást?

Ön felhozta a kormány bírálataira a spekuláns nagytőke szerepét és szerepvállalását a földben. Melyik kormány volt az - akkor hadd kérdezzek vissza -, amely épp a degressziót bevezette, pontosan azért, hogy ne serkentsük a nagybirtokok kialakulását, hanem a kisebb birtokok meglétét? Melyik kormány az, amelyik 80 százalék kisbirtok és 20 százalék nagybirtok rendszert tűzött ki a birtokpolitikai célok megvalósításánál? Természetesen a mostani Fidesz-KDNP-kormány.

És természetesen itt vagyunk a harmadiknál, ami most valóban a legaktuálisabb: a külföldi földszerzés kérdése. De hadd kérdezzek újra öntől: melyik kormány az, amelyik a zsebszerződéses törvényt elfogadta, amelyekkel küzdünk ez ellen? Azt kell mondanom önnek, hogy nincs ékeesebb bizonyíték rá, hogy ez eredményes, mint az, hogy csendben, a jogi úton szépen tisztázódnak és fehérednek ki Vas, Győr-Moson-Sopron és Zala megye földtulajdonai. Én azt hiszem, hogy nagyon eredményes és nagyon sikeres példák ezek. Nem véletlen, hogy Brüsszelben elégedetlenséget fogalmaznak meg a magyar földtörvénnyel kapcsolatosan, és azt mondják, hogy túl szigorú, és nem felel meg az ő szabályuknak.

Az a célunk az új földügyi szabályozással, hogy a földnek a helyben lakó földművesek, gazdák tulajdonába és használatába kell kerülnie. A bel- és külföldi spekulánsokat ki kell szűrnünk, valamint a föld nemzeti hatáskörben való tartása abszolút elsődleges prioritást élvez. Ennek elősegítése érdekében számos garanciális eszközt vezettünk már be.

Nézzük, mi történt az elmúlt napokban! Az Európai Bizottság a tőke szabad áramlásának korlátozása miatt átfogó, több tagállamra kiterjedő vizsgálat

keretében tekintette át a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényt és ennek uniós joggal való összhangját. Nem vagyunk egyedül, hiszen nemcsak Magyarország áll a vizsgálatok előtt, hanem Bulgária, a litvánok és a szlovákok is velünk együtt. 2014 júliusában indult ez az eljárás, és a Bizottság számos kérdést intézett a magyar hatóságokhoz a magyar földszerződési szabályozással összefüggésben. Olyan kérdésekre keresik a választ, amelyek a 2015. március 26-án számunkra küldött hivatalos felszólításban szerepelnek, amelyben jelezték, hogy Magyarország válasza számos kérdést tisztázott, de nem mindenben felel meg az Európai Bizottságnak.

Erre figyelemmel az Európai Bizottság arra jutott, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvény egyes rendelkezéseiben foglalt korlátozások elfogadásával Magyarország nem tesz eleget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49., tehát a letelepedés szabadságáról szóló, és 66., a tőke szabad áramlásáról szóló cikkében foglalt kötelezettségeinek. A kifogásolt rendelkezések között van a jogi személyek tulajdonszerzésére vonatkozó tilalom, a földművesekre vonatkozó szakismeret - agrárvégzettség - és gyakorlati követelmény előírása, a külföldi megszerzett gyakorlat el nem ismerhetősége, és lehetne sorolni.

De, kedves képviselőtársam, engedje meg, hogy a végén elmondjam a legfontosabbat: az biztosított és bizonyított, hogy a magyar kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* elment a lehető legmesszebbmenőkig. Arra kérem önt, hogy belső megosztással ne csökkentsük a kormány küzdalmi erejét, hanem összefogva, közösen tudjunk megnyilvánulni Brüsszel előtt az ügyben, hogy a magyar kormány és Magyarország elkötelezett abban *(Az elnök ismét csenget.)*, hogy a termőföldet nemzeti hatáskörben, nemzeti tulajdonban tartsa.

Ehhez kérem az ön megértését és támogatását. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólásra jelentkezett Szűcs Lajos képviselő úr, a Fidesz részéről: „Javuló egészségügyi ellátás Tapolcán” címmel. Öné a szó, képviselő úr. *(Gógös Zoltán: Mitől javult az?)*

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért a kollektív emlékeztetnek jó néhány alkalommal, úgy látom, hiányában vagyunk; megpróbálok egy kicsit segíteni ebben.

Éppenséggel szinte nyolc évvel ezelőtt, április 1-jén lépett életbe az MSZP-SZDSZ - egy lovasberényi találkozó után történt - kórház-átalakítási reformja. *(Gógös Zoltán: De az hagyott Tapolcának aktív ágyat, ti nem!)* Akik emlékeznek rá, tudják: az or-

szágban 16 ezer aktív ágyat szüntettek meg, és ebből 1200 ágy éppenséggel a Dunántúlon, Tapolca környékén várt a betegeknek.

A megszólalásom egyik része pontosan az, hogy ekkor akarták önök bezárni a Rókus Kórházat, Magyarország legrégebbi kórházat is; már akkor sem segítettünk ebben, és ellenálltunk neki. Ezekben az időszakokban vezettek be önök vizitdíjat, és voltak el az állami egészségügyből hihetetlen összegeket, büntetve ezzel a városi és megyei önkormányzatokat, és mintegy 125 milliárd forintnyi adósság felhalmozását is az önök számlájára lehet írni. Ezek azok a dolgok, amelyekre mindenképpen emlékeznünk kell, no meg arra, hogy a 2010-es kormányváltáskor már pontosan tudtuk, hogy ezt az egészségügyi rendszert mindenképpen át kell alakítani. *(Gógös Zoltán: Be is zártátok a kórházat!)* Sem a vizitdíjat, sem a kórház-átalakítást nem tudtuk elfogadni, és ma sem támogatjuk. Azt is látjuk, hogy az egészségügyben rengeteg a probléma, de azt is tudjuk, hogy sok munkával és az emberek segítségével elindítottunk egy olyan folyamatot, amelyik sikerre vezethet, hiszen sorra újulnak meg a kórházak, és a rendszerváltozás óta az egyik legnagyobb átalakítás és fejlesztés indult meg az ágazatban. Nem másért dolgozunk, mint azért, hogy az egészségügy a betegeknek még jobb ellátást, az egészségügyi dolgozóknak pedig biztos megélhetést biztosítson.

Számos pozitív intézkedés bevezetéséről hallottunk az utóbbi időkben. Ezek közül fontos megemlíteni az állami és a magán-egészségügyi szolgáltatások elkülönítését, amely a kormány döntése értelmében megvalósul. Az elmúlt években mintegy 500 milliárd forint értékben indult el fejlesztés az országban, és ebbe a sorba illeszkedik bele a tapolcai kórház érintő fejlesztés is. Nyárra elkészül egy 2,3 milliárd forint értékű beruházás, és megépül a kórház területén a mentőállomás is. A Deák Jenő Kórház korszerűsítése során az egynapos sebészeti ellátást jelentősen fejlesztik. Az egészségügyi pénztár finanszírozni fogja, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen a tapolcai kórházban *(Gógös Zoltán: Ez most is van!)* egynapos sebészeti ellátást nyújtani, az ehhez megfelelő műtő és a tíz aktív ágyval rendelkező sebészeti osztály szolgáltatja majd ennek a háttérét. Minden olyan városban, amelyben az ellátandó lakosság létszáma és a kapacitás nem teszi lehetővé, azt gondolom, az egynapos sebészeti ellátás jó megoldás lehet.

A tapolcai kórház adottságai egyedülállóak Közép-Európában. Ezeknek az adottságoknak megfelelően jól átgondolt tudógyógyászati rehabilitációs fejlesztéssel országos és akár európai szintű betegellátás valósulhat meg. A fejlesztések keretében megépül egy új, 51 ágyas tudógyógyászati pavilon, ennek épületében pedig korszerűbb körülmények közé kerül az ápolási osztály is. Mindenképpen az a legfontosabb, hogy mind az ország egész területén, mind a Tapolca környékén élők biztonságban érezzék magukat. Mindezek érdekében Tapolcán - kö-

szönhetően a jelenlegi fejlesztéseknek is - központi ügyelet és belgyógyászati, sebészeti, sürgősségi ellátás, valamint egynapos sebészet és gyógyászati szolgáltatások állnak rendelkezésre.

(9.50)

Az elképzelések szerint a térség finanszírozása is javulni fog, a megbeszélések eredményeként az Állami Egészségügyi Ellátó Központ rendezi a tapolcai kórház adósságát.

Összességében örömteli, hogy a tervek szerint nyárra elkészül a Deák Jenő Kórház fejlesztése. A folyamatban lévő 2,3 milliárd forintos fejlesztés mellett azonban tovább is kell lépni, így erősíteni kell a sürgősségi ellátást, új eszközöket kell beszerezni, és bővíteni kell az aktív ágyak számát.

Ismételten kiemelném, hogy a mostani fejlesztésnek köszönhetően Tapolcán a központi ügyelet, a belgyógyászati és sebészeti sürgősségi ellátás, az egynapos sebészet és a gyógyászati szolgáltatások is rendelkezésre fognak állni.

A folyamatban lévő fejlesztések fontosak, de többre van szükség. Ezen közös célok elérésében a Fidesz és a KDNP továbbra is elkötelezett. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szűcs Lajos képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány - ahogy ön is részletezte - valóban elkötelezett az ország egészségügyi helyzetének javítása mellett. Az egyik legfontosabb célkitűzésünk, hogy folyamatosan javuljon a magyar lakosság egészségi állapota - ezt célozza a stratégiánk is - az egészségben eltöltött évek számának emelésével.

A megelőzés mellett fontos kormányzati cél az is, hogy a hazai fekvőbeteg-ellátó rendszer minőségi, magas színvonalú, az ország minden pontján azonos hozzáférési eséllyel elérhető betegellátást nyújtson mindenki számára.

A most záruló fejlesztési periódusban Magyarország a rendelkezésére álló fejlesztési forrásokból jelentős összeget fordított, illetve még most is fordít egészségügyi fejlesztések végrehajtására. Az egészségügyi infrastruktúra korábban nem látott mértékű fejlesztésében orozslánrész vizs a kormány ebben a fejlesztési ciklusban, ez összességében 500 milliárd forint értékű fejlesztést jelent, ami most is folyamatban van. Ebből az összegből a legtöbb forrás, összességében több mint 320 milliárd forint a fekvőbeteg-ellátás megújítását, korszerűsítését segítette és segíti most is elő. Az időszak alapvető célkitűzése az egészségügyi infrastrukturális hátterének megerősítése és

szerkezeti átalakítása, valamint a népegészségügyi szolgáltató rendszer alkalmassá tétele arra, hogy napjaink legfontosabb népegészségügyi kihívásaira adekvát válaszokat tudjon adni, az európai uniós támogatások hatékony felhasználása mellett.

Új kórházi szárnyak, épülettömbök épülnek és újulnak meg, új, korszerű eszközök beszerzésére van lehetőség, mentőállomások épülnek, és korábban meglévő mentőállomások felújítására is sor kerül. Ezek a munkák is folyamatban vannak.

Ezen fejlesztéssorozat része mindaz, ami a tapolcai kórházban történik. A kórháznak jelenleg két megvalósítás alatt álló projektje van, amelyekre képviselő úr is utalt. Az első a struktúraváltás a százéves tapolcai Deák Jenő Kórházban, amely a társadalmi infrastruktúra operatív programból indult pályázat, összesen 1 milliárd 260 millió forint támogatási keretösszeggel, valamint a másik folyamatban levő fejlesztés a rehabilitációs szolgáltatások fejlesztése a közép-dunántúli régióban, ennek a forrása 559 millió forint, és a közép-dunántúli operatív programból származik.

A TIOP-pályázat célja a betegközpontú, színvonalas egészségügyi ellátás biztosítása érdekében az egynapos sebészeti betegellátás kiterjesztése megerősített járóbeteg-szakellátási háttérrel, valamint a minőségi szolgáltatást nyújtó krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartása. Ezen projekt keretén belül kerül megépítésre az Országos Mentőszolgálat tapolcai mentőállomása is a sebészeti ambulancia épületéhez csatolva. A KDOP-projekttel - ami a másik projekt - a kórház tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitációs szolgáltatását tudja fejleszteni.

A kormány jóváhagyásával 2013-ban és 2014-ben mindkét projekt többletforrásban részesült, ez a többletforrás az első projektnél további 375 millió forint, a másodiknál pedig 80 millió forint. Az egynapos sebészeti ellátást, a megerősített járóbeteg-ellátást, az új mentőállomást, valamint a krónikus ápolási és rehabilitációs ellátás megtartását lehetővé tevő pályázat támogatási szerződésének aláírására 2013. szeptember 30-án került sor, a projekt pedig 2013. október 8-án megkezdődött, tehát két évvel ezelőtt elindult ez a projekt. A tüdőgyógyászati és kardiológiai rehabilitáció fejlesztésére szolgáló pályázat támogatási szerződésének aláírása 2012. október 25-e, a projekt kezdete itt 2013. február 1-je volt. Tehát ezek a döntések, amelyek a most futó fejlesztéseket megalapozták a tapolcai kórházban, kettő, illetőleg három évvel ezelőtt születtek meg egy rendszer részeként, egy átfogó, az egész országot befonó fejlesztési program részeként.

A kivitelezések rendben folynak, a kórház előrejelzése szerint a fejlesztések megvalósításához további pluszforrás bevonására nem lesz szükség, és a beruházás idén nyárra, 2015 nyarára elkészül. A fejlesztések összege a tapolcai kórházban így, ha összeadjuk ezt a kétszer két tételt, 2,3 milliárd forint. Az említett fejlesztések aktív ellátás mellett nyerhetnek teret, tehát maga a fejlesztés igényli ezt az ellátá-

si lehetőséget. Annak érdekében, hogy a jövőben minden hétköznap lehessen egynapos sebészeti ellátást nyújtani a kórházban, ehhez a megfelelő műtő és posztoperatív sebészeti ellátás adja majd a hátteret. A rehabilitációs fejlesztéshez pedig szervesen kapcsolódik a belgyógyászati ellátás is.

A fejlesztések megvalósítása mellett az intézményi adósságállományok kezelése, azok újratermelődésének megakadályozása szintén kiemelten fontos feladat. Ennek keretében Tapolcán is igyekszünk rendezni a következő időszakban központi költségvetési forrásból az adósságot, és minden érintett intézménnyel közösen azon dolgozunk, hogy megtaláljuk a leoptimalisabb működési kereteket annak érdekében, hogy a biztonságos betegellátás mellett sikerüljön a kórházi adósságállomány újratermelését is megakadályozni. Ez nemcsak Tapolcára vonatkozik, hanem minden egészségügyi intézményre.

Úgy gondolom, hogy az intézményben történő fejlesztésekkel a tapolcai Deák Jenő Kórház korszerűsítése országosan is példaértékűvé válhat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2015. március 3-ai ülésnapján elfogadott, az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája.** A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/3019/25. sorszámom, a köztársasági elnök úr levele T/3019/26. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság jelentését T/3019/29. sorszámom, módosító javaslatát pedig T/3019/28. sorszámom szintén a honlapon ismerhetik meg.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót Vas Imre úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság március 26-ai ülésén megtárgyalta a köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, T/3019. számom benyújtott, egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 21 igen szavazattal, 10 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A köztársasági elnök március 20-ai levelében kérte az Országgyűlést, hogy a törvényt - észrevételei

alapos megfontolásával és a jogszabályban előírt egyeztetés lefolytatását követően - tárgyalja meg, és fogadja el ismét. Ahogy a bizottsági ülésen a kormány képviselője, Répássy államtitkár úr is jelezte, az államfő, amennyiben közjogilag érvénytelennek tartotta volna a javaslatot, úgy nem az Országgyűléshez, hanem az Alkotmánybírósághoz küldte volna az indítványt. A 165/2011-es alkotmánybírósági határozat irányadó lehet mindannyiunk számára akkor, amikor a közjogi érvénytelenség esetét mérlegeljük. Bizonyára így tett a köztársasági elnök úr is.

Az Igazságügyi Minisztérium az államfő kérésének megfelelően lefolytatta a szükséges egyeztetéseket, így a Közzolgálati Érdekegyeztető Fórum jóváhagyásával fogadta el azt a normaszöveget a Törvényalkotási bizottság, amely a járási kormánytisztviselők alapilletményének eltérítési lehetőségéről rendelkezik.

Az elhangzottak értelmében kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm, Vas Imre képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, legfeljebb hétperces időkeretben. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

GYÜRE CSABA, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A bizottsági ülésen megfogalmazódott kisebbségi vélemény is, hiszen 10 tartózkodás született ebben az ügyben.

Miért is született ez a 10 tartózkodás? Elsődlegesen azért, mert Bárándy képviselő úr felszólalásában már jelezte, hogy közjogi érvénytelenséget lát ebben az esetben, hiszen a törvényjavaslat nem lett visszavonva, pedig szerinte a kormánynak vissza kellett volna vonnia, újra be kellett volna terjesztenie, és a beterjesztés előtt már le kellett volna folytatni azt a kötelező egyeztetést, amit a jogszabály előír, amire a köztársasági elnök úr is hivatkozott. Egyébként Staudt Gábor a felszólalásában szintén elmondta, hogy a Jobbik is közjogi érvénytelenségnek tartja, ami ebben az esetben előfordult. Külön szavazás is volt ebben a kérdésben. A külön szavazásban nyilván a kormányzati többség akarata győzött, tehát azt mondták, nincs szükség arra, hogy vissza legyen vonva, nem került le a napirendről a tárgyalása. Ezt követően mentünk bele az érdemi tárgyalásba a TAB-ülésen, amelyen az ellenzéki pártok egyike sem támogatta a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát.

Miért is nem támogattuk? Azért nem támogattuk, mert a köztársasági elnök úr a levelében, amelyben visszaküldte megfontolásra ezt a törvényjavasla-

tot, több pontra is hivatkozott. Egyrészt hivatkozott arra, amit minden ellenzéki párt a vita során kifejtett, mégpedig arra, hogy a kötelező egyeztetést, tehát a jogalkotásról szóló törvényben megfogalmazott kötelező egyeztetést sem folytatták le ebben az esetben.

Erre hivatkozott a köztársasági elnök úr. Nyilván hiába mondta el az általános vita során minden ellenzéki párt ezen kifogását, mégsem került visszavonásra, lefolytatásra ez az egyeztetés. Ezt a köztársasági elnök úr is észrevételezte. Mire a Törvényalkotási bizottság elé került az ügy, le lett folytatva a köztársasági elnök úr levele alapján.

Azonban a köztársasági elnök úr nemcsak emiatt küldte vissza megfontolásra a törvényt, hanem több problémája is volt vele. Így például leginkább a köztisztviselő beleegyezése nélküli módosíthatósága a kinevezésnek, amit észrevételezett. Felhívom a figyelmet arra, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom az általános vita során, illetve azt követően a beadott módosítóknak pontosan erre hívta fel a figyelmet, és a hozzászólásunkat is leginkább erre hegyeztük ki, hogy mennyire veszélyes folyamat az, amikor a köztisztviselőknak, kormánytisztviselőknak, közalkalmazottaknak a kinevezéseit, a munkaszerződéseit - mert nem munkaszerződése van, hanem kinevezése - egyoldalúan a munkáltató módosítja. Ezek körét bővíti ki a jogszabály, amely lehetővé teszi az egyoldalú munkaszerződés-módosítást, ezáltal olyan lehetőséget ad a munkáltató kezébe, amely nagymértékben hátrányos helyzetbe hozza a munkavállalót. Emiatt is küldte vissza a köztársasági elnök úr.

Ezenkívül még hivatkozik arra is, hogy önkényes illetménycsökkentésre, illetve címek megvonására is lehetőség van a jogszabály alapján, amelyet az Országgyűlés elfogadott. Ő ezt is kifogás tárgyává tette. Amikor bekerült a bizottsági módosító javaslat, a Törvényalkotási bizottságban akkor láttuk, hogy ezzel az utóbbi két felhívási ponttal egyáltalán nem is foglalkozott a Törvényalkotási bizottság, illetve a kormányzati többség, kizárólag az egyeztetéssel foglalkozott, az egyeztetésen elhangzottak egy részével, további kifogásokkal nem. Az ellenzéki pártok nyújtottak be módosító javaslatokat a TAB ülésére. Ezekről szavazás történt. Ezeket a kormányzati többség lesöpörte az asztalról.

Ezek a módosító javaslatok egyébként magukban foglalták azokat a szempontokat, amelyeket a köztársasági elnök úr a visszaküldő levelében leírt, amelyek hiányoztak a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatából, amely egyébként gyakorlatilag szó szerint megegyezik a kormányzati többség által beadott módosító javaslattal. Tehát mivel ezek a pontok teljes mértékben hiányoztak belőle, ezért az ellenzéki pártok valamennyien tartózkodtak, illetve nem tudták elfogadni. A tartózkodás is azért volt, mivel volt néminemű előrelépés ahhoz képest, ahogy a törvényjavaslat elfogadásra került korábban az Országgyűlésben.

Ezért nem „nem” szavazat, hanem tartózkodás volt, de támogatni nem tudtuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyüre Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárású ismertetésére mindösszesen tízperces időkeret áll rendelkezésére. Megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném nagyon húzni az időt azzal, hogy a közöttünk, a bizottsági ülésen lefolytatott vitát felelevenítem, de a bizottsági ülésen hivatkoztam egy alkotmánybírói határozatra, amely a 165/2011. december 20-ai Ab-határozat számot viseli. Ennek indoklásában szerepel az a mondat, hogy a törvénytervezet előkészítése nem része a jogalkotási folyamatnak, ezért az egyeztetés törvényi kötelezettségének avagy a társadalmi vita megszervezésének elmaradása politikai felelősséget keletkeztet a jogalkotó oldalán, de nem eredményezi a törvény közjogi érvénytelenségét. Erre az Ab-határozatra hivatkoztam a bizottsági ülésen.

Valamint hivatkoztam arra, hogy a köztársasági elnök a visszaküldő levelében kifejezetten azt írja, hogy „a törvénnyel ebben a formában nem tudok egyetérteni”. Ez azt jelenti, hogy az úgynevezett politikai vétőjogával élt, tehát nem közjogi érvénytelenség miatt mellőzte a törvény kihirdetését. Ha a törvényt közjogilag érvénytelennek tartotta volna, nyilvánvalóan az Alkotmánybíróságnak kellett volna megküldenie.

Ezen túlmenően a köztársasági elnök úr visszaküldő levelében megfogalmazott kifogásokat, aggályokat az előterjesztő kormány megfontolta, a szükséges egyeztetést lefolytatta a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal, és bizonyos kérdésekben egyetértésre is jutott ezzel a testülettel. Ezeket a módosító javaslatokat tartalmazza a Törvényalkotási bizottság módosító indítványa. Tehát mindazokat a szükséges, a köztársasági elnök által javasolt eljárásokat lefolytatta a kormány, ami alapján újra idekerülhet a Ház elé zárószavazásra a törvényjavaslat.

Természetesen nem értettünk mindenben egyet a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal. Az, hogy a vita fennáll a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal bizonyos kérdésekben, nem akadályozta egyébként a törvény megalkotásának. Megjegyzem, és ezt önök is tudják, hiszen erről sokat beszélünk, hogy már a törvény előkészítő szakaszában is érdeképviseleti szervezetekkel egyeztetett a kormány, tehát nem maradt el a jogalkotási törvény által előírt érdeképviseleti egyeztetés. A Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal kapcsolatos speciális egyezteté-

si kötelezettség a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény vonatkozó szabályaiból következik.

Összefoglalva tehát, tisztelt Ház, nincs semmi akadály annak, hogy zárószavazást tartsunk. A jogszabály érvényessége szempontjából, azt gondolom, a törvény által érintett személyi körbe tartozó közszolgálati dolgozók érdekei szempontjából a kormány maradéktalanul megtett mindent azért, hogy figyelembe vegye ezeknek a dolgozóknak, közszolgálati dolgozóknak az érdekeit, hiszen számos esetben azért került sor a jogszabály módosítására, hogy a szervezeti átalakítások, az államigazgatás szervezeti átalakításai ne érintsék hátrányosan a dolgozókat, a közszolgálati dolgozókat, azért, hogy fenn tudják tartani a szolgálati jogviszonyukat, tehát ne veszítsék el a munkahelyüket.

Kérem a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padso-
raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárószó elmondására 5 perc 55 másodperc áll rendelkezésére, ha jól mértem az időt.

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, azokat a főbb kifogásokat, amelyeket az ellenzéki pártok nagyjából egyhangúlag megfogalmaztak, Gyüre Csaba képviselőtársam, bizottsági alelnök úr ismertette a kisebbségi vélemény előadásakor korrekt módon. Azt a vitát azonban érdemes folytatni, ami a javaslat közjogi érvénytelenségéről szól, és erre tért ki az államtitkár úr is a mostani felszólalása kapcsán.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, azt könnyű megkülönböztetni, hogy melyik esetben ír elő a törvény úgynevezett általános egyeztetési kötelezettséget az érintett szakmák, illetve társadalmi csoportok képviselőivel, és mikor ír elő a törvény nagyon is konkrét egyeztetési kötelezettséget egy konkrétan meghatározott érdek-képviselői szervezettel. Az államtitkár úr ezt a kettőt szereti egybeemleszteni: egybemosza ezt az elmúlt vita során is, és egybemossa most is. Az az alkotmánybírói határozat, amelyre hivatkozik, a legjobb tudomásom szerint az általános egyeztetési kötelezettségre vonatkozik, és nem tér ki azokra az esetekre, amikor a törvény kifejezetten taxatív felsorolja azt, hogy kikkel kell az egyeztetést lefolytatni; ez óriási különbség.

A mi meglátásunk szerint azokban az esetekben, amikor a törvény konkrétan előírja a konkrét szervezettel való egyeztetési kötelezettséget, ott bizony ennek az elmaradása közjogi érvénytelenséget eredményez. Arra az évrre, tisztelt államtitkár úr, hogy a köztársasági elnök nem az Alkotmánybírósághoz küldte, hanem a parlamenthez vissza megfontolásra, egyet tudok mondani: a köztársasági elnök úrnak évek óta ez a szokása. Gondolom, ha egy más színezetű kormány lesz, és ő lesz még az elnök, akkor ez meg fog változni nála, de az önök kormányzása idején nem szereti Alkotmánybírósághoz küldeni az ügyeket, akkor sem, ha egyébként az indokolásból az derül ki, hogy ő is úgy látja, hogy valójában a törvény szerint Alkotmánybírósághoz kéne küldeni. Azt gondolom, ezek egyértelmű üzenetek szoktak lenni az önök számára. Azt, hogy a köztársasági elnök úr mégis miért dönt emellett, csak sejteni tudom, de nem tudom konkrétan.

Az tehát, hogy ő ezt a megoldást választja, és nem az Alkotmánybírósághoz fordul, egyfajta politikai hitvallásból ered az én meglátásom szerint, amely támogatni törekszik azt a kormányt, amelynek a soraiból ő is jön, már amelyik párt soraiból ő is jön, nem pedig közjogi érvként fogható fel. Úgy hiszem, ebben az esetben is erről van szó. A köztársasági elnök akkor járt volna el helyesen, valóban, ha az Alkotmánybírósághoz küldi meg ezt a törvényt. De még egyszer mondom, ezt szakmai érvként semmiképp sem érdemes felhozni, mert ennek politikai okai vannak az én meglátásom szerint. Meglátjuk azt, hogy valaki, aki jogosult erre, fordul-e majd Alkotmánybírósághoz ebben a kérdésben, és ha igen, akkor - zárójelbe teszem - ez az összetételű Alkotmánybíróság vajon mit fog dönteni ebben az ügyben.

Úgy látom tehát, hogy az lett volna az egyetlen helyes megoldás - és erre még most is megvan a lehetőség olyan módon, hogy nem visszavonja a kormány, hanem leszavazza -, ha ezt a törvényt úgy kell újratárgyalni, hogy az egyeztetési szakasztól előlről kell kezdeni. Ugyanis, ha azt írja elő a jogszabály, a törvény, hogy az érdekegyeztető fórummal konkrétan a törvényjavaslat benyújtása előtt kell egyeztetni, akkor ezt csak úgy tudja a kormány megvalósítani, és csak úgy tud a törvény rendelkezéseinek eleget tenni, ha újra elkezdni ennek a törvénynek a tárgyalását az előkészítő szakasztól, azaz most leszavazza az Országgyűlés - és én erre is teszek javaslatot a képviselőtársaimnak, tegyük ezt, most leszavazza -, és újra elkezdni a kormány az egyeztetést az érdekegyeztető szervezettel, és utána hozza be, akár ugyanilyen normaszöveggel az Országgyűléshez.

Hogy az érdekegyeztető fórummal való egyeztetés sikeres-e vagy sem? Az ellenzéknek sajnos nincs meg az a lehetősége és joga, hogy ott legyen, éppen ezért csak feltételezésekbe tudok bocsátkozni. Szóval, nagyjából úgy lehetett az ő egyetértésük az én meglátásom szerint, ahogy a mi tartózkodásunk a bizottsági ülésen. Valószínűleg önök azzal álltak elő ott, hogy hát, ez van, eddig lehet elmenni, vagy ez

van, vagy nincs semmilyen változás, és erre ők azt mondták, hogy jó, hát, ez is jobb, mint a semmi. Ez volt az a nagy egyezés az én meglátásom szerint az érdekegyeztető fórumnál. Az, hogy az ő javaslataikból, amelyek valóban érdemi javaslatok voltak, bármi beépült volna ebbe a törvénybe, nem látszik, ugyanis ismerjük az érdekegyeztető fórum álláspontját erről a törvényről. Ami a módosításokkal bejött, az nem az, ami az ő véleményük, úgyhogy én azt gondolom, hogy legfeljebb egy mondatnak jó az, hogy megtörtént az egyeztetés, de érdemi hatása bizonyosan nem volt.

Amire viszont érdemes kitérni, tisztelt képviselőtársaim, a köztársasági elnök nemcsak azt kifogásolta - és ezt is említette Gyüre Csaba képviselőtársam -, hogy elmaradt az érdekegyeztetés, amit ő egy olyan súlyú mulasztásnak tart, amivel ebben a formában így nem tud egyetérteni, hanem megfogalmazta azt is, hogy az újratárgyalás során megfontolandónak tartja a munkafeltételek beleegyezés nélküli módosítását is, a mintegy hatezer embert érintő illetménycsökkentést, ami ráadásul - és teszem hozzá, álságos - soron kívüli teljesítményértékelést tenne lehetővé.

A köztársasági elnök így fogalmazott, hogy konkrét legyenek: „Nem értek egyet a munkafeltételek köztisztviselők beleegyezése nélküli módosíthatóságával, az információim szerint mintegy hatezer személyt érintő, a korábbi garantált alapilletmény csökkentésével, a látszólag indok nélküli és soron kívül teljesítményértékelés lehetővé tételével, ami önkényes illetménycsökkentést és címmegvonást eredményezhet.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Na, ez az, amiből önök semmit nem fontoltak meg. Én értem, hogy azt is megfontolásnak lehet nevezni, hogy megfontolták, de nem értek egyet semmivel, amit a köztársasági elnök javasol, de ez azért megint csak a szavakban megfontolás, a gyakorlatban, a tartalmat illetően nem az.

A mi javaslatunk, amit előterjesztettünk a Törvényalkotási bizottság ülésén, arra szolgált, hogy a kormányhivatalhoz átvett tiszttségviselők illetménye nem csökkenhet semmilyen módon az átszervezést követően. Ehhez képest az önök egyetlen módosító javaslata, ami érdemben talán egy picit változtat a törvényen, az az, hogy különböző gátakat építenek be, de egyébként mindez nem küszöböli azt ki, hogy egy személyben a kormányhivatal vezetője dönthesen majd az illetménycsökkentésről. Azt gondolom, ez nem egy valódi változás, nem egy valódi eredmény. Akkor, ha ugyanúgy megmarad valakinek a diszkrecionális jogkörében az illetménycsökkentés, mint a korábbi szabályozásban, az nem valódi eredmény. A valódi eredmény az lett volna, ha elfogadják a módosító javaslatunkat - amely egyébként a véleményt tekintve egyezik az érdekegyeztető fórum álláspontjával -, hogy az átszervezést követően ezeknek az embereknek nem lehet csökkenteni az alapilletményét, illetve az illetményét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek azok, amelyek a megismételt vitában felmerültek. Azokat az érveket, amelyeket korábban az általános vitában elmondunk, nem kívánom újra ismertetni, de azt az álláspontot is fenntartjuk: így ezt a törvényt az én meglátásom szerint elfogadni nem lehet. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fájó, hogy egy ilyen fontos törvényjavaslat Orbán Viktor és Áder János személyes vitájának, párharcának áldozatává válik, ugyanis - mint az kiszivárgott - komoly bizalmatlanság húzódhat meg az államfő és a kormányfő között, és az állhat annak hátterében, hogy Áder János a hatályos kormányrendeletet, tehát a jogszabályokat megkerülve a személyi védelmét nem a Terrorelhárítási Központtól, hanem a jogszabályokkal szemben a Készenléti Rendőrségtől kéri.

(10.20)

Ezt az értesülést nem is kívánta kommentálni a Köztársasági Elnök Hivatala, azonban a kiszivárgott információk szerint a háttérben nem más áll, mint egy olyan bizalmatlanság *(Dr. Répássy Róbert: Közjogi megfontolás!)*, hogy kiderült Orbán Viktor és Áder János személyes beszélgetései során, hogy a kormányfő az államfőnek minden találkozójával tisztában van, nemcsak a heti programjával, hanem minden egyes találkozásával. Azok után, hogy a Terrorelhárítási Központ vezetőjének, Hajdú Jánosnak közvetlen bejárása van Orbán Viktorhoz; azok után, hogy ez tulajdonképpen nem más, mint Orbán Viktor magántestőrsége *(Dr. Rétvári Bence: Ez a vitához tartozik?)*, nincs is mit csodálkozni.

Ami viszont fájó számunkra, hogy egy ilyen személyes párharcnak az áldozata lehet jelen jogszabály. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Nyilvánvalóan elemzések szerint az ő vitájuk a háttérben az is állhat, hogy Áder János eddig 19 alkalommal küldött vissza jogszabályt újratárgyalásra, megfontolásra az Országgyűlésnek, amelyek többségét érdemi változtatás nélkül fogadták el újra a fideszes mamelukok. Épp ezért nagyon fájó, hogy most is ez történik.

Persze, nem tartjuk jónak azt sem, hogy Áder János ahelyett, hogy érdemi elégtételként inkább az Alkotmánybíróságnak továbbküldjen, ahol van legalább valami esély, legalább valami matematikai esély van arra, hogy ott érdemileg elutasítják ennek a jogszabálynak a hatálybalépését egy előzetes normakontroll esetén, inkább nyilvánvalóan egy látványosabb, visszakézből való pofont ad, visszaküldi a javaslatot, ami viszont érdemi elégtételnek, jogorvos-

latnak nem tekinthető, hiszen önök megint változtatás nélkül, érdemi változtatás nélkül fogadják el ezt a javaslatot. Ezért örültünk volna jobban, ha Áder János mással él, és nem pedig itt folytatja a kormányfővel való vitáját és nézeteltéréseit.

Mialatt a család- és ifjúságügyért felelős államtitkár a kormány családbarát szemléletét igyekszik bizonygatni azzal, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma pályázatot írt ki a családbarát munkahelyek kialakításának és fejlesztésének támogatására, addig az igazságügyi miniszter most egy családellenes törvényjavaslattal állt elő, hiszen ez a javaslat a kormánytisztviselők áthelyezésének szabályain lazít. Így akinek 10 évnél idősebb gyermeke van, annak el kell fogadnia, hogy akár három órát is kell utaznia a munkahelyére oda-vissza naponta. A nyolc és fél órás munkavégzés mellett három óra utazás a nap csaknem felét teszi ki, így a hét öt napja csupán a munkavégzésről és a fizikai szükségletként jelentkező éjszakai pihenésről szól, ami a család szempontjából is egyértelműen káros.

Ezenkívül évente 50 napra a kormánytisztviselő a beleegyezése nélkül is kirendelhetővé válna, azaz más megyébe is irányíthatják munkavégzés céljából. A kormánynak továbbra sem sikerült megértenie, hogy az emberek nem gépek, akik szabadon pakol-gathatóak. Erre egyébként az államfő is rávilágított, bár a kilenc bekezdése közül csak egyetlenegy bekezdés, egyetlenegy mondat az, ami részletezi mintegy felsorolásszerűen, hogy mik a fenntartásai. Így például idézem: „Nem értek egyet a munkafeltételeknek a köztisztviselő beleegyezése nélküli módosíthatóságával.” - fogalmazott az államfő az általunk korábban is kifejtett kritika nyomán, ahhoz, mondhatnánk, teljesen hasonlóan. Azonban önök sem a Jobbik, sem Áder János szavait nem hajlandóak megfontolni, és ismét ugyanazt kívánják lenyomni a torkukon.

A Jobbik azonban ebből nem kér, ezt a javaslatot nem tudja támogatni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló a Lehet Más a Politika frakcióvezetője, Schiffer András képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök több okból élt a politikai vétó lehetőségével. Az egyik igen fontos indoka az volt, hogy elmaradt a szakszervezetekkel, érdekképviseletekkel történő egyeztetés, jöhet a jogalkotási törvény, amelynek előterjesztője 2010-ben Répássy Róbert államtitkár úr volt, ezt az egyeztetési kötelezettséget mint eljárási követelményt előírta. Egyetértek azzal, hogy abban az esetben, ha az egyik indok az, hogy ennek a jogalkotási eljárási kötelezettségének a kormány nem tett eleget, tehát szokásához híven a szakszervezeteket megkerülve nyújt be törvényjavaslatot, és ezért él a politikai vétóval az államfő, ha a kormány ezt a hibát ki akarja küszöbölni, a törvényjavaslatot vissza kell vonni, le kell folytatni az

egyeztetést a szakszervezetekkel, és így lehet újra előterjeszteni.

A további indokai a köztársasági elnöknek a következők voltak. Nem ért egyet a munkafeltételeknek a köztisztviselő beleegyezése nélküli módosíthatóságával; az információi szerint 6 ezer személyt érintő, a korábbi garantált alapilletmény csökkentésével, a látszólag indok nélküli és soron kívüli, magyarul: önkényes teljesítményértékelés lehetővé tételével, ami önkényes illetménycsökkentést és címmegvonást eredményezhet.

Ez a hármas indoklás, amit Áder János felhoz, nem jelent mást, mint hogy továbbra is a közszférában is azt az elvet kívánja a kormány érvényesíteni, amit egyébként az egész országban 2011-től, hogy a magyar emberek dolgozzanak többet kevesebb pénzért. Jelenleg Magyarországon a dolgozói szegénység a közszférában 30 százalékos. Ennek két tragikus következménye van. Az egyik, hogy minőségi közszolgáltatásokat, minőségi közösségi ellenőrzést, magyarul: a közérdek hatékony érvényesítését a magánérdekekkel szemben nem lehet elvárni egy alulfizetett, rosszul fizetett, megalázott, önkényes munkáltatói döntéseknek kitett köztisztviselői állománytól.

Ha továbbra is bizonytalanságban, megalázó bérekért akarnak állami tisztviselőket foglalkoztatni, annak az lesz a következménye, lehet, hogy persze ez a kormányzati szándék, hogy a közösségi érdeket ne lehessen érvényesíteni nagybefektetőkkel, különböző oligarchákkal szemben.

A másik tragikus következménye viszont ennek a jövedelempolitikának az, hogy amennyiben a dolgozói szegénység továbbra is ilyen mérvű a közszférában, ez egyben egy jelzés és egyben nyomás az egész nemzetgazdaságra. Nem várható az, hogy Magyarországon belátható időn belül bérnövekedés indul meg, nem várható el, hogy Magyarországon a munkafeltételek, a munkavállalók védelme javulni fog. Egy olyan ország, ahol az állam a saját tisztviselőit kiszolgáltatásban tartja, egy olyan ország, ahol az állam a saját tisztviselőivel bármit megtehet, a tisztviselő beleegyezése nélkül önkényesen módosíthatja a munkafeltételeket, egy ilyen országban bármelyik munkavállalóval bármit meg lehet tenni. Egy olyan országban, ahol egyébként folyamatosan csökken reálértéken a köztisztviselők jövedelme, ott nem várható reálisan az, hogy a közösségi érdeket hatékonyan lehet érvényesíteni. Nem lehet elvárni azt, hogy egyébként a versenyszférában hatékony bérnövekedés induljon meg.

Éppen ezért az, amire a köztársasági elnök úr is rámutatott, nem más, mint hogy ez a törvény ebben a formájában továbbra is a dolgozói szegénységet fogja tovább növelni. Ez a törvény ebben a formájában jelzés Magyarország minden munkavállalója számára, hogy az Orbán-kormány kiszolgáltatásban akarja tartani a munkavállalókat, és az az önök elképzelése, hogy a magyar emberek minél kevesebb pénzért, minél kiszolgáltatottabb feltételek között dolgozzanak minél többet.

Ezért ez a javaslat, hiszen érdemi módosítás nem történt rajta, továbbra is elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, frakcióvezető úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalni. Igen, látom, Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kisebbségi vélemény megfogalmazásánál már sok mindent elmondtam, de azért az alapvető dolgokba, a részletekbe nem mentünk bele. Mégpedig, hogy mik azok a részletek? Három dologról szeretnék itt még beszélni. Az általános vita során is kifogásoltuk a törvényjavaslatnak azt a részét, amely hatályon kívül helyezte a korábban a kormányzat által a köztisztviselők számára megajánlott bérgaranciát. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy az önkormányzattól a kormányhivatalokba, járási hivatalokba átvett köztisztviselők bére így a jövőben a törvényjavaslat elfogadását és hatálybalépését követően akár csökkenhet is.

Kaptunk is olyan levelet, olyan leveleket okmányirodából, illetve kormányhivatalokból, amelyekben megfogalmazzák a dolgozók azon félelmüket, hogy amennyiben ez a törvényjavaslat hatályba fog lépni, az ő fizetésük bizony radikálisan csökkenni fog. Így az okmányirodában dolgozó, középfokú végzettségű személyek bére alig fogja az új jogszabály alapján meghaladni a minimálbért. Ez pedig azt jelenti, hogy nagyon sok esetben a kormányhivatalokban az ott dolgozó emberek bére akár a felére is fog csökkenni, vagy sok esetben a felére fog csökkenni.

Mit fog jelenteni ez a közszolgálatban? Azt fogja jelenteni, hogy azok a dolgozók, akik igazán szakemberek, akik hosszú évek óta nagy-nagy tapasztalattal dolgoznak ott, ezek távozni fognak onnan, ott fogják hagyni, el fognak menni. Ez pedig a köztisztviselői kar színvonalának a leromlásához fog vezetni.

(10.30)

Tehát ez egy nagy probléma, mindamelllett, hogy a kormányzat ígéretet tett arra, amikor megalakultak a kormányhivatalok, határozott ígéretet, hogy a béreket nem fogja csökkenteni. Most ezt az ígéretet a kormány gyakorlatilag teljes egészében megszünteti, és szembeköpi a közszolgálati dolgozókat, a kormányhivatali dolgozókat, a járási hivatali dolgozókat. És ez volt az, amit már az általános vitában is megfogalmaztunk, ami miatt ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni.

De több más probléma is felmerül, az idő rövidsége miatt még két dologról szeretnék beszélni. A másik dolog, amit már Novák Előd képviselőtársam

is jelzett, hogy a munkába járás mivel jár. Három órát biztosít az új törvényjavaslat arra, hogy a munkaidőn kívül, amikor ledolgozzák a 8-8,5 órájukat, még további három órán keresztül lehet utaztatni a dolgozót kirendelés alapján. *(Dr. Répássy Róbert: Nem!)* Ezt nem tudjuk elfogadni, mert ez... *(Dr. Répássy Róbert: Nem. Másfél óra...)* - kétszer másfél óra, úgy van, ahogy államtitkár úr mondja. De, ez összesen három óra! *(Folyamatos zaj.)* Ez azt jelenti, hogy 12-11,5 órát fog utazni és dolgozni a munkavállaló, ami egy 24 órás napnak gyakorlatilag a felét teszi ki.

És ott van a harmadik kérdés is, az egyoldalú munkaszerződés-módosítás. Mit mond ez a jogszabály? Azt mondja, hogy kirendelésre van szükség. Ezzel egyet is tudunk érteni, hogy kirendelésre szükség lehet kormányhivatal és kormányhivatal között, valóban. De mit hoz be az új jogszabály, és mi a legnagyobb probléma a kirendelés esetén? Kirendelés... *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Kirendelés esetén az a probléma, hogy parttalaná válhat. A jogszabálytervezet behoz egy elméleti garanciát, ami azt mondja, hogy maximálisan hat hónap időtartamig terjedhet a kirendelés időtartama. Azonban ez is egy nagyon hosszú idő egy munkavállaló esetében, aki nem járult hozzá a saját kirendeléséhez, de a munkáltató egyoldalúan rendeli ki és hat hónapig fog más munkaterületen dolgozni. Ezenkívül viszont feloldja a saját maga által szabott hat hónapos korlátot, hiszen azt mondja, hogy a kirendelés a feladat ellátásáig meghosszabbodhat, tehát határozatlan ideig.

Ezért sem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! *(Zaj. - Csenget.)* Kovács Zoltán képviselő úr hozzászólása következik.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az itt elhangzott javaslatokra szeretnék néhány dologban reflektálni. Néhány tévedést tartalmaznak az eddigi ellenzéki felszólalások, hiszen ez a jogszabály lehetőséget ad a különböző jogintézmények bevezetésére. Ez nem kötelező. Ráadásul sajnálatos módon még a köztársasági elnök úr sem folytatta le azt a vizsgálatot, amely szerint 6 ezer kormánytisztviselőről beszél. Az összes kormánytisztviselő 7 százalékát érinti az úgynevezett garantált illetmény, amely egy lehetőség, hogy ez valamilyen formában kiegyenlítésre kerüljön, hiszen maguk a járásihivatal-vezetők kérték azt, hogy morálisan tarthatatlan - különösen a fővárosban, Pest megyében és néhány megyei jogú városból jött köztisztviselőből kormánytisztviselővé vált dolgozónál -, hogy ugyanazon munkakörben akár 150 ezer forinttal is többet keresnek. Lehet, hogy kevésbé dolgozik ráadásul még jól is, mint ugyanaz a munkatárs.

Ezért ennek a kiegyenlítésére ad lehetőséget a törvény, a garantált illetményeknél 10-20-30 ezer forintos eltéréshez nem nyúlnak hozzá a kollégák, ahol pedig nagy a különbség, ott pedig kiegyenlítődnek a viszonyok. Tehát aki mondjuk, százezer forinttal többet keres ugyanabban a munkakörben, az elképzelhető, hogy a járásihivatal-vezetők döntése alapján 50 ezerrel kevesebbet keres, viszont aki kevesebbet keresett, annak pedig felemelik a fizetését. Tehát ez mind a munkavégzés szempontjából, mind morálisan szerintem segít az ottani munkavégzésen.

Raadásul az a tévedés, amiről Gyüre Csaba beszélt, a kormányablakban, illetve az okmányirodákban lévők 20 százalékos pótlékot kapnak a munkájukhoz, pont azért, mert ügyfeleznék, pont azért, hogy meg lehessen tartani a jó ügyintézőket. Erről ön, képviselő úr, nem beszélt, pedig ez is bent maradt a korábbi jogszabályban.

A kirendelés vonatkozásában pedig korlátokat állít a jogszabály, magyarul: kiskorú gyermeket nevelő, gyermekét egyedül nevelő, tartósan beteget ápoló hozzátartozó esetén nem rendelhető ki. Tehát épp a családbarát részét próbálja ez a lehetőség hangsúlyozni.

Ami pedig a jövőt illeti, arról senki nem beszélt. Szeretném tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést, hogy jövő esztendőben belép az életpályamodell, ami azt is jelenti, hogy pont a végeken, a legnehezebb munkakörökben dolgozók jövedelme 30 százalékkal fog növekedni az elképzeléseink szerint. Tehát pontosan, ami miatt jelen pillanatban a tisztelt ellenzéki képviselőtársak álaggódását hallom itt a parlamentben, az megoldást nyer, és jelen pillanatban is a törvény mindösszesen lehetőséget ad a járásihivatal-vezetőknek, amit nem kötelező részükről végrehajtani.

Összességében azt tudom mondani, hogy ez a törvény az államtitkár úr által elmondottak alapján a parlament számára elfogadható.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. Igen, megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tisztelt Országgyűlés! Kovács képviselő úr hallgatott arról jótékonyan, hogy az alapilletmény eltérítését a munkáltató diszkrecionális döntésében rendelheti el. Nem szólt semmit arról, hogy ezt a döntést milyen feltételek között, milyen törvényi garanciák mellett teheti meg a munkáltató.

Hallgatott továbbá arról, hogy a munkafeltételek a köztisztviselő beleegyezése nélkül módosíthatók. Hallgatott továbbá arról, hogy indok nélkül soron kívüli teljesítményértékelést tesznek lehetővé. Tehát az előbb említett körnél sokkal szélesebb körben ez gyakorlatilag egy önkényes illetménycsökkentésre ad

lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megadom a szót Kovács Zoltán képviselő úrnak, Fidesz.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Schiffer Képviselő Úr! Nem hallgattam, arról beszéltem, hogy ez egy lehetőség, nem kötelező vele élni. És nyilvánvaló, a jó munkatársak esetében nem is élnek ezzel, viszont megadja lehetőséget a törvény azon járásihivatal-vezetők számára, akik a nem jól dolgozók vagy akár a címüket méltatlanul használók számára a korábbi két éves teljesítményértékelés helyett két egymást követő teljesítményértékeléssel - amely egyébként megmutatja, hogy milyen munkát végez a kormánytisztviselő - visszaminősítse adott esetben, illetve a munkaköréből más helyre áthelyezze, adott esetben fegyelmi szankció megkezdését is kezdeményezhesse.

Ezek a lehetőségek. Ha ezek nincsenek egy vezető kezében, akkor parttalanná válik az ottani vita ezekről az ügyekről. A jól dolgozókat kevésbé lehet munkára sarkallni, aki pedig kevésbé dolgozik megfelelő módon, az pedig úgy gondolja, hogy bármit megtehet, hiszen a törvény olyan messzemenőig védi az ő kevésbé alkalmas munkavégzését, amely alapján bebetonozható nyugdíjkorhatárig. A törvény lehetőséget kíván adni ezekkel az eszközökkel a vezető kezébe, éppen az ügyfelek érdekében, éppen a jó munkavégzés érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percen belüli lehetősége van még Bárándy Gergely képviselő úrnak. Megadom a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről Kovács Zoltán képviselőtársam beszélt, pont itt van a probléma, ugyanis a törvényi garanciák, amelyek a diszkrecionális döntések útjában állnak adott esetben, pontosan a kiszolgáltatottságát csökkentik a munkavállalónak. Na, ezeket hiányoljuk mi ebből a törvényből. Pontosán az a problémánk ezzel, hogy egy teljesen mindenféle garanciák, mindenféle gátak nélküli szabad döntési jogkörébe adja az igazgatási vezetőnek azt, hogy mondjuk, csökkenti a bérét valakinek. Ez a probléma, képviselőtársam, pontosan erről beszéltünk az elmúlt időszakban.

Mindenesetre köszönjük szépen, hogy ezt a vitában megerősítette, na, pont ezért nem fogjuk támogatni ezt a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e válaszolni. Jelzi, hogy igen; 5 perc 55 másodperces időkerete van.

(10.40)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak röviden szeretnék szólni, hiszen csatlakozom a Kovács Zoltán képviselő úr által elmondottakhoz. Azzal szeretném kiegészíteni az itt elhangzottakat, hogy a törvényjavaslat nem építi le a garanciákat, a törvényjavaslat megtartja azokat a garanciákat, amelyek a közszolgálati dolgozók személyi körülményeire, munkakörülményeire vonatkoznak. Tehát tévedés az az ellenzéki álláspont, hogy itt romlana a helyzete a közszolgálati tisztviselőknél.

Sokadszor hangzik el az a tévedés, hogy nem elég családbarát a javaslat. A bizonyos háromórás utazási időt úgy kell érteni (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hogy oda-vissza természetesen, tehát másfél-másfél óra lehet, és csak abban az esetben nem kell ehhez a köztisztviselők beleegyezése, ha egy adott településen belül változik meg a munkáltató székhelye. Tehát egy településen belüli munkáltatói székhelyváltozás esetén nőhet meg az utazási idő, amit el kell fogadnia a köztisztviselőnek. Ez gyakorlatilag Budapestet érinti, hiszen a kormányhivatalok, állami szervek leginkább Budapesten kerülnek úgy összevonásra, hogy a székhelyük jelentősen távolabb kerül egy korábbi helytől, a vidéki megyeszékhelyeken az ott dolgozókat semmilyen hátrány nem fogja érni.

Szeretném leszögezni, hogy elsősorban a vezetők illetménye fog csökkenni, azért a vezetők illetménye, mert a közigazgatási átszervezések miatt összevonásokra kerül sor, egyes igazgatási szerveket összevon a kormány. Ezeknek az igazgatási szerveknek eddig külön vezetőik voltak. Tehát tévedés, nem felel meg a valóságnak, hogy itt a köztisztviselők nagy részét fenyegetné valamifajta illetménycsökkenés. Kifejezetten csak a vezetői tisztségben lévőknek érheti ilyen hátrány.

Megjegyzem, hogy a vezetői megbízás viszont a közszolgálatban indokolás nélkül bármikor visszavonható. Tehát nem számíthat örök időkre a vezető arra, hogy az ő illetménye a vezetői pótlékkal kiegészített illetmény marad, hanem nyilván az illetménytábla szerinti garantált illetményére számíthat.

Tisztelt Ház! Csak egy utolsó mondat az úgynevezett közjogi érvénytelenséggel kapcsolatos vitáról. Szeretném megerősíteni, hogy egyetértünk a köztársasági elnök úr értékelésével, egyetértünk a visszaküldő levelében foglaltakkal. A javaslat érvénytelenségével kapcsolatban nem merülhet fel kétely, hiszen a köztársasági elnök maga az elmaradt egyeztetés pótlását írta nekünk elő. Ez megtörtént, ezért... (*Novák Előd: Nem csak azt!*) Ez volt az egyik kifogása az érvényesség körében, az elmaradt egyeztetés pótlása, ezt pedig a kormány megtette, tehát a törvényjavas-

latról az Országgyűlés szavazhat, a kormány álláspontja szerint a javaslat érvényességéhez nem fűződik kétség. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra legkorábban 10 óra 30 perctől kerül sor, vagyis mindjárt.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság imént tárgyalt módosító javaslatáról történő döntés, majd a zárószavazás következik. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint ennek során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Először a benyújtott módosító javaslatról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3019/28. sorszámú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 108 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló, ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényt 109 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyoni biztonosságba helyezéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Az önálló indítvány T/4029. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4029/15. sorszámú, összegző jelentését pedig T/4029/16. sorszámú terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4029/15. sorszámú összegző módosító javaslatát.

Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 160 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4029. sorszámú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 157 igen szavazattal, 12 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **Budapesten megrendezendő Úszó-**

Vízilabda-, Múugró-, Múúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az önálló indítvány T/4113. sorszámú parlamentari informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4113/8. sorszámú, összegző jelentését pedig T/4113/9. sorszámú terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4113/8. sorszámú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4113. sorszámú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

A megvalósításhoz sok sikert kívánunk.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most olyan előterjesztések zárószavazása következik, amelyekhez módosító javaslat nem érkezett, és vitához kapcsolódó bizottság sincs, ezért a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a szociális biztonságról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.**

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3484. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.**

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3789. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bethlen Gábor Alap 2013. évi tevékenységéről és működéséről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat határozathozatala.** Tájékoztatom önöket, hogy kapcsolódó bizottsági módosító javaslat és részletes vita lefolytatásáról szóló nyilatkozat hiányában a határozati javaslat eredeti szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/3523. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 112 igen szavazattal, 59 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3752. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 113 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Frakciókérés alapján előtte azonban módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3749/3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta.

Először erről határozunk.

A 3. számú módosító javaslatban Ikotity István és Sallai Benedek terjeszt elő javaslatot.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 32 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, valamint az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3749. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 141 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3751. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 57 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**az Országos Fogatékosságügyi Programról 2015-25**” **szóló határozati javaslat zárószavazása**. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslatok fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a H/3586/3., 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslatban Vágó Sebestyén képviselő úr terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslatban ugyancsak Vágó Sebestyén képviselő úr előterjesztéséről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslatban Vágó Sebestyén képviselő úr terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.00)

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/3586. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 164 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében és a bűnügyi, illetve rendészeti tárgyú együttműködés keretében történő információcsere szabályozásával összefüggésben szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**.

Az előterjesztés T/3404. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3404/12. számon, összegző jelentését pedig T/3404/13. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a T/3404/6. és 7. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 6. számú módosító javaslatban Harangozó Tamás terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 111 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslatban Harangozó Tamás előterjesztéséről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 112 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3404/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 137 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3404/15. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - L. Simon László jelzi, hogy nem működik a gépe.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 134 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta. *(L. Simon László: Már másodszor fagyott le a gépem. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ilyen a rendszer.)*

Kérdezem államtitkár urat, jelentkezett-e. *(Jelzésre:)* Hallgatom, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Igennel szavaztam, de lefagyott a gép szavazás közben, már kétszer is. *(Lukács Zoltán: Szabotázs!)*

ELNÖK: Tehát most is, és előtte is. Kérem szépen a jegyzőket és a technikusokat, hogy ezt a hibát korrigálják; mindkét szavazásnál államtitkár úr igennel szavazott. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az önálló indítvány T/3782. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3782/7. számon, összegző jelentését pedig T/3782/8. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP a T/3782/3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A T/3782/3. számú módosító javaslatban Tóth Bertalan terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)* Kérdezem L. Simon államtitkár urat, hogy a gépe fölengedett-e. *(Jelzésre:)* Nem fagyott be. *(Derűtség.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3782/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett elfogadta.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3782/10. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 132 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések **tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy az LMP képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az állami adóhatóság áfacsalásokkal kapcsolatos szervezeti és eljárási hiányosságait vizsgáló bizottságról szóló H/1758. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételének vitáját. Most a szavazás következik.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Szél Bernadett képviselő asszony és képviselőtársai

H/1758. számon előterjesztett határozati javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 58 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(11.10)

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy a Jobbik képviselőcsoportjának kérelme alapján az Országgyűlés már lefolytatta az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló, H/3476. számon előterjesztett határozati javaslat tárgysorozatba vételének vitáját.

Most a szavazás következik. Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Sneider Tamás, Novák Előd és Vágó Sebestyén H/3476. számon előterjesztett határozati javaslatát.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 56 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Köszönöm a tisztelt Országgyűlés együttműködését, és mielőtt folytatnánk általános vitákkal munkánkat, 2 perc technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)*

Tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, illetve foglalják el a folyosót. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapesti Agglomeráció Területrendezési Teréről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4026. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat, bár csak egy paragrafusban egészíti ki a törvényt, mégis hatalmas segítséget jelent az agglomeráció településeinek. Az agglomerációs törvény legutóbbi, 2011. évi általános felülvizsgálata során a kormányzat együttműködésben a településekkel meghatározta a térségi területfelhasználások módját és feltételeit, ami hatékonyan akadályozza a kedvezőtlen területhasználatot, a közlekedési ágazatok fejlesztésének ellehetlenítését.

Az önkormányzatokkal együttműködve közösen meghatároztuk a törvényben azon települési térsége-

ket, amelyeken a települések az intenzívebb, akár lakó- vagy gazdasági területi igénybevételt jelentő beépítésre szánt területeit ki tudják jelölni. A 2011. évi felülvizsgálat esetében viszont volt egy 3-4 hónapos időintervallum a közigazgatási egyeztetés és a törvénymódosítás hatálybalépése között, amikor a jogalkotó nem tudta figyelembe venni az önkormányzatok igényeit.

Ugyanekkor a települések ebben az időszakban is jelölték ki beépítésre szánt területeket, amelyeket a törvénymódosítás ezért nem tudott kezelni. Az agglomerációs törvény 2015. december 31-ei határidővel kötelezi a hatálya alá tartozó településeket, hogy hangolják össze a településrendezési eszközeit a törvénnyel.

Mivel azonban az inkriminált időszakban kijelölt területekre vonatkozóan az akkor hatályos törvény más szabályozást tartalmazott, az érintett településeknek e területeket vissza kellene sorolniuk, holott ezeket jogszerűen jelölték ki, építési jogok keletkeztek, sőt egyes építkezések megtörténtek vagy folyamatban vannak.

A probléma kezelésére bevezetjük az úgynevezett összhangigazolásra vonatkozó területrendezési hatósági eljárást, amellyel a település elfogadtatja a kijelölt, beépítésre szánt területeit, és az eljárás lefolytatását követően e területek összhangban levőnek tekintendők az agglomerációs törvénnyel.

(11.20)

A hatósági eljárás lefolytatásának költségigénye jelentős, a tervezési díj és a kérelemhez benyújtandó tervdokumentációk településenként átlagosan 700 ezer forint plusz áfába kerülnek, amelyet az eljáró hatóság által elvégzendő feladatok többletköltsége is terhel.

Közel hetven Pest megyei település megkezdte településrendezési eszközeinek felülvizsgálatát és módosítását. Ezek közül 30-35 településnél merülhetne fel az összhang igazolását szolgáló területrendezési hatósági eljárás lefolytatásának igénye, ennek becsült költsége több mint 26 millió forint, az eljárás lefolytatásának időigénye pedig minimálisan négy hónap, amely már biztosan nem fér bele a törvény által előírt 2015. év végi határidőbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen módosítás tehát lehetővé teszi azt, hogy a települési önkormányzatok az agglomerációs törvénnyel összhangba hozandó településrendezési eszközeiket a korábban elfogadott településszerkezeti, illetve szabályozási tervükben kijelölt, beépítésre szánt területek figyelembevételével készíthessék el, területrendezési hatósági eljárás lefolytatása nélkül. Fontos hangsúlyozni, hogy jelen módosítás nem csökkenti a jogbiztonságot, mivel csak azon területeket lehet beépítésre szánt területeknek tekinteni, amelyeket jogszerűen jelölték ki a törvény említett módosítása előtt. A törvényjavaslat tehát költség- és időtakarékos megoldás az önkor-

mányzatok és a hatósági eljárást lefolytató Pest Megyei Kormányhivatal számára is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az „Egyszerű állam” programjával is kiáll a beruházások adminisztratív terheinek csökkentése mellett, ehhez viszont egyes esetekben csökkenteni kell az önkormányzatok, valamint az államigazgatási szervek adminisztratív terheit, és racionalizálni kell egyes döntéshozatali mechanizmusokat. Az agglomerációs törvény jelen módosítása ezt teszi lehetővé, kérem tehát támogatásukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Igazából egy tényleg nagyon rövid törvényjavaslatról beszélünk, amelyiknek a módosítási igényét már korábban megfogalmaztuk. Én köszönöm szépen a kormánynak, hogy ennek a javaslatnak a nyomán elkészítette ezt a törvénymódosítást. Pest megye és a bürokráciacsökkentés elkötelezett híveként kívánok szólni az előttünk fekvő T/4026. számon benyújtott, a budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló 2005. évi LXXIV. törvény módosításával kapcsolatban.

Úgy gondolom, hogy a budapesti agglomeráció további fejlődése érdekében szükséges, hogy a még 2011-es törvény elfogadása előtt elfogadott településrendezési eszközben beépítésre szánt területként meghatározott területek területrendezési hatósági eljárás lefolytatása nélkül is beépítésre szánt területnek legyenek tekinthetőek. Fontosnak tartom ugyanakkor megjegyezni, hogy a területrendezési hatósági eljárás kötelezettségének megszüntetésével az ágazati érdekek nem sérülhetnek, mivel a településrendezési eszközök előkészítési eljárásában az állami szervezetek is részt vesznek és érvényesíthetik akaratukat, sőt vita esetén törvényességi felülvizsgálati eljárást is kezdeményezhetnek. További garanciális elem a javaslatban, hogy kivételeket is nevesít a jogszabálytervezet, így egyes, az országos szerkezeti tervben megjelölt ingatlanok nem minősülhetnek beépítésre szánt területeknek.

Másrészről szeretném megemlíteni, hogy a kormány kiemelt célkitűzése az államreformprogrammal a közigazgatás hatékonyságának növelése az eddigieknél összefogottabban, ellenőrzöttebben és költségtakarékos módon a területi államigazgatás megteremtésére szolgáló gondolatokban. Az államigazgatás átalakításának elsődleges célja a bürokrácia csökkentése, az ügyfélbarát közigazgatás megteremtése, a közérdek érvényesítése. Az előttünk fekvő törvényjavaslat jól illeszkedik ebbe a programba, és a

jelenleg hatályos eljárást próbálja megváltoztatni, ugyanis ez megnöveli a településrendezési eszköz módosításának igényét és a ráfordítás költségét. Ráadásul a területrendezési hatósági eljárások lefolytatásával egybekötött településrendezési eszközök módosítása várhatóan nem bonyolítható le a törvényben előírt határidőig. Az összhang igazolását szolgáló településrendezési hatósági eljárás lefolytatásának minimális igénye négy hónap és költségigénye településenként 700 ezer forint plusz áfa. Ennek akar a javaslat eleget tenni, vagyis hogy a felesleges idő- és pénz pazarlást kerüljük el. Éppen ezért kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Előre bejelentett felszólaló Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselő asszonya, jegyző asszony. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Elnézést, hogy zavarom a beszélgetésében *(L. Simon László dr. Molnár Ágnessel beszélget.)*, de azért fordulnék önhez mint előterjesztőhöz, mert amellet, hogy támogatjuk mi is ezt az előterjesztést, mert úgy gondoljuk, hogy alapvetően egy jó gondolatról van szó, azért lennének kérdéseim, lennének aggályaim, és remélem, hogy ön most segít nekem tisztázni, illetve eloszlatni ezeket az aggályokat.

Ott kezdeném a történetet, hogy az agglomerációs törvénynek valóban volt egy átfogó felülvizsgálata 2011-ben, de maga az agglomerációs törvény 2005-ös. Ebben a 2005-ös törvényben van az rögzítve, hogy az egyes településeknek az egyébként is tízévenként kötelező településrendezési eszközeinek a felülvizsgálata során az agglomerációs törvényhez kell illeszteni a saját helyi építési szabályzatukat, szabályozási tervüket s a többi, de maga az a kormányrendelet, amelyik a területrendezési hatósági eljárásokról szól, az 2009-es. Tehát 2005-2009 között volt egy olyan időszak, amely során az egyes beépítésre szánt területek esetén nem kellett lefolytatni ezt a hatósági eljárást. Most röviden szeretném önnek ismertetni, hogy mit is takar ez a kormányrendelet, hogy milyen esetekben és milyen módon kérelmezhető a területrendezési hatósági eljárás.

Tehát példának okáért, hogy ha településrendezési eszköz hiányában egy kiemelt térségi terv vagy egy megyei terv - adott esetben az agglomerációs tervről beszélünk - nem határozza meg olyan mélységben az egyes övezeteket, mint egy normális települési terv, ebben az esetben pontosításra van szükség. De kivételes eltérésre is ad lehetőséget a területrendezési hatósági eljárás, például országos jelentőségű műszaki és infrastrukturális hálózatok esetén a nyomvonalnak a plusz-mínusz 10 százalékos eltérése esetében, hogyha a térségi terv, illetve a településrendezési eszköz között van ilyen jellegű eltérés. De arra is lehetőséget teremt ez az eljárás, hogy a beil-

lesztés jogintézményével éljen egy-egy település, azaz a kiemelt térségi terv - tehát adott esetben az agglomerációs terv esetében - nem szereplő, de a települési tervben szereplő infrastruktúra-hálózatot vagy egyedi építményeket be lehessen illeszteni.

Továbbá ugyanilyen jogintézmény a kivételes kijelölés kérdése, ami azt jelenti - ami egy egészen új dolog az agglomerációs törvényben -, hogy ha két település túl közel fekszik egymáshoz, akkor mind a kettő esetében, mind a két szomszédos település esetében legyen egy 200 méteres sáv, ahova nem építhet egyik település sem, azért, hogy ne tudjanak összefolyni a települések, hanem mindenképpen legyen egy zöldfolyosó biztosítva, és az ilyen jellegű zöldfolyosók, ökológiai folyosók biztosítására is lehetőséget teremtett a területrendezési hatósági eljárás, pontosabban ezen ökológiai folyosók védelmére, illetve a területcserére, hogyha volt olyan terület, amit beépítésre szántak, és volt olyan terület, amit még nem, de azért, hogy a 3 százalékos területnövekedést ne lépjk túl, akkor ilyen esetben lehetett ezt a területcserét kezdeményezni.

Na most, ami itt előttünk van módosító indítvány, az arról szól, hogy olyan beépítésre szánt terület, amelyet az elfogadott BATRT-módosítás előtt, vagyis 2011 előtt tehát már annak minősítettek, beépítésre szánt területnek, de talán még a 2005 és a 2009-es időszakban történt ez meg, már ott se kelljen lefolytatni ezt a területrendezési hatósági eljárást, pedig akkor még nem is volt ilyen területrendezési hatósági eljárás.

(11.30)

Nem tudom, érte-e államtitkár úr a problémát. Tehát olyan esetben adunk felmentést esetlegesen, ami eredetileg sem volt már ilyen jellegű hatósági eljárással kontrollálva. És tegyük hozzá, hogy a területrendezési hatósági eljárásnak van egy megelőző fázisa, ez az úgynevezett területi hatásvizsgálat, ami egy rendkívül részletes történet, tehát környezeti, társadalmi, gazdasági vizsgálatot kell lefolytatni adott esetben egy-egy településrendezési eszköz módosításakor, ami egy kifejezetten jó dolog szerintem. Talán ebben egyetérthetünk, igaz, államtitkár úr?

Nos, ez alól is önök egyáltalán felmentést adnak, és az előttünk lévő törvényjavaslat az tulajdonképpen csak egy mondatból áll, tehát nem túl bonyolult a történet, ugyanakkor hozzáteszi azt, hogy ez a bizonyos felmentés két esetben nincsen meg. Tehát akkor, hogyha az OTRT-vel, illetve az országos szerkezeti tervvel nincsen szinkronban, vagy pedig az agglomerációs tervvel nincsen szinkronban, akkor, ha egyedi építményekről vagy műszaki infrastruktúra-hálózatokról beszélünk. De az összes többi esetben - ugye, az előbb felsoroltam, hogy milyen esetekben kell területrendezési hatósági eljárást lefolytatni -, tehát az összes többi esetben pedig értelmezésem szerint igenis le kellene folytatni, mert a kivé-

telen túl, ami alól felmentést ad a törvény, ilyen például a területcsere kérdése, az ebben a kérdéskörben, ebben a törvényjavaslatban nincsen tisztázva. Kérdezném, hogy ez nem fog-e visszas helyzeteket okozni, mert nem egyértelmű helyzeteket fog majd produkálni szerintünk. Ez az egyik kérdésem.

A másik pedig az, biztosan a kisördög szól belőlem, de önök ilyen jellegű törvénymódosítást akkor szoktak a Ház elé behozni, hogyha konkrét, egyedi esetekről van szó. Tehát fordítsuk le magyarra: egy fideszes polgármester szolt önöknek, hogy ajjaj, itt gond van, fel kellene gyorsítani bizonyos eseményeket, adott esetben egy fideszes beruházónak az érdekeit sértené az, hogy egy újabb és újabb törvényi előírásnak még meg kellene felelnie, és ez azért kényelmetlenségekkel jár, ezért akkor az ő képükre és hasonlatosságukra, az ő elvárásaik szerint kellene alakítani a törvényt.

Félő, hogy ebben az esetben is erről szól a dolog, hiszen itt alapvetően önök a részletes indoklásban is azt írják le, hogy nem települési térségbe sorolt, de beépítésre szánt terület. Ezt fordítsuk le magyarra, hogy mit jelent, milyen területek. Ugye, nem olyanok, amelyek már eleve egy település magterületéhez tartoznak, hanem valahol kinn a zöld mezőn kijelölnek egy új, mondjuk, egy lakóparknak, mondjuk, egy golfpályának, s a többinek, ilyesmi jellegű beruházásra egy adott területet, és akkor annak érdekében, hogy az minél hamarabb megvalósuljon, önök hirtelen-váratlan minden létező olyan kontrollt, ami egyébként szerintünk igenis elfogadható lenne és fontos lenne, kivesznek, és kivételes eljárást adnak meg.

Azt gondolom, hogy ha érdemi választ kaphatnánk az államtitkár úrtól e tekintetben is, hogy nem, erről szó sincsen, és teljesen alaptalanok ezek a feltételezések a részemről (*L. Simon László: Kaphat.*), akkor valóban már megnyugtatóan tudnánk igent nyomni majd erre a törvényjavaslatra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdezem, hogy a többi képviselőcsoport állít-e vezérszónokot. (*Jelzésre:*) Igen, megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az már az expozéban is elhangzott, illetve Hegedűs Lorántné képviselő asszony is elmondta, a törvényjavaslat indoklása szerint a javaslat célja az, hogy a nem települési térségbe sorolt, de a budapesti agglomeráció területrendezési tervéről szóló törvény módosításáról szóló 2001-es törvény elfogadása előtt elfogadott településrendezési beépítésre szánt területként meghatározott területek - és itt a lényeg - területrendezési hatósági eljárás lefolytatása nélkül is beépítésre szánt területek legyenek, illetve legyenek ennek tekinthetőek.

A módosítás, ahogy képviselőtársam is elmondta, látszólag kedvező, hiszen az agglomerációba tartozó önkormányzatok településrendezési eszközeiket területrendezési hatósági eljárás lefolytatása nélkül 2015. december 31-ig könnyebben elkészíthetik, mégpedig úgy, hogy a korábban beépítésre szánt területeket továbbra is ilyennek tartásuk meg.

Én nem nyújtom ilyen hosszúra a felszólalásom, mint képviselő asszony tette, de azok az aggályok, amiket megfogalmazott, bennünk is felmerültek, legfőképpen az, amit utoljára hangoztatott. Ugyanis azt sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a Fidesz még nem adott okot arra, hogy jó szándékot, valódi adminisztratív csökkentést feltételezzünk a részéről. Ugyanis ahogy ez első ránézésre tűnik, ezt a törvényjavaslatot is besorolhatjuk a mutyigyánús törvényjavaslatok közé, ugyanis azt mondja a szöveg, hogy ami a korábban beépítésre szánt terület volt, azt a jövőben is ilyennek kell tekinteni. Tehát nincs mérlegelési lehetősége az önkormányzatoknak, hiszen ha kell, akkor értelemszerűen kell. Kivételt csak akkor ismer a törvény, hogyha az érintett terület országos jelentőségű műszaki infrastruktúra-hálózatok vagy egyedi építmények számára kijelölt terület, vagy térségi műszaki infrastruktúra-hálózatok vagy egyedi építmények területére esik.

Ezzel összefüggésben szeretném megemlíteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy hamis az indokolásnak az az érve, hogy bármilyen valódi jogorvoslat állna rendelkezésre, hiszen miféle valódi jogorvoslat lehetne egyébként egy ilyen ügyben, a törvény ugyanis nem enged eltérést semmilyen irányba, így a jogorvoslati eljárásban csak egy dolgot lehet vizsgálni, hogy az önkormányzat valójában betartotta-e a törvényt.

Az a valódi kérdés tehát, ami bennem felmerül, hogy milyen akadályba ütközött a kormány, milyen területeket nem tudott egyszerűen megszerezni, miért kell ezt a törvényjavaslatot most ideterjeszteni.

Államtitkár úrnak látom az arcán, hogy ez nem igazán nyeri el a tetszését, amit mondok (*L. Simon László: Nem, egy csöppet sem.*), és én ezt megértem. De azt meg államtitkár úrnak kell megértenie, hogy sok esetben szembesültünk már személyre szabott törvényalkotással, talán a hátralévő idő elég sem lenne ahhoz, hogy felsoroljam, hogy hány ilyenről tudok csak én, és valószínűleg még jó pár volt, ami szintén az volt, csak nem derült ki a nagyobb nyilvánosság előtt.

Éppen ezért tehát mi ezt a fajta bizalmat nem adjuk meg e törvényjavaslatban a kormánynak, nem fogjuk támogatni a törvényjavaslatot, attól függetlenül, hogy egyébként valóban első ránézésre egy adminisztratív könnyítésnek tűnik, de mivel a hasonló mögöttes szándékot nem tudjuk kizárni, ezért a javaslatot támogatni sem fogjuk. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat fel. Bejelentem, hogy Varju László képviselő úr felszólalási szándékát visszavonta. Ezért megkérdem, hogy kíván-e valaki szólani a független képviselő urak közül. *(Szabó Szabolcs nemet int.)* Jelzik, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót 15 perces időkeretben Sallai Benedek képviselő úrnak, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az, hogy nem vezérszónoki felszólalásban mondom, az annak a jelzése, hogy pártunk szakértői úgy tekintették, hogy nem tartalmaz semmi olyan politikai aknát az előterjesztés, ami miatt nagyon acsarkodni kellene miatta. Ugyanakkor bennem számos szakmai kérdés merült fel.

Nyilvánvalóan megnézve az eredeti jogszabályt, annak az 1. számú mellékletét, ami felsorolja a budapesti agglomeráció területéhez tartozó településeket teljes egészében, itt azt látjuk, hogy gyakorlatilag egy nagy halom olyan település is beleesik ebbe, ahol országosan védett, helyileg védett területek sokasága található.

A Budapestről az agglomeráció területére irányuló migrációs folyamatnak az egyik legfontosabb háttér-motivációja a lakosság részéről a jobb életminőség elérése, az, hogy zöld környezetben és jobb természeti háttérrel rendelkező, jobb ökológiai potenciállal rendelkező területen éljenek emberek. Ugyanakkor ez a jogszabály, amely benyújtásra került, vagy ez a módosítás, aki megnézte, az látja, hogy gyakorlatilag egyetlen szakasz egyetlen bekezdéséről van szó, ami gyakorlatilag ezt a felmentést adja, amit az előttem szóló képviselőtársaim mondtak. Ez nem biztosítja annak a lehetőségét, hogy ha 2005-öt megelőzően valaki esetleg nem kellő bölcsességgel, esetleg nem természetvédelmi szabályok figyelembe tartásával próbált volna beépítésre szánt területet kijelölni, akkor ez a mostani törvény megadná a lehetőségét annak, hogy bármilyen szakmai, természetvédelmi szempont érvényesülni tudjon.

(11.40)

Hadd mondjam el, hogy volt korábbi alkotmánybíróvási döntés is azzal kapcsolatban, hogy Pomáz települése agglomerációs területen belül pont helyi védett területet próbált kivenni és beépíthetővé tenni. Ez az egyik híres környezetjogi alkotmánybíróvási gyakorlat vagy tapasztalat, vagy amit rendszeresen alkalmaznak, ugyanis ez teremtette meg a viszályt a tilalmának a háttérét, amit oly sokszor szoktunk emlegetni, ugyanis Pomáz ekkor a helyi védettséget feloldóan, arra hivatkozva, hogy megszűnt a helyi védettségre okot adó indok, próbálta ezt a feloldást megtenni. Most ezen települések sokasága van

olyan helyen, ahol a Duna-Ipoly Nemzeti Park különböző területi egységei vagy más helyi védett terület található. L. Simon államtitkár úrral a korábbi vitáink során - azt hiszem, hogy a plázastoptörvényével - alapvetően egyetértettünk abban, hogy nem kellene támogatni a zöldmezős beruházások sokaságát, és emiatt van bennem aggály, hogy vajon 2005-öt megelőzően milyen tervek is készültek.

A jobbikos képviselőtársam felszólalásával részben egyetértve mindössze annyit mondanék, hogy számomra nem jelent kellő megnyugtatót az, ha államtitkár úr ad választ, hogy nincs a kormánynak ilyen szándéka, mert én simán elhiszem L. Simon államtitkár úrnak, hogy nincs ilyen szándék, viszont a települések önkormányzati szintjén csak akkor tudnánk ebben kompetensen döntést hozni, ha minden egyes település esetében - ami nem kevés - átnéznénk azokat a terveket, hogy mely területeket terveztek a jogszabály megszületését megelőzően belterületbe vonni, illetve beépíthetőségét engedélyezni. Miután erre a települések számára tekintettel nincs módunk, az biztos, hogy támogatni a jogszabályt így nem tudjuk, mert bennünk van az az aggály, hogy még olyan időszakokból, amikor mondjuk, korábbi kormányzat esetleg ipari parkok létrehozását támogatta vagy más esetlen beruházásokat, amik zöld mezőre irányultak, abból az időszakból maradhattak ezekben a tervezésekben olyan ingatlanok, amelyeknek a mostani megőrzése már indokolt lehet.

Emiatt vannak a fenntartásaink, hogy miután az előterjesztésből nyilvánvalóan nem derül ki - nem tudom, hogy megtörtént-e ez, de államtitkár úr lehet, hogy meg tudja mondani -, hogy a kormányzat átnézte-e egyesével az összes érintett település ilyen irányú terveit, hogy az konkrétan hány területre irányul, mely helyrajzi számokra, így ezt nem érezzük támogathatónak. Ha lenne mellette egy melléklet az indoklásban, amely az összes település esetén az összes helyrajzi számot felsorolja, és megnézhetjük, hogy abban sem helyi védett, sem Natura 2000-es, sem országos védett, sem más, olyan zöldövezeti besorolás nincsen, ami helyi parkként vagy másképp működött - ennek a hiánya miatt nem érezzük ezt támogathatónak.

Nyilvánvalóan azt gondoljuk, hogy a kormányzat azon szándéka, hogy a bürokráciacsökkentés érdekében megtegye ezt a lépést, maga a cél támogató, nyilvánvalóan lennének ennek hatékonyabb megoldásai is, ha általában a közigazgatási, államigazgatási szerveknél egységesen és nem pedig csak a budapesti agglomeráció területén oldaná ezt meg, ha felszámolná ezt az ide-oda pénztologatást, amikor az állam egyik zsebéből a másikba teszi a pénzt. Tehát ennek lehetne egységes megoldása, de az, hogy csak a budapesti agglomeráció területén erre hivatkozunk, nem elégséges, hiszen az ország többi részére is ugyanilyen szempontok érvényesülhetnének.

Tehát mindaddig, ameddig a kormányzat nem tudja számunkra megnyugtatóan bizonyítani, hogy a jogszabály 1. számú mellékletében szereplő összes

agglomerációs területéhez tartozó település esetében nincs olyan szándéka az önkormányzatoknak - és ezért mondtam azt, hogy nekem sajnos nem elég csak az államtitkár úr ígérete, mert én elhiszem, hogy a kormányzat nem akar ezzel semmi rosszat, de nem tudhatjuk, hogy az önkormányzatoknál mi történt 2005-öt megelőzően, és milyen tervek születtek. Emiatt én a pártunknak semmiképpen nem fogom javasolni ennek a támogatását, amiben kérem a kormányzat megértését. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További felszólaló jelentkezését a képernyőn nem látom. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a felszólalásokat. Azt gondolom, hogy mind a három ellenzéki párt vezérszónokának az aggodalma teljesen megalapozatlan, igazság szerint valamiféle paranoia vezérli képviselőtársaimat. Nem tudom elfogadni azt az érvelést, tisztelt képviselő úr, hogy mi a gombhoz varrnánk a kabátot. Teljesen egyértelmű a jogszabály szándéka, a jogszabály indoklása is.

Mindenesetre szeretném képviselőtársaimnak jelezni, hogy az állami főépítész jelzése szerint az agglomeráció 80 települése közül 8 elfogadta már az új településrendezési eszközeit, 36 már elkezdte a felülvizsgálatot, a többi településről még nincs információ. A problémával érintett 30 körüli település-szám becsült nagyságrend - én az előterjesztői expozéban mondtam, hogy 30-35 településről lehet szó -, ahogy haladnak a településretervezők a településrendezési eszközök felülvizsgálatával, úgy válik ismertté a pontosítási igény ténye.

Az állami főépítész eddig az alábbi települések esetében jelezte az eltérést - most csak azokról a településekről tudok információt adni, ahol már elkezdtek a felülvizsgálatot, mert csak itt derültek ki a törvényjavaslattal orvosolandó problémák, anomáliák, ezek a következők -: Kerepes, Fót, Pilisszántó, Perbál, Tinnye, Herceghalom, Ócsa, Délegyháza, Szentendre, Dunakeszi. Tehát meg kell nyugtassam képviselőtársaimat, a törvényjavaslat egyértelmű, az ő problémáikat, szándékaikat kívánja orvosolni; ingatlanbizniszről és -mutyiról vizionálhatnak itt bármit a szocialisták, ez egyáltalán nincs így.

Ugyanakkor szeretném fölhívni Bárányi képviselőtársam figyelmét arra is, hogy a vonatkozó passzus az önkormányzatok idején is benne volt a törvényben, és ezzel minden település élhetett. Tehát én azt gondolom, hogy a helyzet tiszta: ez a javaslat az egyszerűsítést és a településrendezést szolgálja, valamint figyelembe veszi az agglomerációban élők érdekeit és igényeit. Mindezeknek a figyelembevételével, még egyszer kérem képviselőtársaimat, hogy

szíveskedjenek a javaslatot szavazatukkal is majd támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **magyar védőnők napjáról szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Selmeczi Gabriella, Bene Ildikó, Hirtl Ferenc, Tapolczai Gergely és Kovács József fideszes képviselők önálló indítványa H/4036. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács József képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A védőnői szolgálat megalakulásakor két fő célkitűzés volt: a csecsemőhalandóság csökkentése és a nemzet számbeli erősítése. Az anya- és gyermekvédelem korábbi hagyományai, a századforduló Magyarországnak járványügyi, társadalmi, gazdasági és ebből következően demográfiai változásai keltették életre a védőnői hálózatot. Mindezen hagyományok és változások napjainkig is meghatározzák a célokat, az elveket és a módszereket.

Hazánkban a gyermek- és családvédelem egyedülálló módon valósul meg a száz éve fennálló védőnői szolgálaton keresztül. Az egészséghez való jog az Alaptörvényben is rögzített emberi jog, amely magában foglalja a szükséges egészségügyi ellátáshoz való egyenlő hozzáférést. Az egészségnek a gazdaságra és általában a társadalom működésére kifejtett hatásai igen fontosak, de ezektől függetlenül minden ember egyéni egészsége is nagyon értékes.

A magyar védőnői szolgálat fennállásától folyamatosan megújult, igazodott a társadalom mindenkori igényeihez, elvárásaihoz. Megalakulásától, 1915-től széles kapcsolati rendszer alakult ki körülötte, ami szintén változott az aktuális helyzettel együtt. 1915-ben megalakult az Országos Stefánia Szövetség az anyák és a csecsemők védelmére. A szolgálat a családgondozási szemléletet tartotta a legalapvetőbb szempontnak, az általános családgondozás tulajdonképpen összefoglalása és összeegyeztetése a szakvédelmi munkának a közös cél, az egészségvédelem érdekében.

Az egészségügyről szóló törvény 1997-ben rögzítette, hogy a helyi önkormányzatok kötelesek az egészségügyi alapellátás körében a védőnői ellátásról gondoskodni.

(11.50)

A területi védőnői ellátást az egészségügyi főiskolai karon védőnői oklevelet szerzett vagy azzal

egyenértékűnek elismert oklevéllel rendelkező védőnő nyújthat a települési önkormányzat képviselő-testülete által megállapított és kialakított körzetben, ellátási területen. Feladatát az ellátási területén lakcímmel rendelkező személyek esetén köteles ellátni, és igénybe vehetik, akik a körzetben életvitelszerűen tartózkodnak, ezek ellátására is köteles a szolgálat, ha az ellátás iránti igényét írásban bejelenti. A tevékenység szakmai felügyeletét az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat illetékes vezető védőnője látja el.

A társadalom szerkezete sokat változott az alapítás óta eltelt közel száz év alatt, áthelyeződött a szakma fókuszpontja. Továbbra is tenni kell természetesen a koraszülések, az abortuszok csökkentéséért, a születések számának emeléséért, de jelentkeztek új, megoldandó problémák is, mint például a HIV-fertőzés, a kábítószeres terjedése. A védőnő sokrétű feladatai a következő területeket ölelik fel: a nővédelem, a várandós és gyermekágyas anyák gondozása, a gyermekek gondozása születésüktől a tan köteles kor végéig és a komplex családgondozás. Nem lehet eltekinteni attól sem, hogy a magyar védőnői szolgálat különös jelentőséggel bír a magyarságot érintő jelenlegi demográfiai kihívások szempontjából is, hiszen a gyermekvállalás előmozdítása és ennek érdekében a családok támogatása elsőrendű prioritás. A védőnői szolgáltatást évtizedek óta biztosítja a magyar állam annak elősegítésére, hogy minden gyermek a lehető legkedvezőbb körülmények között egészségben, biztonságban fogan hasson, születhessen és nevelkedhessen.

A Fidesz-KDNP politikájában is a család és a gyermek az első. Ezen elkötelezettségünknek megfelelően számos intézkedésünkkel segítettük és segítjük a gyermekes családokat és a gyermekeket. Többek között visszaállítottuk a hároméves gyeszt, hatályba lépett a gyed extra, a gyed extra bevezetése ösztönzi a gyermekvállalást, segíti a gyermeknevelést és kedvezőbb feltételeket biztosít a kisgyermekes szülők munkába állásához. A kisgyermekes szülőket bölcsődeépítési programmal is segítjük. Az adócsökkentésen, a családi adókedvezményen és a rezsicsökkentésen túl a gyermekek iskoláztatási kötelezettségeit is csökkentjük. Minden eddiginél több forrást biztosítunk gyermekétkeztetésre. Az is fontos célkitűzésünk, hogy szeretnénk, ha minél több gyermeknek lenne lehetősége családban felnőni, ezért a Fidesz-KDNP az elmúlt években több fontos intézkedést is tett az örökbe fogadás megkönnyítésére, így csökkent az adminisztráció, bevezettük az örökbe fogadási gyeszt.

A fenti intézkedéseink mellett mindenkor elkötelezték voltunk a védőnői szolgálat megerősítésében és a védőnők munkájának elősegítésében. A bekövetkezett változások nyomán 2011. május 1-jétől a települési önkormányzatoknak lehetőségük volt finanszírozási szerződést kötni rész munkaidős iskolai védőnői szolgálatra is. A módosítás nagy segítséget jelentett elsősorban a kistelepülések önkormány-

zatainak. A 2012-ben bevezetett rendelet hatására a védőnői finanszírozást érintő forint-pontérték a korábbi átlagos 279,8 forintról 315,8 forintra emelkedett, ez 13 százalékos emelkedést jelentett akkor. A 2013. októberi kormányrendelet módosítása további díjmelést is meghatározott az egészségügyi alapellátás területén. A 2012. novemberi finanszírozási adathoz viszonyítva a 2013. novemberi finanszírozási növekmény a területi védőnői szolgálatok havi finanszírozásánál átlagosan 13 800 forint többletet, míg az iskolai védőnői szolgáltatás esetében a havi finanszírozás átlagosan 13 400 forint emelkedést jelentett egy-egy védőnő esetében. 2014. februárban ismét módosításra került, amelynek hatására 1,75 milliárd forinttal került megemelésre a védőnői szolgáltatás anya-, gyermek- és ifjúságvédelmi ellátás 2014-re vonatkozó előirányzata. Ez az összeg teljes egészében a védőnői ellátást biztosító szolgáltatók díjazásának emelésére fordítandó.

A fenti finanszírozási módosítások mellett fontos cél a védőnői rendszer mint hungarikum értékeinek megőrzésével történő fejlesztése, korszerűbb működés elérésére, a megelőző ellátásban való hatékonyabb szerepvállalás érdekében. A magyar lakosság egészségi állapota szükségessé teszi, hogy a védőnői hálózat az eddigieknél nagyobb mértékben kapcsolódjon be a primer és a szekunder prevencióba nemcsak gyermekkorban, hanem felnőttek vonatkozásában is. Ez hosszú távon részét képezheti a védőnői hálózat stratégiai fejlesztésének és egyúttal az eddigieknél magasabb szintű minőségi gondozás megvalósulásában.

A védőnői szolgálat Magyarországon komplex, preventív családvédelmi szolgáltatást biztosít, amely Európában egyedülálló. Védőnői munkát csak védőnői szakon szerzett főiskolai oklevéllel rendelkező személy végezhet. Szakmai tevékenységét elsősorban önállóan látja el, de rendszeresen kapcsolatot tart az egészségügyi, gyermekjóléti szociális ellátórendszer és a közoktatás szakembereivel. Szoros személyes kapcsolatot tart gondozottaival, amelynek során az egyéni szükségleteknek megfelelően különböző problémáikban egészségi, szociális, mentálhigiénés tanácsot nyújt. Ezenkívül szűrővizsgálatokat végez és szervez, védőoltásokat készít elő, egészségnevelő és más egészségvédő közösségi programokat biztosít a gondozottak számára. Országszerte közel 4500 védőnő teljesít szolgálatot évtizedek óta. A védőnő fő tevékenysége a tanácsadás módszerével végzett megelőzés, humánus, segítő szemléletű, családközpontú gondozás, amelynek alapértékei az elfogadás és a segítségnyújtás.

2013-ban a magyar védőnői szolgálat Magyar Örökség-díjat kapott, majd 2014-ben bekerült a Magyar Értéktárba. A százéves védőnői szolgálat álláspontunk szerint is nemzeti érték, hungarikummá nyilváníttatása folyamatban van. Június 13-ának jeles nappá nyilvánítását indokolja az a tény is, amely szerint ezen a napon, 1915. június 13-án Stefánia királyi hercegnő védnökségével alakult meg az

Országos Stefánia Szövetség az anyák és csecsemők védelmére. A társadalom szerkezete sokat változott az alapítás óta eltelt száz év alatt, de a család-, gyermek-, ifjúsági és nővédelem továbbra is prioritás a védőnők mindennapi tevékenységében. Nagy hangsúlyt fektetünk a lakosság egészségi állapotának javítása érdekében tervezett további fejlesztéseinknél a védőnők szakmai ismeretében, kompetenciáikban rejlő lehetőségekre.

A fentiek alapján az országgyűlési határozat a magyar védőnői hivatal és szolgálat közmegebecsülését hivatott megerősíteni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kovács József képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, hogy a kormány részéről kíván-e most valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy igen. 30 perces időkeretben megadom a szót Zombor Gábor államtitkár úrnak.

(12.00)

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, egy olyan határozati javaslatot tárgyal a parlament, amelyet mindenkinek támogatnia kell, és reményeink szerint támogatni is fog, hiszen ténylegesen a magyar társadalmi berendezkedés, a magyar történetiség és a magyar egészségügy egy olyan értékéről van szó, amelynek százéves évfordulóján az ünneplés mellett a hivatalos megbecsülésnek is helye van. Azt a javaslatot, azt a kérést, amelyet a képviselő úr és más képviselőtársai benyújtottak, a kormány maximálisan támogatja. Támogatja, és amellet fejlesztési lehetőséget is lát abban, hogy a védőnői szolgálatot mint hungarikumot, mint a magyar örökség részét továbbfejlessze, és újabb lehetőségeket, szakmai fejlődési lehetőséget és újabb feladatokat is adhasson számukra, hiszen abban, hogy a magyar közegészségügy nemzetközi szinten is a legstabilabbak közé tehető, a védőnői szolgálatnak nagyon komoly szerepe van.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Készül egy új, egészségügyi alapellátásról szóló törvény, amelynek egyik kiemelt fejezete a védőnői szolgálatról szóló rész, ahol nemcsak a korábbi feladatok és funkciók megerősítését, a feltételrendszer újragondolását, hanem egy új dimenzióba helyezését is tervezzük a védőnőknek, a védőnői feladatoknak, hiszen a korai intervenció feladatkörében - amely a születéstől az óvodáig tartó időszakban tudná koordinálni a gyermekek és a családok életét - kiemelt szerepet szánunk a védőnőknek, és úgy gondolom,

ebben a törvényben - ha már a védőnők napjáról is tudunk majd nyilatkozni - ez a törekvése mind a parlamentnek, mind a kormánynak sikeres lesz.

Én is javaslom a képviselőtársaimnak, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Üdvözlöm önöket. Képviselői felszólalásokkal, vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk a munkát.

Elsőként megadom a szót Bene Ildikó képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az már korábban is kiemelésre került, az országgyűlési határozat a magyar védőnői hivatás és szolgálat közmegebecsülését hivatott megerősíteni.

Meg kell említeni, hogy a védőnői hálózat minden szempontból a magyar egészségügy egy igen komoly vívmánya, mindannyiunk közös nemzeti kincse. A magyar védőnői szolgálat fennállásától folyamatosan megújult, igazodott a társadalom mindenkorai igényeihez és elvárásaihoz, megalakulásától, 1915-től széles kapcsolati rendszer alakult ki körülötte. A védőnői gondozási folyamatban a fő hangsúly a prevención van, hivatásuk legszilárdabb alapköve pedig a bizalmi tőke, hiszen tudjuk azt, hogy nagyon sok helyen szinte családtagként fogadják a védőnőt.

A védőnői szolgálat megújítása és fejlesztése kiemelt kormányzati feladat. Az európai uniós projektek, a védőnői méhnyakszűrő program, illetve a koragyermekkorai program, a többlépcsős finanszírozás, a hungarikummá nyilvánítás kezdeményezése a szakma megbecsülését jelzik. Hozzászólással szeretnék kitérni arra, hogy jelenleg milyen nagyszerű és örömteli védőnői projektek zajlanak, amely projektekben közreműködő védőnők rendkívüli szakmai elhivatottságot tanúsítanak.

Az egyik ilyen program - és erről az államtitkár úr is beszélt már - a koragyermekkorai program, amely 0-7 éves kor között kíséri a gyerekeket. A projekt során többek között olyan módszerek valósulnak meg, mint a gyermek fejlődését akadályozó rizikó- és védőtényezők beazonosítása, valamint a fejlődési problémák korai életkorban történő felismerésének elősegítése; a gyermek-alapellátásban dolgozók korszerű és egységes ismeretének, szemléletének és gyakorlati tudásának elősegítése; a szülők ismereteinek bővítésével, az ismeretek átadásával a projekt célja, hogy tudatosítsa az első évek fontosságát és az ezzel kapcsolatos szülői felelősséget; a védőnők és a gyermeket ellátó háziorvosok között elektronikus adatáramlás, illetve adatgyűjtés támogatása; a védőnői szakma, az egyes védőnői szakterületek feladatainak ellátásához és fejlesztéséhez szükséges szervezési, módszertani támogatás javítása.

Kutatások eredményei támasztják alá, hogy a várandósság, a szülés, az azt követő nagyon érzékeny időszak - hangsúlyosan a három-, illetve majd a hét-éves korig terjedő időszak - minősége alapvető fontosságú a gyermekek későbbi beilleszkedése, tanulási képessége, viselkedése szempontjából. A kora gyermekkor történései élethosszig meghatározzák a gyermek produktivitását, életminőségét, jövőjét.

A másik kiemelkedően fontos projekt a védőnői méhnyakrákszűrés országos kiterjesztése. Ennek során több mint ezer védőnő kap felkészítést elméleti, kommunikációs és gyakorlati képzések által. Hazánkban - és erről a parlamentben is többször volt már szó - a méhnyakrák a 15-44 éves nők körében a második leggyakoribb daganattípus, és minden évben több mint 1200 nőt veszítünk el. Ma Magyarországon biztosított a 25-65 év közötti hölgyek rendszeres szűrése, ennek ellenére a szűrési hajlandóság rendkívül alacsony. Az elvégzett epidemiológiai vizsgálatok kimutatták, hogy a méhnyakrák kialakulása több mint 90 százalékban összefügg a humán papillomavírus-fertőzéssel. Nagyon örvendetes, hogy a kormányzat döntése alapján 2014-től a HPV elleni védőoltás belekerült a védőoltási programba. Első alkalommal azok a lányok kaphatták meg az iskolai kampányoltás keretében, akik betöltötték a 12. életévüket.

Rendkívül fontos, hogy az oltásra való felhíváshoz a szűrések fontosságát hangsúlyozó felvilágosító program is társul. Jelen pillanatban elmondhatjuk, hogy 80 százalék fölötti átoltottságról beszélhetünk, ami Európában is a legmagasabbnak számít. A projekt célja, hogy a védőnők alkalmasak legyenek önállóan a méhnyakrákszűréshez kenetmintát venni, a lakossággal való közvetlen kapcsolat pedig lehetőséget ad arra, hogy főleg a hátrányos helyzetű településeken személyesen keressék fel azokat a szűrés célcsoportjába tartozó nőket, akik a korábbiakban egyáltalán nem vagy csak nagyon régen vettek részt ilyen vizsgálaton.

A védőnői hálózat bekapcsolása a méhnyakrákszűrés folyamatába - ideértve az orvosi szűrésekre való mozgósítást is -, hosszú távon jelentős mértékben javítja a célcsoport számára a szűrés elérhetőségét és hozzáférhetőségét, a védőnők által végzett méhnyakrákszűrés ezáltal hozzájárul a méhnyakrák okozta halálozás csökkentéséhez.

Amint azt a fenti projektek is mutatják, a védőnői szolgálat Magyarországon komplex, preventív családvédelmi szolgáltatást biztosít, amely Európában, de a tengerentúlon is egyedülálló. Szakmai tevékenységüket elsősorban önállóan látják el, de rendszeres a kapcsolattartás az egészségügyi, a gyermekjóléti, a szociális ellátórendszer, a közoktatás szakembereivel, közvetlenül pedig a családokkal és az édesanyákkal.

Figyelemmel a fentiekre, különös tekintettel a védőnői hivatást teljesítők szakmai elhivatottságára és áldozatos munkájára, valamint hivatásuk életünkben betöltött fontos szerepére, kérem önöket, hogy

az előterjesztést támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő asszony. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP vezérszónokának. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat célja, hogy a már százéves múltra visszatekintő védőnői rendszer méltó elismerést kapjon. Az apropó a magyar védőnői szolgálat megalapításának 100. évfordulója. A tervezet június 13-át a magyar védőnők napjává nyilvánítja, és felhívja az érintett egészségügyi szolgáltatókat, intézményeket, társadalmi szervezeteket, és egyúttal felkéri a lakosságot, hogy közösen, méltó keretek között ünnepeljük meg.

Az egészségügyi alapellátás, köztük a védőnői ellátás, iskola-egészségügyi ellátás fejlesztése is különösen fontos, nemcsak a háziorvosi ellátásé. Ez a szint képes leginkább elvégezni az alapvető szűrővizsgálatokat és egészségi állapot-felméréseket, ezáltal kiemelt szerepe van a prevencióban a lakosság közvetlen környezetében, a lakóhelyén.

(12.10)

Az egészségügyi alapellátási rendszer infrastruktúrája területileg kiegyenlítetlen, nagyszámú a rossz állapotú, illetve hiányos vagy elavult eszközökkel rendelkező orvosi rendelő, védőnői tanácsadó, iskola-egészségügyi rendelő, amely különösen a hátrányos helyzetű térségeket érinti.

Az egészségügyi alapellátási rendszer humán kapacitásában is gondok vannak. Egyaránt jelent problémát az elvándorlás, a korfa, az utánpótlás, a szakképzés kérdései. Mindez szakemberhiányt okoz. Az adatok szerint több mint 4 ezer területi védőnői szolgálat van és több mint ezer iskolai védőnői szolgálat. Ez utóbbiak száma csökkent. Érdemes megjegyezni, hogy egy körzeti védőnői szolgálatra átlagosan 265 fő gondozott, egy iskolai védőnői szolgálatra pedig 855 fő gondozott jut. Ez óriási leterheltséget jelent. Ráadásul legalább 300 betöltetlen körzet van, aminek csak egy részében van megoldva a helyettesítés.

Tegnap a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy a védőnői rendszer forráshiányos. Ezt próbálta meg orvosolni a módosításunk, amit a 2015. évi költségvetéshez nyújtottunk be, amely a védőnői szolgáltatás anya-, gyermek- és ifjúságvédelem költségvetési sorát 10 milliárd forinttal emelte volna meg. Ez a sor tartalmazza a védőnői szolgálatok, az iskola-egészségügyi ellátás kiadásait is, továbbá az anya-, gyermek- és csecsemővédelmi előirányzat terhére az anyatejgyűjtő állomások és speciális gyermek-

egészségügyi ellátás finanszírozását is. Módosításunkat sajnos nem támogatták. Az elfogadott költségvetés szerint 2015-re a védőnői szolgáltatás anya-, gyermek- és ifjúságvédelem előirányzatán 22,5 milliárd forint szerepel, míg tavaly 20,7 milliárd forint volt.

Tavaly egy írásbeli kérdésben nyáron rákérdeztünk arra, hogy mikor kapja meg végre minden védőnő a beígért béremelését, mert alapfeltétele a jó munkavégzésnek, hogy megfelelő bérezést kapjanak a védőnők. Ezt a választ kaptuk: „Az alapellátás, így a védőnői ellátás finanszírozása 2012-ben, 2013-ban és 2014-ben is emelkedett. Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár adatai alapján 2012 óta az egy területi védőnői szolgálatra jutó finanszírozási díj mértéke 25 százaléknál magasabb mértékben, havi 65 ezer forint feletti összeggel emelkedett. Az iskola-védőnői szolgálatok finanszírozása 31 százalékat is meghaladó mértékben, havi szinten több mint 75 ezer forinttal nőtt. A finanszírozás emeléséhez kapcsolódó jogszabályi rendelkezések egyértelműen tükrözik azt a jogalkotói szándékot, hogy az így kapott többlet beépüljön a védőnők díjazásába. Ennek végrehajtása a védőnői szolgálatot működtető intézmények, önkormányzatok hatáskörébe tartozik.”

A javaslat célját, a védőnők, a védőnői munka elismerését nehéz bárkinek is vitatni. Ez tegnap a bizottsági ülésen is elhangzott.

A Magyar Védőnők Szövetsége külön program-sorozatot indított a centenáriumi tiszteletére. A dátum apropóját az adja, hogy 1915. június 13-án alakult meg Budapesten az új városháza közgyűlési termében az Országos Stefánia Szövetség az anya- és csecsemővédelem szervezésére. Emiatt a védőnők napjaként tartják már most is számon június 13-át, régóta ünneplik ezt a napot nagyon sok helyen az országban. Amennyiben az országgyűlési határozat elfogadásával egy pecsét kerül erre a hagyományra, most már hivatalosan is ünnepelhetjük ezt a napot.

Előttem is elmondták már, de nem elégszer lehet ezt elmondani, én is megismétlem. Az anya-, gyermekvédelem korábbi hagyományai, a századforduló Magyarországnak társadalmi, gazdasági és ebből következően demográfiai, népmozgalmi változásai keltették életre a védőnői hálózatot, amelyek napjainkig érezhetően meghatározták a célokat, elveket és módszereket. Előttem is elmondták, hogy két fő célkitűzés volt: a csecsemőhalandóság és a nemzet számbeli erősítése volt a cél a megalakuláskor. A védelem alapfeltétele: az anya nem kerülhet rosszabb gazdasági helyzetbe azért, mert új embernek ad életet és gyermeket nevel. Az anyát és magát meg kell óvni a születési folyamat veszélyeitől. Lehetővé kell tenni, hogy minden anya maga szoptassa csecsemőjét. A tudatlanság a csecsemőnevelés köréből száműzendő az anyák megfelelő tájékoztatása által. A társadalom ismerje fel a nagy csecsemőhalandóságban rejlő óriási nemzeti veszedelmet.

Akkoriban azokban az országokban, ahol hasonló gondok és feladatok voltak, az anya-, gyermekvédelem elsősorban azon az elven működött, hogy a

szociálisan rászoruló vagy problémával küszködő anya keresse fel azokat az intézményeket, amelyek segítséget, tanácsokat tudnak adni. A magyar módszer merőben más volt. Az egész akció gerincét a hivatásos és megfelelően kiképzett védőnői szervezeteknek kell képeznie. Miképpen az egész ország közegészségügye az orvosi karon, a szülészet a jól képzett bábákon nyugszik, azonképpen az anya- és csecsemővédelemnek az elméletileg és gyakorlatilag képzett hivatásos védőnői testületeken kell nyugodnia.

Tauffer Vilmos így fogalmazta meg az anya- és csecsemővédelem magyar módszerét: „Minekünk be kell hatolni a nép közé, hajlékában kell felkeresni őt, be kell férköznünk bizalmába, le kell küzdenünk előítéletét az új iránt, és ki kell ragadnunk a rossz szokások és babonák karmaiból, ha arra várunk, hogy ő jöjjön hozzánk tanács- és segélyért: ügyünk veszve van. Ehhez a munkához a társadalom saját gyermekére van szükség, aki többé-kevésbé bizalmasa a szülőanyának és a családnak. Az anyát otthonában felkeresni és bizalmát megnyerni, nevelve vezetni csecsemője szoptatása és egészségben való felnevelése érdekében. A védőnő körzetében lehetőleg már a terhesség alatt és a szülés közeledtével puhatóldozzék az érdekelteknél, vajon lehet-e segítségére higiénés szempontokból, szociális támogatásával, vagy anyagi szükség esetén.” Én úgy gondolom, hogy ezek nagyon fontos kezdeményezések voltak akkor.

A kezdeti törekvések és a jól szervezett szakmai munka eredményeként és elismeréseként a hálózatot fokozatosan és folyamatosan bővítették. 1926-ban így gazdagodott az alapelvek sora: „Nem a betegség gyógyítása a cél, hanem a tanítás, oktatás mellett elsősorban minden olyan körülmény elhárítása, amely a jövő generációja fejlődését és életképességét károsan befolyásolhatja.”

A '20-as évek közepétől a gondozási korhatárt kibővítették 3 éves korról 6 éves korra a kisgyermekhalálozás csökkentése érdekében. 1930-tól az ország gazdasági helyzete nem tette lehetővé a további bővítést, helyenként a működés feltételei is bizonytalanra váltak. A szakmai vezetés nézetkülönbségei tovább súlyosbították a helyzetet. A vita lényege abban állt, hogy méltatlanul szembefordították az anya-, csecsemővédelmi munkát az általános egészségvédelmi rendszerrel és a családgondozás szemléletével. 1927-1940 között a Stefánia Szövetség párhuzamosan működött a Zöldkeresztes Egészségvédelmi Szolgálattal.

Nagyon fontos, hogy maguk a szereplők, a védőnők mit mondanak a saját szakmájukról. Én ebből szeretnék egy idézetet felolvasni: „Ha a védőnőket kérdezzük, a legtöbb esetben azt a választ kapjuk tőlük, hogy minden nehézség ellenére nagyon szeretik ezt a szakmát, örülnek, hogy ezt választották. Siker számukra egy-egy gyermek fogadása, jó érzés látni, hogy a megváltozott helyzetben képesek a szülők megtalálni új szerepeiket. A kisgyermek fejlődését látni, kísérni szintén sok örömet és sikerélményt nyújt.

Minden szépsége ellenére azonban komoly nehézségekkel is jár ez a hivatás. A súlyos betegségek, a mélyszegénység megtapasztalása komoly feladat elé állítja a védőnőket, de a gyermekek elhanyagolása vagy bántalmazása talán a legnehezebben elviselhető pszichés terhelés minden segítő szakember számára. A helyzetet csak súlyosbítja, hogy a védőnő maga is komoly etikai dilemmát él meg, amikor ilyen esettel találkozódik. Sok-sok tényezőt kell mérlegelnie, sokszor nagyon nehéz döntési helyzetbe kerülni. Ilyenkor fontos és nagy segítség az egyetemi képzésben kapott felkészítés, de a napi nehézségek ellensúlyozására ez sem mindig elegendő.

(12.20)

A védőnő is, mint minden segítő szakember - például orvosok, pszichológusok - az ismeretei, tudása, tapasztalata, készsége mellett legfőbb munkaeszközével, a személyiségével dolgozik. Ugyanúgy, ahogyan bármely szakmában, a védőnőnek is karban kell tartania a munkaeszközét, mert felelőssége, hogy nap mint nap egészséges személyiségével, harmonikus jelenlétével segítse a családok életét." Úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb megfogalmazás, amit maga a védőnő írt le, hogy mi a feladata.

A Magyar Szocialista Párt is természetesen támogatja a kezdeményezést, és igennel fogunk szavazni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A következő vezérszónok Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ritka örömteli pillanatai a parlamenti munkának az olyanok, mint amelyeket most is átélünk, amikor felkészült szónokok egy olyan hivatás képviselőinek a munkáját méltatják, ellentmondás nélkül, akik száz év óta vagy még régebb óta nagyon sokat tesznek azért, hogy a magyar társadalom boldog, egészséges családokat mondhasson magáénak minél nagyobb számban.

Az előttem szólók gyakorlatilag kimerítették a témát, ezért úgy döntöttem, hogy az előre leírt szövegemtől eltérve inkább csak néhány kiemelést teszek, részben természetesen megismétlem azokat, amiket az előttem szólók mondtak.

Kovács József képviselőtársam, aki, ha jól tudom, civilben orvos, nagyon szépen összefoglalta a védőnői hivatás és a védőnői szakma történeti és szakmai oldalát. Azért hangsúlyoztam, hogy orvos, mert ez is azt mutatja, hogy itt olyan munkatársakról van szó, akik számára az egészséges csecsemők, az egészséges család mind olyan cél, amelynek az életüket szentelték.

De a két Ildikó keresztnevű képviselőtársam is nagyon sokat hoztattak ezekhez a felszólalásokhoz.

Ritka dolog az, hogy ilyen egyetértés van a parlamenti pártok között egy-egy hivatás megítélésében. Ez is azt mutatja, hogy a védőnők, akik az egészségügynek, a családvédelemnek csendes, nem reflektorfényben szereplő munkatársai, régóta nagy közmegelégedésre végzik munkájukat.

Mindazonáltal szeretném kiemelni, hogy a legfontosabb feladatban talán láthatatlanul, talán mérhetetlenül, de mégis nagyon sokat tesznek, ez pedig a családok egészségének a védelme, a megszületett kis csecsemő egészségének a gondozása. Bizonyára sokan átérték szülőként azokat a pillanatokat, amikor egy-egy kiütés, egy-egy hasfájás, egy-egy betegségtünet miatt nem akartuk orvoshoz vinni a gyermeket, de a védőnő ott volt, segített, a tanácsával ellátott bennünket. A hangsúly a tanácson van. A tanácsadásnak legalább két szereplője kell legyen, az egyik, aki a tanácsot adja, a másik, aki elfogadja. Ezért nagyon fontos, hogy az ország nyilvánossága időről időre szembesüljön a védőnők munkájával, nyitott legyen a tanácsok elfogadására, mert a védőnők csak akkor tudják a munkájukat eredményesen végezni. És hogy a tanácsot nem készületlenül adják, hanem komoly szakértelemmel, arra biztosíték az, hogy Magyarországon felsőfokú végzettséghez kötött immár a védőnői hivatás, ezáltal váltak az orvosoknak és az egészségügy többi dolgozójának valódi munkatársaivá.

Büszkék lehetünk arra, hogy ismét egy olyan hungarikummal állunk szemben, amelynek százéves története van, amely Európában ha nem is teljesen egyedülálló, de az itt kialakult módszereket illetően mégiscsak egyedülálló, és amelyet sok külföldi ország egészségügyi szakemberei előszeretettel tanulmányoznak nálunk, és viszik tovább a jó példát. Jó tudni, hogy a magyar állam és a magyar kormány mellette áll ennek a hivatásnak, és erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy a védőnői munka tovább erősödjék és gyarapodjék. Ezt hallhattuk Zombor Gábor államtitkár úr szavaiból is.

Megemlíteném még azt, hogy miközben a közéletünket nem örömteli módon sajnos át- és átszövik a különböző szakmákban elkövetett vagy megtörtént botrányos események negatív árnyoldalai, addig én nem emlékszem arra, hogy az elmúlt évtizedekben a védőnői tevékenységben olyan botrány, probléma adódott volna, amely ennek a hivatásnak a fellazulását mutatta volna.

Száz éve lesz június 13-án, hogy megalakult hivatásszerűen is a védőnőket összefogó egyesület, amelynek mai méltó utódja a Magyar Védőnők Egyesülete, és ennek az egyesületnek a jelszava: védőnők az egészséges, boldog családokért.

Egy társadalom, így Magyarország is akkor lesz egészséges és boldog, ha ott ilyenek a csecsemők, ha ilyenek a családok. Ezért hála és köszönet a védőnőknek, hogy ők a saját hivatásukkal, áldozatos munkájukkal nagyon sokat tesznek annak érdekében, hogy ilyenekké váljanak a családjaink minél nagyobb számban.

A Kereszténydemokrata Néppárt örömmel fogadta ezt a kezdeményezést, és ugyanúgy, ahogy az előttem szóló vezérszónokok megemlégették, teljes szívvel, jó szívvel támogatjuk. Remélem, hogy ettől kezdve június 13-áról még nagyobb és még hangzatosabb híradások lesznek szerte az országban. De nehogy elkövessük azt a hibát, amit el szoktunk követni néhány emléknappal vagy valamilyen ünnepel, hogy kinevezünk egy napot egy hivatás napjának, és az év többi háromszázhatvan-egynéhány napjában megfelelkezünk róluk.

A védőnők olyan hivatást gyakorolnak, amely az év minden napján megérdemli a figyelmet, a törődést és annak a szeretetnek a viszonzását, amit mi, magyar családok, magyar anyák és magyar gyermekek kapunk tőlük. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Lukács László György képviselő úr a következő felszólaló, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/4036. számú határozati javaslatot, amely a száz éve létrehozott Magyar Örökség-díjas védőnői szolgálat emléknapijáról rendelkezik, és amely 2015. június 13-át a magyar védőnők napjává nyilvánítja, a Jobbik Magyarországért mozgalom támogatja. Támogatja, mert egyetért a határozati javaslatban foglaltakkal, és ő maga is úgy gondolja, és a Jobbik képviselői is úgy gondolják, hogy a hungarikum védőnői szolgálat egy olyan érték, amelynek elismerése a legmagasabb állami és társadalmi szintre tartozik. Támogatja és fontosnak tartja a határozati javaslatot azért is, mert a problémának, a védőnők hivatásának komplex megértéséhez pontosan a nyilvánosságnak és a tájékoztatás szélességének az érdemi kialakítása szükséges, amely az emléknapi által, illetve az itt megrendezett és a határozati javaslathoz fűződő vita által biztosítható, amely kiemeli a védőnők fontos feladatát, és felhívja a figyelmet azokra a problémákra, de eredményekre is, ami a védőnők munkájához kapcsolódik.

Nagyon szépen köszönöm, hogy képviselőtársaim részben említették azokat a történelmi tényeket, azokat az eredményeket, amiket a védőnői szolgálat az elmúlt száz évben elért. Úgy gondolom, ezek helytállóak, és nagyon fontos volt, hogy elhangozzanak e Ház falai között. De úgy gondolom, még ezenfelül is érdemes kiemelni pár olyan kérdést, pár olyan eredményt - ezeket három pontban szedtem össze -, amelyekre mindenképp fel kell hívni a plénum figyelmét, és ezen keresztül a nyilvánosság figyelmét is.

Az első ilyen a védőnői szolgálat lényege. Ahogy már többször elhangzott, a család igényeihez igazodva a védőnő útmutatásként segítséget nyújt a családtervezéshez, a várandóssághoz, a csecsemőtápláláshoz, a mozgásfejlesztéshez, de akár az oltások fon-

tosságához, és az arról szóló problémakörökhöz is tanácsokat tud adni, illetve segítséget nyújt az egészséges életmódra, arra, hogy hogyan lehet a családot az egészséges életmódra nevelni és megtartani az egészségüket. Az eredmények egyébként azt mutatják, és ez a védőnői szolgálat egyik legfontosabb sarokköve, hogy a legfontosabb területeken komoly eredményeket ért el, így a csecsemőhalandóság látványos csökkenésében, szinte az egész világon egyedüli gyermekkori átoltottsági számokban, amit képviselő asszony már említett, valamint azokban a szoptatási arányszámokban, amelyek látványosan javultak.

(12.30)

Természetesen megemlékezve arról, hogy a csecsemőhalandósággal Magyarországon regionális szinten azért még mindig vannak kihívások. Sajnos Északkelet-Magyarországon, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében még mindig komoly kihívás, illetve Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is a magas szintű csecsemőhalandóság. Ezt nem csak a védőnők, sőt igazából nem a védőnők rovására kell írni, tehát nem az ő felelősségük, ez egy komplex, rendszerszintű és társadalmi, szociális, szociokulturális probléma ezekben a régiókban.

Továbbá vitathatatlan az is, hogy a védőnői szolgálat hungarikum volta az összegyűjtött tapasztalatok alapján is indokolt, és - ez már elhangzott - széles e világon fülébe jutott mindenkinek, és a világ minden tájáról idejárnak vizsgálni a Magyar Védőnői Szolgálatot. Pontosan ez bizonyítja, hogy ez egy hungarikum. Úgy gondolom, ha lehet még valamit hozzátenni, az az, hogy ezt az emléknapot létrehozzuk, illetve kinyilvánítjuk. Ezáltal egy új lépést tehetünk a hungarikummá minősítés érdekében, ami talán az utóbbi időben egy kicsit lelassulni látszott.

De minden elismerésre szükség van, visszatérve az eredeti kiindulási ponthoz, ami bármely egészségügyi szakmának elismerést mutat, illetve bármely egészségügyi szakmában dolgozók elismerését méltatja. Így nagyon fontos a jelenlegi nap is, mint ahogy egyébként a magyar ápolók napja is az volt, annak közjogi elismerése is. Talán azonban érdemes arra felhívni a figyelmet, ha már emléknapi tartunk, hogy veszélyeket rejt magában az, ha az emléknapiakat elaprózzuk, és minden egyes egészségügyi dolgozónak külön emléknapot állítunk. Talán érdemes koncepcionálisan meghatározni, hogy melyek azok a sarokkövek, amelyeket követni lehet.

Természetesen a magyar védőnők centenáriuma különös indokot és okot adott arra, hogy ebben az évben a rájuk vonatkozó emléknapot mégis közjogi elismerés szintjére emeljük. Azonban mindenképpen fontos azt is tudni, hogy míg az egészségügyi dolgozók, például ápolók 60 ezer fős létszámmal vannak képviseltetve, addig 4000-4030 közé tehető azoknak a védőnőknek a száma, akik most elismerésben fog-

nak részesülni. Természetesen ezzel nem vitatom el az emlénap fontosságát, csak felhívom a figyelmet arra, hogy bizony lennének még olyan egészségügyi dolgozók, akik szintén hasonló közjogi elismerésben, úgymond erkölcsi elismerésben kellene hogy részesüljenek.

Bocsánat, hogy kritikákat fogalmazok meg, de úgy gondolom, ha egyszer egy vitanap alkalmával, bocsánat, egy határozati javaslat vitája alkalmával előkerül a védőnők szerepe, az egész problémaköre, az ember tartozik szakmai igényességgel, és tartozik a szakma felé is olyan kötelezettséggel, hogy a problémás esetekre, gócpontokra felhívja a figyelmet; emellett pedig olyan kritikai megjegyzéseket tegyen, amelyekkel egyrészt a szakmának előrehaladást, előremutatást képes majd nyújtani, és amellyel felhívja a szakmában jelenleg aktuális problémákra adott esetben államtitkár úr, de a törvényhozás figyelmét is. Hiszen mi vagyunk azok, akik ezeket az anomáliákat, ezeket a hiányosságokat, veszélyhelyzeteket meg tudjuk szüntetni.

Így hát az egyiket már említettem; ez az emlénapok sora volt. Itt ugye, azt mégis megfontolásra javaslom, majd át kell gondolni azt, hogy mely egészségügyi dolgozókat milyen módon tudunk hasonló megbecsülésben vagy elismerésben részesíteni. El kell találni kerülni azt, hogy nagyon szétaprózódott emlénapok jöjjenek létre, hiszen ezzel egyrészt egy rosszabb társadalmi üzenetet is közvetítünk. És valóban, ahogy Hoffmann Rózsa is mondta, elképzelhető, hogy csak egy napot fog a közvélemény vagy a nyilvánosság is erre a napra szánni, és a maradék háromszázhatvan-jóegypár napon nem fogja olyan volumenben megbecsülni a védőnői hálózatot vagy adott esetben az egyéb egészségügyi dolgozókat.

Más aktuális kihívásokkal is meg kell küzdeni, szembe kell nézni. Az egyik ilyen aktuális kihívás egy kicsit régebbi és talán már oldódóban lévő, ez a 2013-as szelektív béremelés fiaskója volt. Ez csak azért érdekes, mert gyakorlatilag változatlan kormány van kormányon, és az egészségügyi államtitkársági azért részben hasonló elveket, illetve irányvonalat próbál képviselni, ami korábban elkezdődött az egészségügyben. Így hát mindenképpen okulnunk kell abból a 2013-as szelektív béremelésből, ami egészen odáig fajult, hogy a védőnők az Alkotmánybírósághoz fordultak saját, egyébként körülbelül féléves csúszásban lévő béremelésükkel kapcsolatban.

Itt egyébként a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara és több száz védőnő intézte a beadványt, miszerint az alapellátásban dolgozó védőnőket hátrányosan érintette ez a béremelés. Ez talán egy felkiáltó jel és egy villogó jel kell legyen a kormány előtt is, hogy a hasonló szelektív béremelések mindig ilyen bérferesültségeket fognak eredményezni. Talán itt a védőnők most már két évvel ezelőtti esete rávilágított arra, hogy óvatosan kell bánni az ilyen béremelésekkel.

A másik ilyen fiaskó egy új keletű ügy, ami szintén egy érdekes anomáliára hívta fel a figyelmet, ez a

méhnyakrákszűréssel kapcsolatos. Ez szintén említésre került. Itt a védőnők által végezhető méhnyakrák-szűrés elhalasztása jött be a 9/2015. szaktárcai vegyes rendeletben. Itt a módosításban a 2015. május 1-jei határidőt október 1-re toltta ki a tárca, amikor a védőnőket fel kell szerelni a méhnyakrákszűréshez szükséges általános és speciális eszközökkel. Ilyen például egyébként a szélessávú internetelés vagy a nőgyógyászati vizsgálóasztal. Ez a csúszás is egy felkiáltójel, bár egy apró hibát jelent, de mégis, komolyságot úgy is kell tanúsítanunk, hogy az ilyen hibákat megpróbáljuk kiküszöbölni.

A másik nagyon érdekes pontja, hogy az eszközöket, egyelőre úgy néz ki, nem is kapják meg a védőnők, de már határidőt kaptak, és lényegében a 40 óras képzést 2018. december 31-ig el kell végezniük, és igazolniuk is kell. Úgy gondolom, hogy ebben a kérdéskörben is mindenképpen hanyagolni kellene a barátságtalan intézkedéseket. Tudom, hogy egyébként az egészségügyi államtitkárság arra törekszik, hogy a lehető legkomfortosabbá tegye az egészségügyi szakdolgozók életét, és bármilyen újítás van, zökkenőmentes átállás legyen, azonban mindenképpen folyamatosan szűrni kell ezeket a lehetőségeket, hogy ne sikerüljenek esetleg barátságtalanra, például a védőnők vonatkozásában az egyes vegyes rendeletek és rendeletmódosítások.

A másik nagyon érdekes kérdéskör a bérezés. Itt az egészségügyet, mondjuk úgy, teljesen sújtó bérrendezési problémával állunk szemben, és azt az egyébként 4 ezer körüli védőnőt is érinti saját bértáblájuk hiányzó volta és a bérendezés még mindig kiáltó mivolta. Itt hasonló cipőben jár, ezt korábban így mondtam, akár az ápolók, akár az orvosok bérendezése is. A védőnők sincsenek sokkal jobb helyzetben. Az ő bérezésük is nagyon - csúnyán mondván - kritikán alulira sikerült, és ebben az elmúlt 25 év változása nyomon követhető. Ugyanis szintén meglehetősen alacsony bérért dolgoznak akár a pályájukon kezdő védőnők, és még 40 évnyi szolgálati viszony után is mondhatjuk, hogy egy magyar átlagkeresethez képest is elég gyenge bérben részesülnek.

Tehát mindenképpen tisztességes bérezés elérése szükséges, ha szeretnénk biztosítani egyáltalán azt, hogy az egyébként 4400 körzetből legalább az a 4100 körzet, ahol most van ellátás, biztosított legyen. Már azt is megemlézték előttem, hogy közel 300 betöltetlen körzet van. Csak felhívnam a figyelmet a párhuzamosságra és a hasonlóságra, az alapellátás másik vonalára, a tartósan betöltetlen, illetve betöltetlen háziorvosi praxisokra, amely nagyjából hasonló számokat mutat. Tehát nagyon érdekes párhuzamok vannak ebben is. Talán az egyik megoldásával lehet, hogy a másik megoldásához is egy kicsit közelebb kerülünk, az alapellátást így globálisan nézve könnyebben megoldhatók a problémák.

A negyedik problémafelvetés egy népegészségügyi cél, ami magában foglaltatott a védőnők működésében, és a népegészségügyi célok és programok konkurálásának problémája. Itt arról van szó, hogy a

kormány uniós projektek keretében, de a saját maga által is elindított projektek keretében a népegészségügyi szűrések, illetve a megelőző, preventív medicina alkalmazásával egy komoly versenytársat alkotott a védőnők tevékenysége mellé. Ugyanis azt látjuk, hogy egyszerre futnak akár az OFI... - ez ugyan most névváltozáson ment át, de az egészségfejlesztési irodák is valamilyen szinten konkurenciaként működnek a védőnők mellett, és a védőnők a jelenlegi finanszírozási szinten nem biztos, hogy az egyébként projektkényszerben és időkényszerben lévő európai uniós projekttel fel tudják venni a versenyt.

Azt látjuk, hogy nyilván milliárdok mennek el az európai uniós projektek megindítására, amelyek egyébként szintén jó célt szolgálnak. Tehát itt nem azt vitatom, hogy nem szolgálnak jó célt, csak ez egy párhuzamosságot hagy a rendszerben, és maguk a védőnők érzik így, sok esetben az ő rovásukra, az ő tevékenységük rovására működik.

Az ötödik problémapont pedig a gyermekbántalmazással és a gyermekelhanyagolással kapcsolatos.

(12.40)

Itt szintén kulcsszerepe van a védőnőknek, és talán ez a pszichésen is legmegterhelőbb területük. Itt is látjuk, hogy azok a számbeli és bérezésbeli hiányosságok egy alapos munka elvégzésében akadályozzák a védőnőket, tehát úgy látjuk, hogy az alapos munkát csak a megfelelő létszámú körzetekkel lehetne elvégezni, és akkor nem kerülhetne sor olyan szomorú esetekre, mint amelyek az elmúlt hetekben, hónapokban a média által is hangoztatott gyermekbántalmazási ügyek voltak, és sokkal hatékonyabban és sokkal gyorsabban tudnának reagálni a gyermekvédelmi jelzőrendszerben benne lévő védőnők. Tehát úgy gondolom, az is egy nagyon fontos előrelépési pont lehetne, hogy a jelenlegi körzetszámok mellett gyakorlatilag a minőségi munka nem biztosítható, tehát valamilyen fejlesztési, bérrendezési, körzetátgondolási tervek a gyermekelhanyagolással és -bántalmazással kapcsolatosan mindenképpen szükségesek.

Még egy utolsó problémapont, az magának az utánpótlásnak a kérdése. Mint sajnos egyébként az egészségügyi szakmák nagy része, a védőnői szakma sem egy vonzó hivatást kínál, így az utánpótlás itt is egy kritikus pont, csakúgy, mint egyébként a háziorvosoknál vagy bármely más egészségügyi dolgozóknál. Itt megfogalmazódott korábban is, ez határozottan jó álláspont, hogy indokolt lenne egy védőnői külön bértábla bevezetése is, amely talán megoldást nyújthatna erre.

Összegezve mindazonáltal, amit elmondtam, és hogy ne csak úgymond a kellemetlen vagy a kicsit kényelmetlenebb problémák felfedése álljon utolsó szóként, érdemes azért összegezni, hogy az emléknapi tényleg jó lehetőség egy ilyen vita lefolytatására, amely egyrészt felhívja azokra az értékekre a figyel-

met, amelyeket az országos védőnői szolgálat és az általuk száz éve végzett munka magában hordoz. És felhívja a figyelmet ez a vita mindenképpen a megoldandó problémákra, de felhívja azokra a megoldási javaslatokra is, amelyek részben elhangoztak, illetve talán el fognak hangzani zárszóként államtitkár úrtól.

Mint ezt korábban mondtam, a Jobbik a határozati javaslatot támogatja, és az itt megfogalmazott, egyébként problémaként felvetett kérdések ügyében való előrelépést javasolja az államtitkárság és egyébként az Országgyűlés számára is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő urat illeti a szó, az LMP vezérszónoka következik. Tessék!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika támogatja, hogy a védőnők iránti tisztelet és a megbecsülés nyilvánításaként a Magyar Örökség-díjas Magyar Védőnői Szolgálat megalapításának a 100. évfordulója alkalmából 2015. június 13-át a magyar védőnők napjává nyilvánítsa az Országgyűlés.

Ez egy fontos szimbolikus gesztus, bár nyilvánvaló, hogy a védőnői hivatás, munka megbecsüléséhez önmagában nem elég. Tény, hogy a magyar védőnői hálózathoz hasonló univerzális, minden gyermekre kiterjedő szolgáltatás sehol sincs a világon. A védőnők fontos szerepet töltenek be az általuk gondozott családok egészségének a védelmében. Feladatuk, hogy a család igényeihez igazodva útmutatást adjanak a családtervezésről, a várandósságról, csecsemőtáplálásról, a védőoltások fontosságáról. Prevenációs munkájuknak köszönhető a csecsemőhalandóság csökkenése, a magas gyerekkori átoltottság és szoptatási arányok javulása is.

A magyar védőnők munkája létfontosságú, éppen ezért is fontos, hogy a megfelelő erkölcsi és anyagi elismerésben is részesüljenek. Ezen a téren sajnos rengeteg még a tennivaló. Jelenleg körülbelül 4500 védőnő van az országban, akiknek a többsége nagyon rossz körülmények között dolgozik. A védőnői rendszer alulfinanszírozott, a védőnők rosszul fizetettek és leterheltek, miközben ők azok, akik az elsődleges szűrő szerepét töltik be. A családokkal való érintkezéseik során elsőként tudnak beavatkozni a gyermek egészséges fejlődése érdekében.

Reméljük, hogy a magyar védőnők napja mellett számos intézkedés születik annak érdekében, hogy a védőnői hivatás vonzó legyen. Ma sajnos nem az, amit jól mutat az is, hogy nagyon magas a betöltetlen védőnői állások és a tartósan helyettesítéssel ellátott körzetek aránya, valamint az, hogy nagyon magas a fluktuáció is. Miközben már az egy védőnő által gondozottak száma is 250, helyettesítés esetén ez a szám akár az 500-at is elérheti. Az irreális leterheltséghez képest a védőnők kezdő bruttó bére 122 ezer forint, és 40 év munka után is csak 196 ezer

forint. Ráadásul amellet, hogy rengeteg gondozott jut egy védőnőre, a munkájuk jó részét az adminisztráció tölti ki.

Magyarországon egyedülálló a védőnők négyéves képzése is, azonban ez túl medikalizált, kizárólagosan a védőnő egészségvédelmi szerepére helyezi a hangsúlyt, holott a védőnői munka komplex segítségnyújtást jelent. A családokba látogató védőnők nemcsak egészségügyi, de szociális és pszichológiai tudással is kell hogy rendelkezzenek, ezért a képzésben jóval nagyobb hangsúlyt kell fektetni a szociális és a mentálhigiénés ismeretekre.

A védőnők azok, akik a családlátogatások alkalmával megismerik a családot, mindennapi problémáikat, akik elsőként tudnak beavatkozni a gyermek jóléte érdekében. A képzés problémája, hogy nincs megfelelő felkészítés a családon belüli erőszak eseteinek a felismerésére sem. Hiába van egy módszertani útmutató, hogyan kell felismerni a gyermekbántalmazást és milyen lépéseket kell tenni, az erre való megfelelő felkészítés nem jelenik meg a képzésben, és később sincs számon kérve, a jelzőrendszer működése pedig nem hatékony. A gyermekbántalmazás eseteinek felismerésében kulcsszerepe van a védőnőknek a jelzőrendszer többi tagja mellett. Mégsem teremtik meg ennek feltételét a képzésben, a munkateher csökkentésében, a megfelelő létszámú körzetek kialakításában és a megfelelő bérezésben sem.

Röviden kitérnék még a magyar védőnői hálózat megújításáért felelős miniszteri biztosi pozícióra, amit az előző ciklusban Bábiné Szotzfried Gabriella töltött be. Mint tudjuk, a miniszteri biztos feladata volt többek közt az országos védőnői szolgálat létrehozása, az egységes védőnői rendelet megalkotásának koordinálása, az új várandósgondozási kiskönyv kidolgozása, a védőnői méhnyakrákszűrés országos kiterjesztése, valamint a kora gyerekkori program keretében kidolgozandó új jelentéstételi rendszer bevezetése.

Ezenkívül feladata volt az informatikai eszközbeszerzések koordinálása is. A tervek szerint táblagépeket adtak volna minden védőnőnek, hogy folyamatos kapcsolatot tarthassanak nemcsak a területükön dolgozó házi gyermekorvosokkal, háziorvosokkal, hanem a gondozásukban lévő várandósok szülész-nőgyógyász szakorvosaival is. 700 milliós forrást is kapott ehhez a miniszteri biztos, érdeklődni szeretnék majd, hogy mi minden valósult meg ezekből a feladatokból.

Az LMP tehát összességében támogatja, hogy 2015. június 13-a legyen a magyar védőnők napja, azonban látni kell, hogy szimbolikus gesztusok, a védőnői hálózat hungarikummá tétele és az ehhez hasonló lépések még nem megfelelőek ahhoz, hogy a megfelelő elismerést megkapja a védőnői hivatás. Létbizonytalanságban élő, fizetésükből megélni nem tudó és a végletekig leterhelt védőnők csak emberfeletti erőfeszítések árán tudnák ellátni feladataikat.

Ezért kérjük, hogy a kormány ne csak szimbolikus ügyekkel, hanem valódi problémákkal is

foglalkozzon, és erősítse meg ekképpen is a védőnői hálózatot. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdezem, hogy a független képviselők közül, akik jelen vannak, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván élni. Ez fölgyorsítja az eseményeket.

Kétperces felszólalások következhetnek. Kétperces felszólalásra szót kért Gúr Nándor képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindössze három gondolatot szeretnék megfogalmazni. Az egyik az, hogy nagyon fontosnak tartom magát a megemlékezést, az ügy kapcsán való méltatást, de szeretném jelezni, hogy az elismerés legalább ilyen fontos, a mindennapok munkájáért történő kézzelfogható elismerés legalább ilyen fontos.

Akkor és amikor a bérezés tekintetében nagyjából, mondjuk, egy középfokú végzettségű védőnő 115-120 ezer bruttót kap, egy felsőfokú végzettségű 150-160 ezer forint bruttót, akkor azt gondolom, van tennivaló a dologban. Akkor, amikor nagyjából 5200 védőnői álláshelyből több mint 300 betöltetlen, nyilván ennek is oka van, és az előbb gondolatból fakadóan valószínűsíthetően az is az oka, hogy a bérezés tekintetében vannak tennivalók, akkor itt is lépéseket kell foganatosítani. Akkor, amikor Balog miniszter úr arról beszél, hogy 2015-ben a hálózat fejlesztésére 700 millió forintot fordítanak, akkor azt gondolom, hogy újra érdemes átgondolni: 700 millió forintot vagy ettől jóval többet kell fordítani.

(12.50)

Ugye, az egészségügyi alapellátás tekintetében a háziorvosi szolgálat és a védőnői szolgálat a két alapvető pillér. Ezért ennek a háziorvosi szolgálaton túli védőnői szolgálatnak a megerősítését is talán nagyobb forráskondíciókkal érdemes támogatni.

És még egy dologra szeretném felhívni a közös figyelmünket, az pedig az, hogy legkiváltképp ott, ahol a legnehezebb a helyzet, a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben, ott a legnagyobbak a problémák, ezt önök is tudják és ismerik. Ezért arra szeretném nagy tisztelettel kérni önöket, hogy a gondolkodásuk és a cselekedetük fókuszáljon ebbe az irányba is, a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben élő és létező, halmozott hátrányokkal küszködő emberek segítségét szolgálja.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most normál szót kérő képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként Varga László képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy egyetértés van a pártok, frakciók képviselői között abban, hogy ezt az emléknapot megtartsa innentől Magyarország, hogy az előterjesztést támogassa, hiszen hungarikum a magyar védőnői szolgálat, amely idén százéves. Méltó és szimbolikus jelentőségű ez az előterjesztés tehát. Azonban hangsúlyoznám emellett azt, hogy milyen áldozatkész munkát végeznek, milyen nehéz körülmények között és milyen alacsony anyagi megbecsülés mellett a védőnők ma Magyarországon. És ráadásul különös hangsúlyt adnék annak, hogy például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a mintegy 500 védőnői állás közül ma is 30-40 betöltetlen, erről több hír is szólt az elmúlt időszakban. Ahogy írták ezekben a hírekben, elsősorban a végeken, tehát azokon a területeken betöltetlenek ezek az állások, ahol talán a legnagyobb szükség lenne a védőnőkre. Úgyhogy én arra kapacitálnám a kormányt, hogy amellett, hogy ez a szimbolikus elismerés megtörténik, valóban kézzelfogható lépésekre is szükség van, ezt a hungarikumot, a százéves magyar védőnői szolgálatot szerintem ilyen módon is meg kell becsülni.

Mindamellett - lehet, hogy meglepő módon - én gyarapítanám egy kicsit a szimbolikus jelentőségű javaslat tartalmát, bár nem konkrét módosító indítvánnyal, csak egy felvetéssel. Választókerületem egyik települése Parasznya, ahol Wagner Viktória, az egyik legismertebb magyar védőnő, zöldkeresztes védőnő született, itt élt jó időt a településen, majd Miskolcon és környékén is élt fiatal korában, itt található a mai napig az önkormányzat tulajdonában álló szülőháza. Ő a védőnők körében talán a legelfogadottabb, legismertebb, legszimbolikusabb alak ebből az elmúlt száz évből, osztatlan tisztelet övezi a nevét mindenki körében. Évről évre megemlékeznek róla, ellátogatnak a szülőházához, itt van egy emléktábla, és a halála után részint Kiskundorozsmáról idegyűjtötték a hagyatékát védőnők, a Magyar Védőnők Egyesülete és azok, akik segítették ezt a munkát. Azonban maga az épület, azt gondolom, nincs méltó állapotban az ő emlékéhez, és a hagyatéka kezeléséhez ebben a formában nem megfelelő. Nyilvánvalóan Parasznya egy kistelepülés, nincs lehetősége ezt az épületet önálló erőből megfelelő állapotba hozni, én azt javaslom, hogy ezt a centenáriumi használatunk fel arra is, hogy méltó emléket állítsunk neki is. Azt kérem államtitkár úrtól, hogy közvetítse a kormány irányába azt a kérésemet, hogy találjunk forrást arra, hogy ezt az épületet megfelelő állapotba hozzuk, Wagner Viktória hagyatékát megfelelően be tudjuk mutatni akár szélesebb nyilvánosságnak is; szakmai körökben, tisztelői körében, a magyar védőnő-társadalom körében nyilván így is ismert ez a dolog, hogy ott van az ő hagyatéka, kisebb csoportok látogatnak rendszeresen oda, de azt gondolom, ennél sokkal méltóbban is meg lehetne róla emlékezni.

Tehát emellett, hogy a hétköznapi küzdelmére, az anyagi megbecsülés hiányára, a nehéz munkakö-

rülményekre is felhívtam a figyelmet az előterjesztés kapcsán, amit természetesen támogatunk, ezt már Bangóné Borbély Ildikó a frakciónkból elmondta, emellett erre a választókerületemet és Parasznya községet érintő problémára is fel szerettem volna hívni a figyelmet. Kérem államtitkár urat, segítsen ennek a problémának a kezelésében a méltó megemlékezés érdekében. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Sallai R. Benedek úr következik, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is köszönöm az előterjesztést, és mint vezérszónokunk elmondta, pártunk nyilvánvalóan támogatja ezt az előterjesztést, ami két bekezdésben és három pontban foglalkozik a magyar védőnők napjának létrehozásával. Én nem tudom, hogy kell ilyen védőnők napját meg ilyen napokat létrehozni, de igazából akkor lettem volna boldog és akkor lenne sokkal nagyobb a boldogságom ezzel az előterjesztéssel kapcsolatban, ha esetleg ezeknek a szolgáltatásoknak a javítására és általában ennek az egész intézményi háttérnek a jobbá tételére is irányult volna ezzel együtt egy jogszabály-módosító javaslat. Azért baj az, hogy ez nem történt, mert így nyilvánvalóan az a benyomásom keletkezik, hogy ha már a kormány nem tud jó munkafeltételeket teremteni, nem tud elég fizetést adni, nem tudja a kornak megfelelően átalakítani egy kicsit a szemléletét a rendszernek, akkor legalább hoz nekik egy napot, és ezzel pótolja ezt a mulasztást, ami nyilvánvalóan nem helyes. Tehát az lett volna a jó, hogyha ezzel is foglalkozunk.

Nagyon sokat lehetne arról beszélni, hogy miért jó az, hogy vannak védőnők, és nagyon sokan azt gondolják, hogy például az Egyesült Államok nagyon fejlett állam, ugyanakkor egy amerikai bába volt nemrég Magyarországon, egy előadásban arra mutatott rá, hogy milyen hihetetlen jó az, hogy Magyarországon van ez a védőnői hálózat és hogy mekkora eredménye ez a magyar egészségügynek, mert az Egyesült Államokban gyakorlatilag nagyon rossz az anyasággal kapcsolatos egészségügyi mutatók, és ehhez képest Magyarország nyilvánvalóan egy komoly eredménynek tudhatja ezt be. De ha megbocsátanak, képviselőtársam, illetve előttem szólók már pont elég méltatást mondtak, ezért inkább arra szeretnék rámutatni, hogy mi az, amit át kellene gondolni ezzel a szolgáltatással kapcsolatban. Mert a kötelező védőnői szolgáltatás sok esetben teher is az anyáknak. Azokban az esetekben, amikor egy babát váró anyuka folyamatos orvosi felügyelet alatt áll, az folyamatosan felügyeli az állapotát vagy egy független bábához jár, abban az esetben egy plusz-, kiegészítő szolgáltatást kötelezővé tenni, az nem biztos, hogy indokolt, és nem biztos, hogy nem a zaklatását szolgálja a szülőknek. Nagyon sok esetben, már főleg a városokban, ha az elérhető, magán, választott nő-

gyógyászok foglalkoznak terhességgondozással, folyamatos felügyelettel, és ehhez kiegészítésképpen, érdemes lenne átgondolni, hogy ez a kötelező szolgáltatás mennyire indokolt. Miért nem lehet azt elérni, hogy ha bárkinek van egy igazolása egy független bábától vagy egy nőgyógyásztól, hogy rendszeresen részt vesz terhességgondozáson, akkor annak ne kelljen kötelezően a lakásába környezettanulmányokra meg egyéb okokra beengedni a védőnőt, aminél egyébként is probléma az, hogy ennek kijelölt rendszere van, mert ez mindenképpen egy bizalmi kapcsolatot feltételez. Miért nem lehet a védőnői rendszert is választhatóvá tenni, és miért, mondjuk, lakókörzetenkénti vagy más olyan meghatározása van, amikor a szülők nem tudják a személyi preferenciákat egy-egy településen meghatározni ezzel?

Ez is egy olyan, amikor nemcsak a védőnők munkájának a minősége javulhatna, hanem a szolgáltatást igénybe vevőknek, az anyukáknak vagy leendő anyukáknak is jobb lenne maga az ellátás. Szóval, szerintem simán ki lehetne hagyni a védőnőket akkor, hogyha egy anya hoz egy igazolást a gondozást végző orvostól vagy szülésznőjétől, hogy akkor a védőnőnek több ereje és ideje maradna azokra, akik nem jutnak megfelelő színvonalú gondozáshoz, vagy anyagi okokból nem tudják ezt választani. És ez egy hatékonyabb erőforrás-felhasználás lenne, hiszen lássuk be, hogy jó néhány esetben azért a magyar társadalomnak most még van egy olyan szegmense, amely kellően tudja biztosítani magának az ilyen jellegű gondozással kapcsolatos háttérrel, és sokkal jobb lenne, hogyha azokra a leendő szülőkre koncentrálnának meg azokra a családokra, ahol sokkal nagyobb szükség van erre.

A védőnői rendszernek egyébként is sokkal több haszna lehetne, az erőforrásokat jobban, hatékonyabban lehetne felhasználni, és mindenképpen arra lenne szükség, hogy a védőnőknek lennének olyan hatékony segítő technikái, amivel szót tudnának érteni különféle háttérű és különféle világnézetű anyukákkal és családokkal. És vannak olyanok is, akiknek nincs szüksége segítségre, azokkal sokkal kevesebbet foglalkoznak.

Nagyon-nagyon szükséges lenne, hogy a védőnőknek a felsőfokú végzettség megszerzése után is lenne folyamatos képzés, például a korszerű szoptatástámogatási ismeretekből, összhangban azzal a célkitűzéssel, amit Novák Katalin államtitkár nemrégiben egy inforádiós interjúban megfogalmazott. Novák Katalin, amit elmondott a rádióban, nekünk ellenzéki pártként is teljesen támogatandó. Az az irány, hogy az Egészségügyi Világszervezet ajánlásának megfelelően legyen minél gyakoribb a féléves korig tartó anyatejes táplálás, legyenek ehhez szoptatásbarát helyek például hivatalokban, orvosi rendelőben, általában közintézményekben, vagy akár a parlament mutathatna példát ezen a téren. Jelen pillanatban a Parlamentből ki is van tiltva még a gyerek is. Ugye, volt erre példa a korábbi ciklusokban, hogy a kisgyermek esetleg szülőhöz ment, mi

volt erre a reakció? Ki lett tiltva mindenki. Míg az Európai Parlamentben minden további nélkül képviselő szoptathat gyakorlatilag ülés közben is.

(13.00)

Jó lenne, hogyha példát mutatnánk, és a parlament intézményét meg a közintézményeket így szerezelnénk fel.

Nagyon fontos lenne, hogy a szoptatott babák az egészségügyi ellátások során ne legyen elválasztva az édesanyjuktól, illetve ha az anya szorul ellátásra valamilyen egészségügyi intézményben, akkor vele lehessen a kisbabája, amennyire ez lehetséges. Ez elvileg a betegjogi kötelezettségekből következne, de ezt a legtöbb kórházban nem tartják be, tehát rengeteg olyan fórum és kapcsolat van a szülők között, ahol elmondják, hogy ha egy ilyenre sor kerül, akkor a kórházaknak nincs meg a lehetőségük arra, hogy lehetőséget teremtsenek, hogy betartsák az ezzel kapcsolatos kötelezettségeket.

Például a koraszülöttek speciális ellátására hivatkozva sokszor korlátozzák a szülők jogait, és az anyák nem tudnak szoptatni, pedig éppen a koraszülöttek esetében ezzel kiemelten jó eredményeket lehet elérni. Amerikai kutatások azt mondják, hogy a testkontaktus, például a kengurumódszer nagyon-nagyon sokat javít az ilyen babáknál. Ez nem kifejezetten védőnői téma, de tipikusan azok a szolgáltatások, amelyekben a védőnőknek a folyamatos kommunikációja nemcsak a családokkal, hanem az egészségügyi ellátó intézménnyel nagyon-nagyon sokat segíthetne.

Emellett azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne, ha a védőnők körében lenne egyre több olyan képzés, amely segítene a családon belüli erőszak jeleinek a felismerésében, hogy jobban együttműködnek más intézményekkel, és képessé teszik a védőnőket arra, hogy hatékony segítséget nyújtsanak azoknak a nőknek, akiket ez érint, figyelembe véve azokat a tényeket, amelyek teljesen ismertek a kutatásokból Magyarországon.

Azért furcsállottam, hogy Hoffmann Rózsa képviselő asszony elmondta, hogy egyetlen olyan példáról sem tud, ahol bármilyen kritika érte volna a védőnői hálózatot, pedig a közelmúltban is volt jó néhány olyan családon belüli erőszakot érintő, a Nappal etetett babákat érintő sajtóhírek előtti esetek, amikor igenis csődöt mondott az elsődleges védelmi rendszer, és nem volt meg az a felügyelet, aminek kellett volna jeleznie ezeket a problémákat.

Tehát tény, hogy Magyarországon a nők 23 százaléka élt át legalább valamilyen fizikai erőszakot jelenlegi vagy volt férfitartnere által. A párkapcsolati erőszakot megélt nők más nőkhez viszonyítva ötször annyi eséllyel esnek át vetélésen és abortuszon. A párkapcsolati erőszak fokozódni szokott a várandósság alatt, minden statisztika ezt mutatja, illetve arányosan a gyerekek számával is egyre durvul ennek a jelenléte. Az erőszak kiterjed a női reprodukcióra is,

sokszor, jó esetben a férfitárs partner megtiltja, vagy kötelezővé teszi a tabletták szedését vagy akár az abortuszt, és az abúzus miatti fizikai és lelki szövődmények komoly kompetenciákat okozhatnak a szülés és szoptatás idejében. Nagyon jó lenne, ha a védőnői hálózatnak meglenne a megfelelő szakmai háttere arra, hogy erre lehetőséget teremtsen.

Amikor Selmeczi Gabriella képviselő asszony, aki többek között jegyzi ezt a javaslatot is, itt a családon belüli és a kiskorúak kárára elkövetett bűncselekményeknél a Btk. módosítását javasolta, akkor hoztam neki egyoldalnyi anyagot, hogy nyugat-európai országokban forrásokkal, milyen eszközökkel próbálnak a megelőzésre koncentrálni, és nem pedig az eső után köpönyeggel, egy egyszerű jogszabály-módosítással élni a megoldásra.

Nekem ez folyamatosan a benyomásom, hogy pont azért baj, hogy ennyi jogász van a kormányban meg ilyen sok jogász alkotja a magyar kormányt, mert mindenre jogi megoldást keresnek, ahelyett, hogy jó szakmai megoldások születnének, és megfelelő háttér teremthetné arra, hogy hogyan lehessen végrehajtani a szabályokat.

A családon belüli erőszakkal kapcsolatos képzés és jelzőrendszer ez irányú megerősítése, a hatóságok közötti hatékonyabb együttműködés az isztambuli egyezményből fakadó feladatokhoz is szükséges lenne, és a tárca azt is mondta, hogy ez még idén tavasszal ratifikálásra kerül. Emiatt is mindenképpen szükség lenne ezekre a fejlesztésekre. Nagyon jó lenne, hogyha a következő időszakban a Miniszterelnöki Hivatal megteremtené a lehetőségét, hogy a következő strukturális alapokból jövő források lehetőségét teremtsenek az ilyen irányú fejlesztésekre mind infrastruktúráisan, mind pedig a humán fejlesztések tekintetében.

Nagyon-nagyon sokakban maradt meg, ezt csak érdekességként említem meg, amikor foglalkoztam ezzel a jogszabállyal meg a védőnői hálózattal, akkor a vidéki térségekből nekem sugallták azt, hogy a védőnői hálózat a szocialista évek alatt a besúgói hálózatnak egy része volt. Emiatt nagyon sok személyes konfliktus alakult ki a régebb óta a szakmát űző emberekkel, és ide is jött ez a javaslat, amikor ezt kérdeztem, hogy a szabadon választott védőnők bevezetésének a lehetősége mennyire indokolt lenne.

Nagyon sok esetben látjuk azt, hogy a védőnők nagyon komoly korlátokba ütköznek, hogyha egy-egy olyan családnál próbálnak eredményt elérni, ahol nincs semmilyen fogadókészség az ő munkájukra. Nagyon fontos lenne, hogy ehhez megfelelő intézményi és szakmai segítséget kapjanak, hogy mindenütt el tudják látni, mert a legtöbb esetben az a tapasztalat, hogy pont az ilyen családoknál lenne a legnagyobb szükség erre.

Még egy nagyon fontosat szeretnék kérni a jelen lévő kormányképviselőtől, mégpedig azt, bocsánat, hogy hazafelé beszélek, de gyakorlatilag annak idején, amikor Kodályt megkérdezték, hogy mikor kezdődik a gyermek zenei nevelése, akkor azt mondta,

hogy a gyermek születésekor. Utána azt mondta, hogy helyesbíték: valószínűleg a gyermek születése előtt 9 hónappal. Utána pedig azt mondta, hogy helyesbíték: a gyermek zenei nevelése az édesanya születése előtt 9 hónappal kezdődik.

Az egészséges életmódra való nevelés, az egészséges életmód, az összes ezzel kapcsolatos tudás gyakorlatilag a csecsemőkortól szükséges, hogy megkapják a magyar állampolgárok, amikor megszületnek. Jelenleg a védőnői szolgáltatások sokaságában látunk tömör üzleti, tápszer- és egyéb olyan reklámot, ami nem szolgálja a fenntartható fogyasztás és a környezettudatosabb nevelés eszközeit.

Az, hogy a védőnői hálózat és ennek az intézményi háttere megfelelően megálljt tudjon parancsolni az ilyen jellegű reklámmódszornak, az, hogy valóban eljussanak hozzá azok a környezettudatosabb magatartást szorgalmazó viselkedési rendszerek és eszközrendszerek, amikre szükség lenne, ez szintén az intézményi rendszernek a javítását és a szolgáltatás minőségének a javítását szolgálhatná.

Mindezekkel együtt, mint már hangsúlyozta a vezérszónokunk, és én is elmondom, támogatni fogjuk az előterjesztést, örömmel szavazunk igennel, de egy ilyen előterjesztés nem pótolja azokat a hiányokat, amelyek jelen pillanatban szükségesek lennének az ágazatban. Nagyon fontos lenne, hogy az ezzel foglalkozó kormánypárti politikusok, akik ehhez megfelelő szakértelemmel és kompetenciával rendelkeznek, arra irányuló jogszabály-módosító javaslatokat nyújtsanak be, amelyek tényleg elősegítik ennek a szolgáltatásnak a hatékonyabb és jobb elvégzését az ilyen jellegű szépségtapasztás-módosítók helyett.

Erre kérném nagy tisztelettel a kormány jelen lévő képviselőit és a kormánypárti képviselőtársaimat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Különösképpen figyelemre méltó a gondolatmenete a védőnői hálózat és a kormány tagjainak végzettsége között megállapított kapcsolatról.

Most kétperces hozzászólások következnek. Kiss László képviselő úr, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Sallai képviselőtársam ihletett meg igazából, merthogy most véletlenül nem értek vele egyet. Hosszasan érvelte meg szerintem, nagyon jól és tetszetősen azt, hogy miért lenne vagy miért van mégiscsak szükség arra, hogy a védőnők kötelezően napi kapcsolatban legyenek mindenkivel, hiszen azok a feladatok, amelyekről beszélt képviselőtársam - és szerintem nagyon kiválóan foglalta össze azokat az irányokat, amelyekbe kellene menni -, mind indokolják ezt a kapcsolatot.

Szeretném jelezni, hogy itt sokan vagyunk a teremben talán - sajnos - többen vagyunk férfiak, mint hölgyek, szerintem férfitársaim is, amikor elmentek annak idején a védőnőhöz a feleségükkel együtt,

akkor nem érezték azt, hogy információbőségben vannak, bármennyire is átéljük az apaság élményét. Szerintem ugyanis ez a fajta prevenció tevékenység, amivel a védőnői szolgálat foglalkozik, az egyszerűen pótolhatatlan. És hogyha arról beszélünk, hogy az ellátórendszerben egyébként mekkora túlterheltség jelentkezik, akkor ennek szerintem az a megoldása, hogy a másik oldalon pótoljuk ezt a problémát, tehát a védőnő jobb anyagi megbecsüléssel dolgozzon a rendszerben, ne pedig csökkentsük az ellátást.

Én úgy gondolom, hogy van értelme ennek a jelenlegi rendszernek, van értelme a kötelezőségnek, és a védőnők ezt a munkát jó, hogy ellátják. Természetesen ezek a hibák, amelyeket képviselőtársam is mondott, ezek előfordulnak, erről majd én is beszélni kívánok a későbbi hozzászólásomban, de én úgy gondolom, hogy a rendszernek jelenleg ez inkább értéke, semmint hibája.

Egyúttal arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy azok az ön által felsorolt célok, amiről beszélt - és ezek nagyon fontosak -, nehezebben lennének elérhetőek akkor, hogyha nem lenne ez a kötelező feladat, mint jelen esetben. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Bene Ildikó képviselő asszony, két perc. Parancsoljon!

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én annyival szeretném kiegészíteni, és Kiss László képviselőtársamhoz csatlakozom, hogy én édesanyaként egyáltalán nem éltem meg végzálásnak azt, hogy a védőnő tanácsait megfogadjam. Azt sem éreztem annak, hogy a lakásomba bejöjjön és szétnezzzen.

Úgy gondolom - és tényleg Kiss képviselőtársam jól megfogalmazta -, hogy szabályok kell hogy vonatkozzanak rá, muszáj, hogy bizonyos értelemben azokat a szabályokat be tudjuk tartani, pontosan azért, hogy azokat a kritikákat, amiket ön a végén megfogalmazott, meg tudjuk előzni. Ehhez szükség van a rendszeres és az önállóan végzett védőnői tevékenységre.

(13.10)

Azt sem lehet megengedni egyébként, hogy egy igazolással ennek egy formáját biztos, hogy meg lehet találni, hiszen a magánpraxisban végzett méhnyakrákszűrés eredményeit is jelenteni kell pontosan ugyanúgy az OEP felé, mint amit az állami praxisban végeznek, tehát el kell jutni egy olyan formához, hogy ezt felülvizsgáljuk.

Azt gondolom, hogy az a fajta munka, amit a védőnők végeznek, az a fajta ellátás, amit ők nyújtani tudnak, és az az egész családra vonatkoztatva végzett szakmai munka, amit végeznek, úgy gondolom, ezt olyan szívvel kell fogadni, ahogy ők ezt adják. Nem szabad nekünk bizonyos szabályoktól eltekinteni, mégis muszáj, hogy szabályokat betartsunk a rend-

szerben, pontosan azért, mert ahhoz, hogy egy egészséges kisbaba szülessen, ahhoz, hogy időben észre lehessen venni olyan dolgokat, szükség van a rendszerességre, szükség van arra, hogy vagy az orvos, vagy az orvosi vizsgálatok közötti időszakban a védőnő, aki megfelelő szakértelemmel bír, lássa az édesanyát, és ismerje a környezetet, tudja, hogy hol él.

Azt hiszem, hogy ön is, én is emlékszem arra a védőnőre, aki még engem vitt végig gyerekkoromban, és nagy szeretettel emlékszem azokra, aki az én két gyermekemet kísérte végig, és hálás vagyok a munkájukért. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr következik, két percre.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bene Ildikó doktornőnek szeretném mondani, hogy én nem azt zártam ki, hogy megszüntessük teljesen a kötelező ellátást, arra tettem utalást, hogy hogy lehet hatékonyabbá tenni, és hogy lehet azt elérni, hogy ne egységesítéssel kezeljék a várandós szülőket vagy mamákat, hanem lehetőleg oda fordítsanak nagyobb figyelmet, ahova szükséges. A mai napig látok védőnői hálózatokat körülvevő helyeken dohányzó várandós mamákat úgy, hogy ott jönnek-mennek ugyanakkor a védőnők is.

Az ilyen esetekben kell nagyobb kommunikációt folytatni a megelőzésre. Egy héttel ezelőtt bejárták a magyar sajtót azok a fotók, amelyek a várandósság alatti dohányzás hatásait mutatták a magzatoknál. Arra lenne szükség, hogy az ilyen jellegű ismeretterjesztés mértékét is idejét hogyan tudjuk növelni.

Nagyon-nagyon fontos, hogy ezt meg tessék érteni, hogy az, hogy a saját két gyermekének tapasztalatai alapján pozitív emlékei vannak, nem jelenti azt, hogy a magyar társadalom minden esetében igaz. Nekem négy gyerekem van, ami pont kétszer ekkora tapasztalat, és én másképp éltem meg az ezzel kapcsolatos dolgokat, úgy, hogy nagyra becsültem mindig a védőnőket, és tiszteletben tartottam őket. De ilyen szubjektív tapasztalatokból nem szabad általános, egyszoroságos következtetéseket levonni, mert pont ez húzhatja félre a jogszabályalkotást. Azt kell megnézni, hogy mik azok, amik felmerülnek.

De egyébként azt mindenképpen előremutatónak érzem, hogy pont ezek azok a szakmai párbeszéd - a magam részéről nem tekintem saját magamét szakmainak, csak az önét természetesen -, amelyeket le kellene folytatni a szakpolitikusok között, és nem pedig csak erről az előterjesztésről kellene beszélni, hanem arról, hogy ez a szolgáltatás hogyan javítható, hogyan tehető hatékonyabbá, és hogyan szolgálhatja jobban azt a célt, amit a jogszabályalkotó vagy létrehozó száz évvel ezelőtt megálmodott. Ezekre a párbeszédre lenne szükség, leginkább erre koncentráltam a beszédemben, és erre szerettem volna felhívni a figyelmet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Nem korlátozva egyetlen képviselő jogát és lehetőségét a felszólalásra, fölhívom a figyelmüket, hogy egy emléknapról van szó. A vezérszónoki körben azon ritka pillanatnak lehettünk tanúi, hogy minden frakció kifejezte, hogy egyetért ezzel a kezdeményezéssel. Következésképpen természetesen mindenkinek megadom a szót, akik itt sorban jelentkeznek, nem kétségbe vonva, hogy újabb és újabb, eddig ismeretlen gondolatokkal ismerkedünk meg, de ha valakiben mégis fölmerül, hogy már elmondták azt, amihez ő hozzászólni kíván, akkor nem veszem zokon, ha visszalép a felszólalásától.

Következésképpen akkor most Vágó Sebestyén képviselő urat illeti a szó, Jobbik, parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyorsan elmondom még, amit szeretnék, inkább nem lépek már vissza. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Elsőként: ebbe a kétperces körbe egy mondat erejéig beszálnék. Sallai képviselőtársammal egyetérték abban, amit mondott, ugyanis ez ugyanaz, mint a kötelező óvodáztatásnál, hogy ha van egy olyan igazolása a családnak arról, hogy őneki az egyszeri látogatás elég volt, és igenis úgy tudja nevelni, olyan környezetben tudják várni a gyermeket, hogy nincs szükség a védőnő látogatására, akkor inkább csoportosítsuk át ezt az erőforrást, és a problémásabb családokhoz járjon ki sűrűbben a védőnő, ugyanis az ilyen szülő valószínűleg meg fog jelenni az állapotosgondozáson is a védőnő előtt, tehát ismert lesz a szülő a védőnő előtt.

Egy-két dolgot még azért el szeretnék mondani. A gyermekvédelmi jelzőrendszerrel mindenki nagyon sokat mondott, és hogy ebben milyen fontos szerepe van a védőnői szolgálatnak. Igen, ezt elismerem én is. Az utóbbi időkben előkerültek az anomáliát mutató, nagyon súlyos esetek, és ezért is elmondom azt, amit minden vitában el szoktam mondani, hogy végre a jogszabályi és egyéb működési háttérét a gyermekvédelmi jelzőrendszernek rendezni kellene ahhoz, pont a védőnők védelmében, hogy ne kerüljenek olyan kellemetlen helyzetbe, hogy a hiányosságok miatt, a rendszer hiányosságai miatt végül őket okolják foglalkozás körében elkövetett mulasztással. Tehát az ő érdekükben is azt mondom, hogy ezen a rendszeren változtatni kell, és meg kell reformálni; és azt is mondhatnám, hogy jobban irányítottá kell tenni.

Még két fontos dologra felhívnám az Országgyűlés figyelmét, hogy miért fontos a védőnői szolgálat. Az első: szóba került az előterjesztői expozénál is a megelőzés szerepe. A megelőzésnél gondolok arra, hogy a napokban tárgyaltuk az országos fogyasztóügyi programot is. Annak vonatkozásában is elmondhatom, hogy a megelőzés szempontjából fontos szerepük van a védőnőknek. Ők azok, akik az állapotos hölgyekkel rendszeresen találkoznak, ők

azok, akik az elsődleges felvilágosítást megadhatják azzal kapcsolatban, hogy miért kell nekik fokozottan figyelniük az egészséges életmódra. Szóba került már akár a dohányzó anyák esetében a dohányzás várható következménye a magzatra nézve vagy a születendő gyermekekre nézve, de egyéb egészségkárosító tevékenység következményeire is fel kell hívni a figyelmet, hogy ennek következtében akár sérült, fogyatékossgal élő gyermek is születhet. Ha ezt megteszik a védőnők, akkor lehet, hogy csökken azoknak a születendő gyermekeknek az aránya, akik sajnos ezzel a problémával kell hogy küzdjenek.

A másik dolog az, hogy elsőként találkozik a védőnő a megszületett, újszülött gyermekkel, és az ő fontos feladata az is, hogy ha valamilyen elmaradottságot vagy akár valamilyen fogyatékossgát tapasztal, akkor arra felhívja a szülő és a rendszer figyelmét is, ugyanis nagyon nagy előrelépés lehet a fogyatékossgal élők ügyében a korai fejlesztés már újszülöttkorban az ilyen állapotban született gyermekeknek. Így akár egy, az ép társai között helytálló, azokat az iskolákat is könnyebben elvégző, akár fogyatékossgal élő személyek is lehetnek későbbiekben, ha ezekben a korai fejlesztésekben részt vesznek, és ebben is ténylegesen nagy a védőnők szerepe, mert ők azok, akik első körben láthatják ezeket a problémákat, és elindíthatják ezeket a folyamatokat.

Csak ennyivel szerettem volna kiegészíteni az előttem szólókat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az önök nevében is szeretettel üdvözlöm a veszprémi Táncsics Mihály Szakközépiskola és a budapesti Szent Gellért Gimnázium diákjait, pedagógusait, akik a karzatról figyelik a munkánkat. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok. *(Taps.)*

Kiss László képviselő úr következik, MSZP.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Alapvetően arról szeretnék beszélni, hogy azért vannak olyan elemei is a védőnői szolgálatnak az én saját választókerületemben, a III. kerületben is, amelyek mindenképpen pozitív gyakorlatok, és kiegészítésre szorulnak ebben a vitában új szempontként.

Fontos azt leszögezni, hogy a III. kerületi védőnői szolgálat 2004. január 1-je óta szinte egyedülálló módon részben önálló intézményként működik, több mint 60 szakember segíti itt a tevékenységüket. Éppen most, március 26-án, csütörtökön 17 órakor volt egy rendezvény az óvodai felkészítésről: „Óvodás lesz a gyermekünk” címmel. Ez is jó példája annak, hogy ez az intézményrendszer milyen kiterjedt feladatokat is elláthat, a III. kerület más intézményeivel együtt történik a feladat elvégzése, a rendezvény megszervezése.

Ugyanakkor azonban azt is látni kell, hogy a védőnői szolgálat egyre nehezebb helyzetben végzi ezt a feladatát, és itt engedjék meg, hogy egy kritikát is

megfogalmazzak, hiszen az ifjúsági jelzőrendszer, ami a közoktatást érinti, az elmúlt időszakban jelentősen legyengült, hiszen az iskolákban a kötelező gyermekvédelmi felelős státust megszüntették, és csak ott van ilyen felelős, ahol erre a KLIK engedélyt ad. Jelzem, ez nagyon ritka, hogy ilyet megtesz. Eből adódóan az iskolai védőnőkre még nagyobb feladat hárul.

És talán azt is gondolhatom, hogy azok az anomáliák, azok a problémák, amelyekről sokan beszéltek előttem - például a napfénnel táplálkozó gyermek ügye, ami a III. kerületben is előfordult, és egyéb problémák, amelyekről sokan beszéltek -, jelentősen növekedhetnek a következő időszakban, hacsak ezt a jelzőrendszert nem állítják vissza.

(13.20)

Ebben a védőnők is rendkívül áldozatos feladatot látnak el, de ha tetszik, akkor azt tudom mondani, hogy nem is az ő térfelükön pattog a labda, hanem bizony az oktatási kormányzatnak lenne dolga ezt a jelzőrendszert megerősíteni. Egy szó, mint száz, nagyon helyes, hogy itt van ez a határozati javaslat, magam is azt gondolom, hogy persze kívánatos volna, hogyha nemcsak ilyen javaslatok mentén, hanem valódi javaslatok mentén is politizálnánk a védőnők érdekében, javítanánk a munkafeltételeiket, erősítenénk az ifjúságvédelmi jelzőrendszert. Ezzel együtt helyes, hogy lesz egy ilyen nap, ahol a védőnők áldozatos munkájára gondolunk, és én egyúttal külön köszönöm a III. kerületi védőnők áldozatos tevékenységét is, mert azt hiszem, hogy nélkülük a kerületi intézményrendszer is sokkal szegényebb lenne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Na, kérem, most kétperces felszólalásokra lenne mód, de szerencsére nem jelentkezett senki két percre *(Derűltég.)*, így aztán normál szót kérőként Bangóné Borbély Ildikó következik, az MSZP-től. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megerősített abban elnök úr is meg az előttem ülő képviselők is, hogy csak el kell még mondanom ezt a felszólalást, mert legalább annyira fontos ez a téma, még ha csak néhány ezer védőnőről beszélünk is az országban, de több millió embert érint. Én azzal készültem még, hogy a védőnők nemcsak a napi rutinfeladatokat látják el, úgy mond, hanem nagyon értékes pluszfeladatokat is megvalósítanak, és ezek azok a jó gyakorlatok, amik mindenki számára elérhetőek, ajánlanám a férfi képviselőtársaim figyelmébe is, és egy ilyenről szeretnék beszámolni.

A címe az, hogy „Apák napja Simontornyán, az apaszerep erősítése a családi összetartozás megélé-

sének elősegítésével a gondozott családokban”. Tanulságos és érdekes mindenkinek, csak részleteket fogok felolvasni a kiemelt projektből. Kelemen Katalin területi védőnő készítette ezt az anyagot. A pályázóról csak néhány mondat: „1999 óta dolgozom védőnőként, pályakezdőként Zala megyében dolgoztam, eleinte egy, majd kettő körzetben.”

Az intézmény bemutatása. „Simontornya város önkormányzatának védőnői szolgálata kettő védőnői körzetből áll. A területi munka mellett mindkét védőnő iskolai munkát is ellát, 2013-ban három intézményt összesen 555 fővel. Az apák napja rendezvény tulajdonképpen főként a szervezésben köthető a védőnői szolgálathoz, hiszen a megvalósításban az iskola, az óvoda pedagógusai, a helyi családsegítő és gyermekjóléti szolgálat családgondozói és a szervezők barátai, családtagjai vesznek részt.”

Bevezetés. „Hol vagy, apám, / hol vagy, te nagy. / Nem vagy sehol, / de vagy, de vagy. / Valami rejt, / valami zár. / Mi ez a csönd? / Mi ez a vár?” - írta Kosztolányi Dezső. Miért pont az apákra gondoltak a védőnők, amikor felmerült ez a rendezvény? „2012. év végén a simontornyai védőnői szolgálat két védőnője összesen 181 olyan családot gondozott, ahol 0-6 éves korú gyermek él. Ezek közül 38 olyan család van a 181-ből, ahol az apa válás, külföldi munkavállalás - ez 6 család esetében - nincs jelen a család mindennapjaiban, sok családnál a kapcsolattartás is esetleges, tehát a gyermeket, gyermekeket egyedül nevelők aránya 17,7 százalék, ahol az anya neveli, ha a külföldön dolgozó apák családját is beleszámítjuk, már 21 százalék az arány. A valóságban ennél sokkal rosszabb a helyzet, ezzel is - ismerve a családokat - a fenti számítás végzésénél szembesültem, hiszen sok az olyan család is, ahol az apa ugyan jelen van, mégsem vesz részt tevékenyen a gyermekgondozásban.”

Itt leírják a statisztikai adatokat, hogy hány gyermek születik, és hány válás és házasság kötődik a településen, és azt a megállapítást teszik, hogy „...A fentiekből is jól látható, hogy a születések arányszámához viszonyítva magas a válások aránya, és a védőnői gondozás során is tapasztaljuk, hogy a gyermekek nagy része házasságon kívül születik. Nem volt ez másképpen abban az időszakban sem, amikor megszületett a simontornyai apák napja ötlete.”

A gyakorlat kialakulása. „A védőnői munka során elkerülhetetlenül találkozunk a családi struktúrák átalakulásával, a családi kapcsolatok bomlónnyá válásával. Sokszor látjuk, hogy az apa kilép a családból, vagy ha nem is lép ki, munkája, beállítottága, illetve a társadalmi szokások nyomán kevésbé vesz részt a család és főleg a gyermek, a gyermekek életében, így kapcsolatuk is sebezhető, kevésbé épül stabil alapra, mint az anya-gyermek kapcsolat. Gyakran tapasztaljuk, hogy bár az apa érzi ezt, mégsem találja a lehetőséget, az eszközt a gyermekével való kapcsolat erősítésére. Kolléganóm ezt a hiányt felismerve gondolta végig, hogyan lehetne ezeket az apákat - és természetesen azokat is, ahol jól működik az

apa-gyermek kapcsolat a gyakorlatban - megszólítani, összehozni a családokat egy közös programra, aminek eredményeképpen esetleg több szintéren is bekövetkezhet a változás.”

A jó gyakorlat egyszerűsége, újszerűsége és egyedisége. „A program újszerűsége éppen abban rejlik, hogy a családnak az a tagja válik úgymond főszereplőjévé, akit leginkább hanyagolni szoktunk főként a védőnői munkában, de a pedagógusok is leginkább az anyukákkal tartják, keresik a kapcsolatot. Természetesen az apával együtt főszereplővé és nyertessé válik maga a gyermek és rajta keresztül az egész család, hiszen bár az apák napja az apák ünnepe, mégis az esemény haszonélvezője az a gyermek, akinek érdekeit védőnként már a fogantatástól kezdve szem előtt próbáljuk tartani.”

S itt még leírják a hosszú távú hatást, és nagyon érdekes, ami következtetésre jutottak a rendezvényekből. „Hosszú távú hatásként már megfigyelhető, hogy azok a leendő apák, akik maguk kisgyermekként részt vettek az apák napja rendezvényen, szinte evidenciaként kezelik, hogy a későbbiekben majd ők is hozni fogják a gyermeküket. Kialakul bennük az apaszerep egy másféle, néhány családban újdonságnak számító aspektusa, vagy a kialakult apakép új vonásokkal bővül. Amennyiben ezzel lehetőséget adunk a bennünk élő egészséges apakép kialakulásának vagy segítünk korrigálni a hiányos képet, már tettünk a következő nemzedékért, ezt pedig védőnként fontos feladatnak tekintjük.”

Én azt gondolom, lehet, hogy nem mindenkinek érdekes ez, de nagyon fontos az, amit a védőnők a hétköznapiakban végeznek, és ráadásul még pluszfeladatokat is ellátnak. Nagyon fontos volt az utolsó mondat, amit megállapítottak. Én azt gondolom, hogy sokkal fontosabb ez a kérdés, még ha csak egy napról beszélünk is, hogy ezeket az embereket mennyire meg kell becsülni, mert gyerekekről, édesanyákról, édesapákról, a jövő nemzedékéről beszélünk. Köszönöm szépen, elnök úr, a türelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem. Mint-hogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, hogy csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló határozati javaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés H/4027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Mint-hogy a napirendi pont előterjesztője a honvédelmi miniszter, aki néhány perc múlva megérkezik, addig, amíg megérkezik, technikai szünetet rendeltek el. *(Rövid szünet.)*

(13.30)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Amint említettem, az előterjesztés H/4027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, öné a szó, parancsoljon!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Honvédség nemzetközi koalíciós műveletekben történő részvételéhez az Alaptörvény 47. cikkelyének (2) bekezdése alapján az Országgyűlés hozzájárulása szükséges, mégpedig a jelen lévő képviselők kétharmadának szavazatával.

Amint az önök előtt is ismert, az ENSZ Biztonsági Tanácsa által meghozott 2170. és 2178. számú határozatok nyomán, továbbá az Iraki Köztársaság Kormánya által 2014. június 25-én az ENSZ tagállamaihoz intézett felkérésre a nemzetközi közösség több mint 60 országa az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni fellépésre határozta el magát. A beterjesztett országgyűlési határozati javaslat az Iszlám Állam által tömegesen elkövetett emberi jogi jogsértések és különösen az elkövetett népirtások, illetve más, emberiesség ellen bűncselekmények elleni koalíciós fellépés támogatását szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Az Iszlám Állam brutális terrorja léteben fenyegeti az iraki és szíriai kisebbségeket, így a térség nagy múltú keresztény közösségeit is. Irakban 1,3 millió, Szíriában 2,1 millió keresztényről van szó. Ehhez jön még az 500 ezer fős jazidi vallású kisebbség és természetesen a legnagyobb, a kurd kisebbség.

Az Iszlám Állam térnyerése és a több éve tartó szíriai polgárháború következtében eddig több mint 13 millió ember hagyta el otthonát Irakban és Szíriában. A második világháború óta a legjelentősebb humanitárius válság alakult ki. A menekültek ilyen nagy száma mind a fogadó országokat, mind pedig a segélyszervezeteket rendkívüli próbatétel elé állítja. Ne feledjük, a válság komoly jelei már a mi földrézünkünket is érintik.

Az Iszlám Állam európai toborzó tevékenysége jelentős sikereket hozott számára. A csatlakozók mintegy 80 százaléka beilleszkedni képtelen, harmadik nemzedékbéli, már nyugati állampolgársággal rendelkező, muszlim bevándorló családból származó fiatal. Ugyanakkor figyelmeztetnünk kell mindenkit, hogy a toborzás már hazánk szomszédságában, a Nyugat-Balkánon is kimutatható. Az Európába hazatérő önkéntesek jelentős veszélyt és fenyegetést jelentenek.

Az Iszlám Állam deklarált célja egy világméretű terrorszervezet létrehozása és működtetése. Túlélése és megerősödése állandó veszélyt jelent nemcsak minden nyugati, de minden muszlim országra is.

Tisztelt Ház! A feladatról szólva le kell szögeznünk: az Iszlám Állam terrorszervezete elleni harcot az iraki hadsereg vívja meg a nemzetközi koalíció segítségével s ezen belül is erőteljes nyugati támogatással.

A magyar katonák ehhez a nyugati támogatáshoz fognak hozzájárulni: a helyi önkéntesek kiképzését végző erők számára látnak el majd a nemzetközi katonai szóhasználatnál élve force protection, azaz a katonai erő megóvására, megvédésére irányuló feladatokat, biztosítják teljes körű védelmüket a táborban és mozgás közben.

A Magyar Honvédség jelentős tapasztalatokat szerzett hasonló hadszíntereken force protection feladatok ellátásában. Szögezzük le: katonáink a frontvonalától távol hajtják végre feladataikat, amelyeknek nem lesz része támadó jellegű harci tevékenység. Biztosíthatom önöket a honvéd vezérkar álláspontja és információja alapján is, hogy a misszióba önkéntesen jelentkező katonáink képesek és készek a feladat elvégzésére.

Tisztelt Országgyűlés! Döntésünk meghozatalakor számot kell vetnünk azzal a ténnyel, hogy az Iszlám Állam által képviselt terrorizmus egzisztenciális fenyegetést jelent nemcsak napjainkban a Közel-Kelet államai és népei számára, hanem hosszabb távon a Nyugat, Európa és benne hazánk ellen is. E radikális fenyegetés elleni küzdelem napjainkra alapvetően fontos ügy, az egész civilizált világ ügye. Az Iszlám Állam elleni küldetés nem a Nyugat egyoldalú kezdeményezése. Több mint 60 állam globális koalíciója szerveződött meg, amely a Közel-Kelet és Észak-Afrika számos muszlim államát is magában foglalja.

Részvételünkkel ismét bizonyítjuk: Magyarország nemcsak a nyugati szövetségi rendszer jelentette biztonság fogyasztója, hanem a nemzetközi közösség felelősségteljes tagja. Saját elhatározásából teszi hozzá a magáét a tőle elvárható módon a közös ügy sikeréhez, a nemzeti érdeket egy pillanatra sem tévesztve szem elől.

Rögzítsük: az iraki művelethez való hozzájárulás konkrét magyar érdekeket is érint. A nemzetközi menekülthullám már hazánkat is közvetlenül fenyegeti. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal 2015. január 16-án közzétett adatai szerint 2014-ben a 2013-ashoz képest több mint meghatszorozódott az Irakból és Szíriából hazánkba érkezett menekültek száma. 2014-ben ennek megfelelően több mint hat-ezer szír és iraki állampolgár folyamodott menedékkéért, és mindannyian tudjuk, hogy ez még csak a folyamat kezdete. Magyarország aktív szerepvállalásával segítheti az iraki helyzet normalizálódását, amely hozzájárulhat a menekültek létszámának csökkenéséhez, illetve az iraki menekültek hazatéréséhez.

Említsük meg a térségben lévő gazdasági érdekeinket is! Irakba az elmúlt időben évente 16-46 millió dollár körüli értékben exportáltunk. A MOL 25 éves termelési időszakra rendezkedik be Irakban, azon belül is Kurdisztánban, szakemberei kőolajat és földgázt kutatnak a kurdisztáni régióban. Eddig 800 millió dollárt fektettek be, és már most is jelentős nyersolajimportot érkezik hazánkba a térségből.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány az ügyben érintett minisztériumokon keresztül minden érdeklődő képviselőnek, hol nyílt, hol zárt ülés formájában, illetve alkalomadtán személyes megkeresés formájában is magától értetődő módon megadott minden, a döntéshez szükséges és rendelkezésünkre álló információt. A folyamatosan érkező további információkat is megosztjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya az Alaptörvény értelmében az Országgyűlés kétharmados hozzájárulását kéri ahhoz, hogy 2017. december 31-ig a Magyar Honvédség az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi koalíciós műveletek elősegítése érdekében partnerképesség-építési feladatok ellátására az Iraki Köztársaság területén létrehozzon egy, legfeljebb 150 - váltási időszakban 300 - fős, a szükséges technikai eszközökkel, fegyverzettel, felszereléssel ellátott katonai kontingenst, s azt az erbilí kiképzőközpont illetékességi területén állomásoztassa. A hozzájárulás terjedjen ki a magyar szerepvállalással összhangban álló és az erbilí kiképzőközpont illetékességi területén kívül eső törzs- és biztosító beosztásoknak a kontingens létszámának terhére történő betöltésére is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem önöket, hogy az önök előtt fekvő előterjesztést tárgyalják meg, és azt elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy az Iszlám Állam elleni nemzetközi fellépéssel kapcsolatban közöttünk abban az értelemben nincs vita, hogy az Iszlám Állam cselekedetei egységesen felháborítottak minden embert, aki bármit is ad arra, hogy létezik emberi méltóság, az emberi élet védelme, vallásszabadság, személyi biztonság és civilizációs értékek, hiszen az Iszlám Állam az elmúlt rövid történetében sajnos a nemzetközi hálón

bizonyította azt, hogy minden létező dolognak fittyet hány, amit mi egyébként fontos értéknek tartunk.

Ezért az Egyesült Államok vezetésével létrejött egy értékkoalíció, amelyben nagyon különböző országok részvételével nemzetközi fellépés valósul meg az Iszlám Állammal szemben. 62 ország tagja ennek a nemzetközi együttműködésnek. Az első lépcsőben azok az országok vesznek részt, amelyek harcoló alakulatokat, harcoló erőket ajánlottak fel. Rendkívül különböző országokról van szó Ausztráliától Szaúd-Arábián át Franciaországig vagy éppen az Egyesült Arab Emírségekig, Marokkóig vagy éppen Jordániáig. Látszik, hogy rendkívül tarka a kép. De nem véletlen, hogy az Egyesült Államok hívására nemcsak az első fokozatban, hanem 62 ország fogadta el az együttműködést annak érdekében, hogy az ellen küzdjünk, amit az Iszlám Állam képvisel terrorban, az alapvető emberi értékek semmibe vételében.

Magyarország 2014-től vesz részt ebben az együttműködésben, a második fokozatban, ami azt jelenti, hogy humanitárius segélyeket adunk a nemzetközi szövetségnek, illetőleg hadfelszereléseket és kiképzést is felajánlunk. Ezt szeretnénk megerősíteni, mégpedig a következő okán.

Az Egyesült Államok Kormánya felkérését intézett a magyar kormányhoz és ezen keresztül a magyar parlamenthez, hogy döntsön abban a kérdésben, hogy részt veszünk-e ebben a nemzetközi együttműködésben. Tehát még egyszer mondom, ezt a nemzetközi koalíciót az Egyesült Államok hívta életre, és az Egyesült Államok kérte arra a magyar kormányt és a magyar parlamentet, hogy döntsön annak érdekében, hogy Magyarország részt vesz-e az együttműködésnek abban a formájában, ahol egyébként a miniszter úr által meghatározott katonai feladatokat látnák el, alapvetően objektumvédelem és személyi védelem (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Erbil térségében, egész pontosan a nemzetközi repülőtér mellett elhelyezkedő táborban, 150 katonával, akik önkéntesek lennének. Tehát a Magyar Honvédség önkéntesekkel szeretné megvalósítani ezt a részvételt, és arra kér bennünket, hogy támogassuk ebben.

Nagyon sokszor elhangzott már mindenféle ebben a Házban azzal kapcsolatban, hogy ki mennyire tartja magát európainak, ki mennyire tartja fontosnak az emberi élet védelmét, a vallásszabadságot, a civilizációs értékek védelmét és azokat az értékeket, amelyeket egyébként a magyar parlament minden tagja fontosnak és védendőnek tart.

Ehhez képest meglepő, hogy akkor, amikor az Egyesült Államok Kormánya egy magasabb részvételt kér a magyar parlamenttől, akkor ezt lényegében a parlamenti frakciók elutasítják. Persze szívük joga ezt megtenni, de szeretném mondani, hogy azokért az értékekért, amelyeknek oly harcos képviselőinek mutatkoznak itt a tisztelt ellenzéki képviselőtársak - tisztelet a kivételnek -, nemcsak szövegben kell valamit tenni, hanem akkor, amikor egy teljesen világos fenyegetés van ezek ellen az értékek ellen, akkor, amikor teljesen világos, hogy itt tenni kell

valamit, mert ez az Iszlám Állam egy teljesen új jelensége a nemzetközi terrorizmusnak, annak, hogy a saját maga által képviselt erőszakot és brutalitást hogyan terjeszti a világhálón emberégetéssel, lefejezéssel és mindazon borzalommal, amit ők egyébként képviselnek, én azt hiszem, hogy ez ellen cselekvően is fel kell lépni. A jó érzés diktálja ezt, hogy valamit tegyünk. Ha lehetőségünk van arra, hogy egy ilyen nemzetközi együttműködésben részt vegyünk, akkor én azt hiszem, hogy jó lelkiismerettel csak azt a döntést lehet meghozni, hogy igen, ebben részt veszünk.

Természetesen mindig fel lehet tenni azt a kérdést, hogy vajon eleget tudunk-e, kellő információ birtokában van-e a magyar parlamenti képviselő akkor, amikor ezt a döntést meghozza. Nagyon egyszerű azt a választ megadni, hogy nem, hiszen ez tulajdonképpen egy ellenőrizhetetlen álláspont, mert minden információt lehet még pontosítani, minden információt még egy körben ellenőriztetni. Igazából ismerős ez a taktika akkor, amikor valaki nem akarja azt a döntését felvállalni, amit meg akar hozni, akkor általában arra hivatkozik előszeretettel, hogy nincs minden információ birtokában, ami abban az értelemben igaz is lehet egyébként, hogy ugyan ki az, aki az Iszlám Állammal kapcsolatos adatok teljes körű birtokában van, és ezt magáról ki meri jelenteni. Ilyen értelemben természetesen ez a döntés jelent kockázatot is. Azonban én azt hiszem, hogy a parlament nemzetbiztonsági bizottsági ülésén, a honvédelmi bizottsági ülésén azokat az adatokat, amelyeket nemcsak a Magyar Honvédség és a magyar kormány szerzett be, hanem ez a nemzetközi együttműködés egymással is megosztott, kellő alapot adnak arra, hogy egy ilyen döntést meg lehessen hozni.

Ha valaki mégis azt mondja, hogy nem, akkor napnál világosabb, hogy igazából azok az értékek, amikről oly szívhez szólóan szoktak beszélni a tisztelt képviselőtársak, szavakban fontosak önöknek (*Dr. Schiffer András közbeszól.*), de amikor valamit dönteni kell, tenni kell, akkor természetesen az egyszerűbb megoldást választják, és azt mondják, hogy nem.

Hozzáteszem, természetesen mondhatja valaki azt, mert el is hangzott a vitákban, hogy Magyarország terrorfenyegetettségét, -kitettséget adott esetben egy ilyen belépés növeli. (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) Hozzáteszem, természetesen Magyarország terrorfenyegetettségét az is növeli, hogyha a Budapesti Francia Intézet a Charlie Hebdo francia heccclap karikatúráiból szervez kiállítást. Tehát az egyetlen konzekvens álláspont a terrorfenyegetettségre való hivatkozást képviselők számára, hogy kiállnak, és követelik a Francia Intézet által megszervezett Charlie Hebdo-kiállítás azonnali betiltását; azonnali betiltását, hiszen ez is növeli Magyarország terrorfenyegetettségét.

Továbbá, ha valaki igazán a terrorfenyegetettséget tartja a legnagyobb problémának, akkor azt is követelnie kell, hogy a menekültek kezelésének ügyében (*Dr. Schiffer András: Már megint?*) azonnal vezessük be a menekültügyi őrizetbe vételt, ma-

gyarul, ne tőrjünk el, hogy évente 8 ezer azonosítatlan, papírokkal nem rendelkező (*Dr. Schiffer András: Már hiába!*), de nyilvánvalóan az iraki, szíriai térségből érkező menekültet úgy kezelje a magyar állam, akik között egyébként bárki lehet, hozzáteszem, az Iszlám Államhoz tartozó katona is, mert nem közli a szándékát, és nem írja ki magára, hogy nekem mi a szándékom, hanem csak bejön. És mit csinál a magyar hatóság? Ad neki egy papírt, és megkéri, hogy magától fáradjon el a legközelebbi táborba, ahol egyébként ott kellene neki tölteni annyi időt, amíg a vele kapcsolatos menekültügyi eljárás nem folyik le.

Ha valakit valóban aggaszt a magyarországi terrorfenyegetettség, akkor nem nézheti tétlenül, hogy ma Magyarországon akadálytalanul bejöhét bármilyen szándékkal valaki, azt közli az illegális határátlépés után a magyar hatóságokkal, hogy ő politikai menedékjogot kér, arabul beszél, meg nem mondjuk első látásra, hogy Libanonból jön, Líbiából jön, Irakból jön, Szíriából jön, és egyébként természetesen azonnal a szükséges adatfelvétel után elengedjük, aztán oda megy, ahova akar, azt csinál, amit akar.

(13.50)

Ebben az ügyben azért kell ezt hangsúlyozni, mert úgy érzem, hogy aki következetes és valóban az Iszlám Állam elleni fellépést a magyar terrorfenyegetettség kapcsán utasítja el, az nem képviselhet más álláspontot, minden más álláspont a tökéletes katyvasz gondolatiságát mutatja.

Azt hiszem, tisztelt parlament, azt is figyelembe kell vennünk, hogy azok az országok, amelyek nem vesznek részt ebben a nemzetközi együttműködésben, vagy csak a humanitárius segítségnyújtás keretében vesznek részt, mint például Ausztria vagy Svédország, azok sem védettek a terror ellen, hiszen az Iszlám Állam osztrák és svéd állampolgárokat is rabolt már el és tart fogva. Tehát ha valaki azt hiszi, hogy ebben az értelemben Magyarországot és a Magyarország által képviselt értékeket úgy kell védeni, hogy nem cselekszünk semmit, az téved, mert az Iszlám Állam terrorlogikája teljesen másra jár. És amellet sem mehetünk el szó nélkül, hogy a magyar határoktól néhány száz kilométerre is folyik az Iszlám Állam terrorszervezetének toborzó tevékenysége, akik egyébként adott esetben pont olyan menekültnek adhatják ki magukat a magyar határ illegális átlépésénél, mint például a menekültek döntő többségét adó koszovói albánok vagy bosnyákok.

Ezért azt gondolom - megfontolván azt a felkérést, amit a nyugati együttműködés vagy az Egyesült Államok által vezetett együttműködés a magyar parlament számára megfogalmazott -, aki komolyan veszi azokat az értékeket, mint az emberi méltóság, az élet védelme, a szólásszabadság, a vallásszabadság, amelyekről olyan szépen szokott beszélni a parlamentben, annak támogatnia kell ezt az előterjesz-

tést, még akkor is, ha tudjuk, hogy ennek az előterjesztésnek az elfogadása is rejt bizonyos kockázatok magában.

Tisztelettel kérem tisztelt ellenzéki képviselőtársaimat, hogy fontolják meg és támogassák ezt az együttműködést. Ez alapvetően nem pártpolitikai metszetekben osztja meg a parlamentet, hiszen látjuk, hogy rendkívül tarka a kép az Iszlám Állam elleni fellépés megítélése kapcsán. Azt hiszem, ez egy olyan jelensége a terrorizmusnak - egy teljesen más minőség -, amikor is a közös fellépés szükséges.

S még valamit szeretnék hangsúlyozni. Az Iszlám Állam elleni együttműködés kapcsán egészen más doktrína érvényesül, mint a korábbi iraki vagy afganisztáni fellépésben, hiszen - ahogy miniszter úr is kifejtette - a fellépés nagy részét a szír és az iraki hadsereg fogja végrehajtani, továbbá az Észak-Irakban található peshmerga harcosokból álló kurdisztáni haderő. Mi ezeknek a kiképzésében veszünk részt. Kérem a tisztelt képviselőket, ne tagadják meg azt a segítséget, amit kérnek tőlünk, hogy legalább ne védtelenek legyenek ezek az emberek. Ők meg akarják védeni magukat, Irak is, az észak-iraki területen lévő kurd harcosok is és a szíriaiak is, mert ők sem értenek egyet ezzel a terrorral. Mi ezeknek a kiképzését segítenénk elő. Nem harcolni küldjük a katonáinkat, hanem azt a kiképzési tevékenységet segítenénk elő, ami ahhoz kell, hogy ezek az emberek hatékonyan meg tudják védeni magukat, a családtagjaikat és azokat az értékeket, amelyeket iszlám követőként ők is vallanak. Mi ugyan Iszlám Államnak hívjuk ezt a terrorszervezetet, de az iszlám jelentős teológustudósai is már ezerszer felhívták a világ figyelmét arra, hogy ezeknek semmi közük ahhoz a tanhoz, amit az iszlám vezető ereje képvisel.

Eppen ezért azt gondolom, hogy ezt a segítségnyújtást megtagadni nem szabad, és kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt továbbadnám a szót, üdvözlöm a karzaton helyet foglaló, a Lónyay Utcai Református Gimnáziumból és a Móricz Zsigmond Gimnáziumból érkezett diákokat és pedagógusaikat. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok.

Most pedig soron következik az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Demeter Márta képviselő asszony, aki innen az emelvényről mondja el hozzászólását. Parancsoljon, öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP elkötelezett támogatója a terrorizmus elleni harcnak. Határozott elvi álláspontunk, hogy Magyarországnak is erejéhez, valamint teherbíró képességéhez mérten ki kell vennie részét a demokratikus államok közösségének a nemzetközi béke és biztonság fenntartását célzó erőfeszítéseiből. Az MSZP ezt képviselte korábban

kormánypártként, és felelős ellenzéki pártként ugyanezt képviseli most is. Ennek szellemében következetesen támogattuk és támogatjuk Magyarország szerepvállalását a Koszovóban, Boszniában, Afganisztánban és Észak-Afrika számos országában tevékenykedő katonai missziókban. Ezekben a missziókban a Magyar Honvédség állománya és katonái kiváló helytállásról tettek tanúbizonyságot, és komoly elismerést vívtak ki hazánknak.

A nemzetközi katonai feladatok támogatása részünkről nem pusztán nyilatkozatokban, hanem itt az Országgyűlés ülésein az MSZP szavazási magatartásában is rendre megmutatkozott. Éppen két hete annak, hogy kilenc darab ilyen nemzetközi katonai misszióról szóló beszámoló elfogadásáról határozott a Ház, amiket az MSZP kivétel nélkül mind megszavazott.

Azzal szemben sem fogalmaztunk meg kritikát, és támogatónak tartottuk, hogy előző év őszén a kormány csatlakozott az Iszlám Állam nevű terror-szervezet elleni nemzetközi koalícióhoz, bár ezt a lépést előzetesen a támogatásunkról nem tudtuk biztosítani, hiszen az Orbán-kormány ebbe a döntésbe sem volt hajlandó bevonni az ellenzékét, holott Magyarország szerepvállalása jelenleg is nagyon jelentős. Az Iszlám Állam nevű terrorszervezet ellen szerveződött nemzetközi koalíciónak jelenleg 62 plusz 1 ország a tagja. A részt vevő országok katonai erejükhez és gazdasági lehetőségeikhez mérten veszik ki részüket a közös erőfeszítésekből. Jelenleg 16 ország tartozik abba a kategóriába, amely harci repülőivel részt vesz az Iszlám Állami elleni légitámadásokban, illetve harcoló erőket bocsátott rendelkezésre. További 16 ország alkotja a szerepvállalás második kategóriáját, amelyek katonai felszerelések, hadianyagok rendelkezésre bocsátásával támogatják a küzdelmet. 14 ország humanitárius segítséggel támogatja a koalíciót, míg 14 ország csak politikai támogatást nyújt.

(Móring József Attila elfoglalja a jegyzői széket.)

Magyarország már jelenleg is a szerepvállalás második kategóriájába tartozik, figyelemmel arra, hogy a humanitárius segélyeken túlmenően jelentős mennyiségű hadfelszereléssel járul hozzá a terror-szervezet elleni küzdelemhez. Az erről szóló 1470/2014-es kormányhatározat szerint több millió darab különböző töltegy, lőszer, hadianyagot bocsátottunk már eddig is az Iszlám Állam terrorszervezet ellen Irak területén küzdő biztonsági erők rendelkezésére.

Bár a kormány egészen eddig nem volt kíváncsi az álláspontunkra, most azonban e napirend kapcsán szeretném egyértelműen rögzíteni: az MSZP támogatja Magyarország részvételét az Iszlám Állam nevű terrorszervezettel szemben létrejött koalícióban, és elfogadhatónak tartja a szerepvállalás jelenlegi for-

máját és mértékét. Azt is elfogadhatónak tartjuk, hogy a nemzetközi környezet és a biztonsági feltételek változásával akár a részvétel újragondolása, esetleg annak fokozása is indokoltá válhat.

A kormány-előterjesztés most a lehető legmagasabb szintre akarja emelni a szerepvállalást, és magyar katonákat akar küldeni a világ egyik legveszélyesebb válságövezetébe. Csakúgy, mint minden korábbi esetben, az MSZP frakciója ezúttal is alaposan tájékozódott, és gondosan mérlegelte, hogy a jelenlegi körülmények között az előterjesztés szerinti feltételekkel megadható-e a felhatalmazás a katonai részvételre. A rendelkezésre álló információk alapján, a felelősségteljes mérlegelés eredményeként arra a következtetésre jutottunk, hogy az Orbán-kormány több okból is nincs abban a morális helyzetben, hogy az Országgyűlés felhatalmazását kérje.

(14.00)

Teljesen nyilvánvalóvá vált ugyanis, hogy az előterjesztésben szereplő katonai feladatra Magyarországot nem felkérték, hanem arra Orbán Viktor kormánya maga ajánlkozott. Világosan kiderült ugyanis, hogy politikai szinten nem érkezett ilyen tartalmú felkérés a nemzetközi koalíció részéről. Csupán az Iszlám Állam terrorszervezet elleni műveletek tervezését végző amerikai CENTCOM területi parancsnokság kereste meg a Honvéd Vezérkart a konkrét műveleti részvételi igénnyel. A kormány is elismeri, hogy ezt megelőzően, illetve ezen túlmenően semmilyen konkrét felkérést nem kapott Magyarország.

Tisztelt Képviselőtársaim! Katonai és politikai vezetők az elmúlt 25 évből egyetlen ilyen ügymenetben zajló felkérésre sem emlékeznek. Ráadásul Orbán Viktor és Sziijártó Péter már az állítólagos felkérést hetekkel megelőzően is többször nyilatkozott a tervezett észak-iraki szerepvállalásról. A dátumok alapján jól látható, hogy a kormány már jóval az amerikai CENTCOM területi parancsnokság levelét megelőzően döntött a katonai szerepvállalásról. Feltehetően ez azért történt, hogy a CENTCOM mint a koalíciós műveleti képességek tervezéséért felelős parancsnokság, a magyar kormány politikai nyilatkozataiból kiindulva, az aktuális műveleti igényeknek megfelelően kidolgozta a felajánlott magyar szerepvállalás lehetséges formáját.

A dátumok és a körülmények ismeretében aligha lehet tehát más következtetésre jutni, mint hogy Orbán Viktor kormánya maga ajánlkozott a katonai feladatra. A parlamenti frakciókkal pedig csak azt követően kezdtek látszategyeztetésekbe, miután elkötelezték hazánkat a katonai részvétel mellett. Az a megbeszélés nem tekinthető valódi egyeztetésnek, amin a kormány döntésének pusztá megerősítését várják el az ellenzéki pártoktól. Önök pontosan tudják, hogy 2010 előtt nem ilyen eljárás előzte meg a nemzetközi katonai műveletekben történő magyar

szerepvállalásokat. Az pedig teljesen természetes, hogy a háborúban álló koalíciós partnereink minden felajánlást örömmel fogadnak. Legfeljebb meglepődve nyugtázzák, hogy egy közép-európai ország, a térségben egyedülként, messze erején és teherbíró képességén túlmutató katonai feladatot vállal magára.

Vajon milyen megfontolásból ajánlkozott fel Orbán Viktor erre a kockázatos, Magyarország terrorfenyegetettségét elismerten növelő feladatra? Meghökentő módon Orbán Viktor és kormánya a nyugati értékközösséget ért támadásra és a keresztény közösségek közötti szolidaritás szükségességére hivatkozik. Érvelésük szerint Magyarország a nyugati értékközösség része, amiből kötelezettségek is fakadnak. Most azok papolnak a nyugati értékközösség iránti elkötelezettségről, akik például az orosz agresszió idején a legkritikusabb időszakban vajmi kevés szolidaritást tanúsítottak keleti szomszédunk, Ukrajna felé. Az az Orbán Viktor beszél a nyugati értékek védelméről, aki szerint, és most szó szerint fogom idézni: „Az ideológiai központú külpolitikai vonalvezetést a félnótás országok számára találták ki az okos országok.” Aki büszkén hirdeti, hogy, szintén szó szerint fogom idézni: „Elkötöttük magunkat az ideológiai megközelítésű külpolitikától, ezért sokkal nyitottabban tudunk kapcsolatokat építeni olyan országokkal is, amelyek nem a nyugati szövetségi rendszer részét képezik.”

Most az a miniszterelnök szólít fel bennünket a nyugati értékek védelmére, aki szerint a nyugati típusú demokráciák bukásra vannak ítélve, és az illiberális demokráciáké a jövő; aki olyan országokat állít példaképül, amelyek az ő megfogalmazásával élve nem nyugatiak, nem liberálisok, nem liberális demokráciák, talán még demokráciák sem. Szóval, az érdekalapú, pragmatikus külpolitikájára oly büszke Orbán-kormány hirtelen a nyugati értékrend iránti elkötelezettségére hivatkozva akarja az elmúlt 25 év egyik legveszélyesebb és legkölségesebb katonai műveletébe küldeni a Magyar Honvédség katonáit.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ráadásul ezzel korábban soha nem tapasztalt mértékű terrorfenyegetettségnek teszi ki Magyarországot. De hihető-e, hogy hirtelen gyökeres fordulat állt volna be Orbán Viktor külpolitikáról vallott felfogásában? Vajon hihető-e, hogy Orbán Viktort ezúttal valóban a szolidaritás eszméje vezérli? Aki figyelemmel kíséri a kormány külpolitikáját, az pontosan tudja a választ. Szó sincs semmiféle változásról. Orbán Viktor és külügyminisztere nem mondanak igazat. Egyszerűbben fogalmazva: hazudnak. Nyilvánvaló, hogy nem az emberi jogok vagy a keresztény közösségek, hanem saját önző pártpolitikai érdekeik védelme miatt ajánlkoznak oly lelkesen erre a feladatra.

Orbán Viktort ugyanis egyetlen cél vezérli: le akarja halkítani a kitiltási botrányban kicsúcsosodó, egyre erőteljesebb nyugati és főként amerikai bírálatokat. Mindezt anélkül akarja elérni, hogy változtatnia kelljen a Fidesz-klientúra diktatórikus és korrupt hatalomgyakorlási módszerein. Az erőn felüli észak-iraki szerepvállalással próbálja imitálni a nyugati szövetségeseink iránti elkötelezettséget, miközben más párttal kooperálva tovább akarja folytatni a jogállam lebontását, az Európai Unióval szembeni szabadságharcot. Ráadásul ezzel párhuzamosan, ki tudja, milyen személyes megfontolásból, energiaellátás szempontjából teljesen kiszolgáltatja Magyarországot az oroszoknak.

Világosan ki kell mondanunk, feltételezhetően Orbán Viktor csupán a kitiltási botrány megúszása érdekében és a kapcsolatok javítása, belpolitikai mozgásterének javítása érdekében vezényelné a magyar katonákat Észak-Irakba, és tenné ki nagyobb terrorfenyegetettségnek Magyarországot. Ugyanis a terrorfenyegetettség növekedni fog. Ugyan a sajtóban egy-egy gyenge nyilatkozattal ennek élet gyengíteni próbálják, a bizottsági üléseken ezt lényegében nem cáfolták. De azt ígérik, garantálni tudják Magyarország polgárainak a biztonságát. De vajon hihetünk-e ezeknek az ígéreteknek azok után, hogy Orbán Viktor még a kisbefektetők megvédésére sem volt hajlandó, miközben feltehetően pontosan tudott a fideszes nagyvállalkozó brókercégének bedőléséről? Hogyan fogja az a Terrorrelhárítási Központ garantálni a magyar polgárok biztonságát, amiben már a köztársasági elnök sem bíz? Valóban képesek lesznek-e azok a vezetők kezelni egy esetleges válsághelyzetet, akik két évvel ezelőtt még a márciusi hókáoszban is kudarcot vallottak, és emberek ezreit hagyták cserben.

A mi válaszuk egyértelmű: nem hiszünk a kormány ígéreteiben. Nem hisszük el, hogy valódi és komoly terrorfenyegetettség esetén képesek lennének garantálni az emberek biztonságát. Ráadásul még abban sem lehetünk biztosak, hogy az Orbán-kormány nem élne vissza a terrorfenyegetettség növekedésével. A Fidesz ugyanis az elmúlt években szisztematikusan építette le a magyar jogállamot, és a büntetőjogot is rendszeresen visszaélészerűen használták fel politikai célokra. Elképzelni is rémisztő, hogy valódi terrorfenyegetettség esetén a rend és biztonság szavatolására hivatkozva milyen kemény, demokratikus jogokat korlátozó intézkedéseket vezetne be a Fidesz. Valóban mernének képviselőtársaim lehetőséget adni Orbán Viktornak arra, hogy rendkívüli intézkedéseket vezessen be?

Továbbá fel kell hívnom képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a kormány nemcsak a várható terrorfenyegetettség mértékét, hanem a katonai misszió biztonsági kockázatait is elbagatellizálja. A kormánypárti politikusok többször nyilatkozták, hogy a magyar katonáknak csupán egy kiképzőtábor védelmét kell ellátniuk Irak legbiztonságosabb részén. Először is le kell szögeznünk, hogy Irak egyik része sem tekinthető biztonságosnak. Másfelől a

határozati javaslat maga is felhatalmazást ad törzs- és biztosító beosztások ellátására Irak egész területén. Márpedig Irak területének jelentős részét jelenleg az Iszlám Állam tartja megszállva, amelynek határainál rendkívül intenzív harcok folynak.

Összegezve, az MSZP értékalapon, felelőssége tudatában mindig támogatta és támogatja a terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló, valamint a nemzetközi békét és biztonságot elősegítő műveletekben történő ésszerű szerepvállalást. Ez a határozati javaslat viszont másról szól. Orbán Viktor kormánya pusztán a kitiltási botrány megúszása és saját hatalmi szempontjai érvényesítése érdekében akarja, hogy Magyarország az elvárható mértéket messze meghaladó szerepet vállaljon Irakban, az ott zajló fegyveres konfliktusban, amivel szükségtelen kockáztatnak teszi ki hazánkat ezáltal.

Ezért a kormány előterjesztéséhez módosító javaslatot fogunk benyújtani. Ebben Magyarország súlyával és teherbíró képességével arányos szerepvállalásra fogunk javaslatot tenni. Kétség nem fér hozzá, hogy a Magyar Honvédség katonái felkészültségük és tapasztalatuk alapján helyt tudnának állni Irakban. Azonban határozott meggyőződésünk, hogy jelen helyzetben erőn felüli vállalás lehet ez Magyarország részéről.

(14.10)

Ezért a jelenlegi magyar hozzájárulás megerősítésén túl olyan katonai képességek felajánlását javasoljuk, amelyek nem igénylik katonai alakulat Irakba telepítését. Így például a Magyar Honvédség egészségügyi, némely kiképzési képességei és más kibervédelmi képességek a művelési területre telepítés nélkül is az Iszlám Állam ellen szervezett nemzetközi koalíció *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* szolgálatába állíthatóak.

Tehát amennyiben a kormány valóban elkötelezett a demokratikus államok közössége iránt, akkor hagyjon fel az oroszpárti és unióellenes *(Az elnök a csengő megkocogtatásával ismét jelzi az időkeret leteltét.)* politikával. Az MSZP elkötelezett támogatója a terrorizmus elleni harcnak...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: ...és csakúgy, mint a jövőben, támogatni fogjuk Magyarország teherbíró képességéhez mérten az arányos szerepvállalást *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* NATO-, EU- és ENSZ-missziókban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Most megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP vezérszónoka után megszólalni kicsit furcsa, amikor beszédének első negyedében csak azzal foglalkozott, hogy mi módon tudják támogatni a missziókban való részvételeket, de természetesen a végére eljutott oda, hogy hogyan nem tudják támogatni a missziókban való részvételt.

De úgy gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy pártállástól függetlenül leszögezhetjük: Magyarország elkötelezett a nemzetközi béke és a biztonság iránt. Az is tény, hogy a nemzeti katonai stratégia alapján Magyarország békeambíciós létszáma ezer fő. A kormány H/4027. számú előterjesztése, a Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvétel kapcsán kijelenthetjük, hogy a 2012-ben életbe lépett nemzeti katonai stratégia szerint Magyarországnak az ENSZ, a NATO, az EU, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet tagságával járó felelőssége a szövetségi és egyéb nemzetközi kötelezettségek, különösen a kollektív védelmi válságkezelési és biztonságerősítési feladatok teljesítésében való részvétel.

Amikor az Iszlám Állam elleni szerepvállalásról beszélünk, elmondhatjuk, hogy az iszlám nem azonos a terrorizmussal, mert az iszlám évszázadok óta meghatározója a muzulmán közösség mindennapi életének, így a politikának is. Az iszlám országai megőrizték a korábbi társadalmi struktúrákat, a vallás és az állam nem került szétválasztásra, kivéve Törökországot. Az iszlám arab országok kevésbé érintettek a demokráciákban bekövetkezett társadalmi fejlődésben, amely úgy is jellemezhető, hogy az iszlám társadalmának fejlődése a társadalmi fejlődés alacsonyabb fokán megrekedt. Az iszlám radikalizmus és az iszlám ideológiára alapozott közel-keleti és afrikai radikális szervezetek jelentik napjainkban a legnagyobb fenyegetést a nemzetközi biztonságra.

A nyugati országok számára az iszlám átpolitizálódása viszont biztonsági kockázatot jelenthet, mert az energiahordozókhoz való szabad hozzáférést fenyegeti, a világ kőolaj- és földgázkészleteinek jelentős része a térségben található, illetve a fő szállítási útvonalak ezeken az államokon vagy az érintett tengereken haladnak át. Problémát jelent viszont, hogy az európai országokban 20 milliós lélekszámban élnek iszlám vallású arabok, jelentős részük már itt is született. Az iszlám jelszavaival fellépő, esetenként radikális terrorcselekményeket is végrehajtó csoportok ezekre befolyással lehetnek-vannak, sőt a származási országokban kibontakozott konfliktusok az Európában élő közösségre is hatással vannak, potenciálisan magukban hordozzák az iszlám szélsőségekkel való együttműködés lehetőségét. Látható példája volt ennek Franciaország.

A befogadó országoktól különösen nagy érzékenységet igényel a második és a harmadik generációs „menekültekkel” való foglalkozás, akik már saját

iszlám vallású állampolgáraik, mivel ezek a legbefolyásolhatóbbak. Sőt, az Iszlám Állam soraiban kapják a kiképzést, illetve vetnek vagy vesznek rész Közel-Keleten a gyilkosságokban, a keresztények üldözésében. Az észak-iraki Moszul városából a keresztényeknek távoznuk kellett. A szélsőséges iszlamisták fegyveresen fenyegették őket, és olyan élethelyzet elé állították őket, hogy vagy áttérnek az iszlám hitre, vagy olyan adósarcot fizettetnek velük, ami megfizethetetlen, vagy elűzik őket a lakhelyeikről, amit ultimátumszerűen fogalmaztak meg számukra, és a szélsőséges katonai csoportosulás tagjai természetesen ezeket végre is hajtották. Sőt, házaikat, tulajdonaikat, üzleteiket egy arab „n”, azaz nun betűvel jelölték meg, ami azt jelenti, hogy nazarénus, a Názáreti Jézus követője, keresztény.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kik következnek, kiket jelölnek meg legközelebb? A kegyetlenkedés nyilvánvaló. A módszerek, hogy eleven embereket égetnek, vágják el torkukat, vérükkel megfestve a tenger vizét, ez nemcsak a kereszténység ellen, hanem az egész emberiség ellen elkövetett bűn, tisztelt képviselőtársaim! Rombolják az évezredes kultúra értékeit. Ez megerősít bennünket abban, hogy ott, helyben kell a leghatékonyabban megfékezni az Iszlám Állam terroristáit. A XX. századi Európa a szörnyűségek után igenis felelősséggel tartozik, mi magunk is felelősséggel tartozunk azért, hogy a XXI. században ezek a rémségek megszűnjenek, és ebben tevékenyen is vegyünk részt. Most, hogy az ottani iraki, kurd, szír katonai offenzíva elindult, fontosnak tartjuk, hogy a harcoló alakulatokat őrző-védő támogatással biztosítsuk.

Éppen ezért támogatnunk kell a nemzetközi szervezetekben vállalt kötelezettségünk szerint az emberi értékek, értékrendek, kultúrák védelmét. Támogatjuk, hogy 100 plusz 50 fős nem harcoló, őrzés-védelmi feladatokat lássunk el, ráadásul, mint az elhangzott, abban a térségben, ahol magyar érdekek is jelen vannak. Az is elhangzott, hogy ez a térség jelenleg a legbiztonságosabb terület.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Honvédség számos helyen bebizonyította, hogy képes a feladatok ellátására, például Afganisztánban, a balkáni térségben, vagy éppen Irakban is részt vettünk már. Mint a miniszter úr is fogalmazott, széles nemzetközi összefogás részesei leszünk. Széles nemzetközi összefogás részeseiként kell megtennünk mindent annak érdekében, hogy az emberiség ellen elkövetett bűnök ne valósuljanak meg a továbbiakban.

Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a kormány előterjesztését, és támogatásra javasolja a többi frakciónak, az ellenzéki frakcióknak is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Én egész máshonnan közelítem meg, illetve a Jobbik egész máshonnan közelíti meg az aktuális problémát, amely kétségtelenül valós és kétségtelenül kezelendő.

De honnan indulunk és ennek érdekében merre tartunk? Érdemes az egészet egy kontextusban elhelyezni, hogy hiteles képet kapjunk korunk illetően válságáról és politikai környezetéről. Kezdjük ott, hogy az Egyesült Államok világcsendőri szerepéről és munkásságáról mindenkinek megvan a maga tapasztalata, ismerete, ezáltal a véleménye, így nekünk, a Jobbiknak is. Ez pedig nem előítéletes - hangsúlyozom, egyáltalán nem előítéletes -, sokkal inkább tapasztalatokon, vagyis utóéleteken, történelmi tényeken alapul, ha úgy tetszik.

(14.20)

Amikor a demokrácia exportőreként, a nyugati jólét és az emberi jogok biztosítójaként az Amerikai Egyesült Államok és szövetségesei megérkeznek egy országba katonai erővel, meg lehet nézni, hogy mit teremtettek és mit hoztak az ott élőknek: semmi más nem maradt ott, mint nyomor, káosz, anarchia és a válság legmélyebb szintjére sodort, a válság legmélyebb szintjén nyomorgó népek tömkelege, ha úgy tetszik, mézárszék. Ez van most a Közel-Keleten is, és ennek van felelőse, ez nem csak úgy magától jött létre, ezt nem a véletlen hozta, ez nem csak úgy kialakult.

Ha végignézzük ezeket az országokat és ezeket a népeket, amelyeknek volt szerencsétlensége az amerikai demokráciát testközelből megtapasztalni, akkor gondoljunk Afganisztánra, gondoljunk Irakra, Líbiára, Szíriára, de bizonyos értelemben még Koszovót is idevehetjük. Nézzük meg, hogy ezek a népek most hogyan élnek! Nézzük meg, hogy ezek az országok milyen állapotban vannak! Ne menjünk el messzire, gondoljunk csak most a szomszédunkra, Ukrajnára, hogy mi zajlik ott, és abban az Amerikai Egyesült Államoknak milyen szerepe van, merthogy van, azt hiszem, abban nincs vita senki között.

Hol sikerült megteremtenie az USA-nak azt a demokráciát és jólétet, amiért katonailag beavatkozott oly sok helyen? Hát válaszoljuk meg őszintén: sehol! Sehol a világon nem teremtette meg sem a demokráciát, sem az emberi jogok minimumát, sem pláne a jólétet, amire hivatkozva megszállt országokat, leigázott népeket vagy éppen puccsokat hajtott végre. De valójában nem ez volt a cél egyetlen esetben sem: az USA kizárólag saját geopolitikai hasznát nézte mindig, saját katonai érdekeit szolgálta, vagy éppen kifejezetten gazdasági érdekeit ezekkel az akciókkal.

És menjünk a konkrét ügyre! Itt van most az Iszlám Állam nevű terrorszervezet, amelyet - szeret-

ném hangsúlyozni - mi is elítélünk, a legmélyesé-
sebben elítéljük. És itt felhívnám a figyelmet arra,
hogy amikor a magyarországi pártok fele vagy jelen-
tős része még azt sem tudta, hogy eszik-e vagy isszák
az Iszlám Állam nevű terrorszervezetet, mi már az
iraki nagykövetség előtt tartottunk egy mécses-
gyújtást, és már akkor állást foglaltunk a tekintetben,
hogy mi a felelősök helyes döntése ezzel kapcsolatban.

De hogy alakult ki az Iszlám Állam? Az nem csak
úgy kinőtt a földből, nem csak úgy véletlenszerűen
teremtett, nem csak hirtelen lett, pláne nem lett
hirtelen annyi fegyver, annyi pénz a háta mögött,
akkora infrastruktúra és akkora kapcsolati háló. Ezt
bizony, hölgyeim és uraim, valakik létrehozták. És
nevezzük meg a felelőst! Megvan ennek a neve, és
tudjuk kik: az Amerikai Egyesült Államok, ő hozta
létre az al-Kaidától jobbra álló terrorszervezetet,
szándékosan azzal a céllal, hogy megdöntse az
Aszad-rezsimit, hogy harcosokat hozzon létre a
Hezbollah ellen, és hogy saját geopolitikai céljait
szolgálja. Ez az Iszlám Állam, és ezt nem én mon-
dom, nem mi mondjuk. Felhívnám a figyelmüket, ott
van mindenki előtt a laptop, üsse be nyugodtan
Wesley Clark nevét, aki a CNN-nek szó szerint lenyi-
latkozta - Wesley Clark most már egy nyugalmazott
amerikai tábornok, ő volt a NATO európai főpa-
rancsnoka -, hogy: „Az Iszlám Államot mi hoztuk
létre, a felelősség a miénk.” Tisztelt Hölgyeim és
Uraim! Ennyi! Nem kell tovább mögé ideológiákat
gyártani, és nem kell megmagyarázni a megmagya-
rázhatatlant.

Viszont ez az Iszlám Állam most - hogy is mond-
jam - túlságosan elszabadult, mint egy rossz szellem
a palackból, és az Amerikai Egyesült Államok mit
tesz? Véletlenül sem vállalja a felelősséget, véletlenül
sem látja be saját hibáját, hanem szét kívánja teríteni
a felelősséget, szét kívánja teríteni a költségeket, szét
kívánja teríteni az áldozatokat. És mi ehhez - jelen
állás szerint - asszisztálni fogunk, vagyis nem mi,
hanem majd önök, mert hogy meglesz a kétharmad,
afelől, nagyon úgy fest, nem lehet kétsége senkinek.
De ez egy végtelenül álságos, végtelenül cinikus és
végtelenül képmutató politika, mindaz, amit az Ame-
rikai Egyesült Államok és közel-keleti szövetségesei
csinálnak, önök pedig ehhez boldogan fognak asz-
szisztálni.

És ha a nyugati értékrendre vagy a keresztény-
ség védelmére hivatkoznak - ahogy azt most is fo-
lyamatosan tették, ami fontos, mert azt gondolom, az
az emberi minimum, hogy kiállunk bizonyos elvitat-
hatatlan értékek és emberi életek védelme mellett -,
akkor felteszem a költői kérdést: mi a helyzet a Boko
Harammal? Mi a helyzet az óáltaluk legyilkolt keresztényekkel? Az ő életük nem számít? Ha Nigériá-
ban, Kamerunban vagy máshol, Közép-Afrikában
követik el ugyanazok az iszlám szélsőségesek, azok
ellen nem hallottam még önöket felszólalni, nem
hallottam még egyszer sem a kormány részéről, hogy
küldjünk ilyen vagy olyan humanitárius segítséget
vagy éppen katonai segítséget, mert keresztényeket

gyilkolnak vagy mészárolnak. Nem furcsa? Ki a kö-
vetkezetes? És ki a következtelen?

Azt gondolom, nagyon vigyázzunk ezekkel az
indokkal, mert itt most nem arról szól a történet,
hogy kötünk-e egy jó vagy rossz üzletet, hanem egy
ország biztonságával játszunk, és magyar katonák
életével játszunk. Ha empátiáról beszélünk, akkor
terjedjen már ki ez az empátia minden keresztény
emberre vagy minden emberi élet védelmére, ne csak
akkor, amikor az Amerikai Egyesült Államok valami-
re felkér vagy - ha úgy tetszik inkább - utasít minket.
Ezt a képmutató politikát nem lehet csinálni, és nem
lehet következmények nélkül csinálni, és ez sem lesz
következmények nélküli.

Az is bizonyítja mindezt a képmutató, álszent,
cinikus politikát, amit az USA és szövetségesei pél-
dálul a térségben Iránnal művelnek. Az, akit eddig
embargó alá vettek, az, akit eddig kikiáltottak min-
denféle terrorállamnak, most hirtelen jófiú lett, mert
az Iszlám Állam ellen segít ténylegesen és közvetle-
nül. Most hirtelen jó Irán, de ha hihetünk a hírek-
nek - és ismerve az USA-t, nyilvánvalóan igazak -,
már most azon gondolkodnak, hogy ha visszaszorít-
ják az Iszlám Államot, és úgymond kipipálják, akkor
újra Irán ellen kell fordulni, mert akkor nyilvánvaló-
an megnő a befolyása a térségben. Hát ez az undorító
politika! És önök ezt nem veszik figyelembe, ezt nem
mérlegelik egy percig sem.

Én azt gondolom, hosszan lehet sorolni az érve-
ket és ellenérveket, de ha mindennek a tényleges
valója mögé nézünk, akkor nincs kérdés, hogy ne-
künk innen a legtávolabb kell maradni, és egyetlen-
egy érdekünk van: a magyar emberek, a magyar ál-
lam, a magyar gazdasági javak biztonsága és a ma-
gyar katonák életének védelme. Ez a hadművelet
nem nyerhető meg a levegőből. Hiába bombáznak
akárhány országot, akármekkora térséget, az Iszlám
Állam ettől nem fog gyengülni, sőt: pontosan a bru-
talitás és a pusztítás miatt csak növekedni fog, mert
egyre több embernek tűnik föl, hogy mit művel az
úgymond nagybetűs Nyugat más térségekben.

Ez csak szárazföldi erővel kezelhető. És akkor itt
is tegyük fel a költői kérdést: mi akadályozza az
Amerikai Egyesült Államokat, hogy x ezer vagy egy-
néhány-tízezer katonával - idézőjelben mondom - rö-
vidre zárja a kérdést? Semmi. Nem akarja, úgy tűnik,
egyedül semmiképp nem akarja ezt megoldani, pedig
meg tudná. És azt is furcsának tartom, hogy az Isz-
lám Állam a legfrissebb adatok szerint évente kettő
és negyed milliárd dolláros büdzséből - megint idé-
zőjelben mondom - tevékenykedik. Ha hihetünk a
híreknek, akkor ez az összeg az illegális kőolaj-
kereskedelemből, az emberrablásokból és talán a
szervkereskedelemből származik.

És feltette-e már valaki a kérdést, hogy az USA
és szövetségesei között vajon valakik vesznek-e olajat
az Iszlám Államtól, mert ez a 2,25 milliárd dollár
valahonnan megvan, és nyilvánvalóan nem a nyo-
morgó szunniták vagy a síiták veszik ekkora mérték-
ben. Úgyhogy ezen is jó lenne elgondolkodni, vagy

legalább nem becsapva egymást igazat beszélni vagy őszintén beszélni, talán így még helyesebb.

És önök komolyan gondolják, hogy majd a 150 magyar katona oldja meg a kérdést? Nyilvánvalóan nem, ezt senki nem is gondolhatta komolyan. És hogy mi keresnivalónk van ott? Mi idéztük elő ezt a válságot? Mi puccsoltunk meg abban a térségekben országokat? Mi avatkozunk bele folyamatosan a közel-keleti kérdésekbe? Nem, hanem az önökön lévő póráz tartó kéz, illetve annak a gazdája, az Amerikai Egyesült Államok. Ezen kéne már végre elgondolkozni, és egyszer az életben itt a Házban beszéljenek róla őszintén!

(14.30)

Mondjuk meg, hogy tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, hogy ők az erősebbek, mi meg úgy táncolunk, ahogy ők fütyülnek. Ezt is elfogadnám, sokkal jobban, mint hogy összevissza mindenfajta, egymásnak sokszor ellentmondó érveket hoznak fel, hogy miért fontos ez nekünk. Ebből jól mi nem jövünk ki. Ebből csak kárunk fog származni; emberi, anyagi, erkölcsi. Ezt is gondolják végig! És persze, itt röpködnek a számok, hogy 10 vagy éppen 30 milliárd forintba kerül majd ez nekünk évente. Legyen csak egy középátlag, 15 milliárd. Nincs helye ennek a 15 milliárdnak? Nem azt mondom, nem hozok fel demagóg szociális példákat, de például a Magyar Honvédségben nincs helye a 15 milliárdnak? Lehet azt mondani, hogy ez a katonáinknak nagyon jó, mert tapasztalatokat szereznek, lehet azt mondani, hogy elismeréseket gyűjtünk be nemzetközi szinten, ez nyilvánvalóan így van, de hogyha ne adja a jóisten, csak egyetlen ember meghal, akkor majd ezt mondják a hozzátartozóiknak? Lehet így felelősen dönteni?

A Magyar Honvédség például a nagybetűs feladatát, a honvédelmet el tudná látni jelenleg? És ez most egyáltalán nem kormánykritika, hanem ez a NATO-tagságunk óta minden kormányra igaz és minden honvédséget irányító befolyásos politikusra. Amióta a NATO tagjai vagyunk, a Magyar Honvédség nem tudja a hon védelmét ellátni. Kizárólag aszimmetrikus háborús feladatokra alkalmas, ugyanis komplett fegyvernemek épültek le. Tényleg nincs helye ennek a pénznek a Magyar Honvédségen belül? Ugye, hogy van, és ugye, hogy lenne?

Emlékezzünk a magyar áldozatokra, akár Afganisztán, akár Irak esetében! Mikor történt tragédia? Nem őrzés-védelem kapcsán. És miről szól a mostani küldetés? Nem objektum őrzés-védelemről. Mi az, hogy ezek nem harcoló alakulatok? Hogy ha őket megtámadják, ott akkor nem harcolnak? Dehogy-nem! De mi az igazán kockázat? Hogy kiképződnek kell akár az útvonalait is biztosítani. És Irak, Afganisztán esetében hol történt tragédia? Amikor a magyar katonák konvojokat kísérték, mert az volt a feladatuk. Itt is ez lesz a feladatuk, egy sokkal durvább, háborús értelemben sokkal durvább térségben!

Tényleg felelősen igent tudnak önök mondani mindenre? És akkor nem beszélünk arról, hogy mindenki, Kósa elnök úr is említette azt a sok-sok bevándorlót, és Végh Zsuzsanna, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal főigazgatója beszélt, ha jól emlékszem, március 16-án arról, hogy ha a koszovói menekülteket kivonjuk március közepéig csak az idei évben érkező menekültekből, akkor marad 7 ezer szír, afgán, ír (*sic!*). Tényleg nem lehet, hogy van köztük vahabita vagy épp szalafita? Akik bármikor, amikor majd a térségben magyar zászlók lobognak járműveken, objektumokon, úgy gondolják, hogy büntetek? Akkor mit fognak önök mondani, vagy hogyan fogják magyarázni? Hogy megérte? Nagyon fontos volt fellépni az Iszlám Állam ellen? Fontos, tegyünk meg mi is minden humanitárius segítséget, járuljunk hozzá a saját magunk szintjén - de semmi esetre sem katonailag! Olyan fölösleges kockázatot zúdítanak az országra, ami szerintem az elmúlt 25 évben, de lehet, hogy jóval korábban sem volt meg soha. Milyen alapon fognak igent mondani vagy igen gombot nyomni?

Én az önök helyében nagyon elgondolkoznék, és még nem késő, még nem szavaztunk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és azt hiszem, hogy folytatjuk.

Zárszóként pedig egy utolsó mondat: semmi keresnivalója magyar katonának abban a térségben, semmi keresnivalója azért magyar katonának, hogy idegen érdekek mentén, idegen országban a magyar vért hullajtsa. Ezt tartsák a szemük előtt, amikor szavaznak! Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik sorában.*)

ELNÖK: Köszönöm, Mirkóczki Ádám képviselő úr. Most megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának, frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A tisztesség úgy kívánja, hogy előljáróban köszönetet mondjak miniszterelnök úrnak, honvédelmi miniszter úrnak és külügyminiszter úrnak azért a bár nem egészen kimerítő, de korrekt tájékoztatásért, amit az elmúlt hetekben az ellenzéki pártoknak is nyújtottak.

Mégis, az ország egy távoli háború okozta örvénybe sodródott bele, és felkerült az amerikai külügyminiszter listájára, miközben a többség nem érti, hogy mi keresnivalónk van egy világos célok nélkül kirobbantott háborúban, amelyet a nemzetközi közösség felhatalmazása nélkül indított az erő jogán a világ legnagyobb katonai hatalma. A kormány pedig mintha elmulasztotta volna feltenni a kérdést: mi a magyar érdek? - mondta Orbán Viktor 2003-ban.

Félreértés ne essék, azok a szörnyűségek, amelyeket naponta közvetítenek a televíziós csatornák és az internetes portálok az Iszlám Állam nevű terror-szervezetről, ez minden jóérezsű embert az egész

bolygón elborzaszt. Egyértelmű minden, a humánus mellett elkötelezett ember számára, hogy egy ilyen terrorszervezet lélegezni hagyni nem lehet.

Viszont ugyanakkor az, hogy a Közel-Keleten, Közép-Keleten kialakul egy ilyen, a brutalitás eddig alig-alig ismert fokát bemutató terrorszervezet, rá kell hogy ébresszen bennünket globális felelősségünkre, és rá kell hogy mutasson a globális okokra, a gyökérproblémákra.

Minél súlyosabb brutalitásokat látunk, annál komolyabban kell venni az alapproblémákat. Mind ezt azért kell megtenni, mert egy olyan világért kell cselekednünk, amit nem a globális nagyvállalatok, hadiipari cégek profitésége rendez be.

Arra is szeretném emlékeztetni a tisztelt Országgyűlést, hogy tavaly nyáron a Lehet Más a Politika, egész pontosan Ikotity István képviselőtársunk elsőként hívta fel a figyelmet arra az egészen elképesztő keresztényüldözésre, ami Észak-Irakban megkezdődött az Iszlám Állam zászlóbontásával. Ezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, mert önmagában a terrorszervezet jelentőségét és minőségét illetően, azt gondolom, hogy nincs és nem is lehet vita ebben a Házban.

Viszont nézzük azt, hogy pontosan miről van szó ebben a határozati javaslatban. Amire Magyarország vállalkozna, ha megvan a kétharmados többség, azt angolul úgy hívják, hogy force protection unit. Tehát magyarul: olyan egységet küldünk, 150 katonára kér felhatalmazást a miniszter úr, amelyik egyszerre lát el objektumvédelmi, menetbiztosítási és személyvédelmi feladatokat. Fogalmazzunk tisztán: harcoló alakulatokat küldünk Kurdisztánba, Észak-Irakba. És rögtön mellé kell azt tennünk: ez nem nemzetközi jogi kötelezettségünk. Nem következik, nem vezethető le ilyen kötelezettség a NATO-alapszerződés 5. cikkelyéből.

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Figyelemre méltó az is, hogy térségünkben alig-alig van még - egyelőre legalábbis - másik ország, amelyik ilyen felajánlást tett volna. Ugyanakkor pontosan a tájékoztatások, illetve a bizottsági ülések kapcsán azt látjuk, hogy egyelőre nem teljesen bejósolhatók a katonai szerepvállalás belbiztonsági kockázatai, tehát hogy pontosan mennyivel növeli meg a kockázatot Magyarországon, mekkora csökkenést jelent ez a szerepvállalás a magyar emberek biztonságérzetében, és abban sem tudott még tiszta képet adni a magyar kormány, hogy pontosan a magyar emberek biztonsága érdekében mennyivel kell megnövelni a hazai belbiztonsági kiadásokat.

Ugyanígy aggasztó az is, hogy nem látjuk egyelőre a küldetés végét, aggasztó az is, hogy nincsenek világosan megfogalmazott sikerkritériumok, és hogyha nem látjuk a küldetés végét, pontosan azt sem tud-

juk megmondani, hogy mennyibe fog ez fájni a magyar adófizetőknek.

A Lehet Más a Politika képviselőcsoportja a következők miatt nem fogja támogatni ezt a határozati javaslatot. Egyelőre nem tisztázott az, hogy ez az egészen elborzasztó cselekedetekre képes vadállati szervezet pontosan milyen pénzügyi utánpótlásvonalakról, milyen személyi utánpótlásvonalakról és milyen technikai utánpótlásvonalakról kap pénzügyi, személyi, technikai utánpótlást. Addig, amíg nem tudjuk pontosan felmérni azt, hogy az ellenség potenciálisan milyen bázissal rendelkezik, azt gondolom, hogy minden ilyen típusú katonai küldetés egész egyszerűen felelőtlenység.

És itt újra hangsúlyoznom kell globális felelősségünket. Nemcsak arról van szó, hogy jelen pillanatban nem tudjuk pontosan behatározni és felderíteni, és adott esetben elvágni - hiszen ez lenne a cél - az utánpótlásvonalakat, nem tudjuk, hogy ez a terrorszervezet milyen tartalékokkal rendelkezik, hanem ne kerülgessük a forró kását: azt sem látjuk, hogy egy beavatkozás esetén, egy beavatkozás úgy mond katonai sikere esetén milyen következmények vannak Irakban.

(14.40)

Láttunk már katonai küldetéseket Nyugatról Irakban és Afganisztánban, és azt is megtapasztalhatta a világ, hogy ha úgy avatkoznak be nyugati hatalmak, hogy nem látják azt, hogy milyen folyamatok vannak azokban a társadalmakban, adott esetben csak növelni lehet a bajt.

Én azt gondolom, hogy számot kell vetni azzal, hogy milyen következményei vannak ennek az akciónak, pontosan ott, ahol a beavatkozás történik, és számot kell vetni azzal, hogy ez az itt élő emberek, a magyar emberek biztonságérzetére egyébként milyen kihatással van. Ebben a tekintetben pontos információkkal a magyar kormány egyelőre nem tudott szolgálni.

Mit lehet ugyanakkor tennie Magyarországnak? Hat teendőt fogalmaztunk meg az elmúlt hetekben-hónapokban. Először is kezdeném azzal, ami a leg-egyszerűbb: a magyar kormány eddig is küldött ószszel szállítmányokat; én azt gondolom, hogy az ilyen típusú segítségnyújtással kapcsolatban kritikát eddig sem fogalmaztunk meg. Elengedhetetlenül fontos lenne, hogy Magyarország is humanitárius segítségnyújtást biztosítson.

Három: a Charlie Hebdo-merénylet után az LMP letett a parlament asztalára egy javaslatot, hogy a büntető törvénykönyvet haladéktalanul módosítsuk annak érdekében, hogy a Magyarországot tranzit-országgként használó potenciális terroristák lefűlése minél hatékonyabban megtörténhessen. Meg kell tenni azokat a jogalkotási lépéseket, amikkel a magyar szolgálatokat, a magyar rendvédelmi szerveket egyébként hatékonyabb beavatkozásra lehet bírni.

Negyedrész: mélyebb európai uniós belbiztonsági integrációt szorgalmazunk, több Európa kell a belbiztonság, a terrorizmus elleni fellépés területén, hiszen az Európai Unió országai képesek együttesen felderíteni ezeket a pénzügyi, személyi, illetve technikai utánpótlásvonalakat, és minden eszköz megvan az Európai Uniónál, hogy ezeket az utánpótlásvonalakat el is vágja.

Ötödrész: átfogó magyar nemzeti és egyben uniós nemzetközi fejlesztéspolitikai stratégiára van szükség annak érdekében, hogy ezek a jelenségek ne termelődjenek újjá sem Észak-Afrikában, sem a Közel-Keleten, sem másutt.

Végül és nem utolsósorban Magyarország, illetve Magyarország szövetségeseinek kötelezettsége viszont az, hogy az univerzális emberi jogi elveket maguk is magukra nézve kötelezőnek tartsák, és ezeket érvényesítsék.

Végezetül azért annyit is szeretnék elmondani, hogy talán megfontolandó lenne Magyarország számára, hogy bátorítsa egyébként a kurd autonómiatörekvéseket, a kurd nép önrendelkezési jogát.

Igen, én is szeretnék arra utalni, hogy még egy kötelezettséget említsek, amit Kósa Lajos is felemlített, tőlünk még csak nem is pár száz, hatvan kilométerre Bosznia-Hercegovina területén egyes hírek szerint már működnek kiképzőbázisok. Az Európai Unión belül, ha Magyarországnak valamiben van egy egészen pótolhatatlan felelőssége: hogy ráirányítsa az Európai Unió és a NATO-beli szövetségesek figyelmét arra, hogy a veszély itt van a kapuknál. Magyarországnak elsősorban itt van tennivalója Közép-Európában, és nem ezer kilométerekkel odébb.

Az elmúlt hetek vitáiban kissé szörnyülködve figyeltem azokat az érveléseket, amelyek úgy ágáltak a katonai szerepvállalás mellett, hogy a nyugati értékrendet érte valami kihívás. Szeretném világossá tenni, hogy nem a nyugati értékrendet érte kihívás - a humanizmust érte kihívás. Az az érvelés, amelyik a nyugati értékrendre hivatkozik, az nem is annyira büjtatottan azt sugallja, hogy gyermekek meggyilkolása, elégetése, emberek lefejezése a nem nyugati értékrend számára elfogadható lenne. Ez egy tipikus rasszista észjárás. Ez a gondolkodás csak növeli a gyűlöletet az egész Földön. A mi dolgunk az, hogy univerzális jogelvek, erkölcsi parancsok, univerzális emberi jogok, egyetemes emberi jogi parancsok mellett álljunk ki.

Ebben a körben szólni kell viszont arról, hogy mi az, ami szemben áll az egyetemes emberi jogokkal, és milyen összefüggés van az Amerikai Egyesült Államok által elkövetett jogsértések és a gyűlölet növekedése között.

Tisztelt Országgyűlés! Szólni kell arról, hogy a Bush-adminisztráció annak idején Guantánamón terrorizmussal vádolt személyek fogolytáborát hozta létre, és Barack Obama, csalódást okozva mindenkinek, aki az ő győzelmét várta, ígéretei ellenére továbbra sem zárta be ezt a fogolytábort. Szólni kell arról, hogy a fogvatartottak többségét vádemelés

nélkül tartják fogva ma Guantánamón. Ez lehetővé teszi, hogy sem az amerikai törvények, sem az amerikai alkotmány nem érvényesül; a hivatalos közlés szerint fogságban tartható bárki, akit a jogellenes harcok kategóriába be lehet sorolni. Kínzásokról, folyamatos megaláztatásokról szólnak a hírek. Az iraki Abu Ghraib börtönben amerikai katonák által elkövetett brutális kínzásokról szóló információk és képek már 2003-ban nyilvánosságra kerültek, az Egyesült Államok a genfi konvenciót rúgta föl egészen brutálisan.

Arról van szó, tisztelt Országgyűlés, hogy ebben az esetben fel kell hívni a figyelmet arra, hogy ezeket az univerzális erkölcsi parancsokat nem úgy lehet kikényszeríteni, hogy katonákat küldünk, hanem úgy, hogy mi és a szövetségeseink, így az Amerikai Egyesült Államok is ezeket betartják. Mert miféle nyugati értékrend az, amikor vízbefojtást lehet szimulálni, erőszakos etetéssel, alvásmegtagadással lehet kínozni foglyokat? Lehet, hogy Németh Zsolt elnök úr ezt nevetségesnek tartja, csak nem lehet nem észrevenni az összefüggést a Nyugat által elkövetett brutális kínzások és az erőszak spiráljának egyre gyorsuló folyamata között.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor értékkoalícióról beszélnek, világossá kell tenni, hogy mit értünk értékeken. Azt gondolom, hogy az univerzális, egyetemes emberi jogi jogelvek nem túrik azokat a kínzásokat, jogtalanságokat, amiket az Amerikai Egyesült Államok elkövetett Guantánamón, Abu Ghraibban, illetve más helyszíneken.

Szeretnék arra is utalni, hogy egy liberális demokráciával aligha fér össze az a törvény, a hazafias törvény, a Patriot Act, amit a szeptember 11-i merényletek után súlyos szabadságkorlátozó intézkedésként vezettek be, és ez az a hazafias törvény egyben nyitánya volt a terrorizmus elleni permanens háborúnak.

Igen, azt is meg kell nézni, hogy ennek a háborúnak kik lettek a haszonélvezői. Nem nyertesei ennek a háborúnak sem a nyugati országok, sem azok a népek, ahol ez a háború folyik, legfeljebb egyetlen nyertest láthatunk, és ez a hadiipar. Szólnunk kell arról is, hogy ha elveket akarunk érvényesíteni a világon, elveket akarunk kikényszeríteni, akkor a nyugati világnak is a nemzetközi jogi normákhoz tartania kell magát. Ehhez képest azokat a tömegpusztító fegyvereket, amikre hivatkozva a második iraki inváziót az Egyesült Államok megtette, a mai napig nem találták meg. Nem más, mint az ENSZ főtitkára, Kofi Annan mondta 2004-ben, hogy az ENSZ szempontjából az iraki háború illegális volt.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor az ENSZ genfi emberi jogi bizottsága világosan kimondja azt, hogy az NSA jogellenes lehallgatásai sértik az emberi jogokat, a Guantánamóba és harmadik országokba hurcolt személyek fogva tartása sérti az emberi jogokat, azt gondolom, világosan kell látni, ennek az értékrendnek a legtöbb károkozása itt, az úgynevezett nyugati világban történik. Akkor tudunk haté-

konyan fellépni mindenféle brutális szervezetekkel szemben, hogyha ezeket az egyetemes emberi jogi parancsokat mi következetesen betartjuk.

Mégis miért van előttünk ez a határozati javaslat? Egyetlenegy dologra tudok gondolni: Orbán Viktor külpolitikának becézett pókerjátzmájának lettünk a részesei. Orbán Viktor úgy gondolja, hogy az oroszbarátságért cserébe beáldozza az országot a TTIP, az európai-amerikai szabadkereskedelmi egyezmény kapcsán, felajánlja a magyar katonákat, és feláldozza az emberek biztonságát. Úgy gondolja, hogy az orosz dörgölözést ellensúlyozni lehet azzal, ha eminens diákként katonákat ajánl fel az Iszlám Állam elleni harcra, és jóvá lehet tenni azt, amit az oroszbarátság jelent Nyugaton azzal, hogy a szabadkereskedelmi egyezménnyel kapcsolatban nem képviseli a magyar érdekeket.

Összegezve: a magyar katonákat ne vigyék külföldre! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

(14.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót, Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, 15 perces időkeretben. *(Szelényi Zsuzsanna a szónoki emelvényre lép.)*

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A mai vita mindenekelőtt arról szól, hogy nekünk, magyaroknak mi dolgunk van a világban. Ez az én értelmezésem akkor, amikor magyar katonák újabb nemzetközi missziója van előttünk, és erről kell döntenünk. Mi dolgunk van a világban? Hogyan értelmezzük magunkat? Hogyan gondolkozunk Magyarország szerepéről? Egy kicsi, bezárt népként tekintünk-e magunkra, vagy tudatában vagyunk annak, hogy Magyarország a világ legfejlettebb részén lévő Európai Unió tagja, és dolgunk van azzal, hogy más emberek, akik nem olyan szerencsések, mint mi magunk, azoknak a jólétéhez, a békéjéhez, a nyugalmához hozzá tudunk járulni?

Az Iszlám Államnak nevezett dzsihádisták szervezet Szaddám Huszein volt seregének katonáiból, szélsőséges szunnita törzsi csapatokból, a szíriai polgárháborúban megedződött fanatikusokból állt össze, mára körülbelül 30 ezer fős hadsereget verbuváltak. Ez a korábban ISIS névre hallgató hadsereg pár hónap alatt elfoglalta Szíria felét és Irak egyharmadát.

Az Iszlám Állam sokkal ambiciózusabb, mint azok a terrrorszervezetek, amelyeket az elmúlt évtizedekben eddig megismertünk, és amelyek a nyugati világ stabilitására törtek. Az Iszlám Állam saját államot is létre akar hozni, egy olyan középkori országot, ahol már a nálunk fejletlenebb régiók számára is

elfogadhatatlan élet mutatkozik meg az ott élők számára.

Az Iszlám Állam terrorista vezetőinek nem tesz az a világrend, ami az elmúlt ötven évben a világban kialakult, és amely minden addigi konfliktus ellenére alapvetően az országok egymás melletti békés együttélésére alapozza a jövőjét. A dzsihádisták szervezet ennek az építménynek a feldúlására tör, amikor a világ nyilvánossága előtt is szimbolikus és barbár kivégzéseket végez, amikor asszír, jazedi, kopt embereket gyilkol meg, vagy amikor a múltat akarja eltörölni azáltal, hogy a múzeumok kincseit, a történelmet tönkreteszi.

Az Iszlám Állam nem csak a Közel-Keleten veszélyes; nyilvánvaló módon egy rendkívül, súlyosan veszélyes terrorista hadsereggel áll szemben az a régió, ami komolyan destabilizálja a Közel-Keletet. Az Iszlám Állam azonban az egész világra veszélyes; veszélyes az a modell, ahogy gondolkodik abban a korban, amiben élünk, és veszélyes azért, mert betette a lábát például Európába is. Egyfelől észak-afrikai országokban, amelyek nagyon közel vannak Európa határaihoz, jelen van az Iszlám Állam, ott terrorista-szervezeteket pénzel és kiképzőtáborokat üzemeltet. Ezenkívül Európa szívében, alapvetően muszlimok által lakott nyugat-európai országokban is súlyos terrorista cselekmények zajlottak akár az elmúlt hónapokban is, amelyekről mindannyian tudunk, Párizsban, Koppenhágában, Brüsszelben.

Az Iszlám Állam egyéb módon is jelen van Európában. Jelen van, mert sajátos módszerei közé tartozik az is, hogy azokban az országokban, ahol muzulmán hívó lakosság él, elképesztő toborzást, rekrutációt végez. Csak európai uniós országokban - az Interpol jelentései alapján - 40 ezer Twitter-követője van az Iszlám Államnak, a német és a francia hatóságok szerint körülbelül 5 ezer európai állampolgár csatlakozott már az Iszlám Államhoz. És tudjuk, hogy ez - ugyan konkrét számokat nem tudunk - a balkáni országokban is jelentős.

Nagyon sok, kifejezetten tinédzserek számára létrehozott toborzó akció létezik. Százával mennek olyan tizenévesek az Iszlám Államba, akiknek fogalmuk sincs arról, hogy mi vár rájuk. És nem is tudjuk az ő sorsukat nyomon követni.

Az Iszlám Állam tehát Európában van, és akkor az egy kérdés, hogy nekünk mi a teendők ezzel. Én azt gondolom - Schiffer Andrással és a Jobbikkal ellentétben -, hogy ha ilyen veszély Európában van, akkor nekünk nem elfordulni kell az elől, hanem elvi alapon az a dolgunk, hogy mi ezzel a kérdéssel foglalkozunk. A nemzetközi koalíció, amely az elmúlt hónapokban összeállt az Iszlám Állam ellen, alapvetően az ENSZ nyilatkozatára épít, amely az Iszlám Államot, az ISIS-t terrrorszervezetnek nyilvánította. Mára 60 ország csatlakozott a nemzetközi koalícióhoz, jellemző módon sok közöttük a közel-keleti muzulmán ország is. Ez a széles körű nemzetközi koalíció azt üzeni, hogy a világ felelős kormányai nem hagyják, hogy a mai, viszonylag békés világot

újra a sok száz évig uralkodó erőszak kerítse hatalmába. Minden ország, amely a koalícióban akár csak egy emberrel is részt vesz, ezt a törekvést erősíti. A koalíció megpróbálja megállítani az Iszlám Állam terjeszkedését, és megerősíteni az ott lévő népeket, hogy a saját védelmüket és a saját országukat fel tudják építeni.

Kérdés, hogy mi dolgunk nekünk, Magyarországnak ebben a küzdelemben. Ahogy mondtam, az Iszlám Állam itt van Európában, betette a szőrös lábát, és Európa mi vagyunk, mi magunk vagyunk. Az európai szövetségi kapcsolatrendszer, amit a rendszerváltás után Magyarország kiépített, és amely történelmi vívmány a mi országunk számára, hirtelen jelentőssé vált. A szövetségi kapcsolatrendszer az én számomra nem valamiféle érdekalapú kötelezettség, hanem elkötelezettség, elkötelezettség és felelősség. Felelősség azért, hogy ha a mi szövetségeseink bajba kerülnek, akkor mi is segítsünk nekik, és egyben remélhetjük azt, hogy ahogy a történelmünk során sokszor nem történt meg, ha egyszer mi bajba kerülünk, majd mások fognak a mi segítségünkre sietni.

A rendszerváltás után létrejött nemzetközi szövetségi rendszer alapvetően ezt a célt szolgálja. Azért van dolgunk az Iszlám Állam elleni koalícióban, mert szolidaritást fejezünk ki az ott élőkkel és az európai szövetségeseinkkel szemben. De azért is, mert Magyarország mint egy potens, kicsi, de mégiscsak fejlett ország, helyzetben szeretne lenni stratégiai értelemben is, amikor különböző veszély fenyegeti.

Ugyanakkor a döntést nagyon felelősen kell meghozni. Több dolog van, amit mindenképpen meg kell fontolni, és ez a vita részben erről szól. Az egyik az az alapvető kérdés, hogy hogyan gondolkozunk a saját külpolitikai szerepünkről, illetve hogy jogos-e a nemzetközi fellépés. Ahogy az előbbiekből kiderülhetett, az én válaszom erre az, hogy igen, ez egy jogos lépés, ez egy legitim terv, amit én elvi alapon támogatok.

A Magyar Honvédség az elmúlt tizenöt évben számos logisztikai, újjáépítő és békefenntartó misszióban vett részt, tehát számos olyan tapasztalat alakult már ki, ami lehetővé teszi, hogy ilyen missziót Magyarország elvállaljon. Ez ugye már a második kérdés, nevezetesen, hogy Magyarország a teherbíró képességének megfelelő feladatot vállal-e egy ilyen misszióban.

Ez a most tervezett misszió nem kockázatmentes, ez éles helyzetben való szerepvállalás, az ennek megfelelő kockázatelemzéseket nyilvánvalóan el kell végezni, és emellett fel kell készíteni megfelelően a magyar csapatokat. Ugyanakkor azt gondolom, hogy Magyarország a nemzetközi szerepéből fakadóan készen kell hogy álljon egy ilyen feladatra.

A harmadik kérdés, hogy hogyan készül Magyarország, képes-e a magyar külpolitikai kormányzat áttekinteni azokat a kockázatokat, amelyek Magyarországot esetleg ebből következőn érthetik; képes-e a magyar külpolitikai kormányzat áttekinteni,

hogy ez a jelenlegi konfliktus milyen kimenetekhez vezethet, ezek a politikai kimenetek milyen módon érintik Magyarország nemzetközi kapcsolatrendszerét; és előre kell tudnunk gondolkozni egy olyan helyzetben is, aminek a részleteit ma még nemcsak a Magyar Honvédség és a magyar külpolitika, hanem más szövetségesek sem láthatják.

(15.00)

Azt gondolom, hogy közel-keleti fellépésnél egy ilyen típusú középtávú gondolkodásra, stratégiai gondolkodásra mindenképpen szükség van. Azt gondolom, hogy e tekintetben nem kaptunk még elég információt és tájékoztatást, és a következő bizottsági üléseken én ezzel kapcsolatban kérdéseket mindenképpen fel fogok még tenni.

A felkészülés része az is, hogy azok a magyar katonák, akik egy ilyen misszióra a támogatás esetén vállalkoznának, megfelelő felkészülésben részesülnek-e. Nyilvánvalóan ennek van elméleti tájékozódásra vonatkozó képessége, de talán problematikusabb az, hogy a magyar kormány képes-e előállítani azokat a védelmi eszközöket, amik lehetővé teszik, hogy egy ilyen típusú akcióban részt vevő magyar katonák maximális biztonsággal tudják-e ellátni a feladatukat. Nyilvánvaló, hogy egy háborús helyzetben a maximális biztonság is egy relatív dolog, ezért fontos dolog az, hogy a magyar kormány megint csak extra erőfeszítéseket tegyen annak érdekében, hogy ez a relatív biztonság az ő számukra előálljon.

Ugyanakkor ez az egész szerepvállalás és más olyan európai szövetségi elköteleződések, amelyekre az utóbbi időben a magyar kormány nyitottabbá vált, nem fedhetik el azt a problémát, amivel az Orbán-kormány külpolitikája esetén szembenéznünk. Azt gondolom, hogy ez a misszió és hasonló akciók nem fedhetik el, hogy a jelenlegi kormányzat keleti nyitása egy súlyos melléfogása a magyar külpolitikának. Arról a keleti nyitásról beszélek, amely alapvetően, látványosan az azeri gyilkos kiadatásával kezdődött egypár évvel ezelőtt, és a mai napig számos olyan eleme van, amely Magyarország természetes nyugati orientációjától idegen, és amely Magyarország számára semmiféle előnnyel nem jár, mint például ez a mai misszió - misszió? -, kereskedelmi misszió, amelyet Orbán Viktor vezet a keleti világba.

Én azt gondolom, hogy a keleti nyitás, ha ez külkereskedelmi erőfeszítés, akkor nyugodtan mondhatjuk, hogy az elmúlt években ennek semmiféle pozitív haszna Magyarországra nem származott. Elképesztő sok pénzbe kerül a rengeteg sok kereskedőház létrehozása, ennek semmiféle érdemi, látható eredménye nem született. Tehát kereskedelmi szempontból ezek hiábavaló befektetések, politikailag pedig, ha lehet mondani, még inkább káros. Azt gondolom, hogy Magyarország számára Magyarország nyugati elkötelezettségét súlyosan megkérdője-

lezték azok az akciók, amelyeket az Orbán-kormány megvalósított.

Külön problémának tekintem az Oroszország melletti kiemelkedő elkötelezettséget, újsütetű elkötelezettséget a Fidesz részéről. Meggyőződésem, hogy Oroszországgal egy normális, távolságtartó reláció az, amely Magyarország számára történelmileg indokolt. Az, ami itt ma, jelenleg van, az ettől nagyon messze van. Külön problémának látom külpolitikai szempontból is a Paks II. atomerőmű építési céljait, amely számos súlyos kérdést vet fel. Nem világos, hogy akár pénzügyi, akár energetikai, akár külpolitikai tekintetében bármiféle haszna ennek Magyarországra van, sokkal inkább úgy gondolom, hogy ez rendkívül káros, sőt mondhatom, hogy történelmi hiba. A mai tárgyalat kezdeményezést, egy nyugati elköteleződésű missziót is képesnek kell lennünk a teljes magyar külpolitikai kontextusban tárgyalni, és azt gondolom, hogy ez a kezdeményezés nem leplezheti el azokat a külpolitikai hibákat, amelyeket az Orbán-kormány megvalósít.

Végezetül pedig elmondom ez alkalommal, hogy a múlt héten Cipruson voltam, ahol meglátogattam a magyar békefenntartó köteleket, sok tekintetben azért, hogy külföldi magyar misszióról közvetlenül is tapasztalatokat szerezzek. Nyilvánvalóan a ciprusi ENSZ békefenntartó misszióban való magyar szerepvállalás kockázat szempontjából nem hasonlítható azzal össze, amelyről ma itt beszélünk, ugyanakkor az ott lévő katonák közül jó páran voltak már korábban Koszovóban, Afganisztánban, tehát nagyobb kockázatú misszió is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Szeretnék megemlékezni róluk, azt gondolom, hogy nagyszerű az a bátor és kiemelkedő teljesítmény, amelyet nyújtanak. Büszkék lehetünk rájuk, és szeretném közvetíteni, hogy úgy gondolom, a honvédelmi kormányzatnak dolga van azzal, hogy a külföldön szolgáló magyar katonákat sokkal komolyabban vegye *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és az ő tapasztalataikat és munkájukat érdemben honorálja, nem szabad őket elengedni a honvédelem kötelekéből.

Köszönöm, hogy meghallgattak és a további tájékoztatást a következő hetekben még várom.

ELNÖK: Köszönöm szépen Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek, elsőként megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, Fidesz.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meghallgattuk a Demeter Márta képviselőtársunk által tolmácsolott szocialista álláspontot, amelyből meggyőződhetünk, hogy nem változott semmi a szocialisták és a magyar baloldal gyakorlatában. Ahogy '56-ban is a legprimitívebb belpolitikai, pártpolitikai, hatalmi céloknak megfelelően, habozás nélkül az országba behívták az orosz hadsereget, hogy a magyar törvényes kormány ellen fegyveresen

lépjenek fel, úgy kifejtette Demeter Márta viszonylag hosszasan, hogy az egész Iszlám Állammal kapcsolatos megítélést emberlefejezéstől, humánus szempontjától függetlenül, az egyetemes emberi civilizációs értékek szempontjától függetlenül... - ezt kizárólag primitív, szűkkeblű pártpolitikai szempontok alapján hajlandók megítélni, mint annyi mindent.

Hozzáteszem, ráadásul egy orbitális hazugságon alapul az egész álláspontjuk, hiszen a Nemzetbiztonsági bizottság és a Honvédelmi bizottság együttes zárt ülésén megbizonyosodhattak, megláthatták a képviselők, hogy igen, az Amerikai Egyesült Államok elnöke által felhatalmazott CENTCOM, az amerikai központi parancsnokság megbízottja írta azt a levelet, amelyik egyébként Magyarországot ebben a részvételben felkérte, tehát nem igaz az álláspontjuk. Egyébként ezt nem csak a szocialisták, mások is megnézheték saját szemükkel, arról nem beszélve, hogy aztán volt itt minden, a brókerbotránytól kezdve lefele, felfele, sőt még azt találta mondani, hogy a kisbefektetőket sem védte meg a kormány, akkor hogy tudja az embereket megvédeni.

Ez is hazugság, kedves képviselőtársam. A Buda-Cash-brókerbotrány kapcsán a kisbefektetők 97 százaléka már visszakapta a pénzét *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, és a Fidesz pont azt kezdeményezi, hogy a Quaestor-ügy kapcsán pedig ugyanebben a védelemben részesítsük őket, meg fogunk védeni mindent. Egyébként pedig, kedves képviselőtársam, a Quaestor tulajdonosát *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az önök házi bankárja, Erős János támogatta hosszú-hosszú éveken keresztül, tehát joggal mondhatjuk szocialista üzletembernek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Én Kósa Lajostól eltérően a tárgyról szeretnék beszélni. Szelényi képviselő asszony azt állította, hogy akik ellenzik a katonai részvételt, azok elfordulnak attól a problémától, amit az Iszlám Állam jelent. Szeretném akkor újra közölni, hogy akik ellenizzük a részvételt, elsőként hívtuk fel a figyelmet az észak-iraki keresztényüldözésre, tehát éppen hogy nem elfordultunk a problémától.

Másodszor, világos javaslatokat fogalmaztunk meg, hogy Magyarországnak mi lenne az erkölcsi kötelezettsége és nemzeti érdeke ebben az ügyben. Nem elfordultunk, hanem azt gondoljuk, hogy a magyar érdeket nem a katonai részvétel szolgálná, hanem például azok a jogalkotási lépések, amikre javaslatot tennünk, azok a kezdeményezések, amiket egyébként egy erősebb belbiztonsági európai integrációért Magyarországnak meg kellene tenni.

Arra pedig továbbra is várom a választ Szelényi Zsuzsától és fideszes elvbarátaitól is, hogy tényleg úgy gondolják, tényleg úgy gondolják-e, hogy a durva

amerikai jogsértések, amik megtörténtek Guantánamo, Abu Ghraib kapcsán, ezek semmiféle összefüggésben nem állnak a brutalitás egyre gyorsuló spiráljával. Tényleg úgy gondolják, hogy le lehet hasítani erről a történetről azt, amit az Amerikai Egyesült Államok az elmúlt 15 évben művelt, úgy, hogy nem veszünk erről tudomást, hanem azt mondjuk, hogy a nyugati értékrend nevében akkor vonuljunk hadba?

(15.10)

Egy egységes világban élünk, és ezek a dolgok, ezek a történetek bizony, bármilyen fájó, összefüggenek. Addig, amíg Magyarország és az úgynevezett nyugati világ nem néz szembe azokkal a jogtalanságokkal, amik az elmúlt 15 évben például csak Irakban történtek, addig nem fogjuk tudni az erőszak egyre gyorsuló spirálját megállítani. Erről is beszélni kell, és azt kell sorrendbe tenni, hogy ma mi Magyarország első számú érdeke.

Magyarország első számú érdeke az, hogy képviseljen bizonyos elveket, amik nekünk is fontosak, és azonkívül biztonságban tudja a saját polgárait. Köszönöm szépen. (*Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kósa elnök úrnak szeretnék válaszolni a felvetésére. Sajnálom, ha nem figyelte a hozzászólásomat. Tudom, hogy sok volt, merthogy bőven túl is nyúlt a 15 percen, viszont nagyon bő rész szólt arról, hogy egyébként az MSZP elkötelezett a terrorizmus elleni küzdelemben. Ez így volt, és most is így van. Azt gondolom, hogy ezt az elkötelezettségünket semmilyen szinten nem vonhatja elnök úr kétségbe.

Pont emiatt, azért, mert önök, amikor ellenzékben voltak, és biztos vagyok benne, hogy ezt nem tudják cáfolni még semmilyen politikai önös szándékkal sem, akkor minden ilyen misszió, és nem is ilyen, mert azt gondolom, hogy ez egy teljesen más kategória, mint amikről eddig beszéltünk, látjuk ennek a terrorszervezetnek a működését, a sajátosságait, nem kérdéses, hogy ez ellen fel kell lépni. Ezért utaltam arra, hogy módosító javaslatot fogunk benyújtani, tehát ezt továbbra is fenntartom.

Pont önök tudhatnák ellenzékéből anno, hogy hogyan működtek ezek az egyeztetések, elnök úr. Nem így működtek. Pontosan akkor látnánk azt, hogy önök ennek a felelősségnek a teljes tudatában vannak, hogyha megfelelően nemcsak tájékoztatást kaptunk volna, hanem egyébként egyeztetés lett volna erről, ha a miniszterelnök korrekten részt vesz ebben, akkor, ha egyébként be tudják mutatni az ezzel kapcsolatos politikai felkérést is, hiszen eddig az elmúlt 25 évben egész biztos, hogy önök sem és az

eddig kormányok nem láttak még olyat, hogy egyébként egy területi parancsnokságról indul ki egy felkérés. Tehát ennek kellene legyen valamilyen politikai felkérése. Ezt a mai napig nem tudták bemutatni.

Semmilyen kétség nem fér ahhoz, hogy az Iszlám Állam nevű terrorszervezet ellen fel kell lépni, ezért adunk be módosító javaslatot, hiszen ezt olyan formában kell megtenni, ami az ország teherbíró képességével összhangban van, és nem okoz túlzott kockázatot. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszonynak.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Schiffer Andrásnak egy-két kommentárt tennék. A vita jelentős részben az MSZP-vel is azon van, hogy hol van ez a bizonyos teherbíró képesség és az ebből fakadó felelősség. Én úgy gondolom, hasonlóan Steinmeier német külügyminiszterhez, hogy igaza van, amikor azt mondta, hogy ahol nap mint nap ennyi ember hal meg, oda hiába küldünk csak sátrakat. Szerintem, ha Magyarország képes humanitárius segítségen túlmutató beavatkozásra vagy a koalícióban való részvételre, akkor nekünk ezt meg kell tennünk.

A másik megjegyzésem; természetesen nagyon fontosnak találom azt, hogy ilyen, több tucat országot magában foglaló koalíció még nem volt korábban. Tehát nyilvánvaló módon ez egyértelműen reagál arra a helyzetre, hogy az Iszlám Állam mekkora globális fenyegetést jelent, és a részt vevő országok között egyébként nálunk sokkal-sokkal jelentősebb részvételben a közel-keleti muszlim országok jelentős része is részt vesz.

Az a megjegyzése pedig, hogy milyen háborús bűnöket, kínzásokat ki, mikor, hol követ el, azt gondolom, hogy nem tartozik ehhez a konkrét tárgyhöz (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Igaza van!*), ugyanakkor én természetesen azt gondolom és remélem is, hogy a magyar kormányzat folyamatosan lobbizik annak érdekében, hogy az Egyesült Államok csatlakozzon a hágai Nemzetközi Bírósághoz. Fontos, hogy az Egyesült Államok részt vegyen ebben, és azt nehezményezem én is, hogy ez még nem történt meg.

Ami Magyarországtól telik, azt ebben az ügyben nekünk meg kell tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezt követően pedig azoknak, akik a helyükről jelezték felszólalási szándékukat. Jelenleg a következő a sorrend: Németh Zsolt, Bana Tibor, Kónya Péter, Turi-Kovács Béla és Sallai Benedek, 15 perces időkeretben valamennyien.

Először megadom a szót tehát Németh Zsolt képviselő úrnak, Fidesz.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Először is elismerésem szeretném kifejezni a kormánynak. Úgy gondolom, hogy az előterjesztésük rendkívül időszerrű, hiszen a konfliktus egy olyan stádiumban van, amikor egy ilyen magyar szerepvállalás látható, érzékelhető haszonnal jár, Magyarország rangját, nemzetközi elismertségét nagyon nagy mértékben szolgálja. Szeretnék gratulálni ehhez a rendkívül jól időzített javaslatához.

Szeretném azt is megköszönni, hogy az elmúlt hetekben, az elmúlt három-négy hétben a kormány komolyan vette a parlamenttel, a parlamenti pártokkal az egyeztetés kötelezettségét. Egyelőre sajnos ennek a gyümölcsét nem láthatjuk, hiszen az egyes parlamenti pártok magatartása sajnos ezt nem támasztja alá. De azért azt rögzítsük, hogy Orbán Viktor is egyeztetett a parlamenti pártok frakcióvezetőivel ebben a kérdésben. Lehet, hogy Demeter Márta képviselő asszony nem kapott erről tájékoztatást, de volt frakcióvezetői szintű egyeztetés a miniszterelnök részvételével. Mint ahogy aztán a Külügyminisztériumban is volt pártközi egyeztetés, a parlamenti bizottságokban is volt egy nagyon mélyreható egyeztetési kör, a Külügyi bizottságban, a Honvédelmi bizottság, illetve a Nemzetbiztonsági bizottság képviselői számára is, mielőtt a formális folyamata elkezdődött volna az előterjesztés vitatásának, és ezt is fogja a Honvédelmi bizottság mellett a Külügyi bizottság is tárgyalni.

Ebben a jelenlegi helyzetben nagyon sok kérdés fölvethető, valóban beszélhetünk Abu Ghraibról, beszélhetünk mindenféle brókerbotrány-áldozati problémákról, és rendkívül sok kérdést ide lehet hozni egy ilyen parlamenti vitában. De én azt gondolom, hogy érdemes még nem is csak a magyar külpolitika egészét most nagytű alá tenni, hanem itt kifejezetten a biztonságpolitika, Magyarország biztonsági helyzete, amiről alapvetően szólni indokolt.

Tagadhatatlan, hogy Magyarország biztonsági helyzete az elmúlt egy esztendőben, benne Európa, benne a Nyugat biztonsági helyzetével drámai mértékben megváltozott. Ennek két iránya van. Az egyik kulcsfontosságú irány értelemszerűen az orosz birodalmi ösztönök újjáéledése kapcsán az a fajta agresszió, aminek ki van téve jelenleg Ukrajna, de ez az agresszió az egész orosz, mondhatni közelkülföldet, sőt Európának, a NATO-tagállamoknak a keleti tagállamait is folyamatosan érinti, hiszen napi szinten légtérsértéseket kell NATO-szövetséges barátainknak is elszenvedni. Tehát az orosz agresszió jelenti ennek az új biztonsági helyzetnek az egyik nagyon meghatározó összetevőjét.

Másrészt pedig jelenti valóban az a fajta barbarizmus, hogy nagyon egyszerűen fogalmazzunk, ami egyébként iszlámnak tünteti fel önmagát, de tudjuk, hogy ez nem iszlám, ez nem vallás, ez egyszerűen egy barbarizmus, és a barbarizmus megnyilvánulási formája egy egészen félelmetes, gyakran velőtrázó, az egész világnyilvánosságot elborzasztó terrorista cse-

lekvéssorozat. Ezzel a két kihívással kell Európának egyidejűleg szembesülnie.

(15.20)

Nem mondom, hogy nincs a kettő között kapcsolat, de azt gondolom, hogy ez alapvetően más megközelítést, más problémakezelést igényel. Ezért kell felvetnünk azt, hogy mi a politikai megoldás és mi a katonai megoldás aránya és vegyülete. Orosz esetben egyelőre látjuk a politikai megoldás lehetőségeit. Ezért hangsúlyozzuk azt, hogy mi a Minszk II. és általában a minszki folyamat mentén képzeljük el az orosz-ukrán konfliktus rendezését, noha tudjuk, hogy nem lenne lehetséges ennek a politikai megoldásnak az elérése, ha nincs egy folyamatos katonai fenyegetettség Oroszországnak, mert az oroszok is már csak olyanok, hogy az erőből értenek. Tehát a katonai komponense ennek a konfliktusrendezésnek egyáltalán nem elhanyagolható, ezzel együtt a politikai megoldásban gondolkodik Magyarország, és tudjuk azt, hogy hosszú távon pedig különösképpen is csak politikai megoldás van. Ezért rendkívül fontos, hogy Ukrajnában miként alakul az alkotmányos reform, a decentralizáció, és az élehető jogállami körülmények létrehozása a szomszédunkban.

De a déli konfliktus esetében is kulcsfontosságú kérdés, hogy hogyan kezeljük a politikai és a katonai összetevőket. Itt nyilvánvaló, hogy rövid távon a katonai fellépés elkerülhetetlen ezzel a barbár és terrorista jelenséggel szemben, amely közvetlen fizikai fenyegetettséget jelent számunkra; Európa és Magyarország számára is közvetlen fenyegetettséget jelent. Ezzel szemben a radikális rövid távú katonai fellépés az egyedüli lehetőség. S valóban lehet sátrakat is szállítani, ez is nagyon fontos, értékeljük azok tevékenységét is, akik csak sátrakat tudnak szállítani és egyéb humanitárius javaslatokkal állnak elő. Fontosak a büntető törvénykönyvi szabályozások is, az is rendkívül fontos, de ez a konfliktus most csak katonai fellépéssel kezelhető.

Az, hogy Magyarországnak valamilyen okból ki kellene maradnia? Itt nagyon sok érvet hallottunk ezzel kapcsolatban. Az egy másik kérdés, de ennek a problémának a kezelése rövid távon csak katonai eszközökkel lehetséges. Ez a katonai fellépés az előfeltétele annak, hogy hosszabb távon majd politikai megoldásról beszélhessünk; beszélhessünk vallásközi párbeszédéről, az iszlám, a kereszténység és a judaizmus együttélésének a módozatairól. Ez is fontos kérdés. Vagy beszélhessünk arról, hogy miként fog adott esetben egy iraki állam működőképesen fennállni, lehetséges-e, s ha igen, miként lehetséges ezen állam egységének a megőrzése. De ez ugyanígy elmondható Szíriáról is. Jelenleg arról van szó, hogy egy magyarországnyi terület, egy magyarországnyi lakosság ennek a barbár terrorszervezetnek a fennhatósága alatt működik immáron. Az a cél, hogy helyreállítsuk Irak, illetve Szíria szuverenitását e

fölött a magyarországi terület fölött. Erre azt mondani, hogy ez nem olyan cél, amely mögött az egész világnak fel kell sorakoznia, mert különben ezek a típusú konfliktusok, ezek a nem állami típusú konfliktusok kezelhetetlen méreteket fognak ölteni? Nos, azt gondolom, nem nagyon cáfolható az ésszerűsége ennek a célkitűzésnek.

S az is látható, hogy ezek a terrorsejtek az Iszlám Állam zászlaját lobogtatják most már Afrikában is, mert a Boko Haram csatlakozott hozzá. Az epicentruma ennek az Iszlám Államnak, ennek a Daeshnek, ennek a sok néven futó terrorszervezetnek jelenleg Szíria és Irak területén van. Ha radikális megoldást akarunk, akkor a fejet kell levágni, azt gondolom, most a fej levágása a nemzetközi közösség legfontosabb feladata.

Valóban többfokozatú a nemzetközi közösség szerepvállalása. Magyarország nem támadó-harcoló feladatra vállalkozik. Négyfajta szerepvállalás van, ne csúsztassuk össze ezeket. Van politikai, van humanitárius, van kiképző, illetőleg védő-őrző, védekező típusú katonai és van támadó katonai. Ezeket a tipológiákat persze összecsúsztatja az élet, valóban előfordulhat, hogy harcolni kell, amikor egy konvoj kísért majd ez a magyar egység, de a funkciója alapvetően az, hogy nem támadó harcoló alakulatról van szó. Ez egy megkülönböztetett szerepvállalás. Hiába akarjuk elmosni ezeket, tisztelt hölgyeim és uraim, arról van szó, hogy Magyarország a humanitárius segítségnyújtásból egy fokozattal feljebb lép, és ezt a fajta védő-őrző, illetőleg a kiképzés célkitűzését támogató, de katonai jellegű célkitűzést tesz magáévá.

A legitimitás kérdése minden ilyen nemzetközi fellépésnél döntő kérdés, és most se kerüljük meg. ENSZ-felhatalmazás a szó közvetlen klasszikus értelmében nincs. Tágabb értelemben van, és ez a tágabb értelmű felhatalmazása a két ENSZ-határozatnak a világ politikai közösségének a feladatává teszi, hogy szerepet vállaljon ennek a veszélynek a felszámolásában. Ez nem felajánkozás kérdése, tisztelt képviselőtársaim, hanem elemi, morális kötelessége minden ENSZ-tagállamnak, hogy odategye magát ebben a küzdelemben. Ilyen értelemben megvan ez a felhatalmazás, még akkor is, ha nem sikerült az ENSZ Biztonsági Tanácsában azt a szükséges határozatot kiérlelni, amely a szó szűk jogi értelemben vett nemzetközi ENSZ-felhatalmazású missziójává változtatná azt a missziót, amely egyelőre 62 ország fellépése.

De valóban Koszovóhoz hasonlít leginkább ez a mostani fellépés számos vonatkozásban is. Leginkább azért, mert a nemzetközi közösség Koszovó esetében lépett fel a lex responsibility to protect alapján, a megvédés felelőssége alapján egy népirtás ellen. Most is egy népirtás ellen lép fel a nemzetközi közösség, amikor vallási, nemzetiségi közösségek vannak veszélyben, és különösen a keresztény közösségek vannak veszélyben, a 2 ezer évet túlélő, megélő keresztény közösségek vannak létveszélyben. Magyarország '56-os nemzetként annak idején nem

kapta meg a nemzetközi közösségtől ezt a támogatást, most viszont ezt a támogatást Magyarország másnak megadhatja. '56-os nemzetként is úgy gondolom, dolgunk, hogy fellépjünk.

Az Egyesült Államok a maga felkérésében a formáját határozta meg ennek a szerepvállalásnak. Valóban, az Egyesült Államok a formáját meghatározta, mert az Egyesült Államok felelős azért, hogy a formáját meghatározza, de ennek a döntésnek a tartalmát mi, magyarok '56-os nemzetként hoztuk meg, nagyon helyes módon.

A NATO és az Európai Unió minden tagállama részt vesz ebben a fellépésben, hölgyeim és uraim, az egy Máltát kivéve. Azért is nagyon fontos, hogy ez nem egy nyugati misszió, hanem 62 ország rendkívül széles missziója, mert azt tudjuk mondani, hogy ez nem az iszlám és a nyugati világ konfliktusa, hanem a meghatározó iszlám államok katonai módon vesznek részt harcoló alakulattal ebben a küzdelemben, és az Arab Liga is létre fogja hozni immáron a 40 ezer fős hadseregét, amely képessé teszi majd arra, hogy hosszú távon harcoljon ezzel a jelenséggel szemben, amit én is szeretnék üdvözölni.

Nő a terrorveszély. Igen, nő a terrorveszély, de azt gondolom, hogy az a pánikkeltés, amit itt sokak részéről hallhattunk, rendkívül felelőtlen. Ha nem a terrorveszély nőne, akkor nőne a menekültveszély, nőne a nukleáris veszély, nőne a humanitárius veszély. A feszültség különféle megnyilvánulási formáiról van tehát szó. Radikális, gyökeres megoldásra van szükség. Egyébként tegyük hozzá, a terrorveszély legfontosabb korrelációja a nagyszámú beágyazott iszlám közösség. Magyarországon ilyen kockázat szerencsére nem áll fenn.

Azt gondolom, az ellenzék sajnálatos módon a kormányképtelenségéről tesz tanúbizonyságot, ha képtelen ezeket a szempontokat megérteni. A kormány egyeztetése és tájékoztatása mintaszerű volt. Itt az egyetemes értékek melletti elkötelezettségről van szó. Az USA-ellenessége és a Fidesz-ellenessége szemmel láthatóan elborítja egyes ellenzéki pártok és képviselők gondolkodását.

(15.30)

A végén már azt is mondhatnánk talán, hogy az Egyesült Államok, illetőleg a Fidesz pénzeli az Iszlám Államot csak azért, hogy minél nagyobb diktatúrát vezessünk be itt, Magyarországon, illetőleg hogy börtönné változtassuk az egész világot. Nos, hölgyeim és uraim, idevezet az önök logikája.

A nemzeti érdek, a belpolitika és a külpolitika értelmes megkülönböztetése lenne az a feladat, amivel az ellenzéki pártoknak meg kellene küzdeni. Sok sikert kívánok ehhez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Zsolt bizottsági elnök úr. A következő előre bejelentett felszólaló Bana Tibor képviselő úr, Jobbik.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám frakció-társam megvilágította azokat a legfontosabb szempontokat, amelyek miatt határozottan elutasítjuk az USA által vezetett, Iszlám Állam elleni, koalícióban történő katonai szerepvállalást. Én néhány pontot alá szeretnék húzni, és további érvekkel alá szeretném támasztani álláspontunkat ez ügyben, és természetesen reagálnék az elmúlt percekben elhangzott véleményekre is.

Azt látni kell természetesen, hogy az ISIS valóban komoly kockázatot jelent, elsősorban Irak, Szíria és Libanon területén fejt ki tevékenységét, de más államokban is találkozhatunk velük szövetséges, valamint szimpatizáló csoportokkal. A Boko Haramra már többen utaltak, akik Nigéria, Niger, Csád és Kamerun területén fejtik ki terrorvétevényességüket; sőt nemrégiben hivatalosan is szövetséget kötöttek az ISIS-szel. Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a Jobbik határozottan elítéli azokat a szörnyűségeket és emberellenes cselekedeteket, amelyek az Iszlám Államhoz köthetőek, legyen szó akár keresztények ellen elkövetett tettekről, akár az iszlám szélsőséges változatát elutasító muszlimok elleni fellépésről. Barbár, aljas tettek kötődnek az Iszlám Államhoz, ami ellen mindenképpen határozott, kemény fellépésre van szükség, de nem ilyen formában.

Ennek a kialakulását pedig azért igenis érdemes mérlegre tenni, hogy hogyan is jöhetett létre az ISIS, és kinek is van ebben felelőssége. Erről már szoltak itt előttem. Nem lehet azt megkerülni, hogy az Amerikai Egyesült Államokat komoly és egyértelmű felelősség terheli azért, hogy ilyenre fajulhatott a helyzet a térségben. És fontos azt aláhúzni, hogy nem NATO-vagy ENSZ-misszióról van szó ebben az esetben, hanem egy, az USA által szervezett koalícióról, amelyen jellegű fellépésben Magyarország még sohasem vett részt. Hiszen például Irakban is, Afganisztánban is NATO-misszió részeként vállaltunk szerepet; bár hozzáteszem, hogy mi ezeket a katonai szerepvállalásokat sem támogattuk.

Itt Németh Zsolt fideszes képviselőtársam részéről elhangzott, hogy a NATO- és EU-tagállamok részéről mindenki vállal valamilyen módon szerepet. Igen, de a környező országok közül, nagyon úgy néz ki, egyedül mi vagyunk azok, akik ennyire szolgálai állunk ehhez a kérdéshez, és katonailag is szerepet fogunk vállalni, ha az Országgyűlés megadja a szükséges kétharmados felhatalmazást, az ISIS elleni küzdelemben. Jó néhány példát fel lehetne hozni, mondjuk, Bulgáriát is említhetnénk, akik egyértelművé tették, hogy humanitárius segítséget mindenképpen fognak nyújtani.

Hozzáteszem, ezt természetesen mi is fontosnak tartjuk, erkölcsi kötelességünknek tartjuk, de ezen túlmenően más feladatunk nem lenne ebben a vonatkozásban. Hasonló megfontolások kellene hogy vezéreljenek bennünket is, hiszen például a bevándorlás kérdése minket is erőteljesen érint, és erre valóban összpontosítani kellene.

Viszont nem lehet azt figyelmen kívül hagyni, hogy magyar részvétel esetén hazánk is előrébb lépne az ISIS célpontjainak rangsorában. Itt kormány-párti képviselőtársaink feszegették azt, hogy külön kell választani az őrző-védő tevékenységet és a harcoló egységek fellépését. Azért itt azt látni lehet, hogy a határvonalak elmosódnak egy ilyen helyzetben, és azért az is hozzátartozik a kép teljességéhez, hogy az ISIS-re váratlan, merényletszerű támadások jellemzőek, akár az általuk birtokolt területektől távol is. Tehát ilyen módon magyar katonák is ki lennének téve ennek a veszélynek.

És arról beszélni, hogy itt biztonságos helyre mennek, azért, azt hiszem, kellően elgondolkodtató és nagyon relatív a biztonságos hely fogalma egy ilyen háborús helyzetben. Az Iszlám Állam sem gondolom, hogy különválasztaná azt, hogy egy adott ország éppen milyen módon vállal szerepet a térségben. Tehát nem hiszem, hogy mérlegelné azt, hogy most pontosan milyen háttérrel, milyen céllal is jelenünk ott meg. Igenis, ez egyértelműen növelné hazánk terrorfenyegetettségét.

Szerintem azért a magyar társadalom, a magyarok véleményét is érdemes lenne meghallgatni ebben a kérdésben. Biztos vagyok benne, hogy elsőprő többségben utasítják el ezt a szerepvállalást, és ha kellő tájékoztatást is kapnának, ez az arány szerintem meggyőző lenne. Hatalmas kockázatok merülnek fel, és nem gondolom, hogy az USA kérésének ennyire szolgálai módon eleget kellene tennünk ebben az esetben. Hiszen azt alá kell húzni, hogy semmiféle kötelességünk nincs e tekintetben. És látni kell, hogy mire jutottak az elmúlt időszakban például a légitámaszpályákkal. Az Iszlám Állam fegyvereseinek száma folyamatosan növekedett az elmúlt hetekben, és azt lehet mondani, hogy havonta nagyjából ezer fővel nő a terrorszervezet taglétszáma.

Tehát amit sokszorosan aláhúznék, hogy természetesen azt mi is fontosnak tartanánk, hogy közvetett módon nyújtsunk segítséget. Ez keresztényen és erkölcsi kötelességünk lenne humanitárius segítségnyújtás formájában. De ezen túlmenően semmiféle katonai szerepvállalást nem tudunk támogatni. Amire inkább összpontosítani kellene, az az, hogy megakadályozzuk, hogy az Iszlám Állam terroristái beszivárognak vagy visszaszivárognak Európába. Itt megtettük a konkrét javaslatainkat, akár a határőrség visszaállítása vonatkozásában. Erre kellene inkább figyelniünk és összpontosítanunk, valamint arra, hogy a magyar határtól nem messze milyen kiképzések is zajlanak.

A költségekre is kitérnék röviden, bár konkrét számokat nem látunk, de azért azt kormányzati nyilatkozatokból hallhattuk, hogy csak az első évben 10 és 20 milliárd forint közötti összegről beszélhetünk, és 2017 végéig vállalnánk ezt a fellépést. A másik része pedig, hogy a tárgyi feltételeket, felszereléseket is vásárolni kívánjuk az Amerikai Egyesült Államoktól, ami megint többmilliárdos tételt jelenthetne adott esetben. Miniszter úr itt rázza a fejét. Tudom,

hogy a mai napon Sziijártó miniszter úrnak volt ezt árnyaló nyilatkozata is, de tény és való, hogy ez ilyen szempontból is komoly költségeket jelenthetne, közvetlenül a pénztárcán keresztül is hazánk számára.

De én nem is ezt szeretném a középpontba helyezni, hanem sokkal inkább azokat az érveket, amelyeket már elmondtam, és amelyek alapján világosan látszik, hogy nekünk a térségben katonailag semmi keresnivalónk nincsen. Mivel lehetne ezt indokolni? Azzal, hogy az USA geostratégiai érdekeit ennyire egyértelműen ki akarjuk szolgálni. És nagyon álságos ebben a vonatkozásban itt nyugati értékközösségre hivatkozni, mert látni kell azt, hogy bizony az Amerikai Egyesült Államok a térségben adott konfliktusokban egyszer az egyik, egyszer a másik oldalra állt, attól függően, hogy éppen mi szolgálta az érdekeit. Ezt hármiféle nyugati értékvédelemként feltüntetni, azt hiszem, kellően cinikus. Katonailag vagy éppen fegyverszállítással sincs itt keresnivalónk.

Elhangzott itt az is, hogy a kormányképesség látszatát kellene legalább megjelenítenünk a hozzáállásunkban, a felszólalásainkban, amikor erről a kérdéstről beszélünk. Nem gondolom, hogy az lenne a kormányképesség mércéje, hogy egy ilyen felkérésnek elsőként, önként és dalolva eleget teszünk, miközben, mint már utaltam rá, a környező országok egyike sem kíván ilyen jellegű szerepet vállalni. És azért az is beszédes, hogy az ISIS elleni koalíció kapcsán egy másik koalíció is összeállni látszik. A Fidesz-KDNP mellett ugyanis egyértelműen támogatja ezt az Együtt, a Magyar Liberális Párttól is ilyen nyilatkozatot és a Demokratikus Koalíció részéről is ilyen nyilatkozatot hallhattunk. Sajnálatos, hogy ilyen módon lesz meg jó eséllyel a kétharmados többség.

Én azt kérem a kormánytól és kormánypárti képviselőtársaimtól, hogy vizsgálják felül álláspontjukat. Bár visszatekintve itt az elmúlt öt évre, kissé naivnak tűnhet az, hogy egy ilyen kéréssel fordulok önökhöz, és sajnos most viszonylag gyér számban vagyunk itt, ezen a vitán. De remélem azt, hogy azért akár a Fidesz és a KDNP soraiban is lehetnek olyan képviselők, akik valóban mérlegre teszik az ellenérveket is, és majd a szavazásnál ennek tükrében fogják megnyomni a gombokat.

(15.40)

Hiszen mondom, egyértelműen látszik az, hogy vannak olyan baloldali törpepártok, amelyek egyértelműen támogatják ezt a kérdést, de ha a kormányoldalon lennének néhányan olyanok, akik karakánul vállalnák a saját véleményüket - mert abban is biztos vagyunk, hogy egyáltalán nem értenek egyet mindannyian ezzel a szerepvállalással -, akkor nem lenne meg ez a kétharmados többség. Mi határozottan el fogjuk ezt utasítani, nemet fogunk nyomni. Én bízom benne, hogy tényleg lesz néhány ember kormánypár-

ti oldalon, aki úgymond legény lesz a gáton. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bana Tibor képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Kónya Péter képviselő úr.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Némileg megnyugvással töltött el, hogy a határozati javaslat beterjesztése előtt a frakcióvezetőkkel legalább próbáltak egyeztetni akár a Nemzetbiztonsági bizottságban, akár a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, vagy egyéb tájékoztatókat kaptak; nyilván ezek zömében zárt ülésen zajlottak.

Őnök közül többen tudják, hogy mielőtt parlamenti képviselő lettem, jó 25 évig hivatásos katonaként szolgáltam a hazámat, bár sajnálatos módon Kóvér László döntésének megfelelően azt a szaktudást, amit ez alatt megszereztem, nem tudom sem a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, sem a Nemzetbiztonsági bizottságban kamatoztatni. Azért azt gondolom, nyilvánvaló, hogy én nem vagyok frakcióvezető, és frakcióhoz nem tartozom, de mint akár szakértő talán jó lett volna, ha ezeket az információkat megosztják velem, és talán azt a szaktudást tudtam volna kamatoztatni.

Ennek megfelelően a hozzászólásomban kevésbé a politikai vonzatára fogok kitérni, hanem egy-két szakmai dologra szeretném föl hívni az önök figyelmét, illetve azokat a dilemmákat megosztani, amik pontosan az információhiányból adódnak. Miniszter úr azt ígérte, hogy egyébként a döntés meghozatala előtt még lesz lehetőség további egyeztetésekre akár a képviselőkkel. Itt szeretném bejelenteni, hogy nyitott vagyok minden egyeztetésre, és ha megfelelő válaszokat kapok azokra a kérdésekre, amiket most felvázolok - és nem feltétlenül egy nyílt plenáris ülésen várom ezeket a válaszokat, de azt gondolom, hogy ahhoz, hogy olyan döntést tudjak meghozni a szavazógomb megnyomásakor, ami felelős döntés, ahhoz szükségem van bizonyos információkra.

A határozati javaslatból egyértelműen kiderül, hogy az Iszlám Állam elleni nemzetközi fellépés nem a NATO-tagságunkból adódó kötelezettségvállalásunk, hanem egy önkéntes felajánlás, egy önkéntes vállalás eredménye lehet. Ennek megfelelően az első és legfontosabb kérdés talán a határozati javaslattal kapcsolatban, hogy mielőtt ezt a határozati javaslatot beterjesztették ide a parlament elé, biztonságpolitikai szakértők által készültek-e olyan hatástanulmányok és kockázatelemzések, amelyek arra vonatkoznak, hogy a magyar katonák részvétele ebben a nemzetközi koalícióban hogyan növeli meg a terrorfenyegetettségét Magyarországnak. Én csak bízni tudok abban, hogy ezt nem hasonló módon végezték el, mint mondjuk, a vasárnapi boltbezárások hatástanulmányát. Ez annál egy sokkal súlyosabb és sokkal felelősségteljesebb kérdés.

De miután a határozati javaslat meglehetősen általánosan fogalmaz, ezért hadd mondjak el egy-két olyan kérdést, ami azt gondolom, jogosan érdekelheti azokat, akik a döntést meg kell hogy hozzák. Például nem derül ki a határozati javaslatból az, hogy a hadszíntéri vezetés-irányításnak milyen lesz a rendje. Hogyan lesz megoldva a kontingens logisztikai ellátása? Tudjuk nagyon jól a nemzetközi részvételvállalásunkból, hogy nem egy egyszerű feladat ennek a megoldása. Nyilván ez egy speciális nemzetközi koalíció, ahol ezeket a kérdéseket tisztázni kell.

A határozatból nem derül ki az, hogy mennyibe fog kerülni ennek a kontingensnek a működtetése ezen a hadszíntéren, és az sem derül ki, hogy miből lesz ez finanszírozva, hiszen a Magyar Honvédség idei költségvetésében erre költségeket nem terveztek, és nyilvánvalóan további finanszírozásra van szükség ahhoz, hogy ezt el tudjuk látni.

De a határozati javaslat arra sem terjed ki - és szerintem ez is egy fontos információ -, hogy hogyan lesz az együttműködés a kurd, illetve az iraki hatóságokkal, valamint a nemzetközi koalícióval milyen együttműködésben fogjuk ezeket a feladatokat ellátni. Valamint nagyon kevés információt kaptunk erről az erbilí kiképzőbázisról, amelynek a védelmét el fogják látni a magyar katonák a tervezet szerint.

Szintén nem tudunk - és nagyon általánosan fogalmaz a határozati javaslat - arról, hogy hol, kik és milyen feladatokat fognak ellátni akár törzs-, akár a biztosítási beosztásokban, amelyet a kiképzőbázison kívül ellátnak majd a magyar katonák. És arról sem kaptunk szóbeli tájékoztatást, és a határozati javaslat sem terjed ki rá, hogy készülnek-e arra, hogy a magyar katonai kontingens speciális kiképzést és felkészítést kap, mielőtt kiküldenek őket, hiszen akár a békefenntartó, akár a békeateremtő hadműveletekben szerzett tapasztalatok, illetve az ott megszerzett tudás nem elegendő a terroristák elleni harcban, hiszen tudjuk mindannyian, hogy a terrorizmus és a terroristák egészen más harcmodort, harcászati elemeket alkalmaznak adott esetben. Ez ellen speciális felkészítésre van szükség.

Például kapunk-e ebben nemzetközi segítséget olyan szakemberektől, akik egyébként jártasak a terrorizmus elleni harcban?

Föltennem azt a kérdést, hogy miért nem merült föl a kormányban az, hogy a terrorelhárító központ hivatásosait is bevonják ebbe a misszióba, már csak azért is, mert ha belegondolunk, most jó pár rendőr, akik ott teljesítenek szolgálatot, feladat nélkül maradnak, hiszen tudjuk azt, hogy Áder János köztársasági elnök védelmét a jövőben a Készenléti Rendőrség fogja ellátni, és nyilvánvaló, hogy van szabad kapacitásuk. Itt az ideje, hogy egyébként a terrorelhárító központ dolgozói a terrorizmus elleni harcot élesben is tudják gyakorolni, ha már kiküldik őket, úgyhogy nyugodtan lehetne vegyes alakulatot kiküldeni, nemcsak katonákat, hanem a terrorelhárító központ rendőreinek is ebben a misszióban részt venni.

Nyilván mindenre itt nyilvános fórumon nem tudunk, és nem is kívánom, hogy válaszoljon miniszter úr, de ha a döntés meghozatala előtt ezekre a szakmai kérdésekre megfelelő választ tudok kapni, akkor fogom tudni mérlegelni a döntésemet. Jelenleg egyébként én biztos, hogy nemmel fogok szavazni, ha ezekre nem kapok megfelelő választ. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Kiss László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már itt felelős döntést emlegetett Németh Zsolt elnök úr, továbbra is a levegőben van a kérdés: mit tudunk ennek a terrorszervezetnek az utánpótlás-csatornáiról? Hogy tudunk felelős döntést hozni egy katonai szerepvállalásról úgy, hogy közben nem tudjuk azt, hogy az ellenfél, az ellenség milyen potenciális erőforrásokkal rendelkezik?

Azt mondja Szelényi képviselő asszony, hogy az amerikai emberi jogi jogsértések nem tartoznak a tárgyhoz. Ezzel szemben én meg azt gondolom, hogy Guantánamo valószínűleg több terroristát szült, mint amennyit valaha is őrizetbe vettek. A guantánamói börtön sokkal inkább meggyengítette az Egyesült Államokat, mint biztonságot hozott volna. És az emberi jogoknak az Egyesült Államok általi megsértése is hozzájárult az Iszlám Állam nevű terrorszervezet megszületéséhez és megerősödéséhez, azzal, hogy az USA 2003-ban lerohanta Irakot, és lábbal tiporták az emberi jogokat a bagdadi Abu Ghraib börtönben vagy a guantánamói amerikai támaszponton történt kegyetlenkedésekkel.

Tisztelt Országgyűlés! Elismerték azt, hogy a katonai szerepvállalás növeli a biztonsági kockázatot. Innentől kezdve mérlegelni kell, hogy mit ér meg a magyar emberek biztonságérzete. Azt már egészen komolytalannak tartom, hogy pont fideszes képviselő, Németh Zsolt revolverezi a parlamentet azzal, hogy nő a nukleáris veszély - hát, kérem szépen, nem kéne talán atomerőműveket bővíteni. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban.)* De ne szomorkodjon Németh Zsolt, mert nem kell az egész ellenzék egy kalap alá venni, vannak önöknek hűséges szövetségeseik, hiszen a gyurcsányisták és a bajnaisták már biztosították a Fideszt a támogatásukról. *(Kósa Lajos: Persze, Gyurcsány belépett a Fideszbe! Nem tudta? Gyere te is! - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! Én azt gondolom, hogy az beszéljen kormányképességről és felelősségről, aki tisztán tud látni abban, hogy milyen biztonsági kockázatokat vállalunk egy olyan ellenféllel szemben, akinek az utánpótlásbázisairól nincsen fogalmunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Minden olyan kérdés, amikor arról szól egy döntés, hogy Magyarország részt vesz valamiféle háborús konfliktusban, roppant felelősséget ró mindannyiunkra, külön-külön, egyenként a pártokra, a frakciókra, de nem tagadom, hogy személy szerint úgy érzem, hogy rám is.

(15.50)

Nekünk, kiszáradnak töretlenül van egy álláspontunk. A második világháború befejezését követően a világ, a népek azzal a tudattal hozták létre az ENSZ-t és annak a reményében, hogy az már nem fog a Népszövetség sorsára jutni, hanem az ENSZ lesz az, amely kizárja, hogy a nagy- és szuperhatalmak, a kis- és középhatalmak, amelyek szuperhatalmi szerepet kívánnak játszani, a békét önállóan, egyedül, a világgal szemben megrontsák, megzavarják. Nagyon hamar csalódnunk kellett, hiszen következett Észak-Korea, Korea vitája, következett Vietnam, következtek azok a háborúk, amelyekről sokszor nem akarunk tudomást venni, békéről beszélünk a világban, miközben a világ bármely pontját nézzük, szinte mindenhol találunk háborús konfliktust. Az adott helyzetben, amiről itt ma hosszan beszélgetünk, hosszan igyekszünk megvitatni, sokkal súlyosabb kérdés, mintsem hogy egész egyszerűen úgy döntsünk ebben az ügyben, hogy milyen közvetlen előnyök és hátrányok származnak belőle.

Most arról szeretnék beszélni, hogy mik azok, amiktől nézetem szerint óvakodni kell. Mindenekelőtt óvakodni kell attól, hogy olyan szerepvállalás történjen, ahol nincsenek behatárolva annak mértékei, vagy nincsen behatárolva annak időtartama, de legfőképpen nincs behatárolva területileg. Ez utóbbi az egyik legsúlyosabb kérdés. Az az alapvető kérdés, hogy az a konfliktus, amely most kiterjed Szíriára, Irakra, most már Dél-Jemenre, Afrikára, ott is megjelent, ez a fajta konfliktus milyen mértékű vállalást igényel a mi részünkről. Tisztázni kell, hogy mi az, ameddig elmegyünk, ameddig ezt a vállalást teljesíteni kívánjuk, ameddig ezt a vállalást úgy kívánjuk teljesíteni, hogy az nem megy túl a célokon, és most a célokról is szeretnék beszélni, amelyeket szintén meg kívánnék jelölni, elsősorban oly módon, hogy melyek ne legyenek.

Itt számos utalás történt, és mindannyiunkat megdöbentett, engem legalább annyira, mint bárki mást itt, a Házban, azokra a gyilkosságokra, embertelenségekre, amelyek elkövetésre kerültek, de nem tegnap, nem tegnapelőtt, hanem azóta, amióta az iraki konfliktus folyik. Hát ennyire rövid az emlékezet? Százával haltak meg az emberek a piacutakon a robbantásokban. Felrobbantottak mecseteket, ahol ott halt meg az iszlám hívők tömege azért, mert síták voltak, a másik azért, mert szunnita volt. És a világ nem mozdult! Azt gondolom, ha most mégis

mozdulni akar, akkor ezt lehet és helyes támogatni, a mértéket kell helyesen meghatározni.

Még valamire szeretnék rámutatni: ez a konfliktus nem lehet keresztény-iszlám konfliktus. Ha ezt keresztény-iszlám konfliktusként próbáljuk meghatározni, a világot olyan irányba vesszük el, ahonnan nem lesz visszaút. 1 milliárd 300 millió muszlim van a világban, és ők ugyanabban az egy istenben hisznek, amiben a keresztények. Az az 1 milliárd 300 millió iszlám hívő, muszlim ember éppen olyan mélyen vallásos és mélyen hisz a saját vallásában, ahogy hinnie kellene sokunknak, keresztényeknek. Ezért azt gondolom, amikor ezt egy ilyen mederbe vesszük el, akkor tévúton járunk. *(Sallai R. Benedek Kósa Lajossal egyeztet.)*

Világos és egyértelmű az én számomra, hogy itt arról van szó, hogy egy térségen belüli béke megteremtése az alapvető cél és feladat. Ezt ki kell mondani, nem kell mellébeszélni, hogy mi annyira borzadtunk, hogy most katonákat fogunk küldeni Irakba. Miért nem borzadtunk egy éve, két éve, öt éve? Nem tegnap kezdődött ez a konfliktus, és nem tegnap óta folynak ezek a szörnyűségek! Egyértelmű, hogy azt a konfliktust valamilyen módon úgy kell megállítani, és ebben mi, magyarok is érdekeltek vagyunk, mint minden ember ezen a földtekén, úgy kell megállítani, hogy eközben ne sérüljenek azok az értékek és azok a szellemiségek, amelyek sajnálatos módon éppen ennek az Iszlám Államnak nevezett - némi eufemizmussal így nevezett - csoportosulásnak a zászlajára lett tűzve. De ne kavarjuk össze magával az iszlámmal!

Még valamire szeretnék nagy nyomatékkal rámutatni. Tisztelt Ház! Egy háború, amibe belekeveredünk, az elkezdődhet, de annak a végét sose látjuk. Nem én mondtam, ezt már réges-régen kimondták: a háború kezdetét látjuk, a végét soha. Mi most próbáljuk meg úgy a részvételt meghatározni, hogy a végét is lássuk. Egyértelművé kell tenni, hogy meddig terjed ez a felelősségvállalás időben is! *(Dr. Hende Csaba: Benne van!)* Igen, egyértelmű, és ha ez látszik, megnyugtatóan látszik, akkor, úgy gondolom, a magyar embereknek azon kell elgondolkodnia, hogy mekkora védelmet biztosít ez a számunkra.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, és teljesen világos, miért kell ezt kerülni, mellébeszélni és mindenféle álérveket előhozni, egyértelműen azt lehet mondani, hogy mi beletartozunk egy olyanfajta szövetségi rendszerbe, amely szövetségi rendszeren belül Magyarország eddig védelmet kapott, és ezt a védelmet szeretnénk nyilván a jövőben is fenntartani. Ezért vannak bizonyos elvárások és kötelezettségek. Azzal értek egyet, hogy ezeknek az elvárásoknak és kötelezettségeknek a mértékét lehetőleg mi határozzuk meg. Ne menjünk azon túl, mint ami a közvetlen érdekeinket és az értékeinket szolgálja. E tekintetben meggyőződésem szerint nyugodt lélekkel mondhatom, hogy meg kell találni ezt az utat. Nem vagyok benne teljesen biztos, hogy ez ma már vagy ma még teljesen pontosan körülhatárolt és meghatározott.

Végig kell gondolni, szabad végiggondolni. Semmi nem siettet bennünket annyira, hogy holnap kelljen döntést hozni, szerencsére holnap nem lesz szavazás. Ezért azt gondolom, hogy a megfontoltság ebben mindenképpen nagyon-nagyon szükséges.

Szeretnék rámutatni a következőkre. Az, ami most a Közel-Keleten történik, nem fog megoldódni, ezt is látni kell, azzal, ha netalántán hatalmas katonai erőt sikerül összehozni. De ebben én erősen kételkedek, hogy bárki a katonáit majd igazán harcra akarná küldeni. Majd repülőről próbálják ezeket az ügyeket megoldani, ami még eddig soha nem sikerült. De tételezzük fel, hogy ezen a területen sikerül lokalizálni ezt a konfliktust. Ezzel az ügy nem oldódott meg. Sokkal mélyebb ennek a válságnak a gyökere. Ennek a válságnak a gyökerei egészen messze hatóak. Nem arról van szó, hogy vallások közötti konfliktus van, hanem itt arról van szó, tisztelt Ház, hogy vannak országok és népek, amelyek hosszú-hosszú idő óta, a gyarmati idők óta úgy érzik, hogy az a gyarmati időszak nem fejeződött be. Így azért is tenni kell, hogy ezek a népek és nemzetek úgy érezzék, hogy ők is az úgynevezett szabad népek társuláshoz tartoznak vagy tartozhatnak.

Az első lépés az, hogy rendet kell teremteni egy területen. És ha Magyarország ebben vállal bizonyos szerepet, korlátozott, nagyon korlátozott szerepet térben, időben behatárolt módon, akkor ezen érdemes elgondolkodni. A feltételrendszer meghatározása azonban a legfontosabbak egyike. Még egyszer mondanám: ha elindulunk ezen az úton és ezt a lehetőséget a parlament, majd a kormány megadja, a kormánynak hallatlan felelőssége lesz abban, hogy ezeket a korlátokat s ezeket a szabályokat úgy határozza meg, hogy ez mindvégig szolgálja Magyarországot érdekét.

Itt valaki feltette a kérdést: mi dolgunk van a világban? Nem olyan nehéz válaszolni. Nem az, hogy kiszolgáljunk más országokat. Nem az, hogy másoknak megfeleljünk. Egyedül és kizárólag az a dolgunk, hogy ezt a nemzetet, ezt a Magyarországot, ezt szolgáljuk, az itt élő embereket, az itt élő magyarokat, ebben a térségben, a Kárpát-medencében élő minden magyart szolgálni tudjunk. Ez a dolgunk.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

S ha ezért valamit tenni tudunk, akkor azt meg kell tenni. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most normál időkeretben megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom, a parlamenti párbeszéd milyen műfajban kell hogy történjen. Higgyék el nekem, hogy én semmiféle politikai prekonceptióval

nem rendelkezem, simán csak meg akarom ismerni az önök érveit, mert néhány dolog számomra egyáltalán nem világos. Amikor a fideszes képviselőtársam bekiabál, hogy nem lehet tisztán látni egy csomó dolgot, akkor pont ez az, ami engem aggaszt, a fideszeseket pedig tette buzdít. Ez az, amit nem értek meg, hogy lehet, hogy ennyire eltérően reagálunk.

(16.00)

Nyilvánvalóan az látszódik, hogy van egy olyan övezet ebben a térségben, amit az Egyesült Államok nagyon aktív tevékenysége destabilizált, az Egyesült Államok nagyon határozott tettei arra ösztökéltek, hogy radikalizálódjon, és megteremtett egy rémet. Látjuk hozzá azt, hogy az Egyesült Államoknak a világ legnagyobb hadseregével rendelkezve, a teljes költségvetésének a GDP-arányos részében a legtöbbet ráfordítva, a világ teljes éves hadászati költségvetésének 31 százalékát birtokolva, megvan a megfelelő ereje, hogy az általa teremtett rémet legyőzze. Megvan hozzá minden eszköze, meg is tehetné.

De mégsem ezt teszi, mert tudja, hogy kilóg a lóláb. Tudja, hogy ebben felelőssége van, és ebből adódóan ezt a saját felelősségét úgy akarja elkenni, hogy azzal akarja legitimizálni a részvételét, hogy megkér ilyen kis államokat meg mindenféle országokat, hogy vegyenek ebben részt. Mi ebben a felelősségelfedésben, úgy érzem, hogy asszisztálni akarunk azzal, hogyha belemegyünk ebbe a játékba, és ez nekem nyilvánvalóan nem tetszik, mert úgy érzem, hogy ha Amerika főzött valamit, akkor egye meg, amit főzött, és ez az álláspontom ebben. Ő megteremtett valami problémát a világon, kezelje a problémát. Ebben a magyar társadalomnak nincs felelőssége, ami ott keletkezett. Nyilvánvalóan elfogadhatnám az érveket, mert nagyon sok érv elhangzott mellette, és mindegyiken el is gondolkodtam, hogy melyiket hogyan lehet kezelni.

Firtl Mátyás úr azzal kezdte a felszólalását, hogy hosszan felsorolta és teljesen értelmesen elmondta azokat az emberiség ellen elkövetett bűnöket, amelyeket az Iszlám Állam rovására lehet róni. Teljesen egyetértek, és egyetértek azzal is, hogy a magyar állampolgároknak, élve azzal az adottsággal, hogy így élnek, van felelősségük a globális feladatokban. Azt hiszem, hogy ökopártként az LMP mindig kiállt azért, hogy globális felelősséggel tartozunk egy halom eseményért, de azért azt lássuk, hogy az adott esetben szó nincs globális felelősségről. Arról van szó, hogy Amerika mit kér tőlünk.

Itt közben - ezért jó az internet, hogy segíti itt a munkánkat - elkezdtem összeírni: Ruanda, Szudán, Nigéria, Kamerun, Közép-afrikai Köztársaság - itt a legutóbbiban, a Közép-afrikai Köztársaságban a keresztényeket 2013 decemberében érte atrocitás, 300-an haltak meg -, egy halom olyan afrikai állam, ahol hasonló incidensek mellett még szóba se került, egy napirend utániban sem a magyar parlamentben,

hogy ott felelősségünk lenne a keresztények megvédésében, vagy felelősségünk lenne abban, hogy bármilyen békét ott elő kell segítenünk. Egyetlenegy felszólalás nem volt ezeknek az államoknak az esetében azért, hogy lehetőség szerint az emberi jogokat megvédjük.

Tehát mitől van az, hogy pont abba az irányba megyünk, ahová Amerika utasít bennünket? És nyilvánvalóan itt nem tetszik az, hogy Amerika utasítani akar bennünket bármire.

Nagyon-nagyon tetszett a felvezetése Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, hiszen a helyzetértékelése nagyon sok szempontból az általam leszűrt következtetéseket mondta el, viszont a végkövetkeztetés annyiban az volt, hogy megfontoltabbnak kellene lenni, de annyiban nem az volt, hogy meg kell keresnünk a mértéket, mert szerintem, ha nincs felelősségünk ebben az egészben, akkor kezelnünk kell a saját feladatainkat, nem pedig az Amerika által okozott kárnak a helyreállításában kell részt venni. Mert lássuk be, hogy amiket Firtl Mátyás úr elmondott, azoknak a problémáknak a kezelésében nem ez a kontingens jelenti a megoldást. Tehát úgy csinálunk, minthogyha nem tudom, hány dandárezredet - vagy nem tudom, milyen nagy hadseregek vannak, vagy hogy hívják ezeket -, nem tudom, hány ezredet küldenénk oda, nem tudom, hány harckocsival megrepülővel. Tehát ezek a felszólalások azt támasztják alá, hogy márpedig mi tudjuk ott megcsinálni a rendet. Szó nincs erről!

Mi nem vagyunk semmi, csak egy ilyen kis szépségtapasz Amerikának az akciójában. (*Vantara Gyula: Azt hittem, máshol.*) Tehát erre kellünk, és ez sok pénzbe kerül a magyar államnak. Nyilvánvalóan én nem akarok, tehát nagyon kérem, hogy nézzék el nekem, én nem akarok demagóg lenni, csak amikor keresem itt, az interneten az ezzel kapcsolatos híreket, hogy minél több hírt olvassak el, a HVG honlapja mondja, hogy 5,5 milliárdot a mai napon kormánydöntéssel - a Közlönyben megjelent - átcsoportosítottak erre az akcióra. A hvg.hu azt írja, hogy az akció a 20 milliárdot is meghaladhatja a végéig.

Ugyanakkor furcsa ez az internet, mert egy oldalon nem egy hír van, hanem sokféle reklám, ugyanezen az oldalon mi van? Magyarországon 15 percenként meghal valaki rákban. Tehát furcsa, amikor látom azt, hogy 5,5 milliárdot egy kormánydöntéssel, a Közlönyben azonnal átcsoportosítanak, miközben mondjuk, a magyar emberek halálának megakadályozására, 5,5 milliárdot rákkutatásra vagy egészségügyre nem tudom, mikor fordított utoljára bármelyik kormány. Nem akarok demagóg lenni, csak egyszerűen arról van szó, hogy ha a költségeinket osztályozzuk, akkor meg kell nézni, hogy milyen haszon jár azzal a magyar társadalomnak.

Turi-Kovács Béla úr mondta, hogy vállalnunk kell a kötelezettségeket, de közben meg itt számtalan előttem szóló képviselő elmondta, hogy nincs kötelezettségünk. Nincs olyan, egyetlenegy kormánypárti képviselő nem mondta el, nem olvasta fel azt a jog-

szabályhelyet, szerződés helyet, ami kötelezne bennünket erre. Ez egy önkéntes vállalásunk. Önkéntes vállalás, ami nagyon sok pénzbe kerül, nem hoz hasznot, nem teremt biztonságot a magyar állampolgároknak, de növelheti azt. (*Sic!*) Tehát nem értem még mindig, ennyi felszólalás után sem, hogy mi szól mellette, mi az az érv, ami alátámasztja azt, hogy ez indokolt lehet. (*Dr. Vas Imre: Nem figyeltél!*) Nyilvánvalóan lehetnek emögött amerikai külkereskedelmi vagy külpolitikai lehetőségek, tehát nyilván a Fidesz-kabinetnek az ökotársas ügy után, meg Goodfriend után, meg az orosz közeledés után valahol kell gesztusokat tenni külpolitikai szempontból. De ez szerintem sokba kerül, és indokolatlan kockázatokkal jár.

Tehát én arra kérem önöket, hogy mondjanak olyan érveket, ami bármilyen jogszabályhellyel, bármilyen szerződéssel kimondaná azt, hogy van erre kötelezettségünk, mert idáig ilyen nem hangzott el. Olvassák fel, hogy hol van kötelezettségünk! Ha pedig nincs kötelezettségünk, akkor mi az az indok, ami pont ezt indokolja? A világban zajló összes olyan esemény közül, ami emberi jogokat sért, miért pont ez az, ami a legfontosabb a magyar kormány számára? Miért ezt tartja a legfontosabbnak? Tehát indokolják meg, hogy ez sokkal fontosabb, mint ami Afrikában bárhol zajlott másokkal szemben. Azok az emberek nem fontosak a magyar kormány számára? Azok nem keresztények, vagy ők nem jó keresztények? Vagy mi az oka annak, hogy itt azt mondjuk, hogy igen, ott meg azt mondjuk, hogy nem? Milyen haszna lesz a magyar társadalomnak ebből az egészből?

Egyetértek egyértelműen abban, hogy nem lehet felmérni a kockázatokat, hogy mivel jár, sőt vannak olyan szakértői vélemények, akik azt mondják, hogy nem nő feltétlenül a terrorizmus elleni kockázat, tehát ilyeneket is lehet olvasni. Ugyanakkor meg nyilvánvalóan látjuk, hogy vannak összefüggések. Spanyolországban egy hasonló beavatkozásnál, tizenvalahány éve, pár napon belül történt terrorcselekmény egy ugyanilyen lépésre. Ezt látni kell.

Ugyanakkor azt is vagy naivság vagy butaság, vagy nem tudom, micsoda feltételezni, hogy az Amerikában zajló események - Guantánamóról sokat beszélt frakcióvezető úr, nem akarom megismételni - ne lennének közvetlen összefüggésben Amerika felelősségével.

Megint olvasok egy szakértői véleményt, amit teljesen osztok, tehát saját véleményemként mondom: „A terrorizmus elleni háború eddigi legszégyenteljesebb aspektusa a nemzetközi emberi jogok következetes figyelmen kívül hagyása az Egyesült Államok részéről. A terrorcselekményekkel gyanúsított személyekkel szemben számos esetben sérült a jogszerű eljárás követelménye, ennek keretében számos esetben kínzás alkalmazására is sor került, mint kiemelt kihallgatási formára. Az állam által szankcionált, célzott ölések, például a dróntámadásokat is beleértve, más katonai akciókkal együtt aránytalan csapásokat mértek a polgári lakosságra. A

Bush elnök által meghirdetett, globális terror elleni háborúval az Egyesült Államok szinte állandó háborút folytat a Közel-Keleten az ellenségeinek nevezett országok ellen. Ezeket az ellenségeket Washington a többségében maga teremtette. Obama háborút folytat ma is Afganisztán, Pakisztán, Jemen, Szomália, Líbia, Szíria és Irán ellen. Az egykor stabil és erős arab országok az USA jóvoltából ma már romokban hevernek, és destabilizált a régió. A terror elleni háború maga a terrorizmus.”

Ez a következtetés. Ez egy fontos mondat, hogy a terror elleni háború maga a terrorizmus ebben a formájában. Éppen abból adódóan, amit a valamivel későbbi felszólalásban Németh Zsolt képviselő úr mondott, hogy le kell vágni a kígyó fejét, vagy valami ilyesmi szóképet használt, pont ez a terrorizmusnak a specialitása, hogy fogalmunk nincs, hogy hol van a feje. Lehet, hogy ez semmit nem ér. Lehet, hogy olyan civilizált államokban, nagyvárosok milliárdos felhőkarcolóiban van a feje, amit nem tudunk így kezelni.

Ez egy okozatokra adott helytelen válasz. Nem az okokat kezeli, nem azt szünteti meg, hogy mi radikalizálja és mi destabilizálja a térséget, hanem egy okozatok eredményére adott cselekvés. Ebben nyilvánvalóan azért vagyok ennyire szkeptikus, és azért értek egyet teljes mértékben a pártomnak a véleményével, mert nem látom Magyarországnak a felelősségét. Azt látom, hogy az USA teremtett egy rémet, az USA-nak minden ereje megvan ahhoz, hogy ezt a rémet legyőzze, hogyha akarja, de ehelyett konfliktusokat szít még azokban az országokban is, ahol ez a téma nem merül fel elsősorban, mint amiről most vitázunk.

Higgyék el, de tényleg nem akarom... - nekem annyira fontosak a magyar állampolgárok, mint önöknek, de nem látom, hogy ezeknek az állampolgároknak bármi pozitívum származna ebből a beavatkozásból, viszont azt látom, hogy kockázatokat és nagyon nagy költségeket teremt.

Ezért kérem megértésüket, hogy nem tudom támogatni, de még mindig megvan a lehetőség, hogy mondjanak olyan érvet vagy kötelezettséget, ami alátámaszthatja az önök álláspontját. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban. - Boldog István: Nem tudunk mondani, mert a frakcióvezető azt mondta, hogy nem támogatjátok.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Kiss László képviselő úrnak adom meg a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár magam nem éltem még '56-ban, '66-ban, sőt '76-ban sem, ezért aztán nem tudok objektív céltáblája lenni ennek az üres locsogásnak, ezért inkább Turi-Kovács Bélának a hozzászólásához szeretnék csatlakozni, aki, azt gondolom, hogy olyan érveket hozott be ebbe a vitába, aminek nyomán érdemes továbbhaladni.

Valóban azzal van itt a probléma vagy az itt a kérdés, hogy ebben a küzdelemben - aminek ha tet-

szik, akkor lehet morális tartalma, amiről akár Németh Zsolt elnök úr is beszélt - az a szerepvállalás, amit Magyarország tesz, az milyen.

(16.10)

Ahogy azt elmondta Demeter Márta képviselőtársam, ha lett volna arról egyeztetés, amikor még tavaly ehhez a hatvan országot meghaladó koalícióhoz csatlakozott Magyarország, és humanitárius segílyt, valamint fegyvereket is szállított; nos, ha lett volna erről egyeztetés, akkor az MSZP elmondta volna, hogy igen, ezt egy elégséges támogatásnak tartja, ezt egy elégséges szerepvállalásnak tartja. Erről nem volt akkor egyeztetés, ezért nem volt módunk ezt elmondani.

Most arról beszélünk, hogy miközben részt veszünk most is egy koalícióban, amelyből a hatvanvalahány országból tizenhat vállal katonai szerepet, és ha jól tudom, egyetlen környező ország vagy a környező országok legnagyobb része nem teszi ezt, ebben emeljük a magyar szerepvállalást. Erre mondja a Magyar Szocialista Párt, hogy a jelenlegi formában ezt nem támogatja, ám hajlandó arra, hogy beszéljünk arról, hogy milyen formában emelhetjük ezt a szerepvállalást. Ez az, ami durva elutasításba torkollott.

Megjegyzem egyébként, hogy az egyeztetések kapcsán arra mód, hogy ezt az egyéb szerepvállalás kérdését felvessük, érdemben nem volt. Ezért ezek az egyeztetések kicsit ahhoz hasonlítanak, mint a régi viccben, hogy az a véleménycsere, amikor az ember bemegy a főnökéhez a saját véleményével, és az övével jön ki. Nos, ilyen egyeztetéseket kívántak önök erről folytatni, ebben valóban így, ebben a formában nem tudunk partnerek lenni. Köszönöm. *(Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki még a vitához hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, Demeter Márta képviselő asszony jelezte, normál időkeretben. Megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg sok mindenre kiterjedő vitát folytattunk ebben a kérdésben a mai napon, és nagyon sok olyan érvvel, amit nem tudunk értelmezni, vagy jobb, ha nem megyünk bele ezeknek a boncolgatásába. Szeretném képviselőtársamhoz hasonlóan ismét tudatosítani az álláspontunkat, mert látom, hogy egyébként felmerültek még kérdések ezzel kapcsolatban.

Itt több felszólalásban is a kormánypárti képviselők részéről olyan érvelés hangzott el, mintha abba az irányba vinnék a vitát és az érvelést, hogy Magyarország eddig semmilyen szerepet nem vállalt az Iszlám Állam nevű terrorszervezet elleni küzdelemben, ami nem igaz. Mint ahogy képviselőtársam is említette és többször elhangzott, hadfelszerelési anyagokkal tavaly nyár végén és humanitárius segítségnyújt-

tással, nagyon helyesen, egyébként Magyarország aktív tagja annak a koalíciónak, ami az Iszlám Állam nevű terrorszervezet ellen küzd. Most arról beszélgetünk, hogy ez a szerepvállalásnak majdnem a legmagasabb szintje. Tehát innentől egyetlen magasabb szintje van, az, amiről a kormány ultimátumként beszél. Tehát míg politikai felkérést nem tudott bemutatni ezzel kapcsolatban, kész tényként, mintegy a sajtón keresztül megüzenve a pártoknak, történt egy-egy, azért mondtam, hogy látszategyeztetés, mert én tájékoztatásnak is kevésnek tartottam, ezt bevallom őszintén; nem azért, mert kukacoskodnék, hanem azért, mert ahogy egyébként Turi-Kovács Béla is kiemelte és egyébként Németh Zsolt elnök úr is nagyon helyesen, miniszter úr is kiemelte, ez egy nagyon fajsúlyos kérdés. Csak azt szeretnénk látni, hogy a súlyának megfelelően kezeli a kormány is.

Az különösen aggasztó, hogy semmilyen formában nem tudta semmilyen kormánypárti képviselő, miniszter vagy államtitkár cáfolni azokat a mondatokat, amelyeket a sajtóban egyébként több helyen olvashattunk, és a Külügyi bizottság ülésén Mesterházy Attila képviselőtársam fel is tette ezt a kérdést a miniszter úrnak, mely szerint igaz-e, hogy Orbán Viktor miniszterelnök azzal érvelt, hogy amiatt szükséges ez a szerepvállalás, mert így próbálja konszolidálni a kormány hibájából negatív irányba fordult magyar-amerikai viszonyt, és ennek révén szeretné a kormány a belpolitikai mozgásterét növelni. Szijjártó Péter miniszter úr kitért a válaszadás elől, nem cáfolta a miniszterelnöknek ezeket a kijelentéseit. *(Kósa Lajos: Azt mondta, hogy ez nem igaz. Nem cáfolta, azt mondta, hogy nem igaz.)*

Az nem kérdés számunkra, és hála az istennek, a magyar társadalom számára nem kérdés, hogy milyen értékközösséghez tartozunk és melyik szövetséghez tartozunk. Az a probléma, hogy míg az önök részéről az értékközösség mellett érvelnek, addig nem tudunk elvonatkoztatni az elmúlt öt év politikájától, nézzük meg, hogy mi volt a tendencia. Folyamatosan érdekalapú politizálás, érdekalapú külpolitika folyik, nem pedig értékalapú. Nyilvánvaló, hogy önök között is vannak olyanok, akik nem értenek azzal egyet, hogy csak érdekalapon folyjon a politizálás, de most egyébként látszik egy pálfordulás. Azt gondolom, hogy amit Kósa elnök úr mondott, hogy tetteiben meg kell nyilvánuljanak dolgok, az elmúlt öt évben tetteiben látszani kellett volna, hogy az értékalapú politika és a nyugati értékközösséghez való tartozás egyébként mit jelent a kormány számára, és hogy ténylegesen tetteiben is megvalósul.

Tehát semmilyen cáfolatot nem kaptunk arra, hogy a kormány nem csupán a belpolitikai mozgásterét próbálná ezzel a felajánlással bővíteni. De továbbra is kitartunk a mellett az álláspontunk mellett, hogy a felajánlásnak, a részvételünknek a jelenlegi mértéke, formája - a humanitárius segítségnyújtás és a hadfelszerelési anyagokkal való támogatás - a továbbiakban is támogatható. Akár ez természetesen fokozható, és ahogy többször is elmondtuk, de még

egyszer hangsúlyoznám, a honvédségnek egészségügyi képességek, kiképzési feladatok részeinek esetleges átvállalása, abban való segítségnyújtás, oktatás, képzés, kibervédelmi képességek felajánlása, ilyen irányba fokozható egyébként a részvétel, a műveleti területre való kitelepítés nélkül.

Tehát továbbra is ez az álláspontunk, és nagyon remélem azt, hogy felelősséggel újragondolják ezt a helyzetet, és ennek szellemében fognak majd döntést hozni. Köszönöm szépen. *(Vantara Gyula tapsol.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Kósa Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak azért, hogy világossá tegyük, az egyeztetésről: a főbizottság, ahol ott van a miniszterelnök, a hadügyminiszter, a külügyminiszter, az illetékes államtitkárok, a parlamenti pártok frakcióvezetői, az érintett bizottságok elnökei, természetesen ebben az ügyben többször a miniszterelnök úr részvételével egyeztetett. Még mielőtt a normál parlamenti processzus elindult volna. Természetesen ötpárti frakcióvezetői szintű egyeztetés is volt, még mielőtt az előterjesztés a parlament elé került volna. Ezenkívül az illetékes parlamenti bizottság, a Külügyi bizottság, a Nemzetbiztonsági bizottság és a Honvédelmi bizottság kétszer tárgyalta ezt az ügyet. A szükséges információkat megfelelő szinten a képviselők számára rendelkezésre bocsátotta.

Ezt Demeter Márta is tudhatja. Nagyon sajnálom, hogy nem volt mód arra, hogy a Honvédelmi bizottság zárt ülésén részt vegyen, de képviselőtársa, hangsúlyozom, sőt nemcsak a szocialista párti képviselő, hanem más ellenzéki képviselők is személyesen tekintettek bele abba a levélbe, amit az Egyesült Államok elnökének felhatalmazása alapján írt a CENTCOM beosztott felelős vezetője erről a felkérésről. Tehát amikor Demeter Márta azt mondja, hogy nem volt felkérés, akkor egyszerűen nem mond igazat. Nem mond igazat. A bizottsági ülésen, tekintettel arra, hogy egyébként ez bizalmas információkat, sőt nemzetbiztonsági szempontból kényes információkat tartalmazott, természetesen nem lehetett sokszorosítani, nem lehetett róla fénymásolatot készíteni, de volt ellenzéki képviselő, aki egyébként jegyzetelt a levélről.

Demeter Márta nyilván azt szeretné, ha a nemzetközi jogi, külpolitikai érintkezésnek a normál levelezése a politikai napilapok levelezési rovatában folya, mert csak akkor mondaná azt hitelesen, hogy egyébként a felkérés megtörtént. Erre sajnos nincsen mód, de mondom még egyszer: Demeter Márta nem mond igazat, a honvédelmi bizottsági és a nemzetbiztonsági bizottsági zárt ülésen a honvédelmi miniszter ezt a felkérő levelet bemutatta.

Másrészt nagyon tetszik az, hogy az MSZP természetesen az Iszlám Állam elleni küzdelemben jobban ért ehhez a kérdéshez, mint az ezt a nemzetközi koalíciót vezető Egyesült Államok.

(16.20)

De a helyzet a következő: nem azt írták ebben a levélben, hogy kedves Magyarország, azt kérjük, hogy vegyetek ebben részt, és határozatok meg, hogy mivel, hanem a felkérés egy teljesen konkrét katonai feladatra vonatkozik, ami nem harcoló alakulatot jelent, hanem magyarra fordítva őrzés-védelmet és személyi védelmet, személyi biztosítást jelent.

Tehát kedves Demeter Márta! Lehet, hogy önök úgy képzelik el a katonai akciókat, hogy nem a katonai akciót vezető mondja meg, hogy ki mit csinál, hanem azt mondja, hogy gyerekek, kinek mihez van kedve. Csakhogy a nemzetközi katonai akciók általában nem így zajlanak. Tehát nem arról van szó, hogy ötletszerűen a részt vevő országok különböző parlamenti képviselői majd egyébként módosító javaslatokkal összeraknak egy nemzetközi katonai akciót az Iszlám Állam ellen; ilyen típusú amatörizmus nem létezik.

Tehát kedves dolog az, hogy önök egyébként - vindikálva maguknak a mindentudás jogát - jobban értik azt, hogy mire van szükség egy lehetséges részvétel kapcsán, mint az ezt vezető Egyesült Államok, de nem áll módjukban azt mondani, hogy mi részt vettünk volna, csak éppen nem így, mert a következő a helyzet: ég a ház, a tűzoltást vezeti valaki, és ő azt mondja, hogy ha segíteni akarsz, hozzájárulj. Ilyenkor az nem segítség, ha önök azt mondják, hogy nem, énszerintem két vödör víz kell. Mert az nem segítség, hanem egy álságos magatartás, mert egyébként mondják azt, hogy nem, nem hajlandók ebben részt venni, mert szavakban gyönyörű, érzelmekben fantasztikus, szóvirágokért sose mentek a szomszédokba, de egyébként amikor tenni kell, akkor nem vagyunk hajlandók tenni semmit. Ez már most többször kiderült Demeter Márta hozzászólásából is, mert egészen kicsinyes, belpolitikára vonatkozó, szűk pártpolitikai érdekeik vannak, amelyeknek a centrumában az van, hogy bármi, amit a Fidesz-kormány csinál, az rossz, és minden-minden létező eszközt megragadunk annak érdekében, hogy ez ellen küzdjünk; ha a nemzet érdekében áll, ha nem, de ez teljesen lényegtelen önöknek. Én azt gondolom, lehet ilyen álláspontot képviselni; pontosan azért áll a Szocialista Párt megítélése a magyar közvéleményben úgy, ahogy áll, mert ezt a politikát képviselik.

Én azt gondolom, egy olyan ügyben, mint az Iszlám Állam elleni fellépés - ahol tényleg nem arról van szó, hogy pártpolitikai szempontokat kéne érvényesíteni, hanem azt kéne megfontolni, hogy valóban a nemzetközi közösség tétlenül nézheti-e egy olyan szervezet tevékenységét, amely minden létező, általunk egyébként tényleg egyetemesnek vélt közös érték ellen fellép -, ebben a koalícióban az iszlám vallású és meggyőződésű országoktól a demokráciákon át a királyságokig mindenki részt vesz vagy rendkívül sokan részt vesznek; a többség nem azon

az alapon, hogy valamifajta belpolitikai megfontolás húzódik mögötte, hanem igenis azon az alapon, hogy nem lehet azt eltérni, amit az Iszlám Állam képvisel. Az egyetemes emberi értékek elleni olyan támadás ez - beleértve a kereszténységet, az iszlámot, a humanizmust -, amit ha a mai XXI. századi világban szó nélkül el lehet tenni, akkor kérem szépen, rendkívül szomorú következtetéseket vonhat le mindenki magának. Ahogy egyébként annak idején a nemzetközi közösség fellépett egy hutu-tuszi konfliktusban, ahogy egyébként a délszláv államok polgárháborújába beavatkozott a nemzetközi közösség, mert nem lehetett azt tétlenül nézni, ami népirtás történik a délszláv államok esetében. Én azt gondolom, hogy hasonló a helyzet.

És kedves Demeter Márta! Önnek nincsen igaza, hiszen a Fidesz-kormány alatt a katonai missziók éppúgy folytak a legkülönbözőbb térségeiben a világnak, Afganisztánban, Koszovóban, Cipruson. Nem olyan régen tárgyaltuk a honvédelmi miniszter úr beszámolóját a tavalyi év katonai szerepvállalásairól, ahol ön volt az MSZP szónoka. Ezek után azt mondani, hogy egyébként mi nem teszünk és nem veszünk részt a terrorizmus elleni küzdelemben, szerintem olyan arcátlan, sőt nyugodtan mondhatom, arcpirító hazugság, amire kevés példa van, hiszen egyébként teljesen nyilvánvaló, hogy ebben részt veszünk.

Még egyszer, két dolgot mondhatnak: igen, nem. Azt nem mondhatják, hogy igen, de mi nem így akarjuk, mert egyébként a katonai együttműködésben úgy akarunk részt venni, hogy mi azt eldöntjük, hogy hogyan, és ne egy központi vezérlés határozza meg, hogy kinek mi a feladata. Ez teljes mértékben nonszensz, aki ezt állítja, az nyilvánvalóan csak akarja leplezni, hogy nem akar részt venni, csak nem meri kimondani, hogy márpedig azért, mert belpolitikai számításaink vannak, és semmi módon nem akarunk ebben részt venni, mert egyébként ilyen értelemben, amikor beszélni kell a parlamentben, akkor gyönyörűek a szóvirágok a humánumból meg az emberi értékekről meg mindenféle dologról, de amikor tenni kell valamit, akkor rögtön kihúzzuk magunkat ez alól. Én azt gondolom, itt bújjuk ki a szög a zsákból.

És tisztelt Parlament! Rengeteg olyan dolog van, amit az ember úgy tesz meg, hogy nem feltétlenül az az első kérdése, hogy hol jó ez nekem, mit nyerek én ebből, miért áll ez érdekeimben.

Megállunk egy balesetnél. Hol jó az nekem, hogy segítsék? Nem jó, az időm elmegy, összevizezem a ruhámat, még utána tanúként rángatnak a hatósági tárgyalásokon, mégis megállok; már aki megáll, mi szeretnénk megállni. És nemcsak arról beszélünk, hogy a társadalmi szolidaritás milyen gyenge, az emberek hogy elmennek egymás mellett, hanem meg kell állni akkor, amikor ott fekszik a földön az ember; akkor nem át kell lépni, hanem meg kell állni, ha komoly dolog. Minden más esetben csak szóvirágok vannak, minden más esetben csak szóvirágok vannak.

Azt gondolom, hogy az a fajta haszonelvű megközelítés, amit az LMP kifejtett a vitában, ezért elfogadhatatlan, még akkor is, ha egy olyan előzetes mondattal vezeti ezt fel a képviselőtársunk, hogy egyébként nincsenek politikai prekonceptiói. Csak az nem egészen világos, hogy az arra vonatkozott-e, hogy politikai elképzelései sincsenek vagy értékei, vagy egyáltalán úgy jön el egy vitára, hogy nem gondol az egészről semmit, vagy pedig valóban elfogulatlanul szeretné a kérdést megvitatni. Ha elfogulatlanul megvitatjuk, van az életnek, az emberi életnek olyan dimenziója, amikor nem azt kérdezzük meg, hogy hol jó ez nekem, mi ebből az én hasznom. Ez egy nagyon gyakori, a rendszerváltás óta különösen elterjedt felfogás vagy nézet, hogy minden ügyben az az egyik fontos kérdés, hogy tisztázni kell, hogy hol jó ez nekem.

Nézzé, képviselőtársam! Nagyon sok olyan dolog van, amit az ember értékválasztás alapján tesz meg, ha úgy tetszik, prekonceptió alapján, és ha ezt teszünk meg, akkor természetesen egy csomó mindent az Egyesült Államok külpolitikája kapcsán el lehet mondani. Való igaz, csak az a kérdés - analógiával élve -, hogy amikor a földön fekvő, vérző emberhez odalépek, akkor az-e az első mondatom, hogy na, látod, nem kellett volna csúszós talpú cipőt felvenni, ugye? Akkor nem estél volna el! Van, aki ezt kérdezi; van, aki azt mondja, hogy hát, így jártál, cimborá, majd segítsél magadon. De van, amikor az ember nem ezt kérdezi, hanem azt kérdezi, hogy hogyan lehet együttműködni, és ha az együttműködésnek a feltételeit megteremtik, akkor vagy igent mond, vagy sem.

Az a haszonelvű megközelítés - még egyszer mondom - bizonyos kérdésekben rendkívül nehezen vállalható szerintem, és az egész Iszlám Állammal kapcsolatos fellépésben a mi álláspontunk nem azt jelenti, hogy természetesen az Egyesült Államok külpolitikájával kapcsolatban nem tudnánk ezer kérdést feszegetni, sőt szoktunk is, sőt az Egyesült Államok politikájával kapcsolatban is szoktunk kérdéseket feszegetni, függetlenül attól, hogy szövetségesei vagyunk az Egyesült Államoknak, de attól még nem kell mindenben egyetértenünk, és a szövetségesek is egymás között megbeszélhetik ezeket az ügyeket. De tudja, képviselőtársam, ha a földön fekvő, vérző emberhez odalépek, akkor először segítek neki, és legfeljebb, ha felgyógyul, mondom azt, hogy legközelebb szerintem nem kellene csúszós cipőt venni, mert az bizony veszélyes az ember számára. De akkor biztos nem ezt mondom.

Tisztelt Parlament! Kedves Miniszter Úr! Azt gondolom, elég világosak az álláspontok a különböző frakciók részéről. Szeretném megköszönni azoknak, akik támogatják ezt az előterjesztést, és nagyon remélem, hogy még az elkövetkezendő időben elég sok minden információ is el fog hangzani, nyilván lesz bizottsági ülés is ezzel az ügygel kapcsolatban, ami talán elgondolkodtatja a képviselőket. Én azt gondolom, hogy az Iszlám Állammal szembeni, tehát az

ezen terrorszervezet elleni fellépés egyetemes kötelezettségünk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Jaj, de kár volt, jaj, de kár volt, elnök úr! Ez a sebesült emberes példa, teljesen döbbenetes, hogy ezt komolyan gondolja. Ezt többször elmondja képekké, hogy a sebesült emberhez oda kell menni segíteni. De hát pont erről beszéltem. Ott van öt-hat sebesült ember, önök továbblépnek, az nem számít, nem számít, nem számít, majd egyet kiválasztanak, amire Amerika azt mondja, hogy na, ezekkel kell foglalkozni. Az összes többi önöknek nem számít, erről beszéltem. De vagy bambult, vagy nem értette.

Tehát gyakorlatilag pont ezt kértem számon, ezt a következetlenséget a kormány részéről, hogy vajon miért pont ezt választja ki a sebesült emberek közül. *(Kósa Lajos: Melyiket tagadod meg? Én egyiket sem.)* Nagyon szép ez a szóvirág: sebesült emberek; de gyakorlatilag azért Orbán Viktor miniszterelnök úr a tegnapi nap folyamán a frakcióvezetőm kérdésére azt mondta, hogy nem oligarchák, nem a Szovjetunió vagy micsoda, Oroszország, nem az USA irányítja Magyarországot. Hát ki? Most látszódik. Sebesült emberek sokasága mellett mentek el, akik nem számítottak egész Afrikában, most meg az Egyesült Államok azt mondja, hogy na, ez az egy számít, és oda pedig rohannak. Tehát szó nincs erről.

Az értékalapúság pedig pont erről szól: mi jó a társadalomnak? Mi jó a világnak? A globális felelősségvállalás. Nem gazdasági haszonról beszélek, mint ezt önök gondolják legtöbbször, mert azt hiszik, hogy a haszon csak úgy keletkezik, hogyha gazdasági háttér van. Nem! Milyen értékeket védünk ezzel a beavatkozással? Mert nem látom az eredményét. Önök folyamatosan úgy mutatják be az egészet, mintha ez az egész misszió csak Magyarországon múlna. Mintha nélkülünk ez összeomlana, és egyetemlegesen az emberi jogok a világon összeborulnának. Nem erről van szó. Arról van szó, hogy a magyar parlamentnek, a Magyar Országgyűlésnek miért kellene ezt támogatni. Valahol valakik csináltak egy problémát, meg tudják oldani, megvan hozzá az erőforrásuk, de nem akarják, hanem azt akarják, hogy mi hozunk ezért áldozatokat.

Ezeknek az áldozatoknak a mérlegelését kérem önöktől, és csak erről szolt a felszólalásom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Kiss László és Demeter Márta tapsol.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, jegyző úrnak adom meg a szót.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, nem kívánom kihasználni, csak az elhangzottakra azért szeretnék reagálni és néhány ellentmondásra felhívni a figyelmet. Azért Németh Zsolt képviselő úrtól idézve, azt én döbbenet hallhattam, talán a felszólalását így kezdte, direkt leírtam, hogy szó szerint tudjam idézni. Ugye, a kormányt dicsérte, amikor azt mondta, hogy „ezen katonai szerepvállalásunk látható, érzékelhető haszon, gratulálok a kormánynak”.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha ne adj isten, bekövetkezik a legrosszabb, és csak egyetlenegy, csak egyetlenegy magyar katona élete bánja, akkor odamegy majd, odamegy majd a hozzátartozóihoz, és azt mondja, hogy látható, érzékelhető haszon, gratulálok a magyar kormánynak? Miért kell magyar életeteket, teljesen mindegy, hogy katona, teljesen mindegy, hogy önkéntes (*Németh Zsolt: Hivatásos. Ő döntött!*), teljesen mindegy, hogy hivatásos, önkéntes, miért kell nekünk belesodródni olyan szituációkba, amiből nem jöhetünk ki jól? Itt a jó eredmény, itt a jó eredmény (*Németh Zsolt: Jelentkezett.*), sportnyelven szólva o:o. Tehát itt az tekinthető sikernek, hogyha megússzuk. Lehet azt mondani, hogy hivatásos, lehet azt mondani, hogy önkéntes, azért katonákkal beszélve (*Csenger-Zalán Zsolt: Akkor nem jelentkezik!*), képviselő úr, nyomjon majd gombot, és akkor én meghallgatom, ígérem, ahogy eddig is tettem. Katonákkal beszélve, azért nem elhanyagolható szempont az ő esetükben, hogy az ilyen külföldi missziókat azért vállalják bármekkora kockázat esetén is, mert extra fizetést kapnak hozzá. (*Csenger-Zalán Zsolt: Nem!*) Nagyon sok esetben ezért. Én nem azt mondtam, hogy csak és kizárólag. Nagyon sokan, nagyon sok esetben ezért. Ugyanúgy, ahogy folyamodnak különböző másodállásokhoz is.

De itt nem ez a kulcskérdés. Itt az a kulcskérdés, hogy kell-e magyar katonákat, kell-e magyar embereket, teljesen mindegy, milyen szinten, olyan konfliktusokba belesodorni, amihez az égedta világon semmi közünk. Ha a Magyar Honvédségről beszélünk, ha a magyar honvédelemről beszélünk, itt semmilyen kockázat nincs Magyarországon esetében. Tudják, mikor lesz kockázat? Ha majd kimegyünk. És itt van, itt van a Végh Zsuzsanna főigazgató asszony által elmondott, már több mint 7 ezer bevándorló. Ugye, a koszovóiakat most tegyük félre, ők a legnagyobb részét adják a bevándorlóknak, de itt van március 16-ával, ezt az adatot tudom pontosan, már 7 ezer bevándorló menekült, letelepedési kérvényért folyamodó szír, afgán, iraki menekült, akiknek az identitását, az azonosságát nem tudjuk.

Itt van néhány kilométerre tőlünk az Iszlám Államnak Boszniában kiképzőtábora, ugye az átjárás - fogalmazzunk úgy, idézőjelben mondom - viszonylag szabad, akár Magyarország területén is, és honnan fogjuk tudni azt, hogy adott esetben az itt tartózkodó menekültek között van-e olyan, aki tud radikalizálódni vagy adott esetben elkövetni olyan cselekményt, amit nagyon nem szeretnénk. És itt

mindenki tudja, hogy miről beszélünk. Azért Budapesten vagy az ország bármely területén nem lesz bonyolult. Nem lesz bonyolult! Azért a londoni metrómerényletek után nem véletlenül szereltek le minden kukát. Hogy ne történjen semmi; legalábbis próbálják minimalizálni. De ahogy az Alkotmányvédelmi Hivatal, ahogy a Terrorelhárítási Központ, ahogy az Információs Hivatal szakemberei elmondják, a mai terrorizmus már nem egy jól látható, nem egy kimutatható, nagy tömbben, nagy tömegben mozgó alakulatokat jelöl, hanem kifejezetten magányos elkövetők, akik közvetlenül nem is biztos, hogy kapcsolatban vannak a megbízóval. Ezt mi hogyan tudjuk védeni? Nem csak mi nem, senki más, az USA sem tudja védeni, a franciák sem tudták védeni, senki nem tudja védeni. De akkor mi a jó? Mert nyilván, ha védhetetlen... - egy-egy magányos elkövető, aki inkognitóban megszervezi magának, megcsinálja a tervet, és aztán végre is tudja hajtani, az-e a jó, ha mi látványosan bevonulunk Irakba, és teljesen mindegy, hány katonával. És tudja, arra szeretnék utalni, hogy képviselő úr azt mondta, hogy különbséget kell tenni a szerepvállalás szintje, fokozata és nyilván a konkrét tevékenység között. Valóban, mi különbséget teszünk, igen, lehet azt mondani, hogy ezek nem harcoló alakulatok.

Tisztelt Hölgyem és Uraim! Az, hogy valaki őrző-védő szerepet vállal el egy objektumnál, az, hogy valaki karavánokat vagy éppen kiképzőknek az útvonalát biztosítja, arra azért sok mindent lehet mondani, de azt, hogy nem harcoló, azt nem lehet mondani; lehet nem támadó. Mi beme gyünk egy idegen országba egy idegen népnek a területére, ők, az ott élők, legyen az akár az Iszlám Állam dzsihádistárcosa, vagy legyen bármilyen más, ő azért nem a megváltó szerepében fogja látni adott esetben a magyar katonákat, hanem kifejezetten a betolakodó, az agresszor szerepében. És amikor magyar zászló lobog Erbilben, vagy magyar zászló lobog bármelyik harci járműben, aki kíséri a konvojt, ők nem azt fogják nézni, hogy nézzük csak meg, ja, igen, ők más szerepvállalási szinten vannak, ők nem támadó katonák. Egy nagy túró! Azt fogja látni, hogy igen, ti is? Hát akkor nézzünk körbe az internet világában, hol van legközelebb Magyarországhoz akár sejtünk, akár emberünk, akár csoportunk, aki véghezvisz, vagy véghezvihet valamilyen szörnyű bűncselekményt.

Itt erről beszélünk, hogy az egyik pillanatban azt mondják, hogy az a jó, és akkor csökkentünk kockázatot, hogyha felvesszük a harcot az Iszlám Állam ellen, hiszen ha hozzájárulunk az elpusztításukhoz, az nekünk jó. Valóban, ha elpusztul az Iszlám Állam, az nemcsak nekünk jó, hanem mindenkinek jó. De azért, hogy mi ténylegesen kiküldjük ezeket a katonákat, hatványozottan megnő a biztonsági kockázat. Ez meg nem jó. És ezért ki fogja vállalni a felelősséget, ha létrejön a legrosszabb? És röpködhetnek itt a számok, hogy most ez 12 milliárdba fog kerülni, 13 milliárdba, 20-ba vagy 30-ba. Hát fogjuk ezt a pénzt akkor, ha mindenképpen erre a területre szeretnénk

befektetni, ezt mi is támogatnánk, költsük akár a honvédség fejlesztésére, költsük akár a Terror-elhárítási Központ, az Információs Hivatal, az Alkotmányvédelmi Hivatal kapacitásainak bővítésére, hogy ezek ellen a magányos elkövetők ellen a kockázatokat a lehető legminimálisabbra tudjuk vinni. Itt ezt kell mérlegelni.

Szóval, szeretném azt hangsúlyozni, hogy ez egy nagyon-nagyon rossz álláspont, és önök sokszor ellentmondanak egymásnak. Ami pedig a kormányzati szintű meghívást illeti az Amerikai Egyesült Államok részéről, én azt elhiszem. Annak az úriembernek, annak a katonának, aki küldte a meghívót, vagy küldte azt az ominózus levelet... - ami valóban igaz, Kósa elnök úrnak igaza van, a miniszter úr bemutatatta a Honvédelmi és Nemzetbiztonsági bizottság közös bizottsági ülésén. De azért a ténszerűség kedvéért szögezzük le: a felkeresés nem a Fehér Házból jött, nem politikustól jött. Én elhiszem, hogy megbízásából, de erről senkit nem lehet meggyőzni, mert ilyen megbízást mi nem láttunk.

(16.40)

Én elhiszem, én ezt csak azért mondom, mert valóban lehetett látni egy levelet, én nyilván nem fogok mondani nevet, rendfokozatot s a többi, mert ha jól tudom, azért minősített adatról beszélünk, de szögezzük le, hogy nem a Fehér Háztól jött. Tehát politikai felkérés ilyen értelemben a ténszerűség kedvéért nem volt vagy legalábbis általunk nem látott.

Azt persze nem zárom ki és nem mondom, hogy nem történt esetleg háttér-, akár a Külügyminisztérium, akár a Honvédelmi Minisztérium részéről telefonos vagy bármilyen más személyes megkeresés, ezt nem mondom, de a bizottsági szinten szögezzük le, hogy ez nem onnan jött.

Ami pedig még Németh képviselő úr felszólalását illeti, nem tudom, miért, de idesorolta az ukrán konfliktust a szomszédunkból, és folyamatosan orosz agresszióról beszél. Nekem nem tisztem, hogy megítéljem vagy akár felelősöket találjunk az orosz-ukrán konfliktusban. Nyilván megvannak a felelőségek. De akkor a „hallgattassék meg a másik fél” elvén azt is szögezzük le: vajon Oroszország az, amely az Amerikai Egyesült Államok szomszédságába rakétákat telepít vagy éppen fegyvert küld? Vagy éppen fordítva? Ha a ténszerűség kedvéért megvizsgáljuk ezt a kérdést, akkor azt látjuk, hogy éppen az USA teszi azt meg a NATO, ami ellen Oroszország fellép. Hogy az jó-e vagy nem, én annak szurkolok, és a saját magunk korlátozott szintjén és minimális szintjén azért próbálunk tenni, hogy ott minél előbb béke legyen, de nem lehet ilyen feketén meg fehérén látni nemcsak az orosz-ukrán konfliktust, hanem ezt az egész Iszlám Állam által kiobbantott konfliktust sem.

Szóval, én csak annyi önmérsékletet kérnék mindenkitől, hogy nézzük meg folyamatában, akár

kronológiailag, akár kontextusában az egész kiobbanásának körülményeit, az egész közel-keleti válság kiobbanásának körülményeit, meg fogjuk találni és mindenki megtalálhatja a felelősöket, és utána nézzük meg a mi szerepünket benne.

Itt nem arról szól a történet, hogy kell-e segítenünk vagy sem; persze, hogy kell, tényleg emberi kérdés, erkölcsi minimum. Ez egy morális szint, amiben nem hiszem, hogy vita van itt bárki között. A rászorulónak segíteni kell, de igen, ahogy Sallai képviselő úr is említette. Az nem volt túl jó példa, hogy valaki balesetet szenvedett és megállunk-e. Egyetértünk, meg kell állni, segíteni kell. Na de itt van a kutya elásva, hogy van, amikor megállunk, van, amikor nem.

Ott van a Boko Haram, dettó ugyanazt végzi, most már testvérszervezetek az Iszlám Állammal. Ott miért nem fáj nekünk a keresztények mészárlása? Föl se merül, hogy akkor oda küldjünk akár humanitárius segélyt vagy éppen katonát. Hozzáteszem, ott se támogatnánk azt, hogy katonákat küldjünk. Igen, tudom, hogy Afrika több országában is van jelenleg magyar katona akár kiképzőként, akár másként, de valahogy az egyensúlytévésztés és az aránytalanság megvan.

Amikor mi ezt az akciót elutasítjuk, nem azért utasítjuk el, mert, nem tudom, kedvelnénk az Iszlám Államot, vagy egyetértünk azzal az elmebajjal, amit naponta, percenként végeznek: minél hamarabb megszűnik és megsemmisül, annál jobb. De felelősséggel viseltetve a magyar emberek sorsa iránt, felelősséggel viseltetve katonáink sorsa iránt, semmi keresnivalónk ott. És nem beljebb leszünk ebben az ügyben vagy ennek az ügynek a megoldásával, hanem óriási kockázatoknak tesszük ki Magyarországot és a magyar állampolgárokat.

Még egyszer mondom, majd amikor mindenki gombot nyom, csak arra gondoljon, hogy ne legyen igazunk, adja a Jóisten, hogy ne történjen semmi, de Hajdú János, a Terror-elhárítási Központ főigazgatója a Nemzetbiztonsági bizottság egyik zárt ülésén nem mondhatnám, hogy megnyugtatta a bizottság tagjait. Ő nagyon diplomatikusan és nagyon udvariasan úgy fogalmazott, hogy nem fog csökkenni a terrorveszély, és akkor ezt értse jól mindenki. Ha valami elmebeteg olyanra vállalkozik, amit nem szeretnénk meg ami ellen akarunk küzdeni, akkor majd önök vállalják a felelősséget, és azt mondják, hogy milyen nagyszerű döntés volt? Nem hiszem. Akkor mindenki sunnyogni fog, hogy juj, de szörnyű. És akkor mi lesz a következő lépés? Növeljük majd a katonáink számát? Ez olaj a tűzre.

Tényleg azt látni kell, hogy az Amerikai Egyesült Államok a maga kapacitásával, a maga haderejével, akár ott a térségben jelen lévő haderejével is, ha akarná, most nyilván katonai léptékkal számolva, de pillanatok alatt rövidre zárhatná a kérdést. De valami úton-módon nem ezt teszi, hanem minél több országot, minél több nemzetet be akar vonni, felelősséget, áldozatot, költségeket szétteríteni. Ehhez nem kellene nekünk asszisztálni. Köszönöm szépen.

(Taps a Jobbik padsoraiból. - Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Most normál időkeretben Németh Zsolt képviselő úrnak adom meg a szót.

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Nem fogom kihasználni az időkeretet, de itt elhangzott néhány kérdés, illetőleg megjegyzés a felszólalással kapcsolatban. Először is azt szeretném kérni a képviselőtársaimtól, hogy zárt ülésen elhangzó állami vezetői kérdéseket még plenáris ülésen se hozzunk nyilvánosságra, nem csak kétoldalú megbeszélésekben.

Másodszor: szeretném megköszönni azokat az érveket, szempontokat, megfontolásokat, amelyeket itt az elmúlt három órában elmondtak. Kifejezetten izgalmasnak és érdekesítőnek találok ezt a közös gondolkodást, még akkor is, hogyha nincs az az érzésem, hogy egyről a kettőre jutnánk, és végső soron azért ezeknek az egyeztetéseknek vagy vitáknak ez lenne a célja.

Ami szemmel láthatóan továbbra is az ellenzéki kollégák megszólalásaival kapcsolatban - elnézést kérek - általános benyomásom, hogy az Egyesült Államok-, illetőleg a Szocialista Párt részéről a Fidesz-ellenesség meglehetősen meghatározott mértékben homályosítja el a látásmódjukat, a gondolkodásukat, és azt, hogy érdemben tudjunk erről az új, globális kihívásról, amit ez a barbarizmus és terrorizmus jelent a világ számára, párbeszédet folytatni. Tehát tudom, hogy nem könnyű az Egyesült Államokkal kapcsolatos nézeteket ebben a vitában most zárójelbe tenni, de azt gondolom, hogy mégiscsak ez lenne a feladat, hogy érdemi ítéletet tudjunk kialakítani. Ezt szeretném javasolni az ellenzéki képviselőtársaimnak.

Itt Kósa Lajos kollégám, barátom elmondta már, hogy az Egyesült Államokról mi is tudnánk egy nagyon izgalmas vitát folytatni, hogy mi is egyetértünk azzal, hogy elfogadhatatlan volt a guantánamói tábor, sőt mi ezt el is mondtuk, és akkor mondtuk el, amikor az ezzel kapcsolatos viták a tetőfokára hágtak a nemzetközi közvéleményben és az Egyesült Államokban, csak most nem erről van szó. Tehát Irakról, az Iszlám Államról, erről az új típusú globális problémáról kellene beszélni, hogy mi az, amivel kezelhetőnek látjuk ezt a kihívást.

A katonák élete: igen, a katonák élete ugyanolyan érték, mint minden emberi élet. Ezzel egyetértek maximálisan. Ugyanakkor ne feledjük el, hogy ma Magyarországon a honvédség expedíciós küszöbe ezer főben van meghatározva. Ezt a küszöböt nem érjük el jelenleg, hanem valahol 700 körül mozog, ha nem tévedek, miniszter úr, az expedíción levő katonáink létszáma.

Igenis, a Magyar Honvédség működésképeségének a fönntartásához az a tapasztalatszerzés nélkülözhetetlen, ami ezekben a konfliktusokban szerezhető csak meg. Ne feledjük el ezt a szempontot, és ne

feledjük el, hogy ezek az emberek jelentkeznek erre a feladatra, és lehet, hogy nem csak a pénzért jelentkeznek. Ne becsüljük le ezeket az embereket, akik adott esetben az életüket áldozzák. Valóban, adott esetben az életüket áldozzák, de a hivatásukért, és nem a dupla fizetésért. Azt gondolom, hogy ennyit megérdemelnek ezek a katonák innen, a Magyar Országgyűlésből, hogy nem egyszerűsítjük le az ő expedíciós missziókban való részvételüket egyszerű kenyérkérdésre.

Biztonságpolitikai következetesség, értékkelkötelezettség, érdek kérdéskör: ezzel kapcsolatban azt szeretném mondani, képviselőtársaim, hogy Magyarország biztonságpolitikája értékvezérelt - pont. És ennek a szövetségnek, amelynek a tagjai vagyunk, a döntései értékvezéreltek, a NATO döntései ugyanúgy, mint az Európai Unióé.

(16.50)

Magyarország ezekben az értékvezérelt döntésekben az elmúlt 25 esztendőben soha nem találta-tott könnyűnek, beleértve a szocialista kormányzásokat is. Ott persze tudnék némi megszorítást tenni, de még azokat is beleértem. Azokhoz az áldozatokhoz - amiről Kósa Lajos beszélt -, akikhez le kellett hajolni, mi mindig elsőként hajoltunk le, legyen szó Afganisztánról, Irakról vagy Közép-Afrikáról. Magyarország vetette fel az elmúlt években Közép-Afrikával kapcsolatban, hogy visegrádi keretben menjünk el Maliba. Erre a misszióra végül is nem került sor, mert ez a misszió nem vált valósággá, de nem rajtunk múlt. Mi a készségiünket kinyilvánítottuk. De említhetném Ciprust, Koszovót vagy Boszniát. Mikor nem hajoltunk le? Mikor? Azt gondolom, Magyarországnak ez a következetessége a magyar biztonságpolitika egyik legkomolyabb értéke, amire kifejezetten büszkék is lehetünk. Ezt a következetességünket következetlenségnek beállítani nonszensz. Ne kérdőjelezzük meg ezt a következetességet, ami ebben a jelenlegi döntésben is testet ölt!

Az Egyesült Államok csinálta-e azt a káoszt, ami a Közel-Keleten, a tágabb Közel-Keleten van? Erre azt mondanám, hogy részben igen. Ugyanakkor azt se feledjük el, hogy részben, hiszen a nemzetközi közösség, az ENSZ Biztonsági Tanácsa vagy adott esetben az orosz vétók ugyanúgy hozzájárultak a jelenlegi helyzet kialakulásához. A nemzetközi közösség már megszabadult volna Asszadtól, ha adott esetben Oroszország az ENSZ Biztonsági Tanácsában nem fekszik ennek keresztbe. Ne vitassuk meg, hogy helyes lett volna-e, csak azt akarom mondani, hogy egyedül az Egyesült Államokra terhelni a tágabb Közel-Keleten kialakult helyzetet csak részgazság. Igazsága van, de részgazságról van szó.

Képes lenne-e az Egyesült Államok egyedül kezelni ezt a helyzetet? Nem. Nem lenne képes egyedül kezelni ezt a helyzetet. Ha képes lenne rá, akkor egyedül kezelné. Azért hív szövetségeket, mert

nem képes egyedül kezelni, és nem feltétlenül csak a katonai komponensről van ilyenkor szó, hanem a tágabb értelemben vett legitimitás a döntés sikerének nélkülözhetetlen összetevője. És ilyen értelemben nemcsak szépségflastromról és -tapaszról van szó, hanem a misszió sikeréhez nélkülözhetetlen nemzetközi legitimitásról van szó. Tehát egyértelműen azt tudom mondani, hogy nem lenne képes.

Semmi közünk hozzá. Ez nem igaz! Egy népirásra Magyarországnak a holokauszt után, a XX. századi történelmünk után nem lehet azt mondani, hogy semmi közünk hozzá.

Nincs jogi kényszer. Igaz, nincs jogi kényszer. Ezért vitatkozunk róla itt a parlamentben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most normál időkeretben Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megígérem, hogy gyors leszek. Csak pár szóban szeretnék Németh Zsolt képviselőtársamra reagálni. Elsőként is azért, mert részben megszólítva éreztem magam azzal, hogy azt mondta, az ellenzéki képviselők Egyesült Államok-ellenessége befolyásolja a véleményünket. Arra szeretném felhívni a figyelmet, amit korábban már megtettünk - és Guantánamót is tetszett volt említeni -, mégpedig arra, hogy itt az ok és okozat törvényére hívtuk fel a figyelmet, arra, hogy az egyik hogyan lehet kiváltója a másiknak, és hogyan szüli azt meg. Erre a felelősségre később is visszatért a felszólalásában, amikor azt mondta, az USA részben felelős ezért. Azért tegyük hozzá, hogy ez a részben felelőség gyakorlatilag visszamegy egészen 2001-ig. Az Afganisztánban 2001 őszén megindított amerikai támadás után az USA igyekezett bebizonyítani, hogy Irak potenciális veszélyforrás. S az egésznek az alapjait kereshetjük úgy, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsának a felhatalmazása nélkül kezdte meg Bush az „Iraki szabadság” hadműveletet.

Ha azt mondja, hogy nemzetközi legitimitás, ha ezt a kifejezést használja és ezzel érvel, akkor lássuk be, ha most lenne az ENSZ Biztonsági Tanácsának felhatalmazása, akkor ezt a vitát valószínűleg nem kellene lefolytatni. Pont ezért hiányoljuk a nemzetközi legitimitását ennek az egész hadműveletnek, mert ez nincs meg. Ha önnek maradéktalanul igaza lenne, akkor erre kötelezettségeink lennének, és nem kéne a parlamentben vitázni róla. Tehát ez ennek az oka.

Önök azt mondják, hogy mi soha nem fogunk kormányozni. Én még nem kormányoztam, így nem tudom, hogy mekkora nyomás van a kormányon, és nem tudom, hogy a frakció részéről mekkora a nyomás a frakciójuk tagjain. Itt nyilvánvalóan van egy politikai nyomás, amit önöknek kell tudni mérlegelni, mert önöket hatalmazta fel a magyar társadalom arra, hogy kormányozzanak. Mi ezt a nyomást nem

érezzük. Mi teljesen objektíven próbálunk mérlegelni, hogy mit hoz, mit veszít, milyen értéket közlünk ezzel, és a döntésünkkel hogyan szolgálunk több fontos emberi értéket. Teljes mértékben egyetértek önnel, és örülök, hogy ebben egyetértünk.

MSZP-s képviselőtársam is nagyon sokszor beszélt már itt a parlamentben a magyar honvédek önzetlen feladatvállalásáról. Én tisztában vagyok azzal, hogy nem anyagi okokból, hanem önkéntesen vállalják ezt, nagyon sokuknak egyéni motivációja az, hogy ide menjen. De pont ezért van az, hogy nem nekik kell a döntést meghozni. Annak eldöntése, hogy hol kockáztassuk az életüket, nem az önkéntes katonák feladata, hanem a politikusoknak kell eldönteni, hogy hová küldjük őket veszélyeztetni. Ezért van ez a felelősség itt, és ezért nem érv az, hogy ők önkéntesen jelentkeznek erre.

A felelősség a parlamenté, amely meghozza ezt a döntést, és ennek a felelősségteljes döntésnek a meghozásáról beszélünk itt ellenzéki képviselőtársaimmal, arról, hogy vajon tudjuk-e ezt vállalni, és vállalható-e ez szerintünk a magyar társadalom számára. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra Kósa Lajos képviselő úrnak adom meg a szót.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány képviselői felszólalásból az derül ki, hogy alapvető tényekkel nincsenek tisztában a képviselők. Ezt a nemzetközi katonai akciót az Egyesült Államok az iraki legitim kormány kérésére szervezte meg. Az iraki kormány fordult az ENSZ-hez, és az ENSZ Biztonsági Tanácsában az orosz álláspont nem tette lehetővé azt, hogy ez a katonai misszió ENSZ-misszió legyen, ezért a legitim iraki kormány kérte meg a nemzetközi segítségre az Egyesült Államokat, és kérte ezt a 60 plusz 2 országból álló nemzetközi segítségnyújtási programot. Ilyen értelemben, amikor önök nemmel szavaznak, akkor az Iszlám Állam ellen harcolni akaró iraki kormány segítségkérését utasítják el.

Őn rosszul mondja, amikor azt mondja, hogy azért kell itt a parlamentben vitatkozni, mert ez valamifajta kötelezettségvállalásból fakad. Ez nem így van. A magyar parlament azokban az esetekben, amikor ENSZ vagy NATO jogi felhatalmazáson alapuló misszióban vesz részt, akkor a nemzetközi szerződéseink alapján nem kell parlamenti döntés. Most pont azért kell, mert ilyenkor a magyar parlamentnek teljes autoritással élve kell döntenie arról, hogy ebben részt vesz vagy sem. Kötelezettség nincs, felkérés van. Az iraki kormánytól jött az ENSZ-hez, az ENSZ BT az oroszok álláspontja miatt nem tudott olyan döntést hozni, hogy a misszió ENSZ-misszió legyen, de értékelve a helyzetet, az európai kormányok, a brit, a holland, az amerikai, a kanadai, az ausztrál, valamint a közel-keleti arab országok egy jelentős részének a kormányai azt deklarálták, hogy

ezek a kormányok úgy gondolják, ez ilyen értelemben legitim.

S még valamit. Az amerikai katonai parancsnokság beosztott ezredese a nemzetközi kapcsolattartásban egyébként sosem nyújt be aláírási címpéldányt meg felhatalmazó levelet, hogy kinek a nevében beszél. Tehát akik azt mondják, hogy nem az Amerikai Egyesült Államok képviselőjében jött a felkérés, azok nem ismerik a nemzetközi kapcsolattartás normáit. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Kérdezem miniszter urat, hogy előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Hende Csaba jelzésére:)* Később? Előterjesztőként ilyenkor van lehetősége, ezután áttérünk a másik napirendi pontra. *(Hende Csaba: A szavazás előtt.)* Értem. Rendben, köszönöm.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség. *(Hende Csaba jelzésére:)* Rendben. A két perc technikai szünetet elrendelem.

(Szünet: 17.00-17.04)

Elnök: Sneider Tamás

Jegyző: Möring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk napirendünket. Soron következik **a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4030. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben az új kormány Magyarország megújítására vállalkozott. Ennek rendkívül fontos része az állam, a közszféra és benne a honvédelem teljes rendszerének megújítása. Ez a munka nem lehet teljes és nem lehet sikeres, ha a magyar államot működtető alrendszereket a maguk teljességében nem gondoljuk át, és működésüket nem igazítjuk egymáshoz. 2010-ben azt tapasztaltuk, hogy mint az államélet minden területén, úgy a honvédelem területén is rendkívül komoly, rendszerszintű zavarok vannak, amelyek jelentős mértékben akadályozzák a Magyar Honvédséget küldetésének teljesítésében.

A Magyar Honvédség küldetése mindenekelőtt a haza fegyveres védelme, illetve a nemzetközi kötelezettségeinkből következő feladatok ellátása. Ez a küldetés elkötelezett, hozzáértő, tapasztalt honvédek nélkül nem teljesíthető. Aki erre a szolgálatra vállal-

kozik, annak nem lehetnek megélhetési gondjai. Sem a rezszi, sem a lakhatás terén, sem az időskorra gondolva. Ez egyfelől morális kötelesség, másfelől a küldetés teljesítésének alapvető érdeke és feltétele, hogy a legjobbak, a legtehetségesebbek, a legelkötelezettebbek szolgáljanak a honvédségben. Olyanok, akik folyamatosan képezik magukat, és a hivatásukhoz szükséges készségeket és képességeket nemcsak fenntartják, de bővítik is.

A katonai életpálya bevezetésének célja tehát a hazánkat fegyverrel szolgáló katonák megbecsülése, számukra nyugodt életkörülmények és méltó megélhetés biztosítása a jelenleginél lényegesen magasabb életszínvonalon, illetve a szolgálat érdekeinek megfelelő, ugyanakkor tervezhető és kiszámítható előmeneteli rendszer működtetése.

Tisztelt Országgyűlés! A munkát az alapoktól kezdtük el, és rendkívül következetesen vittük végig az elmúlt években. Az vezetett bennünket, hogy a dolgok a helyükre kerüljenek. Az előmeneteli rendszert a teljesítmény és az érdem határozza meg. Szilárd rendszert alkotunk meg, amely képes arra, hogy egyszerre érvényesítse a szolgálati érdeket, és gondoskodjon a szolgáló katonáról. Ugyanakkor kellőképpen rugalmas, hogy méltányosan kezelje az élet által váratlanul felvetett problémákat. Ezért a most tárgyalt törvénymódosítás, illetve az annak alapjául szolgáló új katonai életpályára vonatkozó koncepció kidolgozását széles körű, többkörös, a Magyar Honvédség valamennyi alakulatára és katonai szervezetre kiterjedő belső egyeztetés és az érdekképviselőkkel való konzultáció előzte meg.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat fontos előzményekre épül. 2011-ben a kormányzati személyzeti stratégia részeként kidolgoztuk a Magyar Honvédség humánstratégiáját. A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény mint új szolgálati törvény 2013. július 1-jén lépett hatályba. A megújult szabályozásba már ekkor több elem beépült a tervezett közszolgálati életpályából. Ilyen volt az egységes keretrendszeren alapuló és a katonai sajátosságokat is tartalmazó közszolgálati teljesítményértékelési rendszer, a közszolgálat más területeire történő átjárhatóság feltételrendszerének alapvető szabályozása, a megújított előmeneteli rendszer, továbbá az ezzel párhuzamosan átalakított honvéd tisztképzés és altisztképzés, a Ludovika Zászlóalj és az Altishti Akadémia felállítása.

Most ismét nagy lépést teszünk meg a rendszer kiépítése felé. Ez egyszersmind olyan lépés lesz, ami jelentősen javít honvédeink anyagi helyzetén.

(17.10)

Tisztelt Országgyűlés! A közszolgálati életpálya három pillérre épül: először az új előmeneteli és az ehhez szorosan kapcsolódó új illetményrendszer bevezetésére, másodsor az új közszolgálati lakhatástámogatási rendszerre és harmadszor, az új közszol-

gálai biztosítási rendszer kialakítására. A kormány által elfogadott katonai életpálya három fő pillére közül a most tárgyalt törvényjavaslat az első és legfontosabb pillért, a közszolgálati átjárhatóságot is magában foglaló új előmeneteli és illetményrendszer tartalmazza. További lépések szükségesek a második és a harmadik pillér kiépítésére. Terveink szerint rövidesen egy új, rendkívül méltányos lakhatástámogatási rendszer, valamint egy teljesen újszerű, az életpálya során bekövetkezett, rendkívüli eseményeket kezelő közszolgálati biztosítási rendszer bevezetésére is sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Katonáink sajátos közszolgálatot látnak el, a katonai pálya a közszolgálati életpálya részét képezi, ám küldetésük messze meghaladja a többi közszolgálat elkötelezettségét. Honvédeink esküvel vállalják, hogy a hazát életük feláldozása árán is megvédik, s a szolgálat érdekében lemondanak állampolgári jogaik egy részéről. A katonai életpályának és az ehhez szorosan illeszkedő illetményrendszernek mind a hivatásos, mind a szerződéses katonák esetében el kell ismernie ezt a senki máséhoz nem hasonlítható, rendkívüli közszolgálatot. A célunk egy teljesítményen, tudáson és tapasztalaton alapuló, tervezhető előmeneteli rendszer kialakítása, amely egyfelől ösztönzést ad a folyamatos szakmai fejlődésre, másfelől kifejezi a hazánkat védelmező katonák megbecsülését a magyar nemzet által.

A törvénymódosítás után a karrier kétirányúvá válik. Nemcsak a magasabb beosztásba kerülés lehetősége jelenik meg a karrierjében, hanem új elemként az oldalirányú karrier lehetősége is. Az oldalirányú karrier az ugyanabban vagy azonos szintű beosztásban fokozatok megszerzésével biztosít fejlődési lehetőséget, és elismeri a felhalmozott tudást és tapasztalatot. A karrier mindkét útján történő - tehát a horizontális és a vertikális úton történő - előrelépéshez megfelelő teljesítményre, szolgálati időre, illetve képzési és vizsgakövetelmények teljesítésére van szükség. Mostantól a rendszeres megmérettetés a katonai pálya alapeleme. Alapelv, hogy a nem megfelelő teljesítmény, például az oldalirányú karrierhez kötött vizsgák nem teljesítése a szolgálati jogviszony megszűnését eredményezi, emellett folyamatosan meg kell felelni a katonai szolgálattal járó sajátos fizikai, pszichikai és egészségügyi követelményeknek is.

Tisztelt Országgyűlés! Magától értetődik, hogy mivel az eddigiéknél is komolyabb elvárásokat támasztunk honvédeinkkel szemben, ehhez méltónak kell lennie anyagi elismerésüknek is. Az új katonai életpálya kialakításában központi szerepet betöltő előmeneteli rendszerhez szorosan kapcsolódik az új illetmény- és juttatási rendszer. A szabályozás célja, hogy egy teljesítmény-, tudás- és tapasztalatalapú, tervezhető előmeneteli rendszer jöjjön létre, amely a katonák megbecsülését a jelenleginél magasabb életszínvonal megteremtésével garantálja, mindez egyidejűleg növelje a Magyar Honvédség megtartó-képességét is. Az illetményrendszer alapvető célja a

hosszú, akár 40 év feletti szolgálati időt átívelő pályáiv támogatása, illetve az, hogy a 10-15 év szolgálati idővel rendelkezőket is ösztönözze a pályán maradásra. Az új illetményrendszer minden honvédnek a katonai pálya egészére folyamatos illetménynövekedést biztosít. A folyamatos illetménynövekedés alapját a szolgálati idő, a magasabb beosztásba kerülés és az oldalirányú karrierúton történő előrehaladás elismerése adja. Mindkét karrierutat emelkedő illetménnyel honorálja, de mégis úgy, hogy továbbra is a magasabb beosztásba kerülésre ösztönözzön inkább.

A katonai szolgálat sajátosságait is elismerő illetmény három összetevőből áll majd: az alapilletményből, a honvédelmi szolgálati díjből és az illetménypótlékokból. Az illetmény legmeghatározóbb része az alapilletmény. Az alapilletményt a beosztás szintje, értéke, az ezzel járó felelősség, a beosztás szervezeti hierarchiában betöltött szerepe határozza meg. Az alapilletményeket úgy határoztuk meg - és azt kérjük, hogy majd a parlament is így döntsön -, hogy egy tapasztalt altiszt járandósága adott esetben elérheti, sőt meg is haladhatja egy pályája elején járó tiszt illetményét. Új elem és az altiszti kar szolgálatának jelentőségét fejezi ki, hogy az altiszti beosztások esetében is megjelenik a vezetői, alparancsnoki feladatok elismerése az illetményben.

A katonai szolgálati időt elismerő illetményelemről négy szempontot érdemes megemlítenünk. Először is, a tényleges szolgálati idő határozza meg, másodsorban, a katonai szolgálat legelejétől jár, harmadszor, mértéke folyamatosan emelkedik s végül negyedszer, jóval magasabb mértékű, mint a jelenlegi rendszer szerinti szolgálati idő-pótlék.

Tisztelt Országgyűlés! A honvédségnél működött pótlékrendszer 2010-re valóságos átláthatatlan dzsungellé nőtte ki magát vagy burjánozta szét magát. A korábbi kormányok a rendszer megújítása és illetményemelés helyett - mert legutóbb az első Orbán-kormány hajtott végre jelentős illetményemelést a honvédségnél, és most a harmadik Orbán-kormány idején következik egy újabb hatalmas lépés, sajnos a 2002-2010 közötti időszakban nem sikerült javítani a katonák illetményhelyzetén -, mivel rengeteg feszültség keletkezett ezekben az években, különféle pótlékokkal próbálták meg a pályán tartani a katonákat, egy fél vödör vízzel szaladgáltak a tűzvész helyszínén, és mindig oda öntöttek egy kicsit, ahol a legmagasabbra csaptak a lángok. No hát, ez hatalmas zűrzavart, kusza, átláthatatlan rendszert és bizony, számtalan feszültséget és méltatlan helyzetet teremtett mára.

Az átalakítás egyik fontos célja tehát az, hogy a jövőben a katonai szolgálatot elsősorban az alapilletmény és ne a keresetpótló juttatások ismerjék el. Ennek megfelelően a korábbi több mint 30, pontosan 32 pótlékból összesen 5 pótlék marad meg. Ezek a következők: a fokozott igénybevételekhez, az átlagosnál nagyobb veszélyhez, a sajátos felkészültséghez, a rendkívüli kockázatvállaláshoz, valamint a nemzetközi szerepvállalásainkon alapuló idegen-

nyelv-használathoz kötődő ötféle pótlék. A pótlékok rendszerében ezen túlmenően külön is kiemelendő az úgynevezett munkaerő-piaci pótlék. Ennek célja egyes sajátos és nehezen pótolható képességekkel, felkészültséggel, tapasztalattal rendelkező szakemberek illetményének kiegészítése annak érdekében, hogy a munkaerő-piaci elszívó hatásokból eredő pályaelhagyás és adott esetben a képességvesztés megelőzhető legyen.

Az új törvénnyel átalakul a szerződéses katonák szerződéséhez kapcsolódó juttatások rendszere is. A hivatásos és szerződéses katonák juttatásai közötti, mára már indokolatlan különbségek megszűnnek. Az átalakítás eredményeként egy átmeneti időszakot követően a szerződéses tiszti és altiszti állomány a hivatásos állományával megegyező mértékű végkielégítésre és jubileumi jutalomra, míg a legénységi állomány szerződés-hosszabbítási díjra, a leszerelési segélyt kiváltó visszailleszkedési támogatásra és az önkéntes tartalékos szolgálat vállalását elismerő további juttatásra lehet jogosult.

(17.20)

Az átalakítás során alapvető szempont, hogy egyetlen szerződéses tiszt, altiszt vagy legénységi állományú katona esetében sem veszhet el az új szabályozásig megszerzett szolgálati idő, és az ehhez kapcsolódó leszerelési segély mértéke nem változhat. Ezt átmeneti szabályok garantálják.

A törvényjavaslat szerint az új életpálya és illetményrendszer bevezetésével egyidejűleg módosul a szolgálatteljesítési idő szervezésének szabályozása is. A rugalmasabb szabályok lehetőséget adnak a katonai szervezetek vezetőinek az állomány hatékonyabb foglalkoztatására. Az új rendszerben a keletkező túlszolgálat átmeneti időszakot követően szabadidővel kerülhet ellentételezésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az új katonai életpálya bevezetése együtt jár egy nagyarányú illetményemeléssel. A hivatásos és szerződéses katonák illetménye 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékkal nő, az illetményemelés tehát differenciált lesz. Átlagosan 26 százalékkal nő a legénységi állomány, átlagot meghaladó mértékben, átlagosan 38 százalékkal nő az altiszti állomány illetménye, és átlagosan 15 százalékos lesz a tiszti állomány illetményének növekedése. Összességében 30 százalékos bértömeg-növekményt osztottunk szét az új rendszerben az imént említett állománycsoportok között, azzal együtt, hogy a jelenlegi rendszerben illetményre fordított valamennyi forintot a jövőben is illetményre fordítunk, tehát egyértelműen 30 százalékkal több pénz kerül a katonákhoz, a különböző beosztású és állománykategóriájú katonákhoz, természetesen nem azonos mértékben.

Nos, az ideji 30 százalékos illetményemelést a következő években további, átlagosan 5-5 százalékos emelés követi majd a következő négy évben. Így

2019. január 1-jére átlagosan mindösszesen 50 százalékkal növekszik a honvédek illetménye a mai állapothoz képest.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a magunk mögött hagyott öt esztendő munkájának köszönhetően és a magyar emberek munkájának köszönhetően gazdasági értelemben képes arra, hogy az első Orbán-kormány 2002-es illetményemelése után újabb nagyarányú illetményemelést hajtson végre a katonák számára, olyan illetményemelést, ami a katonai hivatást választókat és azt egy életen át elkötelezetten követőket méltó körülmények közé helyezi, s ezzel egyszersmind a haza védelmét is jelentős mértékben megerősíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezt azért kérem, hogy az előttünk álló vitában úgy vitázzunk és úgy szavazzunk végül, hogy hosszú távon adhassunk új, a korábbinál lényegesen jobb lehetőségeket a Magyar Honvédség számára küldetésének teljesítéséhez. Arra kérem hát önöket, hogy a Ház asztalán fekvő törvényjavaslatot tárgyalják meg és szíveskedjenek azt elfogadni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon régóta várt törvény az, amit most a Ház tárgyal. Ugyanakkor szeretném tágabb összefüggésben is felhívni a képviselők figyelmét arra, hogy ez nem egy egyedi intézkedés, hanem akkor, amikor az Orbán-kormány 2010-ben megalakult, azt vállalta fel, hogy amennyiben úrrá lesz azon a gazdasági és költségvetési válságon, amit az előző, a szocialista kormányzat nyolcéves tevékenysége okozott - aminek kapcsán Magyarország ténylegesen Görögország gazdasági és költségvetési helyzetéhez hasonló helyzettel nézett szembe -, tehát ha közös erőfeszítéssel túljutunk ezen a mérhetetlen válságon, akkor mindenképpen olyan állammodellben gondolkodik, amelyben az állami alkalmazottak - most nem jogi értelemben, hanem szélesebb értelemben használom ezt a fogalmat, tehát azok, akik végső soron az államtól kapják a fizetésüket, a nagy foglalkoztatási csoportok - életpályamoddellel megerősítve vállalhatják közvetlenül vagy közvetetten a közjó szolgálatát.

Szerencsére az elmúlt öt év erőfeszítései azt eredményezték, hogy nem egyszerűen túljutottunk a gazdasági válságon, hanem a régió egyik legjobban teljesítő országa lettünk. Ha megnézzük az európai gazdasági adatokat, a magyar GDP növekedése a második-harmadik legjobb, a munkanélküliség folyamatosan csökken, nő a foglalkoztatás, a költségvetés tartósan tudja teljesíteni a maastrichti kritériumokat, olyan mértékben, hogy a velünk egyébként

rendkívül kritikus londoni elemzőháztól kezdve Brüsszelen át az Egyesült Államokig mindenki elismeri, hogy az Orbán-kormány által megfogalmazott gazdaságpolitika azt eredményezte, hogy Magyarország példásan teljesít gazdasági értelemben.

És miután természetesen nagyon komolyan vettük azt 2010-ben, hogy a tágabb értelemben vett állami alkalmazottak életpályamoddellel megerősítve vállalkozhatják a köz szolgálatát, ezért a különböző nagy foglalkoztatási csoportokban szépen, ahogy a költségvetés erejéből telik, elkezdjük kiépíteni az életpályamoddelleket, először a köztisztviselői karban, a kormány-tisztviselői karban, a pedagógusok között, a rendőrök, a fegyveres szervezetek foglalkoztatottjai, csoportjai között, és most vagyunk a honvédségnél: a katonák között is bevezetjük azt az életpályamoddellt, aminek, ahogy a többi életpályamoddellel esetében is, a fő motívumai, mármint a fő jellemzői a következők.

Először is, egy meglehetősen jelentős bértörvény történet. Ebben az esetben az átlagos bérnövekedés 30 százalék, és itt nem marad abba, mint annak idején, amikor a Medgyessy-kormány felállt, gyorsan beszaladtak a Kincstárba, ami pénz volt, szétszöztették egyszeri alkalommal, aztán utána nem történt semmi, hanem itt egy olyan modell van, ahol egy egyszeri, átlagos 30 százalékos béremelés után hosszú évekig az állomány kiszámolhatja, hogy stabilan a jó teljesítése kapcsán hogyan emelkedik a fizetése, ami összességében az évtized végére egyébként az 50 százalékot is el fogja érni.

Ennek kapcsán a másik nagyon fontos szempont az volt, hogy azt a korábban majd' mindegyik foglalkoztatási csoportnál kialakult fizetési káoszt, ami a legkülönbözőbb juttatás, jutalék, ilyen pótlék, olyan pótlék kapcsán alakult ki - mert a szocialisták nyolc-éves kormányzását bérlitikai szempontból az jellemezte, hogy mindig ott engedtek egy picit, ahol éppen a legjobban szorított a cipő, és ezt nem stabilan beépítve a jövedelembe, hanem ilyen-olyan pótlékok formájában próbálták végrehajtani. Ennek aztán volt olyan abszurditása is, amikor például a pedagógusok esetén nem bért emeltek, hanem azt mondták nekik, hogy a készpénzfelvételi ATM-költségeket lehet nekik a Kincstártól megigényelni, de azt nem tették hozzá, hogy csak akkor, ha egyébként bizonylati szinten tudják igazolni ennek a költségnek a nagyságát. Ez azt jelenti, hogy minden ATM-költséget igazoltatni kellett volna a banktól, és az egész egyébként több banki üzemi költséget okoz, amit a bank vele megfizetett, mint amennyit egyébként a költségvetés felajánlott neki, így aztán senki nem tudott ezzel élni. Ez csak egy kicsi példa volt arra, hogy a jutalékok, bérpótlékok, kiegészítések, ilyen-olyan szorzók rendszere csak azt a célt szolgálta, hogy elfedje, hogy nem nagyon volt pénz a gazdaság rossz teljesítménye kapcsán.

Ezt a dzsungelt szeretnénk volna mindenképpen egyszerűsíteni és átláthatóvá tenni annak érdekében, hogy az életpályamoddellel alanyai, a katonák is vi-

szonylag jól tudják követni, sőt előre meg tudják mondani, hogy igen, ha én szolgálok 10-15-20 évet, akkor milyen lehetőségeim vannak, hova jutok el.

Nagyon fontos, hogy egyébként eközben megte-remtettük ennek a rendszernek az átjárhatóságát is. Ez nagyon fontos volt a tekintetben, hogy amikor azoknak az embereknek az életpályájáról gondolkodunk, akik összességükben az államot és ezen keresztül a magyar emberek közösségét szolgálják, akkor adott esetben, ha az ő munkalehetőségeikben, képességeikben változás következik be, még mindig ne essenek ki ebből a rendszerből, hanem találjuk meg azokat a lehetőségeket a rendőrtől a tűzoltókon át a katonákig, ahol egyébként a köz számára hasznos és fontos munkát tudjanak végezni.

(17.30)

Ez a rendszer, amit most tárgyalunk, ezt a második feltételt is világosan teljesíti.

A harmadik feltétel ezekben általában is az volt, hogy nemcsak azt mondtuk, hogy természetesen a béreket növelni kell, hanem hozzátettük azt, hogy miután a közjó ügyét szeretnénk szolgálni, elemi kötelessége minden kormányzatnak az, hogy teljesítményt kérjen és számon is kérje. Nem egyszeri, punktuális esetekben, hanem folyamatosan teremtsen meg a visszajelzésnek a feltételeit, hiszen az állománynak is fontos - a katonáktól kezdve lefelé, felfelé, mindenkinek -, hogy lássák, hogy hol tartanak, hová tudnak jutni, milyen szinteket kell nekik teljesíteni előre kalkulálhatóan. Nem ötletszerűen, hogy időnként jön egy-egy államtitkár, az államigazgatás még mind a mai napig emlegeti a „Szetey bosszúja” néven elhíresült teljesítményértékelési rendszert, ami tényleg nem volt jó semmire, azon kívül egyébként, hogy az államigazgatásnak plusz munkaerőt kellett foglalkoztatni, pusztán az adminisztrációra, mert valódi teljesítményt persze az nem tett lehetővé.

Itt egy olyan rendszerről van szó a katonák esetében is, ami világosan követhetővé teszi a katonák számára nemcsak azt, hogy most mit kell neki csinálni, meg a jövő évben, hanem akár tíz év múlva is tud kalkulálni vele, hogy milyen teljesítményszinteket vár el tőle a közösség. Tehát a harmadik feltételt is teljesíti ez az előterjesztés, nevezetesen, hogy nemcsak a fizetést emeljük, hanem teljesítményt is kérünk ezektől az emberektől.

A negyedik, ami legalább ilyen fontos, az az, hogy megfelelő ösztönzőket tartalmaz arra nézve ez a rendszer... - mindegyik ilyen rendszer kialakításánál törekedtünk erre, még akkor is, hogyha adott esetben ezt kisebb-nagyobb ellenállás fogadta vagy értetlenség, lásd a portfólió készítése a pedagógusoknál, holott az bonyolult szóval csak azt volt hivatott kifejezni, hogy világossá tegyük, hogy mindenkinek le kell tenni valamifajta szakmai tervet az asztalra saját magával kapcsolatban is. Tehát itt a katonáknál is

törekedtünk arra, hogy olyan ösztönzőrendszert vezessünk be, ami ténylegesen a katonákat is jobb és jobb személyes teljesítményre készíti.

Azt hiszem, hogy ez a rendszer így összeállt, azt hiszem, hogy a katonák jogállásáról szóló törvény módosítása ebben az értelemben egy kerek egész, és én nagyon örülök annak, hogy azt az ígéretet, amit 2010-ben fogalmaztunk meg, azt teljesíteni tudjuk. Hozzáteszem: ez nem a mi érdemünk, hanem a magyar emberek érdeme, hiszen a magyar emberek közössége teremtette meg ennek az anyagi fedezetét. A kormány vezetésével és a kormánypártok támogatásával, de a magyar emberek közös erőfeszítése tette azt lehetővé.

Hozzáteszem: ebben az értelemben normális is a dolog, hiszen a magyar emberek közös erőfeszítése teszi lehetővé azt, hogy a közért dolgozó emberek munkafeltételeit összességében jobbra tegyünk, amivel jobban tudják szolgálni a közösséget. Tehát ez nem önmagában egy gratisz ajándék, hanem ez egy összefüggő és átgondolt rendszer.

Néhány elemét szeretném kiemelni a javaslatnak. Én őszintén szólva rendkívül fontosnak tartom azt, hogy az altiszti rangban és alparancsnoki beosztásban szolgálatot teljesítő katonák esetében külön ad lehetőséget ez a szabályozás. Mindig is hangsúlyozta a jelenlegi kormány, hogy egy rendszer működésében, mint a hadsereg, azok az alegségvezetők, akik tulajdonképpen jelentős mértékben meghatározzák a teljesítményt az adott szervezetben, azok megfelelőképpen legyenek ösztönözve.

Egy kicsit mindig hálátlanul kezelte a korábbi kormányzat ezt az egész altiszti kérdést, mert hogy, hogy nem mindig azt szokták mondani, hogy még a tábornoikat csak ismeri a honvédelmi vezetés, de az altiszteket jóval kevésbé. Én hálátlanul fontosnak tartom, hogy ezt az alparancsnoki feladatok elvégzése kapcsán lévő támogatást megadjuk. Sőt, én megvallo az őszintén, nem tartom azt egyáltalán abszurdnak, hogy tényleg egy tapasztalt és jól teljesítő altiszt alparancsnoki beosztásban többet keres, mint egy fiatal - adott esetben felettese - vezető tiszt. Ez hálátlanul fontos ahhoz, hogy a hadsereg jól teljesítsen.

Ennek a törvénymódosításnak a kapcsán még egy dolgot szeretnék mondani, nevezetesen azt, hogy jól emlékszem arra a parlamenti vitára, ahol 2002 végén, őszén Juhász Ferenc akkori honvédelmi miniszter állította azt, hogy az első Orbán-kormány végletesen elhanyagolta a NATO-előirányzatok teljesítését a GDP-arányos katonai költségvetésben, és tulajdonképpen a szocialista kormányok ezt majd orvosolják. Nem orvosolták, sőt csak annyiban tudták egy picit kozmetikázni az adatokat, talán emlékszünk rá, „költségvetési trükkök száza, amit nektek nem kell tudni”, mondta az elhíresült őszödi beszédben az akkori szocialista miniszterelnök, ez a honvédelmi költségvetésben azt jelentette, hogy a honvédségből leszerelt nyugállományú katonák nyugdíját is honvédelmi kiadásként könyvelték el, ezzel kozmetikázva az egyébként is romló pénzügyi adatokat.

Tehát hogyha igazából a nyers adatokat nézzük, akkor még annál is sokkal brutálisabb volt a GDP-arányos katonakiadás-csökkentés, mint amit egyébként kimutatott a különböző költségvetési törvényi beszámolókból a kormányzat. Akkor elmondtuk azt, hogy önmagában az ország védelmi képességét biztosan nem befolyásolja jelentős mértékben, hogy a leszerelt katonák vagy a nyugdíjas katonák nyugdíját milyen költségvetési soron számoljuk el. Éppen ezért szeretném következetesen azt mondani, hogy természetesen nagyon fontosnak tartjuk, hogy a katonák mennyit keresnek, hogy van életpályamodell, de nem gondoljuk azt, hogy ezzel elvégeztük volna azt a házi feladatot, amit a magyar kormányzat a NATO legutóbbi politikai konferenciáján vállalt, nevezetesen, hogy Magyarországnak természetesen növelnie kell a honvédségre fordított kiadásait. Egyébként ez az életpályamodell és az ezzel járó bérjellegű ráfordítások amúgy növelik. Csak szeretném következetesen azt mondani, hogy ez önmagában nem jelenti azt, hogy ezt a feladatot teljesítettük. Hozzájárul valamelyest, de egyébként egészen biztos, hogy inkább csak egy szükséges feltétel a bérrendezés ahhoz, hogy az ország honvédelmi képességei erősödjenek, de semmiképpen sem elégséges, és semmiképpen sem jelenti, hogy kipipálhatjuk önmagában azt a vállalásunkat, hogy egyébként 2019-ig hogyan fog növekedni a katonai ráfordítás GDP-arányosan.

A mostani költségvetésben is látjuk, hogy emelkedik a katonai kiadás, nagyon remélem, hogy ezzel tovább emelkedik, de ez nem jelenti azt, hogy nem kell figyelemmel lenni a hadsereg eszközfelkészítésére és a hadsereg képességeinek az egyéb fejlesztésére, ami nyilvánvalóan költségvetési kiadással jár.

Tisztelt Ház! Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Kérem, hogy támogassák azt, hogy a katonák esetében is az életpályamodell bevezetése, az átlagkeresetek 30 százalékos emelése és utána az évi 5 százalékos emelés lehetővé váljon, és ezt az ígéretet a katonák számára is teljesíteni tudjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Miniszter úr - nagyon helyesen - azzal zárta a felszólalását, hogy nagyon reméli, hogy érdemi és előremutató vita tud kialakulni, hiszen mindannyiunknak közös érdeke és mindannyiunk számára fontos, hiszen azért vagyunk itt, hogy olyan törvény születhessen, amely ténylegesen hosszú távra szól, és ténylegesen megfelelő garanciákat, előrelépési lehetőséget és megfelelő megbecsülést tudjon adni a Magyar Honvédség állományának. Én nagyon sajnálom, hogy Kósa Lajos volt az első, aki egyébként nem is teljesítette a miniszter úrnak ezt a kérését, legalábbis a felszólalásának az első negyedét és az utolsó negyedét tekintve.

Úgyhogy én ezekre a dolgokra nem is szeretnék reagálni, amiket ön említett, hiszen az lenne a cél, hogy ténylegesen olyan törvény szülessen, ami megfelelő megbecsülést és hosszú távú, megfelelő működést tud biztosítani a honvédség állománya számára, hiszen abban biztos vagyok, hogy egyetértünk, hogy a Magyar Honvédségnek a legnagyobb ereje, a legnagyobb értéke és a hatékony működésének a legfőbb záloga a Magyar Honvédség állománya maga.

(17.40)

Tehát a katonák és a honvédségi dolgozók azok, akik kiválóan végzik a haza szolgálatát, és azok, akik ezt a szakmát hivatásuként választják, erre, a haza szolgálatára és védelmére teszik fel az életüket. Alapvetően az a törekvés, hogy az életpályamodellben történjen előrelépés, hiszen évek óta hallunk erről a koncepcióról, az egy támogatandó dolog. A tavalyi, honvédek jogállásáról szóló törvény módosításában nagyon is hiányoltuk azt, hogy az életpályára vonatkozóan nem voltak konkrét elemek. Ebben a javaslatban azért már lényegesen több konkrétumot láthatunk.

Azt viszont engedjék meg, hogy éljek kritikával a javaslattal kapcsolatban, bár hozzáteszem, hogy természetesen én lennék az egyik, aki a legboldogabb lenne akkor, ha nem tudnánk megfogalmazni kritikát ezzel kapcsolatban, de annak reményében teszem, hogy a megfogalmazott kritikákhoz módosító javaslatokat természetesen ki fogunk dolgozni. A cél számunkra is az lenne, hogy támogatni tudjuk ezt a törvényt. Ennek reményében adjuk be majd a módosító javaslatainkat, és természetesen kérni fogjuk ezeknek a támogatását, és így fogjuk tudni támogatni ezt a törvénymódosítást.

Először is szeretném kiemelni az illetményemlést. Nagyon sokszor beszéltünk erről, rendkívül aktuális volt, hiszen 2008 óta ténylegesen befagyaszta az illetményalap, és az azóta történt változások egyértelműen nagyban nehezítették az állomány egzisztenciális körülményeit. Éppen ideje volt, hogy megtörténjen ez a béremelés. Ha átlagosan 30 százalék meg tud valósulni, akkor az alapvetően egy szép eredmény lesz.

Azt már említettük a költségvetési törvény vitájában, hogy hiányoltuk, hogy nem a Magyar Honvédségnél szerepel költségvetési soron, vagy legalább a Miniszterelnökség fejezetben nem külön soron szerepel (*Hende Csaba: Majd jövőre!*) az elkülönített 44 milliárd forint, amiből durván 11-12 milliárd forint, úgy tudom, a Magyar Honvédség hivatásos állományát érintő rész. Ettől függetlenül bízunk abban, hogy ez az illetményemelés megvalósul. A jövő költségvetési évet tekintve pedig valószínűsítem, hogy 2016-ra be fogják építeni a Magyar Honvédség költségvetésébe ezt a fajta illetményemlést. (*Hende Csaba: Be!*) Visszaütnék egyetlen ponton Kósa képviselő úr felszólalására, és azt szeretném kérni, hogy ténylegesen ne legyen trükközés a számokkal.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy hogyan nő a Magyar Honvédség költségvetése, az állomány anyagi megbecsülése alapvető feladat a kormány számára, mindannyiunk számára természetesen. Tehát ne legyen trükközés ezzel kapcsolatban. (*Hende Csaba: Nincs!*) Amikor érdemben várjuk és felhívjuk a figyelmet arra, hogy növelni kell a Magyar Honvédség költségvetését, akkor egyértelműen nem trükkökre gondolunk, hanem arra, hogy az alapfeladat ellátásának hatékonyságát, az arra szánt forrásokat mindenképpen emelni szükséges. Tehát az illetményfejlesztés egy nagyon üdvözlendő dolog.

Azt hiányolom a javaslatból, és fogunk ehhez módosító javaslatot beadni, hogy ellentétben a nemrég tárgyalt Hszt.-vel, a rendvédelmi szervek hivatásos állományára vonatkozóan nincsen meghatározva a törvényi garancia az illetményfejlesztés mértékére, tehát arra, hogy mi az a minimumösszeg, amely bizonyos szolgálati beosztásokban, a tiszti, altiszti állomány esetében meg kell valósuljon. Láthattuk, hogy a Hszt.-ben olyan megfogalmazások vannak, hogy nem lehet kevesebb, mint 25 százalék, és sorolhatnám. Tehát ilyen jellegű garanciát nem látunk a törvényben. Ezt egyébként véleményünk szerint mindenképpen orvosolni kell.

Az is tény, és szintén pozitívumként szeretném említeni, hogy a javaslat végképp szakít a korábbi „felfelé vagy kifelé” elvvel. Erről nagyon sokat beszélünk már. Egyébként ez egy ésszerű döntés egy kis létszámú, professzionális haderő esetében. Ez pedig a következőképpen néz ki, mint véleményünk szerint az egyik leglényegesebb módosítása a javaslatnak: törli azt a korlátozást, miszerint a rendfokozatban tölthető várakozási idő legfeljebb két alkalommal hosszabbítható meg. Ezzel párhuzamosan, ahogy azt említette a miniszter úr is, a javaslat bevezeti a fokozati vizsgák rendszerét, amelyek a beosztáson belül is tudnak biztosítani egyfajta előmenetelt, és így ezek teljesítése esetén a honvédelmi szolgálati díj összege nőni tud. Tehát azt gondolom, ez alapvetően egy pozitívum.

Szó esett a jövőben a túlszolgálat megváltásának a lehetőségéről. Ez eddig pénzben volt megváltható, és szabadidőben lesz kiadható a jövőben. Miniszter úr említett egy átmeneti időszakot. Kérdés az, hogy egyébként meddig fog tartani ez az átmeneti időszak, és hogy milyen lehetőséget biztosítanak az állomány számára, például az állomány eldöntheti-e abban az átmeneti időszakban legalább, hogy pénzben váltja meg (*Hende Csaba: Igen.*) vagy pedig szabadidőben. Ha ez így van, érdemes akkor ezt a törvénybe részletesen is belefoglalni.

A Hjt. hatályos szövege szerint általános szolgálati rendben a szolgálatelljesítési idő napi 8 óra. Ezt a kitéletet a javaslat most elhagyja a Hjt.-ből, és általános szolgálati rend esetében is lehetővé teszi szolgálatelljesítési időkeret alkalmazását. A napi szolgálatelljesítési idő 12 óránál hosszabb ez esetben sem lehet. Alapvetően ezt a cikkelyt mi szigorításnak értékeljük. A munkáltatónak ad ez valamennyi ru-

galmasságot a szolgálatvezetésben. (*Hende Csaba: Így van.*) Kérdés az, hogy egyébként az állomány mekkora részénél fogják ezt alkalmazni.

Most olyan apróságokat nem említek, mint bizonyos átnevezések, aminek egyébként nagyon nem is tudom, hogy mi a jelentősége. Ilyen a KNBSZ-állomány számára a titkosszolgálati pótlék, leszerelési segély helyett visszailleszkedési támogatás; ezek csak apróságok a javaslatban.

Viszont több fontos kritériumot is szeretnék még kiemelni és elsősorban kritikát. A hivatásos életpálya stabilitását rombolja, hogy a honvédek jogállására szóló törvénybe is bekerült az az önkényes elem, miszerint a miniszter bármikor elmozdíthatja az ezredesi és tábornoki rendfokozatú vezetőket. Az volt a furcsa ebben, a tényen kívül, hogy pusztán azzal indokolja ezt a törvényjavaslat, hogy egyébként a Hszt.-ben is ugyanez a szabályozás. Valamint a felső vezetőkkel szembeni kivételezés lehetőségét teremti meg a javaslat azon rendelkezése, miszerint a miniszter rendeletben a felsővezetői szolgálati beosztást betöltőknek a törvénytől eltérő magasabb szorzószámot állapíthat meg.

Ezen kívül, és ez mindenképpen kérdésem lenne a miniszter úrhoz, a törvény meghatározza a honvédelmi illetményalapot aszerint, hogy az évente központi költségvetésről szóló törvényben megállapított honvédelmi illetményalap lesz, amely nem lehet alacsonyabb összegű az előző évi honvédelmi illetményalaphoz. Kérdés az, hogy ez egyébként miből áll össze, mi alapján állapítják meg a mértékét. Az világos, hogy majd most 2015. július elejével megállapításra kerül egy ilyen illetményalap, és a következő évi nem lehet majd annál alacsonyabb, ez nagyon dicséretes, de hogy mégis ennek a mértéke mitől függ majd.

Amit rendkívüli módon hiányolunk a mai napig, és nemcsak mi, hanem egyértelmű, hogy a Magyar Honvédség állománya, a honvédségi dolgozók is hiányolják, joggal, hogy míg a hivatásos állomány - nagyon helyesen - illetményfejlesztésben részesül, addig a köztisztviselői illetményalapról, innen számolják az ő béruket mint közalkalmazotti státusban lévőkét, semmilyen előterjesztés, jövőbeli ígélet nincs. Tehát még ígélet sincs, pedig ebben is egyébként már előrehaladott gondolkodásban kellene hogy legyen a kormány, de leginkább cselekvésben, hiszen nagyon régóta be van fagyasztva a köztisztviselői illetményalap. Ez a bérfelállítás, ami most megvalósul, a közalkalmazotti státusban lévőkét nem érinti, így feszültséget okoz az állományban. De ami ennél sokkal súlyosabb, hogy megélhetési problémákkal küzdenek.

(17.50)

Tudjuk nagyon jól, katonáinkról rengeteget beszélünk, és minden elismerésünk a munkájukért, de

szeretném hangsúlyozni a honvédségi dolgozókat, akiknek szintén minden elismerés a munkájukért, és ők is a megfelelő megbecsülésben szükséges részesüljenek. Az, hogy egyébként ésszerűsödik a pótlékok rendszere, az alapvetően szerintem pozitívum. Ebben tényleg sok farigcsálás volt. Azt gondolom, hogy kormányokon átnyúlóan, ha ebben ésszerűsítést végre lehet hajtani, akkor az természetesen üdvözlendő.

Ami keményebb kritikát szeretnék megfogalmazni... - hiszen ezekben az ügyekben, amiket említettem, nagyon remélem, hogy a kormány fogadókész lesz, és a tárca fogadókész lesz a módosító javaslatainkra. Viszont amiben többször vitatkoztunk már, és nem nagyon mutatkozott fogadókészség, ettől függetlenül meg kell említenem, hiszen a jelenleg előttünk lévő, a honvédek jogállásáról szóló törvény módosítási javaslata még mindig nem orvosol két nagyon fontos dolgot. Azt, hogy a szakszervezeteknek megnyirbálták a jogait, azt, hogy kiszolgáltatták a szakszervezeti vezetőket, azt, hogy hihetetlen módon megnehezítették a tagjaik megtartását, semmi- ben nem orvosolja ezt a hibát a törvény, tovább is fenntartja.

És a szolgálati nyugdíj kérdése: nagyon sokszor beszélünk erről. Látom, hogy a kormánynak még mai napig semmilyen lelkiismeret-furdalása nincs azzal kapcsolatban, hogy olyan embereket, akik végigszolgálták az életüket, akik önhibájukon kívül kényszerültek szolgálati nyugdíjba, megfosztott egy létező joguktól. Megfosztotta őket a nyugdíjas státusuktól. Ez egy jogállamban nem történhet meg. Ők azok, akiknek az átalakított, immár szolgálati járandóságát még 16 százalékos, a mindenkori személyi jövedelemadó összegével megegyező mértékű levonással sújtották, és ilyen módon került - véleményem szerint még mindig kényszerítve - feltöltésre a tartalékos rendszer. Tehát ezt a fajta jogfosztást semmiképpen nem lehet elfogadni, és ez minden körülmények között felháborító.

Azt sem gondolták át, hogy milyen jövőbeni megoldások lehetnek. Mert itt miniszter úr említett egy biztosítási rendszert, nem tudom, hogy ez milyen állapotban van, de kétkem, hogy egyébként - amennyit tudunk róla, ezt a két mondatot - olyan megbecsülést tudna adni, ami egyébként az életpályának egy sarokköve kellene legyen; tehát a katonai életútnak és egyébként a rendvédelmi életútnak is sarokköve kellene legyen mindenféleképpen.

Nem tudom, gondoltak-e arra, hogy például az aktív állomány... - merthogy akik szolgálati nyugdíjasok voltak, a végletekig egyébként olyan helyzetbe kényszerítették őket, ami rendkívül megalázó, és senki nem gondolta szerintem, hogy bármikor is ilyen helyzetbe kerülnek; mit szól ehhez egyébként az aktív állomány, és hogy az aktív állományban ez milyen hatást váltott ki, hogy egyébként egyetlen csettintéssel meg lehet embereket fosztani a megszerzett jogaiktól, olyan embereket, akik egyébként bármikor készek az életüket a hazájukért kockáztatni.

Itt szerettem volna egy mondat erejéig utalni az állomány fluktuációjára és arra, akik egyébként nagyon sokan elhagyják az állományt. Felmerült ez pilótákkal kapcsolatban is. Tehát itt kanyarodva vissza: nagyon jó az illetményfejlesztés, szükséges, de ez a megbecsülésnek egyetlen lába. A megbecsüléshez kell még perspektíva, kellenek megfelelő munkakörülmények, megfelelő egyéni felszerelés, ezeket is biztosítani kell ahhoz, hogy megfelelően tudjon működni.

És innen fogom folytatni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Firtl Mátyásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az állam által foglalkoztatott személyi állomány jogállásának, foglalkoztatási rendszerének átalakítása, megreformálása a kormány személyzeti stratégiájának és az államreformprogram keretei között történik. Ennek a reformnak elsődleges célja a hatékony állami feladat-végrehajtás személyi feltételeinek megteremtése érdekében, hosszú távú és kiszámítható életpályák felvázolásával rendezni a rendvédelmi, a közigazgatási és a honvédelem személyi állományának helyzetét.

Ez a törvényjavaslat a Magyar Honvédség hivatásos állományának szolgálati jogviszonyát hivatott rendezni. A Kereszténydemokrata Néppárt üdvözli a honvédelmi miniszter úr által benyújtott törvényjavaslatot, amely a korábban oly sokszor emlegetett problémákat hivatott orvosolni. A jelenlegi szolgálati törvényt leváltó jogszabály új előmeneteli és illetményrendszer vezet be. A Kereszténydemokrata Néppárt fontosnak tartja a honvédségi személyi állomány bérének rendezését, amely hosszú évek óta húzódik, és ennek a megoldása most miniszter úr által mégiscsak betervezésre kerül.

A törvényjavaslat új illetményrendszere egy olyan pénzbeli elismerést vázol fel a jövőre vonatkozóan, ami a hivatásos állomány tagjai számára jelentős fizetésemelkedést jelent, ezáltal biztosítja számukra a nyugodt és biztos megélhetést. Az új illetményrendszer létrehozásának célja, hogy egyidejűleg ismerje el a teljesítményt, a tudást és a szolgálati teljesítményt. Ennek megfelelően az illetmény az alapilletményből, a szolgálati díjból és az illetménypótlékból fog állni. Ezekon felül a jelenlegi pótlékrendszer helyett kizárólag az alábbi pótlékok kifizetésére nyílik majd lehetőség: az átlagosnál nagyobb vesélyt elismerő pótlék, a fokozott igénybevétel utáni pótlék, az idegennyelv-tudás elismerése után járó pótlék, a munkaerő-piaci pótlék, a területi pótlék, a kockázatvállalás, illetve a titkosszolgálati tevékenység elismeréséért járó pótlék. Ezek mellett a katonai állomány tagjai számára kimagasló teljesítmény alapján vagy többletfeladatok elvégzése után teljesítményjuttatás is folyósítható.

Összességben a hivatásos állomány valamennyi tagja részére biztosított lesz az átlagosan 30 százalékos mértékű illetményemelkedés, és mint ahogy el is hangzott, 2015. július 1-jétől fog életbe lépni. Az idei illetményemelkedést a következő években a jelenlegi szinthez képest további átlagosan 5-5 százalékos emelkedés fogja követni. Így 2019. január 1-jére átlagosan 50 százalékkal emelkedik a honvédek fizetése a jelenlegihez képest.

A törvényjavaslat második kiemelkedő eleme a katonai életpályák megújítása. Az új katonai életpálya bevezetése: nemcsak magasabb beosztásba való kerülés lehetősége nyújt karriert a honvédek számára, hanem megjelenik az oldalirányú karrier lehetősége is. Az oldalirányú karrier ugyanabban vagy azonos beosztásban bizonyos fokozatok megszerzésével biztosít az állomány tagjai számára fejlődési lehetőséget, így elismeri a megszerzett tudás és tapasztalat értékét. A javaslat bevezeti a fokozati vizsgák rendszerét, amelyeknek célja fenntartani a motivációt, valamint az állomány tagja tudásának további bővítését. A fokozati vizsga letételével a katona magasabb összegű honvédelmi szolgálati díjra válik jogosulttá.

Az új katonai életpálya és illetményrendszer kidolgozása során egyértelműen láthatjuk, hogy a teljesítményt, a tudást, a tapasztalatot értékelő rendszer került kidolgozásra, melynek célja a magyar katonák számára egy versenyképes kereset biztosítása és előmenetelük minden irányú biztosítása.

Tisztelt Miniszter Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt köszöni ezt a törvényjavaslatot, és képviselőtársaimnak is jó szívvel ajánljuk a törvény elfogadását. Bízunk benne, hogy ez a törvényjavaslat valóban megteremti a Magyar Honvédségben szolgálóknak azt a lehetőséget, hogy az elkövetkező életpályájuk során a most megszavazott béremelésekkel egy új korszak nyílik számukra a Magyar Honvédségen belül, ezzel szolgálva a magyar nemzetet.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mirkóczki Ádámnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Igyekszem én is röviden összefoglalni az álláspontunkat és nem feltétlenül kihasználni az időkeretet. Amit előljáróban szeretnék hangsúlyozni: örülünk a javaslatnak, mindenképpen előremutató, nagyon sok korábbi problémás dolgot rendez, nagyon sok olyan kiskaput bezár, ami korábban megvolt, és a gyakorlat azt mutatta, hogy okozott bőven-bőven problémákat.

(18.00)

Túl azon, hogy nyilván el lehetne hosszán beszélgetni arról, hogy mivel értünk egyet, mi a nagy-

szerű vagy mik az előremutató pontok, én most ezt kihagynám, viszont azt hangsúlyoznám, hogy tényleg építő jellegű kritikákat szeretnénk megfogalmazni, amelyekhez egyébként mind-mind módosító indítvány formájában önök is hozzáférhetnek. Bízunk abban, hogy összességében - ahogy azt a miniszter úr is előljáróban megfogalmazta - sikerül egy olyan javaslatot összegyűrti a különböző indítványok után, amely adott esetben akár konszenzusos is lehet.

Én röviden azokat a pontokat sorolnám fel, amelyekkel nekünk így első-második olvasatra problémánk van, és amelyeket nem látunk feltétlen, hogy a gyakorlatban úgy valósulnának meg; lehet, hogy éppen az eredeti célja az lenne, de tennénk néhány pontosítást és néhány kritikai észrevételt.

Az első rögtön a honvéd etika szabályaival kapcsolatos. Mi ezt abszolút úgy értelmezzük, adott esetben - és most nem feltételezve a rosszat, viszont számolva azzal, hogy az élet produkál azért mindig furcsa dolgokat és ez irányú tapasztalat sajnos sok van - gumiszabálynak látjuk most a javaslatban, egy olyan túl tág rendszernek, amely adott esetben, még egyszer mondom, nem feltételezve a rosszat, de visszaélésre is okot adhat. Ezért mi ezt az egy picit részt, magát a „honvéd etika szabályait” abból a 2. §-ból elhagyásra javasoljuk.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Aztán szó esett már a szolgálatteljesítési időről, hogy azt pénzben is lehessen megváltani. Igen, ahogy néhány nappal vagy egy héttel ezelőtt a hivatásosoknál és a rendőr kollégáknál is szó volt róla, ott egy olyan kompromisszumos javaslat volt, hogy 2018-ig átmeneti szabályozás van. A miniszter úr egy korábbi reakciójából már láttam, hogy hasonló lesz itt is. Ezt mindenképpen fontosnak tartjuk, hogy hasonló eljárás legyen, mint a rendőrség esetében.

Aztán ott van a 6. §, az a passzus, amikor a katonaságon belül nem tudnak egy bizonyos állást betölteni, és akkor mód van, lehetőség van erre a honvédségen kívülről. Mi ide beemelnénk - ami lehet, hogy csak figyelmetlenség, és nem feltételezem, hogy ez szándékosan maradt ki -, hogy a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen végzetek, ott dolgozó kutatók és dolgozók élvezzenek előnyt ezen állások betöltésénél. Mi azt gondoljuk, ez megfelelően pótolná ezt a hiányosságot. Szerintünk itt nem szándékosságról van szó - olvasva az egész javaslatot -, sokkal inkább talán figyelmetlenségről, hiszen valóban egy nagy javaslatról van szó, és nem lehet minden részletet első körben letudni. Erre mindenképpen teszünk javaslatot, bízva abban, hogy a kormánypártok is és a miniszter úr is belátja ennek fontosságát.

Aztán a következő szakaszban, ahol próbaidőt állapít meg a javaslat, mi egy olyan módosítást tennénk, hogy aki kormányzati jogviszonyból lép át, tételizzük fel, mondjuk, tízéves szakmai múlttal vagy tízéves munkaidővel, ott ne legyen próbaidő. Mi ezt

nem gondoljuk méltányosnak, hogy annak is, aki kormányzati jogviszonyon belül eltöltött bizonyos, vagy éppen rokonértelmű állást, vagy státust, indokolt legyen, mondjuk, tíz év vagy tíz-egynéhány év után a próbaidő. Mindenképpen javasoljuk, hogy ebben az esetben itt ne legyen kötelező a próbaidő.

Aztán a vezénnyelssel kapcsolatban azt látjuk, hogy indokolatlanul magas, talán itt életszerűbb vagy reálisabb lehet a 2+2 éves hosszabbítás. Az sem kevés, de ennyi idő alatt az a személyi vagy állományi hiány, ami fellépett vagy ami megindokolja ezt a vezénnyelést, eltűnhet, tehát ennyi idő elegendő arra, hogy állományon belül pótolni lehessen. Azt gondolom, ha valaki rákényszerül erre, úgyszólván alá fog írni, de az 5+5 év szerintünk sok és nem biztos, hogy életszerű. Ez a mi véleményünk, aztán meglátjuk, hogy majd a vita során ez hogy alakul.

A szerződés-hosszabbításnál és a visszailleszkedési támogatásnál mi azt látjuk, hogy itt jó lenne, ha a legénységi állományra is vonatkozna, illetve nemcsak a legénységi állományra vonatkozna, hanem például a szerződéses altisztekre is. Tehát ez is egy hiányosság, de nagyon fontos, hogy itt fedjük le azt a kört, akiket ténylegesen érint vagy érinthet a jövőben.

A végkielégítési összegekkel kapcsolatban - nyilván tudom, miniszter úr, ezt gyakran elmondja, és bizonyos esetekben igaza is van, hogy ellenzékben semmi sem drága, és mindig tudunk nagyobbat mondani - teszünk majd nyilván javaslatot, de nem a valóságtól elrugaszkodott mértékben, hanem inkább racionális mértékben. És amit talán fontosnak tartunk, hogy a lineáris emelést látjuk szükségesnek, az arányosságot és a linearitást, ami szerintünk így az első javaslatban - noha fontos és üdvözlendő - nem feltétlenül van benne.

Aztán a nyelvpótlékokkal kapcsolatban itt megingt van egy olyan javaslatunk, ami a rendészeti Hszt. esetében is megvolt, ott is csak figyelmetlenségéből maradt ki. Itt viszont, mivel kifejezetten vannak biztonságpolitikai szakemberek, szerintünk indokolt lehet - most nyilván nem teszünk nagyon hosszú felsorolást -, és akár az orosz, akár az arab, akár a kínai nyelv is talán illeszkedik. Főleg most az iménti napirend is azt indokolta, hogy akár a terrorizmus elleni küzdelemben vagy a külföldi missziók esetében nem hátrány, ha van állományon belül olyan kolléga, aki adott esetben rendelkezik ilyesfajta tudással. Ez mindenképpen fontos.

Ami a fegyelmi eljárásokat illeti, és a megszüntetésükre vonatkozik, ott mi szintén teszünk egy pluszmódosítást, ami arra vonatkozik, hogy akkor is szülessen határozat a fegyelmi eljárás megszüntetéséről, ha bebizonyosodik, hogy az adott jogsértés kényszer vagy fenyegetés hatására történt. Ugye, ez nem azt jelenti, hogy ilyen általánosságban előfordulhat - és nem a rosszat feltételezve, de pont abból kiindulva, hogy sajnos az élet mindig produkál dolgokat, erre az eshetőségre sem árt felkészülni. Ha ne adj' isten vagy véletlenszerűen bekövetkezne ilyen, akkor ne legyen ilyen joghézag, hanem adassék meg,

hogy teljesen korrekt legyen - és még egyszer mondom, ha bizonyítottan itt bármilyen fenyegetés vagy kényszer hatására történt jogsértés -, és ezt a kiskaput is zárjuk be.

Amit mi a területi pótlékkal kapcsolatban megfogalmazunk: szerintünk sokkal komolyabb garancia lenne, ha nem a főigazgató állapítaná meg utasításban a területi pótlék mértékét, hanem például most adott esetben ön, miniszter úr, egy miniszteri rendeletben. Szerintünk ez sokkal egyértelműbb, és sokkal nagyobb garanciát jelent az érintettek számára.

Aztán a magasabb szolgálati díj úgy van megfogalmazva, hogy 2017-től lesz majd jogosult az illető, viszont az köztudott, hogy vannak bizonyos előírt vizsgák, amelyeket köteles az érintett kolléga 2015. december 31-ig teljesíteni. Vannak ilyen vizsgák, és itt nem értjük - ez igazából egy kérdés is -, hogy akkor azoknak a személyeknek, akik 2015. december 31-ig vizsgázní kötelesek, miért kell várni majd két évet erre az összegre, erre a díjra, hiszen ha teljesíti az előírásokat, akkor nem látjuk azt, hogy ez miért 2017-től lesz majd csak esedékes. Tehát úgy gondoljuk, hogy itt is célszerű lenne pontosítani, gondolva azokra, akik ezen kötelezettség alá esnek, hogy ne járjanak ilyen értelemben rosszul.

A beszerzési és értékesítési, engedélyezési mentességről - hát, nem tudom - megoszlik a vélemény, hogy mi a helyes. Nálunk, a frakción belül is és a hozzáértők között is vagy az ezzel a területtel foglalkozók között is van vita, de erről talán még érdemes lenne beszélni.

(18.10)

Van, aki szerint ezt a mentességet törölni kellene. Az általános vélekedés, hogy itt főleg az értékesítéssel kapcsolatban és főleg a múltból... Miniszter úr is számtalan esetben foglalkozott azzal, hogy a honvédség vagyonát milyen károk érték, itt a múltbéli tapasztalatokra tudunk támaszkodni, hogy adott esetben itt is lehetnek olyan aggályok, hogy ez a mentesség értékesítések esetében megfelelő-e így, vagy van-e itt garancia, hogy nem történnek visszaélések és nem lesznek károkozások. Nyilvánvalóan ez a jövő, akár közeli, akár távoli, de ez mindenképp a jövőben derül ki, hogy ha így marad, akkor ez megfelelő lesz-e.

Végezetül pedig talán azt szeretném még kiemelni, ami nem tudom, hogy mennyire tudatos vagy mennyire átgondolt, hogy különösen a pótlékok tekintetében első olvasatra, talán többedik olvasatra is mintha túl sok lenne a feltételes mód, amikor bizonyos pótlékok és bizonyos szorzók adhatók. Itt az egy általános tapasztalat állományon belül, és ez abszolút kormányzati ciklusoktól független, hogy amikor van egy bizonyos költségvetése akár honvédségnek, akár rendőrségnek, akár bármilyen más területnek, nyilván a vezetők, a döntéshozók igyekeznek, hogy is mondjam, mindig nyesegetni a költségeket. Nyilvánvalóan neki az a feladata, hogy meg-

felelően sáfárkodjon úgymond a költségeivel, és ez a feltételes mód talán arra adhat okot, hogy ez a legritkább esetben járjon. Tehát ha itt lehetne pontosításokat és egyértelmű, egzakt válaszokat adni arra, hogy mikor, kinek és mely esetben adhatók és emelhetők a különböző juttatások, pótlékok vagy éppen szorzók, az egy hatalmas előrelépés lenne.

Még ide a szorzókhoz és a juttatásokhoz. A vezetők esetében azért lényegesen magasabbak ezen szorzók, ami nem kérdés, hogy miért magasabb egy vezetőnél, tehát nem ezzel van probléma, csak mintha aránytalanságot vélnénk fölfedezni. Néhány nappal, illetve héttel ezelőtt a rendészetnél volt hasonló javaslat. Ott egy picit másabb volt, talán arányosabb volt. Esetleg ez is megérne egy újragondolást, hogy ezt az arányosságot hogyan lehetne betartani vagy betartatni, hogy ne legyen ekkora szakadék jövedelem és jövedelem között.

Végezetül még egyszer hangsúlyozom, hogy abszolút előremutatónak tartjuk a javaslatot, nagyon sok problémát orvosol, de tényleg szeretnénk, hogyha a különböző módosító indítványokkal még jobbá válna, és akkor adott esetben egy konszenzusos döntés is lehet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megadom a szót az elsőként felszólalásra jelentkezett független képviselőnek, Kónya Péter úrnak, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is egy pozitív elemével kezdeném az új életpályarendszernek, és ez pedig az, hogy végre évek óta várt bérfejlesztéshez, jól megérdemelt bérfejlesztéshez juthatnak a katonák. Azt gondolom, hogy az a fajta bérbefagyasztás, ami sajnálatos módon a szocialista kormányok alatt is tapasztalható volt, illetve az önkormányzatai alatt is, a köztisztviselői illetményalap befagyasztásával tényleg azt eredményezte, hogy elinflálták azt a bérfejlesztést, ami egyébként az előző Fidesz-kormány alatt egy jelentős béremelkedést jelentett a katonáknak. Azt gondolom, hogy épp itt volt az ideje, hogy valamilyen módon egyfajta bérrendezésre kerüljön sor a hivatásos katonáknál.

Ugyanakkor azért azt el kell mondanom, hogy önkormányzatok kiszámítható életpályamodellről beszélnek, egy új életpályamodellről, kiszámítható életpályamodellről. Úgy tűnik ez a kiszámíthatóság, körülbelül annyira lesz kiszámítható ez az életpályamodell, mint amennyire gránitszilárdságú az önkormányzatok Alaptörvénye, hiszen a 2012. évi CCV. törvényenél is már a preambulumban azt fogadták el, hogy kiszámítható életpályáról beszélnek, és gyakorlatilag 2013. év közepén lépett életbe és hatályba az a törvény. Ehhez képest most 2015-öt írunk, és újra megváltoztatják az egész, teljes illetményrendszerét a katonáknak, illetve az

előmeneteli rendszerét. Ez sok minden, csak nem kiszámíthatóság.

Nem a kiszámíthatóságot biztosítja az, hogy teljes mértékben leválik az illetményalap egyébként a köztisztviselői illetményalapról, és leválik a rendszeti illetményalapról. Én tudom, hogy sok ilyen javaslat volt az elmúlt évtizedben, ugyanakkor az teljesen egyértelmű volt, és azt én katonaként végigéltem, és azt el kell mondanom, hogy 16 éven keresztül tárgyaltam a különböző kormányokkal akár a katonák, akár a rendvédelmi dolgozók bérfelállításáról, és az egyértelműen kiderült számomra, hogy lehet, hogy a katonáknak most lesz egy jelentős bérfelállítása, de ez a fajta leválás a többiek illetményalapjáról középtávon és hosszú távon veszteséget fog okozni a katonáknak.

Ugyanis amíg egy békeidőben a politikusoknak - és akár majd itt a patkóban is megnézhetjük, hogy ha éppen ezekről döntés lesz, hogy mennyi is legyen az illetményalap - a saját béreikről kellett dönteni, addig saját maguk felé hajlott a kezük. Ugyanez elmondható volt a választásokat megelőzően, hogy a rendőrök bérfelállítására valahogy mindig volt forrás. Azonban ebbe a kategóriába már nem tartoztak bele a börtönőrök, adott esetben a tűzoltók és békeidőszakban a katonák sem, ugyanis azt mondták, hogy sokkal fontosabb az, hogy legyen közbiztonság, mert az a választási kampányban fontos, a többieknek meg megpróbálunk majd valamit, ami majd csurran-csöppen, azt odaadni.

Ha leválasztjuk ezt az illetményalapot, akkor nagyon könnyen, pillanatok alatt elválhatnak majd ezek az illetményalapok, elválhat a köztisztviselői illetményalap a honvédelmi illetményalaptól, és elválhat a honvédelmi illetményalap a rendszeti illetményalaptól, és nekem nincs kétségem afelől, hogy békeidőben ez a katonák rovására fog menni.

Az, hogy most sajnálatos módon kialakult ez a helyzet a szomszédunkban, Ukrajnában, egy picit most odaterelte a figyelmet a katonákra, és ennek következtében lehetett elérni azt, hogy egyébként az új életpályarendszerre, a rendőröknek megvalósítandó és politikailag fölállalt új életpályarendszerre rá lehetett csatlakoztatni a katonákat is. Azonban ez nem lesz mindig így, úgyhogy a kiszámíthatóságot ez sem fogja biztosítani.

A kiszámíthatóságot nem biztosítja az sem, amire Demeter Márta képviselőtársam is utalt, ez pedig az indokolás nélküli felmentése az ezredeseknek és tábornokoknak, hiszen a katonák életpályája valóban egy olyan életpálya, amikor, ha valaki választja ezt a hivatást, főleg ha tisztí hivatást választ, akkor nyilvánvalóan valahol célja az, hogy elérje az ezredesi vagy tábornoki beosztást és rendfokozatot. Az, hogy ezekből a beosztásokból indokolás nélkül föl lehet valakit menteni, teljesen elfogadhatatlan. Azt gondoljuk, hogy elvárható az, hogy ha valaki egy ilyen beosztásba bekerül, akkor az a minimum, hogy indokolják meg azt, hogy miért mentik föl ezt a magas beosztású főtisztet vagy éppen tábornokot.

Még az a szerencse, hogy azt nem vették át, ami egyébként a Hszt.-ben bejön, hogy még rendfokozatában a tábornokot vissza is lehet minősíteni. Örülök neki, hogy ez legalább nem került be. Nem kell mindent átvenni egyébként a Hszt.-ből. De az mindenképpen érdekes, hogy azzal indokolják egyébként a felmentés lehetőségét, hogy ez van benne a Hszt.-ben. Ha van egy külön jogállási törvény, akkor adott esetben lehet ezt alkalmazni, és miután a katonák NATO-tagországhoz is tartoznak, nem feltétlenül kell alkalmaznunk minden egyes ilyen dolgot.

Érthetetlen egyébként - hogy egy-két részletre is kitérjek -, benne van a törvénytervezetben, indokolás nélkül, hogy a főhadnagyokat az elkövetkezendő két évben soron kívül századossá kell előléptetni. Semmiféle indokolást nem találtunk egyébként arra, hogy miért is gondolják így.

Ennél talán nagyobb problémát jelent a honvédelmi szolgálati díj megállapítása és abban az évek megállapítása. Nagy valószínűséggel olyan emberek készítették ezt a táblázatot, akik életükben nem voltak sorkatonák, vagy éppen nem végezték el a katonai főiskolát.

(18.20)

Ugyanis annak, hogy gyakorlatilag a tényleges szolgálati időre számítják, az a következménye, hogy ha valaki úgy lett hivatásos katona, hogy előtte letöltötte a sorkatonai szolgálatát vagy éppen elvégezte a katonai főiskolát, hogy az nem számít be a honvédelmi szolgálati díjnál számított szolgálati időbe, ez teljes mértékben érthetetlen és elfogadhatatlan. De az is elfogadhatatlan, hogyha valamelyik másik rendvédelmi szervtől megy át katonának, és azt sem számítják be ezekbe a szolgálati időbe. Szerintem, aki a sorkatonai szolgálatát követően hivatásos állományúvá vagy szerződéses állományúvá vált, az abban az időszakban ugyanúgy honvédelmi szolgálatot teljesített. Az, hogy ez nem számít be az évekbe, elfogadhatatlan és érthetetlen is.

A fokozati vizsgáztatással, tehát az oldalirányú mozgással több problémám is van. Az egyik az, hogy nem látjuk annak a lehetőségét, hogy hogyan fog ez megvalósulni, hiszen különböző időpontokban több száz embert kell majd ilyen vizsgáztatáson keresztülvenni. A gyakorlatban még nem igazán látható, hogy ez miként fog megvalósulni. Nagyon örülnék, ha erről tudna majd valamit mondani a miniszter úr.

Ennél talán nagyobb probléma, hogy kitesszük ezeket az embereket vizsgáztatásnak, és az látszik itt, hogy a megfelelő pénzt nem nagyon tudják a rendszerben biztosítani, hiszen tized- és századrészekkel emelkedik a szorzószám. Ez azt jelenti, hogy ha valaki oldalirányú mozgásban leteszi a vizsgát, és a vizsgakövetelményeknek megfelel, akkor durván 1500 forint nettóval fog emelkedni a bére. Azt gondolom, hogy egy ilyen vizsgáztatási rendszerhez valamivel

nagyobb mozgásteret kellett volna biztosítani. Nem feltétlenül motiváló ez a dolog.

Visszatérnék a Demeter Márta által elmondottakra. A beígért biztosítási rendszert nyilván nagyon fogják várni majd a katonák, de ki tudja, hogy ebből mi lesz, mi fog ebből megvalósulni és hogyan, hiszen erre kidolgozott koncepciók még nincsenek. Viszont a szolgálati nyugdíjrendszer megszüntetése a bent lévő állománynak óriási törést okozott, és nyilván azoknak is, akik egyébként már szolgálati nyugdíjasok voltak, ugyanakkor ezt az átmeneti időszakot nem igazán kezelik. Számos volt katonatársam került úgy az utcára, hogy gyakorlatilag bent maradt a rendszerben, majd megszűnt az alakulata, és utána utcára került, mert szolgálati nyugdíjba nem vonulhatott, s ugyanakkor megfelelő beosztást sem tudtak számára biztosítani.

Itt lett volna a lehetőségük, hogy korrigálják azt, amit törvénytörő módon önök megszüntettek, hiszen 2007. december 1-jével mindenkinek rögzítették a szolgálati nyugdíját, akinek legalább húszéves szolgálati jogviszonya volt, ezzel garantálva az állam és a kormány által, hogy rájuk az akkor hatályos nyugdíj jogszabályok és szolgálati nyugdíj-jogszabályok fognak vonatkozni. Ez törvényben garantált rögzítés volt, és pont azért került be a szakszervezetek és a kormány közötti megállapodásnak megfelelően a Hjt.-be és a Hszt.-be, hogy megállítsák azt a fajta tömeges kiáramlást, ami az állomány részéről megindult. Azokat az embereket, akik annak ellenére bent maradtak a rendszerben, hogy tudták, a szolgálati nyugdíjrendszer 2012. január 1-jével meg fog szűnni, ezeket büntetjük most azért, mert tovább szolgáltak, és vállalták a továbbszolgálatot azokkal szemben, akik korábban elmentek nyugdíjba. Azt gondolom, hogy ez erkölcsstelen is, nem csak törvénytörő. Itt lenne a lehetőség arra, hogy ezt valamilyen módon visszamenőleges hatállyal kezeljék.

Azt gondolom, hogy a munkaerő-piaci pótlék egy jó gondolat, hiszen számos olyan speciális beosztás van a Magyar Honvédségben, amelyek különböző civil végzettséghez vannak kötve, és adott esetben a civil munkaerőpiacon is eladhatók, ahol jóval magasabb bérrel preferálnák - akár a versenyszférában, de akár még a közszférában is -, ugyanakkor a kettő együtt, az átjárhatóság a közszolgálatból és ennek preferálása, a Magyar Honvédséghez civilek átjárhatósága és adott esetben katonává minősítése, és közben utólagos követelmény teljesítésének az engedélyezése náluk azért gyanakvást kelt az emberben, mert már láttunk arra példát, hogy pártkatonákkal vagy pártfunkcionáriusokkal feltöltik a Magyar Honvédséget, és ha ezt még el is tudjuk téríteni egy 650 százalékos bérpótlékkal, akkor ez egy jó életpálya lehet. Ugyanakkor az teljesen felboríthatja a katonai életpályát, a katonai előmenetelt, ha ilyen embereket behozunk a rendszerbe a jövőben, márpedig a jelenlegi rendszer és a törvénymódosítás ezt lehetővé teszi. Nem állítom, hogy ezzel élni fognak, de ha lehet élni ilyen dolgokkal, akkor láttunk már karón

varjút, és számos esetben tapasztaltuk azt, hogy egy adott politikai kurzusváltást követően - és ez jellemző volt a szocialista kormányra is, és jellemző önökre is - úgy hoztak be és úgy léptettek elő különböző rendfokozatokba embereket, hogy közben a katonák végigjárták, végigtaposták a saját életpályájukat, aztán egyszer csak bekerültek emberek, akik hirtelen tábornoki meg mindenféle beosztásokba kerültek. Ennek a veszélye sajnálatos módon fennáll.

Szintén érthetetlen, hogy a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatot miért kell külön preferálni a 6. számú mellékletben úgy, hogy ugyanakkor a Magyar Honvédség összhaderőnemi parancsnoka nincs nevesítve, és nincs nevesítve a Honvéd Vezérkar törzsigazgatója sem, míg a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat igazgatója külön nevesítve van a 6. számú táblában. Ha már öt nevesítjük, akkor legalább a hasonló szintű vezetőket próbáljuk meg nevesíteni, mert ez azt a látszatot kelti, mintha a miniszter úr saját titkosszolgálatát fontosabb lenne, mint mondjuk, a Magyar Honvédség összhaderőnemi parancsnoka.

Még annyit: azt gondolom, hogy a szakszervezeti jogosítványok visszaadása vagy legalábbis erősítése az önök érdekeit is szolgálná, hiszen egy konstruktív együttműködő szakszervezet, amelyik megfelelő szakszervezeti jogosítványokkal rendelkezik, az önök szakmai munkáját is segítheti. Jelen pillanatban teljesen ellehetetlenítették a szakszervezetek tevékenységét.

Azt is fontos megemlíteni, hogy a jelenlegi köztisztviselői illetményalappal kezdjek meg az új életpályarendszert, már csak azért is, mert ha a 38 650 forinttal számoltak, akkor nem ártana megnyugtítani a katonákat, hogy nem egy alacsonyabb illetményalappal akarnak kezdeni.

A nyelvpótlékokkal kapcsolatban egyetértek Mirkóczki Ádám képviselőtársammal. Ahogy a Hszt.-ben, úgy célszerű lenne a Hjt.-ben is nem külön preferálni például a német és a francia nyelvet, hiszen legalább annyira fontos, hogy az orosz, szerb vagy román nyelvtudással rendelkező embereket hasonlóan preferáljuk, hiszen a kétoldalú katonai kapcsolatokban legalább annyira fontos, hogy ők tudják használni ezt a nyelvet.

Ennyit kívántam gyorsan elmondani, és le is járt az időm. Módosító indítványokat nyilván fogok még benyújtani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Bejelentem, hogy Vadai Ágnes képviselő asszony a felszólalási szándékát visszavonta.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogom kihasználni az időkeretet, csak röviden szeretnék

hozzászólni, egy-két ponton kibővíteni, kibontani azt, amiről Mirkóczki Ádám képviselőtársam már beszélt. Ezt a sajnálatosan fél 7-ig nyúló vitát sem szeretném tovább nyújtani. Az előző napirend, az ISIS és az ellene való fellépés oly mértékben húzta el a napirendek sorát, hogy a valóban fontos kérdésekre, mint a Magyar Honvédség állapotára kevesebb idő jut, ami eléggé sajnálatos. Az előző nyilván politikai volt, ez pedig inkább szakmai vitának fogható fel.

Elmondom önöknek, hogy miért is hoztam ide az előző napirendet. Ott elhangzott, hogy a köteleseinknek, a kötelezettségeinknek feleljünk meg, legyenek azok nemzetközi jogból vagy emberieségből fakadó elvárások.

(18.30)

Itt azért örülünk annak, hogy több pénz jut a honvédségre, de még mindig nagyon messze vagyunk a GDP 2 százalékától, ami NATO-elvárás. Természetesen erre lehet azt mondani, hogy nagyon sok ország van ezzel így, mert tudom, hogy honvédelmi miniszter úr ezt szokta mondani, és ez tényszerűen igaz is, hogy nagyon sokan vannak a NATO-tagországok között, akik nem érik el ezt a 2 százalékot. Bár hozzáteszem, hogy Magyarország az 1 százalék környéki költségével sereghajtónak minősül ebben a mezőnyben is, tehát van még mit fejlődünk.

És ha már a kötelezettségeinkről vagy a nemzetközi szerződéseinkben vállalt felelősségünkről van szó, akkor tényleg költhetnénk többet. És bízunk benne, hogy a jövőben valóban meglódul a honvédelmi költségek mértéke. Tudom, hogy be van tervezve, hogy nagyon lassan elkezd ez növekedni, és természetesen ezt se becsüljük le, de arra vonatkozólag, hogy mondjuk, a 2 százalékot mikor érheti el a honvédségi kiadások mértéke, még konkrét becslést nem hallottam évszám szerűen. Természetesen, ha honvédelmi miniszter úrnak van ilyen, akkor nagyon szívesen meghallgatom a válaszában.

Néhány pontot a konkrét javaslatból is kiemelnék. A 2. §-ban tulajdonképpen annak kibővítése található, hogy mit tehet civilben a katona. Ez azért fontos, mert amikor valaki egy közszolgálati vagy akár honvédségi pályára áll, akkor nem mindegy, hogy milyen korlátozásoknak vetjük alá, mit várunk el tőle civil életében. Az természetes, hogy valamit el kell várni. Hogy egy nagyon távoli példát mondjak, az ügyvédi kamara is elvárja az ügyvédektől, pedig az egy magánszakma, hogy ne viselkedjenek olyan módon a civil életükben, ami mondjuk a törvényeknek adott esetben megfelel, de hát az ügyvédi életpályához méltatlan. Azért mondtam direkt az ügyvédeket, mert tulajdonképpen magánvállalkozókról van szó, nem az állami szektorban dolgozó köztisztviselőkről.

Tehát valamilyen elvárást meg lehet határozni, és a törvény jelenleg is tartalmaz elvárásokat, hogy pontos legyenek, a szolgálati viszonyhoz méltatlan magatartást tiltotta eddig. Azt gondolom, ez kellően jó

megfogalmazás. Ahogy Mirkóczki Ádám képviselőtársam elmondta, hogy ez kibővítésre kerül, de számomra egy kicsit gumijogszabálynak tűnik a bővítés köre. Ez azt a veszélyt fogja magában rejteni, hogy bizonyos esetekben el lehet a honvédek ellen járnivaló magatartásuk miatt, és nem fogják pontosan tudni, hogy melyik magatartás az, ami miatt őket esetleg valamilyen szankciónak vehetik alá.

Konkrétan ebben a javaslatban, ami most előtűnik van, a honvéd etika szabályainak sérelmét hozták föl, ami egyrésztől, amit én találtam, vagy amire, gondolom, a javaslat írói gondolnak, az etikai kódex, ami egy HM-utasítás mellékleteként jelent meg. Ha tévednék, akkor javítson ki, miniszter úr! Mi ezt találtuk. Na most, azért ez könnyebben módosítható, mint egy törvény. Hiszen egy HM-utasítás egy rugalmasabb jogi környezetet jelent, ennél fogva a jövőben belekerülhetnek olyan magatartások vagy olyan elvárások, amelyek szerintem túlmutatnak azon, vagy túlmutatathatnak azon, amit egy honvédtől a civil életében el lehet várni, és ez kiszámíthatatlanná teszi, nem kellően kiszámíthatóvá teszi azt az életpályát, amivel számolniuk kell azoknak, akik a honvédségi pályára jelentkezők, vagy az életüket itt tervezik leélni. Hát ugye, ez lenne a cél, hogy minél hosszabb ideig ezen a pályán maradjon valaki.

Emellett, a honvéd etika szabályainak sérelme mellett bekerül, hogy pontos legyenek, a „pártatlan, befolyástól mentes tevékenységét veszélyeztetné” kikötés. Ez megint csak nehezen megfogható, mert azt, hogy valaki a civil életében mikor lesz pártos vagy nem kellően befolyástól mentes, azt ki fogja eldönteni? Tehát ha ő elmegy egy párt gyűlésre vagy egy nagygyűlésre? Vagy egy párt tagja, egy párt szimpatizánsa? Vagy a Facebookon egy megjegyzést tesz, hogy mondjuk, tetszik neki a Fidesz politikája? Ezért nyilván nem fogják, gondolom, megróni - de ha azt mondja, hogy egy másik párt politikája tetszik neki?

Miniszter úr most bólogat, de ezt tegyük tisztába. Mert ha én jogilag nem tudom száz százalékgig értelmezni, hogy miért kell bővíteni ezt az esetkört, mert nyilván, ha a bővítésre tesznek javaslatot, akkor megvan, hogy ezt miért teszik, akkor én ezt, megvallozom őszintén, egy egzaktabb, pontosabb megfogalmazás keretében tenném meg. És ahogy elmondtam, ezek a példák is adódhatnak, hogy a civil életében mit tehet meg egy katona. Párttag lehet-e, elmehet-e egy pártgyűlésre, vagy egyébként mondjuk, a Facebookon egy jobbikos közleményt pozitív kommenttel elláthat-e?

Ezek nagyon fontos kérdések. Mert ha le van írva, akkor nyilván ezzel lehet vitatkozni, akkor lehet azt mondani, hogy ez egy jó szabály vagy rossz szabály, de a gumijogszabálynál nincs rosszabb. Még a nagyon szigorú, kikezdhető szabály is kiszámíthatóbb, mint egy gumijogszabály. Én ezt egy kicsit ennek érzem. A Mirkóczki Ádám képviselőtársam által elmondott véleményhez tartozik, amit erről elmondtam.

Még egy pont, ami egy kicsit idetartozhat. A 8. § tartalmazza, ez is elhangzott többször, ezredes, tábornok indokolás nélküli rendelkezési állományba való helyezése, ami tulajdonképpen sok esetben a kirúgását jelenti. Megmondom őszintén, miniszter úr, én egy kicsit bizonytalan vagyok. Mert lehet azzal indokolni, hogy a kormánynak vagy a miniszternek legyen ráhatása, hogy kik a főtisztek. Ebben is lehet logika. De ha ezt oly mértékben és kontroll nélkül lehet gyakorolni, akkor ez átcsaphat olyan irányba, hogy tulajdonképpen emiatt fogják átpolitizálni a honvédségi kart. Mert ha a miniszter eldöntheti, hogy mely főtiszteket rúgja ki indokolás nélkül, és gondolom, nevez ki utána a helyükre, ez a két folyamat együtt jár, akkor nagyon könnyű átpolitizálni a honvédséget.

És persze erre lehet azt mondani, hogy a tehetéstelen főtiszteket meg könnyebb eltávolítani. De ha valaki tehetéstelen, akkor talán meg lehet azokat az eszközöket találni, amelyekkel ki lehet szűrni a tehetésteleneket, és egy indokolásban, egy szakmai érveléssel is el lehet távolítani. Ezt hosszú távon egy kicsit veszélyesnek érzem. És most nem feltétlenül a Fidesz-KDNP-kormányra gondolok. Lehet, hogy önökre is, ez majd ki fog derülni. De olyan szabályokat próbálunk alkotni, amelyek miniszterről miniszterre, pártoktól pártokig adott esetben egy életpályát garantálnak. Ez nem feltétlenül ilyen. Egy magyarázatot szerintem az Országgyűlés ebben az ügyben is megérdemelne.

Felmerült még a próbaidő kérdése, hogy akiket a közszolgálatból átvesznek, akkor miért szükséges ennek kikötése. Itt szintén az előbb elmondott dilemma merült fel bennem. Mert egyrésztől könnyen védhető dolog, hogy a próbaidő egy jó dolog, megismerjük egymást, jól dolgozik az adott delikvens, nem dolgozik jól, el lehet küldeni indoklás nélkül. Csak ezek az emberek valahonnan jönnek. És lehet, hogy úgy tudnak átjönni, mondjuk, a honvédséghez, vagy azért történik az ő áthelyezésük, hogy eltávolítsák őket a másik pozíciójukból, és adott esetben itt a próbaidő alatt el lehet őket távolítani.

Lehet, hogy ez néhány esetben fog megtörténni, de azért, ahogy elmondtam, amikor alkotunk egy jogszabályt, minden esetkorre próbálunk meg felkészülni, ne csak az optimális, szép dolgokat írjuk le a törvényben. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy ha csak a HM érdekét néznénk, és csak a honvédségi szempontot néznénk, akkor ebben van logika, miniszter úr. De ha az adott emberek életpályáját és mondjuk, egy közszolgálatban betöltött életpályát, és a közszolgálatba itt mindent beleérték, a honvédséget, az állami szektort, akár még az önkormányzatokat is, akkor lesz három hónap, amikor kiszolgáltattott érzésük lesz ezeknek az embereknek. Bízunk benne, hogy azért tömegesen nem találkozunk olyanokkal, hogy ez visszaélésekre adhatna okot vagy visszaéléseket láthatunk. Ezt is el kellett mondani itt, az Országgyűlés előtt.

Természetesen az idő fogja megmutatni, hogy igazunk lesz-e ebben, vagy a gyakorlatban ezek az esetek nem fognak előfordulni.

(18.40)

Ezeket szerettem volna elmondani, miniszter úr, és a válaszában nagyon várom, hogy nyugtasson meg, vagy adjon választ ezekre a feltett kérdésekre. És ahogy Mirkóczki képviselőtársam mondta, azért értékeljük a jó irányba tett lépéseket, értékeljük az erőfeszítéseket is. Tudjuk azt, hogy a pénz mindig kevés, de ezekben az esetekben, amit felhoztunk, nem jó, hogyha néhol túlszalad a kés, és ezzel adott esetben a jó intézkedéseket is egy kicsit lerontjuk.

Köszönöm szépen, elnök úr. Ennyit szerettem volna mondani. (Dr. Lukács László György tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Pár mondatot szeretnék még hozzáfűzni a törvényjavaslatához eddig elhangzott észrevételeimhez. Egyértelmű, hogy egyetlen törvényt sem vizsgálhatunk önmagában anélkül, hogy ne látnánk azt a környezetet, amiben megvalósul. Látjuk azt, hogy az elmúlt években történelmi mélypontra csökkent a Magyar Honvédség költségvetése, és az, amit képviselőtársam megfogalmazott, a GDP 2 százaléka, az egy nagyon támogatandó cél lenne. Én azt gondolom, hogy az, hogyha megvalósítható fél éven belül rendkívüli tartalékból vagy a következő évi költségvetésben január 1-jétől az, hogy a tervezett GDP-nek legalább az 1 százaléka legyen a Magyar Honvédség költségvetése, akkor már az egy előrelépés lenne. És bár nem orvosolná azt a hatalmas leépítést és 250 milliárd forintot, amit az elmúlt öt évben kivont az Orbán-kormány a Magyar Honvédség költségvetéséből, ezzel egyébként évtizedekre meghatározva a fejlesztési lehetőségeket és a kilátásokat, tehát azt gondolom, hogy nyilván ezt ellensúlyozni nem tudja ez a javaslatunk, de az egész biztos, hogy a kormány szándékát azért példáná, hogy ténylegesen egyébként a biztonság mennyit számít a kormánynak. Hiszen egyértelmű, hogy szövetségi rendszerben gondolkodunk, sokat beszélünk egy 5. cikkelyről, egy kollektív védelemről, az előtte párral lévő cikkelyről kevésbé, ami a nemzeti haderőknek a fenntartásáról, fejlesztéséről szól, hiszen minden szövetségi rendszer egyébként annyira tud erős lenni, amennyire a leggyengébb láncszeme, és nyilván alapvető érdekünk mind Magyarországnak, mind a szövetségi rendszernek, hogy minél hatékonyabban működjön és fejlődjön a magyar haderő.

Ennél a pontnál kanyarodnék vissza azokra a sajtóhírekre, amit egyébként írásban meg is kérdez-

tem miniszter úrtól, úgyhogy nem kétlem, hogy írásban is meg fogom rá kapni a választ, hogy igaz-e, hogy egyébként a vadászpilótáknak közel egyharmada azt fontolgatja, hogy elhagyná a Magyar Honvédség állományát. Az is olvasható a cikkben, hogy hiába az ígért illetményemelés, ami, még egyszer hangsúlyozom, nagyon üdvözlendő és dicséretes dolog, és mindenképpen szükséges, hogy megvalósuljon, de, amint említettem, a megbecsülésnek, ugye, több lába kell működjön ahhoz, hogy ténylegesen az állományt marasztalni tudja, és jól képzett szakembereket marasztalni tudjon a honvédség állományában.

Ezzel kapcsolatos kérdésem az, hogy egyébként mit tervez miniszter úr, hogy egy ilyen folyamatot meg tudjon állítani, amennyiben ez így van. A javaslatban említett munkaerő-piaci pótlék például a pilótákra vonatkozik-e? Kikre fog vonatkozni? Hiszen nagyon sok olyan szakterület van és sok olyan beosztás is, ami olyan képzettséget igényel, ami igenis a piacon egy keresett képzettség, és nyilván az lenne az érdeke, hogy ezek a jól képzett szakemberek, akik nehezen pótolható tudással rendelkeznek, ne hagyják el a honvédség állományát, és minél tovább szolgáljanak.

És ennél a pontnál, hogy minél tovább szolgáltassanak, szeretnék visszatérni még a szolgálati nyugdíjrendszerre vagy a korengedményes nyugdíj rendszerre. Hiszen látszik, hogy mindamelllett, hogy továbbra is a kormány egyik legnagyobb bűnének tartom, hogy megszüntette a szolgálati rendszert, és úgy tette, ahogy tette, tehát még csak nem is felmenő rendszerben tette ezt, e mögé vagy helyett nem adott semmilyen lehetőséget. Az látszik, hogy szándék az, hogy a jól képzett szakembereket, elhivatott katonáinkat, honvédségi dolgozókat minél tovább bent lehessen tartani a Magyar Honvédség rendszerében.

Ez egyébként közös érdek, hozzáteszem, akik ezt a hivatást választják, minél tovább szeretnének szolgálni, hiszen nekik ez az életük és a hivatásuk, de mindenképpen szükség van egy olyan korengedményes rendszerre, egy társadalmilag is igazságos rendszerre, ami méltó megbecsülést ad, egy stabil pontot ad. És én abban biztos vagyok, hogy attól függetlenül, hogy egy ilyen létezik, attól függetlenül mindenki törekedni fog arra - és az említett életpálya modellje is arra vezet -, hogy minél tovább bent legyen a Magyar Honvédség állományában, ettől függetlenül egy ilyen fontos pillérét a katonai életpályának nem lehet megspórolni, mint az egész életen át tartó áldozatvállalásnak a megfelelő méltányolása.

És hogyha a megbecsülés pár elemét említettem, mint például megfelelő munkakörülmények, most már nem is térnék ki arra, hogy az egyéni felszerelések milyen állapotban vannak, arra, hogy egyébként a ruházatot hogyan lehet beszerezni vagy nem lehet beszerezni, arra, hogy akár hogy áll az infláció értékesítése, biztos vagyok benne, hogy bizottsági üléseken ezekre vissza fogunk térni, és fogunk róla beszélni.

De egy nagyon fontos kérdés: mi a helyzet a helikoptertenderrel? Ez a kérdés egyébként továbbra is fennáll. Fennáll az állomány miatt is, és fennáll a magyar emberek biztonsága miatt is, hiszen ezek azok a katonai eszközök, amiket egyébként polgári feladatokra, katasztrófaelhárítási feladatokra ugyanúgy használ az ország.

2013 májusában volt erről többpárti egyeztetés, azóta többször itt parlamenti plenáris ülésen is, részletes vitákban is sokszor felmerült ez a dolog, 2014 tavaszára a kormányváltást követően kapott mindenki ígéretet arra, hogy ki lesz írva egy nyilvános, átlátható, nemzeti helikoptertender. Ennek a mai napig nem látjuk a szikráját sem, nagyon sürgősen megoldandó feladat. Szeretnénk látni, hogy erre honnan lesz pénz, mikor fog megvalósulni, és hozzáteszem, hogy amikor a Magyar Honvédség költségvetési forrásainak emeléséről beszélünk, azaz hirtelenjében a GDP minimum 1 százalékaról - én azt gondolom, hogy ez a biztonságért nem sok, és sokkal-sokkal többet vett el a kormány az elmúlt öt évben -, akkor ezt a GDP 1 százalékat nem helikoptertenderre, együtt értjük természetesen, ezt szeretném hangsúlyozni. Úgyhogy erre is, amennyiben miniszter úr tud konkrétan válaszolni, azt nagyon szívesen vennénk. Köszönöm. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hogy egy ország mennyit tud a védelmére és a biztonságára fordítani, az nemcsak politikai szándék kérdése, nyilvánvalóan, hanem a gazdaság teljesítményének a kérdése. Demeter Márta képviselőtársam többször felszólított bennünket arra, hogy a katonai kiadásokat nézzük tágabb összefüggésben, csak ezt magára nem vonatkoztatja, hiszen valóban tágabb összefüggésben kell nézni.

Kedves Képviselőtársam! A magyar gazdaság mélyrepülése 2010-ig, a magyar költségvetés csőd közeli helyzetének az előállítása az önök kormányának az eredménye. Az önök katasztrófakormányzása alakította ki azt a helyzetet, hogy bármilyen fontos is számunkra a nemzet biztonsága és védelme, csak addig tudunk nyújtózni, amíg a takarónk ér. Mi nem tartottuk folytathatónak azt a költségvetési politikát, ami az ország végsőkéig való eladását árán, az utolsó pillanatban felrántott 12,5 milliárd dollárnyi IMF-hitel árán biztosította az ország nem normális működését, hanem egyáltalán a túlélését. Akkor, amikor 2010-ben átvettük a kormányrudat, akkor világosan megmondtuk, hogy egyébként az ország gazdasági teljesítményének a függvénye az, hogy mennyit tudunk fordítani életpálya-modellre, védelmi kiadásokra, oktatásra, egészségügyre, és természetesen mindenre, amit a központi költségvetésből és a jövedelem-központosításból kell finanszírozni.

Tehát igenis pusztán imamalomszerűen elmondani azt, hogy a GDP-arányos katonai, honvédelmi kiadás alacsony, az rendkívül méltatlan és igazságtalan, ha ön nem teszi hozzá, hogy nagyon sajnáljuk, tisztelt magyar választók, ezt egyébként mi okoztuk, szocialisták azzal, amikor tönkretettük az ország gazdaságát, azzal, amikor olyan gazdaságpolitikát folytattunk, hogy 2006-tól kezdődően minden évben rosszabb volt a gazdaság teljesítménye, mint az előző évi, azzal, hogy minden határon túl növeltük a munkanélküliséget, azzal egyébként, hogy olyan elosztási rendszereket tartottunk fenn, amelyek nyilvánvalóan Magyarország gazdasága és költségvetése számára finanszírozhatatlan. Finanszírozhatatlan!

(18.50)

Hiába mondják el minden egyes alkalommal, mert idetartozik természetesen a szolgálati nyugdíjrendszer is, félreértés ne essék, a kedvezményes nyugdíjrendszer létrehozásával a szolgálati nyugdíjak rendszerével azt az abszurditást állították elő Magyarországon, hogy több mint 50-féle módon és időpontban mehettek kedvezményes nyugdíjba, szolgálati nyugdíjba és egyéb öregségi nyugdíjba a legkülönbözőbb foglalkoztatási csoportok. Egyébként ez csak a fegyveres erőknél és a rendvédelmi szervezeteknél 60 milliárdos többletkiadást okozott a nyugdíjalapnál, és ez az, amit az ország nem tudott elviselni. Ezt a vitát akkor lefolytattuk, önök azóta is mindig elmondják, de nem fogunk ehhez visszatérni, helyette mi a megbecsülésben gondolkodunk, az életpályamodellben, ami itt van előttünk, s abban, hogy egyébként olyan rendszert hozunk, amelyik nem mint normál működést hozza vissza a szolgálati nyugdíjak rendszerét, hanem sokkal inkább arra ad lehetőséget, hogy az állam szolgálatát ellátó emberek, az állam alkalmazásában dolgozó emberek a nyugdíjkorhatárukig megfelelő foglalkoztatás mellett tudják ezt a feladatot végezni. Erre vannak az oldalirányú lehetőségek, az átjárási lehetőségek, és erre lesz egyébként még ennek a rendszernek az egyik elemeként az a biztosítási rendszer, ami az olyan, nem a munkavállaló saját hibájából bekövetkező munkaképesség-csökkenésre ad fedezetet, amire a természetesen a minimális szolidaritás meg a különböző állami életpályamodellek lehetőséget kell hogy teremtsenek, meg ami szükséges, hogy megteremtődjön.

Ezért én azt hiszem, rendkívül örömteli, hogy ma már nem arról beszélünk, hogy hogyan kerüljük el a csődöt, hanem arról beszélünk, hogy hogyan, milyen módon növeljük a katonai kiadásokat, hogyan próbáljuk elérni azt a szintet, amit egyébként a magyar kormányfő a walesi csúcson be is vállalt, és ennek ebben a költségvetési évben már megvan az első, számokkal alátámasztható konkrét adata. Nézze meg, hogy úgy növekszik egyébként a katonai fejezet főösszege, hogy ráadásul az általunk egyébként janu-

árban is tudott és eltervezett életpályamodell-bevezetést még nem is tettük hozzá. Ha ezt hozzá tesszük, az jóval magasabb növekmény, mert az egyébként ebben a költségvetési évben 20 milliárd plusz, és mi csak 9-et számoltunk el többletként.

Tehát akkor, amikor ön azt kérte, hogy ne legyen trükközés, akkor nyilván önmagából indult ki szocialista képviselőtársunk, mert a szocialisták, amíg kormányoztak, költségvetési trükkök százai, amiről nektek nem kell tudni, mondta a miniszterelnökünk... - és valóban Veres János vezetésével a legvadabb költségvetési manipulációkat követték el, ami egyébként megítélhetetlenné tette a honvédelmi kiadások érdemi összehasonlító elemzését.

Mi természetesen, miután nem szocialisták vagyunk, nem trükközünk a költségvetéssel, nem is szeretnénk, sőt ezért lehet azt is megnyugtatósnak elmondani, hogy természetesen a honvédségi ráfordítások kapcsán, amikor az állam eszközöket vásárol, különböző képességeket erősít, akkor a legszigorúbban az államháztartási törvény és a közbeszerzési törvény adta keretek között kell eljárunk. Csak az érthetetlen számomra, hogy miért viselkednek úgy például a helikoptertender kapcsán, mint hogyha egyébként önök a Sikorskynak vagy az Agustának lennének a megbízott ügynökei, és minél előbb próbálnak valamifajta adatot kicsikarni a felkészülés jegyében a tárcától. Egy picit körültekintőbbek is lehetnének, de legalábbis felelősségteljesebbek, mert egyébként természetesen a helikopterbeszerzésre és ennek a képességnek az erősítésére nyilvánvaló, hogy valamifajta tender kapcsán és pályázati eljárás kapcsán kell sort keríteni, csak el kellene kerülni azt - mert most egyébként ezt a helikopterképesség-fejlesztést figyeli a világ összes létező forgószárnyúgyártója -, hogy olyan helyzetbe hozzuk magunkat, ami kapcsán nem a legkedvezőbb megoldást tudjuk választani. Ezért itt ez az óvatosság maximálisan érthető, és én külön szeretném kérni a képviselőket arra, hogy ne próbálják olyan helyzetbe hozni Magyarországot, ami kapcsán drágább vagy kényesermegoldásra legyen csak lehetőség. Én azt gondolom, hogy ez egy kellően nagy összegű fejlesztés ahhoz, hogy itt a legkörültekintőbbben járjunk el.

Több képviselőtársam a megfogalmazásban, feltehetően módban mindenfajta olyan veszélyekre hívta fel a figyelmet, amelyek igazából nem valóságok. Nem tudom, hogy képviselőtársam mire gondolt akkor, amikor azt vélelmezte, hogy majd a honvédelmi miniszter pártkatonákat fog a tábornoki karba tömegével kinevezni, hisz ez csökkenti az ország védelmi képességét. Erre még a Kádár-rendszerben sem nagyon volt példa egyébként, talán az '50-es években még lehetett arra példát találni, hogy tömegével kerültek főtiszti pozícióba nyilvánvaló pártfunkcionáriusok, akiknek semmi fogalmuk nem volt a honvédelemről, de egyébként már a késő Kádár-korra sem volt ez jellemző, a rendszerváltás óta pedig ez egyáltalán nem mondható el. Tehát ez egy olyan veszély,

amit a képviselőtársam úgy lát bele a honvédségbe, hogy erre egyáltalán semmilyen példa nincsen. *(Kónya Péter: Neked legyen igazad!)*

A másik felvetés: én remélem, hogy figyelmesen olvasták el a tisztelt képviselőtársak a törvényjavaslatot, de úgy tűnik, hogy ez nem minden esetben sikerült, mert akkor nem kérdeznének olyat, hogy például a speciális képességekkel, képzettséggel és kiképzéssel járó feladatok esetén kikre vonatkozik az úgynevezett munkaerő-piaci kiegészítés. Hát természetesen, hogy a pilótákra is vonatkozik, ez benne van a törvényben. Ha ezt meg kell kérdeznie valakinek, hogy őrájuk vonatkozik-e, akkor tényleg felvetődik a lehetőség, hogy vagy alaposabban kell a törvényt olvasni, vagy a szakértőknek a fejét kell megmosni, hogy erre nem bírtak rájönni, de aki a törvényt elolvassa, az világosan láthatja, hogy az mindenkire vonatkozik. Egyébként természetesen a vezetők belátásától függ, hogy ezt a kört hogyan határolják le, de mindenkire vonatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselőként még egyszer szeretném kérni - természetesen szívük joga mindenfajta kifogásokat megfogalmazni, nyilván a bizottsági üléseken ezt majd a módosító javaslatok kapcsán meg is kell vitatni -, én mindenestre azt szeretném kezdeményezni, hogy még a jövő hét elején, mielőtt még a szakbizottsági ülésekre sor kerül, kerítsünk sort egy ötpárti egyeztetésre, ahova egyébként az érdeklődő képviselőket elhívjuk, meg a frakcióvezetőknek írunk, azért, hogy az esetleges olyan kérdéseket is meg tudjuk vitatni, mint például ami a Hszt.-ben többször felmerült. Én azt gondolom, hogy aki a Hszt.-egyeztetés kapcsán végigülte azt a két, a belügyminiszter által összehívott ötpárti egyeztetést, az látja, hogy a Hszt.-ben számos kompromisszumos javaslat megszületett, és azt a szakbizottság támogatja is. Mint a Honvédelmi bizottság elnöke, én mindenestre egy ilyen ötpárti egyeztetést kezdeményezek *(Dr. Staudt Gábor: Jó ötlet!)*, természetesen egyébként még mindenki olyan módosítót ad be, amelyet akar, de Mirkóczki úr, illetőleg a többi képviselő, aki részt vett ezeken az egyeztetéseken, ők is megerősítették és visszajelezték, hogy ez lehet hasznos, mert számos olyan problémát önök is megfogalmaztak, amit egy kompromisszumos szöveg kapcsán nyugodtan be lehet építeni a törvényjavaslatba.

(19.00)

Tehát hogyha valaki ez iránt a kérdés iránt érdeklődik, akkor a frakcióvezetőknek én ezt az ötpárti egyeztetést és ezt a felajánlást mindenképpen megteszem, és kérem, hogy fontolják meg. Ettől még egyébként mondom: a módosító indítványokat éppúgy meg kell majd tárgyalni, mint minden más törvénynél. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Sajnálattal látom, hogy mindig tartogat valamilyen elkeserítő mondatot egyébként ezekben a vitákban. Én reméltem, hogy esetleg a politikai jellegű hozzászólásokat a kétpercesekben próbáljuk meg elintézni, és akkor ami szakmai jellegű, azt a 15 percesben, de ön 12 percet is tudott a tisztán politikai történetéről beszélni. De akkor pontosítsunk, és akkor én így két percben.

A Magyar Honvédség költségvetése 2010-ben több mint a GDP 1,1 százaléka volt. Tehát soha a GDP 1 százaléka alá nem csökkent a költségvetés. Ezt biztosan nem tudják védeni és megmagyarázni, hogy egyébként az önök idejében ez miért csökkent le ilyen drasztikusan.

A helikoptertenderrel kapcsolatban, hogy minket miért érdekel ez ennyire: talán azért, mert a magyar emberek biztonságáról beszélünk. Én azt csodálom, hogy önöket miért nem érdekli jobban. Amikor önök még ellenzékben voltak, nagyon jól tudták, hogy a szállító helikoptereknek mikor fog lejárni az üzemideje. Az elmúlt öt évben semmit nem tettek azért, hogy megoldják ezt a helyzetet, és semmivel nem igazolható ez a fajta késlekedés és ennek a felelőssége sem - ezt hozzáteszem.

Említi, hogy mi ne hozzunk, ne alakítsunk ki olyan helyzetet, hogy esetleg emiatt drágábban kelljen Magyarországnak helikoptereket vásárolni. Hozzáteszem, elnök úr, hogy az az öt év késlekedés, amit önök tettek, az az öt év tétlenség, az hozza Magyarországot olyan helyzetbe, hogy kényszerpályára fog kerülni ezzel kapcsolatban.

Úgyhogy a kormány jól felfogott érdeke, hogy minél gyorsabban megoldja a kérdést, nem pedig az ellenzék heppje. *(Herings Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak kétperces időkeretben, Fidesz-képviselőcsoport.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Nem csüggedek újra felhívni a figyelmét arra, hogy egy egyszerű, átlátszó költségvetési trükk volt az, ami miatt önök egyébként feltupírozva a költségvetési kiadási oldalon a honvédelmi kiadásokat, 1 százalék fölött tartották a katonai kiadásokat, azzal az egyszerű megoldással, hogy azt a pénzt, amit a nyugdíjalapból kellett volna folyósítani, azt a katonai kiadások rovatra könyvelték el. Mi ezt szüntettük meg, azért, hogy ne átverve a választókat meg önmagunkat, ahogy ezt önök tették - még egyszer emlékeztetem az önök akkori miniszterelnökének a beszédére, „költségvetési trükkök százai”, ő

vallotta be -, hanem pontosan azért, hogy nézzünk szembe a tényekkel.

A tényleges katonai kiadások, amiből tényleg lehet következtetni az ország védelmi képességeire, az ennyi, és ebbe biztosan nem tartozik bele az, hogyha egyébként éppen akkor egy meglehetősen jelentős összeget átkönyvelték a katonai kiadások közé, mert a szolgálati és kordedvezményes nyugdíjas katonának a nyugdíját is a katonai költségvetés keretére számolták el; egyébként dacára annak, hogy többször felhívták a pénzügyi kormányzat figyelmét arra, hogy ez elfogadhatatlan, mert a nyugdíjkiadásokat a nyugdíjasszához kell elkönyvelni. Tehát még egyszer mondom: egy átlátszó, primitív költségvetési trüffel, mondhatom nyugodtan: csalással kozmetikázták a számokat, mi pedig csak szeretnénk volna megmutatni, hogy a tényleges számok kicsodák. Ennyi történt.

Egyébként természetesen nyugodt lehet, hogy semmi módon nem hozzuk kényszerhelyzetbe önmagunkat és az országot a helikoptertender kapcsán. Természetesen minden létező jogszabályt be kell tartani a helikoptertender kapcsán, és nem is lehet érteni azt, hogy a még be sem következő eseményekre már olyan vészharangokat kongatnak, ami itt számunkra teljes mértékben érthetetlen. A helikopterképességet fejleszteni kell, ennek a fedezetét a költségvetési törvénynek biztosítani kell és minden jogszabályt be kell tartani. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselő-csoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nem szeretnék ünnepontó lenni, ez egy jogállási törvény. Tehát én is szeretnék T-72-es eladásokról meg minden szép dologról beszélni, meg lenne kritikai észrevételünk is, de nem erről van szó. Tehát ezt azért mindenképpen el kell mondani, ha valaki még követi a parlament üléseit. Tehát mi nem azért nem folytunk bele ezekbe a kiváló vitákba, mert nem lenne hozzáfűznivalónk, de majd hogyha az Országgyűlés elé jön, vagy egy hasonló törvény lesz itt, akkor foglalkozunk ezzel.

Ami pedig a GDP-t illeti, azért az egy elég furcsa vita, amikor itt a Fidesz meg az MSZP erről vitatkozik, hogy a költségek hogyan alakultak. Az, hogy az MSZP idejében magasabb volt a jelenlegi szintnél, csak azt jelenti, hogy egy magas bázisról, ami mondjuk, a '90-es évek elejét jelenti, folyamatosan csökkent. Azért az MSZP-kormány korábban volt, mint a jelenlegi Fidesz-kormány, ez ennyit jelent. De hogyha mondjuk, újra egy MSZP-kormány lenne, de nem lesz, tehát mindenképp megnyugtatok, nem lesz, reméljük, hogy soha, de hogyha lenne, akkor nem mászna fel újra a 2 százalékra.

Az MSZP részéről hallhattunk olyan állásfoglalásokat - most tényleg a kétperces időkeretet csak kihasználva -, ami szerint még a jelenlegi honvédségi létszámot is sokallják, ami még a trianoni békeszerződésben meghatározottnál is jóval alacsonyabb. Azon küzdünk, hogy menjen valahogy feljebb, és tulajdonképpen még ezt is teljesen fölöslegesnek tartják.

Tehát tulajdonképpen a vita nem az, hogy akkor mennyi volt, és most a trükköket nézve, amit Kósa képviselőtársam elmondott tényleg, hogy a nyugdíjkiadásokat hogyan lehet a honvédségre fordítottként elszámolni... - tehát ezek egészen perverz számviteli trükkök, vagy amit Gyurcsány mondott, valóban trükkök százai, de ami ezt illeti, beszéljünk a jogállási törvényről.

Persze, vitatkozhatunk másról is, de majd akkor, hogyha itt lesz az Országgyűlés előtt, és szeretném azt, hogyha végre a vitát vissza tudnánk a mederbe terelni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, miniszter úr!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Igyekezem rendkívül röviden, de mégis minden érdemi felvetésre reagálni. Előre elnézésüket kérem, hogyha ez néhány percet igénybe fog venni.

Szeretnék természetesen a tárgynál maradni, nem elkalandozni. De miután itt a költségvetési kérdések oly sokszor felmerültek a GDP százalékához viszonyítva, és történetiségében is több oldalról megvilágították ezt a kérdést, szeretném elmondani azt, hogy 2012-ben Magyarország kormánya határozatban kötelezte el magát, hogy bár a megörökölt és államcsóddal fenyegető pénzügyi válság kényszerű módon odahatott, hogy a válságból való kilábalás árának egy jelentős részét bizony a Magyar Honvédségnek kellett megfizetnie, ez nem volt elkerülhető, de stabilizáltuk a költségvetésünket, és azt mondtuk, hogy 2012-15 között nem csökkenhet a költségvetés, míg 2016-tól évente a GDP 0,1 százalékával fog nőni.

Nos, miután már évekkkel vagyunk a döntés meghozatala után, jó lélekkel mondhatom el, hogy Magyarország kormánya '13-ban, '14-ben és '15-ben is jelentősen túlteljesítette a vállalását, vagyis a szinten tartás helyett nominális értékben is növelte a honvédelmi költségvetést. Tekintve, hogy gyakorlatilag elhanyagolható az infláció, az a több mint 8 százalékos növekedés, amely mintegy 20 milliárd forintban már itt megemlítésre került Kósa Lajos képviselő úr által, az ugyanilyen reálérték-növekedést jelent már a 2015-ös esztendőre.

Felhívnam képviselő asszony figyelmét arra, hogy walesi csúcstalálkozó ide, ott tett vállalások

oda, a 2015-ös esztendőben, ahogy én számoltam - saját magam számoltam, össze is hasonlítottam a számokat -, lehet, hogy talán még tévedek is az országok számát illetően, de mintha azt olvastam volna, hogy a 28 NATO-tagállam közül 11-nek a költségvetése 2014-ről '15-re csökkent. Csökkent! Van egy, az a tizenkettedik, Franciaország, amely szinten maradt. Nos, tehát érdemes a tendenciákat is figyelembe venni.

(19.10)

Költségvetésről kérdezett Staudt képviselő úr is, hogy mikor érjük el a GDP-arányos 2 százalékot. Nos, az még odább van. A már említett 2012-es kormányhatározat azt irányozza elő, hogy 2016-tól kezdődően 0,1 százalékot növelünk, és ez azt jelenti, hogy 2023-ra az 1,4 százalékos szintet érjük el. Önök is tudják, tisztelt képviselőtársaim, hogy a 2016-os költségvetés tervezése most folyik, még a parlament nyári szünete előtt minden valószínűséggel módjuk lesz szavazni erről a költségvetésről, meg fogják látni, hogy ez a GDP 0,1 százalékában meghatározott kormányzati vállalás miképpen érvényesül a 2016-os költségvetésben.

A korengedményes nyugdíjrendszerről kérdezett Demeter Márta képviselő asszony, először hadd reagáljak tehát az általa két részletben elmondottakra. Természetesen a katonák korkedvezményt kapnak. Amint azt ön is tudja, vagy ha nem tudja, akkor ezúton szeretném tájékoztatni, hogy a 2011-ben meghozott szabályok arról szólnak, hogy az úgynevezett nyugdíj előtti rendelkezési állományt a katonák az egyébként rájuk irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt öt évvel megelőzően igénybe vehetik. Ez azt jelenti, hogy mindenki máshoz, az átlagos munkavállalóhoz képest öt évvel korábban elmehetnek egy olyan speciális rendelkezési állományba, ahol gyakorlatilag a számított nyugdíjuknak megfelelő juttatást kapják, és csak és kizárólag rendkívüli állapotban és háborús helyzet esetén hívhatók vissza és vehetők igénybe ismételt. Én úgy gondolom, ez nem egy elhanyagolható szempont.

Bár ígértem, hogy a tárgynál maradok, de ön fölött néhány kérdést. Honnan lesz pénz a helikopterekre? Talán nem fogja meglepni a válasz: csak és kizárólag a magyar állami költségvetésből, az adófizetők pénzéből. Mikor fog megvalósulni? A két kérdés összefügg: amint a szükséges összeg rendelkezésre áll.

Ön tétlenséggel vádolt minket. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt években folyamatosan dolgoztunk ezen a kérdéson, és a Honvédelmi Minisztérium a maga részéről a legapróbb részletekig a szükséges szakmai előkészítő munkát elvégezte, és kizárólag a pénzügyi fedezet biztosításától függ a beszerzés indítása.

Szeretném Demeter Márta képviselő asszony első felszólalásával kapcsolatban röviden jelezni, hogy

a tülzszolgálat tekintetében a 150 óra feletti rész esetében dönthet a katona a szabadidő és a pénzbeni kifizetés között. Kérdezte képviselő asszony, hogy miért nincs úgy, mint a Hszt.-ben, az előttünk fekvő törvényjavaslatban illetményminimum-összeg megjelölve. Azért nem, mert más a szabályozási metódus. Itt a törvény melléklete tartalmazza a szorzószámokat, és ezek adják ki a minimumot és az összeget az illetményalappal együtt, amelynek az összege egyébként ez évben 38 650 forint, és ahogy mondtam önnek, a jövő évben 5 százalékkal fog növekedni, tehát ez 40 140 forintban számított, 2017-ben 41 620 forint, 2018-ban 43 110 forint és 2019-ben 44 600 forint összegben számítható.

Az, hogy a honvédelmi illetményalap ilyen mértékben emelkedni fog, természetesen a mindenkori költségvetési törvény tartalmától függ, azt meg közösen fogjuk meghatározni. Tehát ha az a következő kérdése, hogy de mi arra a garancia, hogy ez az illetményalap így fog nőni, annyit tudok mondani, hogy ön meg én, mi ketten együtt; mi fogjuk előterjeszteni és közösen megszavazni, és remélem, hogy támogatni fogja majd képviselő asszony ezeket a további emeléseket.

Kérdezte képviselő asszony, hogy a HM-rendelet miért fogja majd lehetővé tenni, hogy a felső vezetőknél magasabb illetményt állapítson meg a miniszter. Ennek az az oka, hogy ezek a vezetők a pótlékrendszerből ki vannak zárva, és semmilyen más módon nem tudjuk a többlételemes illetményt honorálni.

A munkaidőkerettel kapcsolatban valóban egy rugalmas és a munkaadó szempontjait, érdekeit is figyelembe vevő változtatásról van szó. A törvény garanciális módon rögzíti, hogy heti két pihenőnap jár a katonának, a fennmaradó öt napban összesen 40 órát kell teljesíteni úgy, hogy a napi munkaidő 4 és 12 óra között állapítható meg, ez a különböző kiképzési és egyéb igénybevételek miatt így praktikus, és miután a jövőre nézve a túlmunka díjazása a mai formájában meg is szűnik, nyilván a szabadidő kiadásánál lesz majd ennek jelentősége.

Többen fölvetették az ezredesi és tábornoki rendfokozattal rendszeresített beosztásokból való indokolás nélküli felmentés lehetőségét. Szeretném elmondani, hogy a rendőrökre és többi BM alá tartozó fegyveresre vonatkozó szabályozáshoz képest ez a mi szabályunk, amit most hozunk be, sokkal - hogy úgy mondjam - enyhébb, mert itt csak a legmagasabb beosztású munkatársak, katonák vannak érintve, míg a rendőrségnél - maradjunk a rendőrségnél - az állományilletékes parancsnok bármilyen rendfokozati kategóriában, tehát a legalacsonyabb rendfokozatban is megteheti ezt. Ennyit arról, hogy önkényeskedésre hogyan s miként nyílik mód. Természetesen ez egy hosszú vita, nem akarok itt most belebonyolódni, magam is jogász vagyok, és elég sok munkajogi pert tárgyaltam, nagyon nehéz az indoklásokkal kapcsolatos pereskedés, és vannak olyan, bizalmi viszonyon alapuló kapcsolatok, munkakap-

csoportok, ahol ennek nem lehet helye, mert nem értelmes dolog ezt megkívánni.

Mirkóczki képviselő úr felvetéseivel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a honvéd etikai kódex kiadása folyamatban van, a szabály nem tartalmaz jogkövetkezményt. Többen szóltak, köztük ő is, a nyelvpótlékok kérdéséről, amit STANAG-pótléknak nevezünk a NATO-ban bevett szóhasználat szerint, ezzel is kifejezésre juttatva, hogy kizárólag azokat a nyelveket preferáljuk, amelyek a modern együttműködési rendszereinkben, szövetségi rendszerünkben valóban hasznosak. De természetesen azért, hogy ösztönözzünk ritkább nyelveket - arab, kínai hangzott itt el, vagy éppen az orosz, amely a honvédségben ismeret szempontjából egyáltalán nem minősíthető ritkának, ám jelenleg kevésbé hasznosnak minősíthető a napi munkában -, ezekre is miniszteri rendelettel pótlék állapítható meg a továbbiakban.

A vizsga tekintetében szeretném elmondani, hogy talán nem elég alaposan tanulmányozta képviselő úr a szabályt: 2015 vége helyett 2016 végéig kell majd letenni a vizsgát, és ezt megelőlegezzük egyelőre mindenkinek.

A kényszer, fenyegetés hatására elkövetett fegyelmi vétség tekintetében fogalmi probléma van, tudniillik nincs fegyelmi vétség, fogalmilag nincsen, ki van zárva, ha a cselekményt a katona kényszer vagy fenyegetés hatására követi el.

(19.20)

Az 53. §-ban a haditechnikai termékekre vonatkozó törvény módosítását kizárólag az indokolja, hogy időközben létrejött a Honvédelmi Minisztérium beszerzési hivatala.

Felvetette Mirkóczki képviselő úr, hogy a területi pótlék megállapítása ne a KNBSZ főigazgatója, hanem a honvédelmi miniszter által kiadott normában legyen szabályozva. Én el tudom fogadni ezt a felvetést, egyáltalán nem zavar az, hogy az ön javaslatára hozzám kerüljön ez a hatáskör.

Felmerült, hogy feltételes módban vannak a törvényben bizonyos juttatások megfogalmazva. Semmilyen bizonytalanság nem marad a rendszerben, hiszen a felhatalmazó rendelkezésekben láthatják, hogy ezen juttatások részletes szabályait a től-ig kereteken belül, az egyes esetekhez tartozó pontos számokat HM-rendeletek fogják meghatározni.

Kónya képviselő úr szintén érintette a magas beosztásúak rendelkezési állományba helyezését. Erre válaszoltam.

Nem a főhadnagyokat kell századossá előléptetni, a hadnagyok előléptetési lehetősége szerepel a törvényben, kizárólag azért - és ez nem kötelezettség -, mert hála istennek igen nagy számú végzősünk lesz a Ludovika Zászlóaljban szolgáló és a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen felsőfokú tanulmányokat folytató fiatalok körében.

Kónya képviselő úr a szolgálati idő kérdését fejezte. Ennek értelmezése a jogintézménytől függ.

Például a jubileumi jutalomnál beszámít a főiskolai idő, de a honvédelmi szolgálati díjnál nem, hanem csak a tényleges szolgálati idő. Ez egy rendszerbeli elvi kérdés, ezért szabályozzuk így.

A vizsgáztatás hol fog történni? Ugyanott, ahol most, tisztelt képviselő úr, ezért hoztuk létre a vizsgaközpontunkat.

A rendszerben lévők rögzített szolgálati idejére vonatkozó szabályt nem érinti az előttünk fekvő javaslat. Ön a 6. mellékletben kifogásolta, hogy az ÖHP parancsnok, illetve a vezérkar törzsigazgatója nincs nevesítve. De természetesen egyértelműen és azonosíthatóan szerepel az anyagban a 6. és 7. pontban központi szintű parancsnok, illetve vezérőrnagy megjelöléssel.

Staudt képviselő úr is felvetette az etikai szabályokat. Ezeket egy HM-utasítás tartalmazza, és a szolgálati szabályzatban is vannak magatartási szabályok. Ezek megsértése fegyelmi vagy méltatlansági eljárás alapja lehet. De nagyon fontos és garanciális szabály az, hogy részletes vizsgálat előzi meg a döntést, és a jogorvoslat szabályai érvényesülnek.

Többen felvetették, így Staudt képviselő úr is, a próbaidő kérdését, hogy miért van arra szükség, hogy ha valaki a közszolgálat egy másik területéről átkerül a honvédséghez, katonaként felszerel, hogy egy bizonyos próbaidővel számoljunk. Azért, kérem, mert a próbaidő egy egyensúlyi jogintézmény, mind a munkáltató, mind a munkavállaló - mondjuk most röviden így - számára jogkövetkezmény nélkül lehetővé teszi a jogviszony megszüntetését a próbaidő alatt. Anyám, én nem ilyen lovat akartam - ezt mindkét fél mondhatja. Katonának nem mindenki és nem automatikusan alkalmas. Ez egy nagyon sajátos, zárt világ. Aki kívülről látja, gyakran el sem tudja képzelni, hogy mivel jár. Ha bekerül, adott esetben lesz három hónapja eldönteni, hogy vajon ezt szeretne volna-e.

Tisztelt Képviselőtársaim! Próbáltam nagyon rövid lenni. Végezetül szeretném megköszönni azokat a pozitív jelzéseket, amelyek szinte minden felszólaló hozzászólását jellemezték. Megnyugvással vettem azt, hogy magát a rendszert, azt a teljesen újszerű rendszert, amelyet életpályamodellnek nevezünk, és amely valóban forradalmian új és hosszú távon fenntartható alapra helyezi a honvédség személyi rendszerét, és az egyes katona számára kiszámítható viszonyokat és jövőt teremt, ezt üdvözlötték. Én pedig hadd üdvözljem azt az egyeztetési szándékot, amelyet Kósa Lajos elnök úr, képviselőtársunk, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnöke bejelentett. Természetesen a Honvédelmi Minisztérium szakértői a háttérben maradva, segítve ezt az egyeztetést, minden szükséges háttérszakértői támogatást meg fognak ehhez adni. Egyébként abszolút nyitottak vagyunk a jobbtét célú módosító indítványok előtt.

Még egyszer köszönöm az együttműködésüket és a figyelmüket is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bíró-sági végrehajtásról szóló '94. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az Igazságügyi bizottság önálló indítványa T/3879. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság előadójának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés előtt fekszik a 3879. számú törvényjavaslat, amelyet az Igazságügyi bizottság adott be, és amely a végrehajtói kamara tevékenységével kapcsolatos. Alapvetően az egész jogszabály-módosítás eljárási szabályokat tartalmaz, illetve a miniszteri biztos hatáskörének megerősítése céljából került kidolgozásra. Az államtitkár úr nyilván fogja tájékoztatni a tisztelt Házat a végrehajtói kamarán belül történt dolgokról, erre én nem szívesen térek ki, tekintettel arra, hogy közvetlen információink nincsenek, és azok az információk, amelyek eljutottak hozzánk, készítették arra, hogy a bizottság ezt a törvényjavaslatot előterjessze.

Itt egy közfeladatot ellátó testületről van szó. Ha ez határozatképtelen vagy működésképtelen, annak igen komoly hátrányai vannak a közéletre nézve. Mi igyekeztünk a jelen hatályos törvényben lévő olyan akadályokat kivenni a törvényjavaslatból, amelyek részben az obstrukció lehetőségét rejtik magukban, részben pedig akadályozzák a köztestület tevékenységét. Nagyon lényeges kérdés az, hogy a miniszteri biztos megkapná a rendkívüli közgyűlés összehívásának a jogát, de pontosan leírja a törvény, hogy az ok és a cél megjelölésével és 30 napon belüli határidővel teheti ezt meg.

Különböző eljárásjogi kérdéseket rendez még a törvény, aminek különösebben nagy jelentősége nincs. Jelentősége van annak, hogy a tisztségviselők újraválasztása korlátozva lett, tehát maximum egy alkalommal lehet a megválasztott tisztségviselőket visszahívni, és a tisztségviselői megbízatás is négyéves korláthoz van kötve.

Teljesen új az az intézkedési lehetőség, hogy a megválasztott tisztségviselőket a közgyűlés érvényes szavazással indoklás nélkül visszahívhatja.

(19.30)

Azt hiszem, ez a kérdés volt, ami körül a legnagyobb vita merült föl az Igazságügyi bizottság ülésén is. Én nem érzem a helyzetet annyira rendezetlenségnek, de nyitottak vagyunk abban a kérdésben, hogy ezt a helyzetet pontosítsuk.

Miről is van itt szó? Arról van szó, hogy ha a visszahívásról megismételt közgyűléssel kell döntenie, a közgyűlés döntését a jelen lévő tagok számára tekintet nélkül hozza meg. Tisztelettel, ez egy kétlépcsős folyamat. Arról szól a történet, hogy egyszer össze kell hívni egy érvényes közgyűlést. Arra a kamara valamennyi tagját meg kell hívni. Ha nem jelennek meg, az az ő kockázatuk. Abban az esetben, ha a döntés azért nem születhet meg, mert határozatképtelenné vált a testület, tehát nem az van, hogy elutasította, hanem az van, hogy határozatképtelen, akkor beszélhetünk megismételt közgyűlésről, ha ugyanezzel a napirenddel záros határidőn belül - ez sajnos a törvényből kimaradt, a mi javaslatunkból is kimaradt - összehívják a megismételt közgyűlést.

De szeretném kihangsúlyozni, hogy a megismételt közgyűlésre is a tagság valamennyi személyét meg kell hívni. Tehát a testület valamennyi tagja kap meghívót, és ez a rendelkezés kizárólag azt a célt szolgálja, hogy azt az obstrukciót kerüljük ki, hogy határozatképtelenné tegyék esetleg, és a többségi akaratot ezzel megakadályozhassák. Ugyanezen érv alapján van a törvényjavaslatban az is, hogy a jelenleg hatályos kamarai törvény azt mondja ki, hogy akkor érvényes a közgyűlés, ha az elnökség négy tagja jelen van. Most ez nem okoz nagy gondot, mert jelen pillanatban egyetlen elnökségi tag sincs, mert úgy tudom, hogy a végrehajtói kamara teljes elnöksége lemondott, de ez azért problémát okoz, és így tulajdonképpen a közgyűlést obstruálni tudták az elnökségi tagok, mert ha ők négyen kivonultak, határozatképtelenné tették a közgyűlést.

Tisztelettel, ezen előzmények után, március 16-án, ezen vita után megszületett az a döntés, hogy a bizottság 9 igen és 2 nem szavazat mellett előterjesztette ezt a törvényjavaslatot. Szeretném elmondani, hogy a Jobbik abban a bizottsági döntésben velünk együtt szavazott, kizárólag a szocialista párti képviselők nem szavazták ezt a jogszabályt meg. A szocialisták által, főleg Bárándy képviselő úr által felvetett aggályok nem bizonytalanították el a kormánypárti és a jobbikos képviselőket, így született ez az arány.

Tisztelettel azt kérem, hogy az Országgyűlés szíveskedjen a törvényt megtárgyalni, ha úgy látja, módosítson az előterjesztett törvényjavaslatunkon, de mindenféleképpen a megoldás felé lépjen el, és szavazza meg a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár urat, a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt bizottsági Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hatályos jogrendszerünkben a végrehajtási szervezetrendszer működtetésében meghatározó szerepe van

az önálló bírósági végrehajtók önkormányzati szerveinek, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarának. E köztisztület a végrehajtási szervezettel kapcsolatos jogszabályban meghatározott közfeladatokat látja el. Az utóbbi években felerősödtek a végrehajtók és a kamara működését érő kritikák mind a végrehajtást kérők, mind az adósok részéről.

Ez vezette a kormányt arra, hogy megvizsgálja a kamara működését, és felülvizsgálja a végrehajtási szervezetrendszer működésének alapját képező joganyagot. Ezt követően lehet elvégezni azokat a reformokat, amelyek a hatékonyabb, az állampolgárok nagyobb megelégedésére szolgáló végrehajtási szervezet kialakításának irányába hatnak. E folyamat első lépcsőjeként az Országgyűlés tavaly novemberben elfogadta az egyes igazságügyi és magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi LXXIII. törvényt, amely többek között a bírósági végrehajtásról szóló törvénynek a végrehajtási szervezetet érintő egyes rendelkezéseit is módosította, és megteremtette a miniszteri biztos kinevezésének lehetőségét annak érdekében, hogy az igazságügyi kormányzat és a kamara közötti együttműködés hatékonyabbá válhasson.

A törvény elfogadását követően az igazságügyi miniszter 2014 novemberében miniszteri biztost nevezett ki a végrehajtói kamara felügyeletére. A törvény biztosítja azokat az eszközöket, amelyek felhasználásával a miniszteri biztos reális képet kaphat a végrehajtási szervezetrendszer működéséről. A miniszteri biztos tevékenységéhez kapcsolódóan az Igazságügyi Minisztériumban megkezdődött a végrehajtási szervezetrendszerrel érintő jogszabályok felülvizsgálata, valamint a végrehajtási szervezetrendszer átalakításáról szóló koncepció előkészítése.

Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága által benyújtott T/3879. számú törvényjavaslat egyrészt kibővíti a miniszteri biztos kamarával kapcsolatos jogosítványainak körét és lehetővé teszi számára, hogy rendkívüli kamarai közgyűlést hívjon össze, másrészt módosítja a kamara legfőbb szerve, a közgyűlés működésére és a tisztségviselők megválasztására vonatkozó szabályokat.

A miniszteri biztos jogkörét érintő ezen módosítást a kormány megtárgyalta és támogatja, mivel a rendkívüli közgyűlés összehívására vonatkozó jog eszközt biztosít a miniszteri biztosnak arra, hogy a kamara legfőbb szervénél kezdeményezze a működési problémák orvoslását, amivel a már megteremtett felügyeleti jogkörét hatékonyabban gyakorolhatja.

A hatályos szabályozás alapján a kamarai közgyűlés határozatképességének feltétele, hogy azon az elnökség legalább négy tagja jelen legyen. Mivel e szabályozás magában hordozza a kamara működésképtelenségének kockázatát, a kormány támogatja azt a módosítást is, amely alapján a közgyűlés határozatképessége szempontjából a jövőben nem kell figyelembe venni a jelen lévő elnökségi tagok számát.

A törvényjavaslat szerinti új rendelkezések egyértelművé teszik azt, hogy a közgyűlésnek jogában áll a kamarai szervekbe megválasztott tisztségviselőket akár egyenként, akár kollektíven visszahívni, amely jog a szervezeti és működési szabályzatban sem korlátozható. E módosítás szintén támogatható, mivel egyértelműen kifejezésre juttatja az eredeti jogalkotói szándékot, és nem enged teret jogértelmezési vitáknak.

A törvényjavaslat lényeges eleme továbbá, hogy a kamarai tisztségviselők újraválaszthatósága tekintetében korlátot állít fel, és kimondja, hogy a tisztségviselők csak egyszer választhatók újra. A kormány egyetért azzal, hogy az újraválaszthatóságot korlátozó szabály alkalmas eszköz arra, hogy a kamara tagságának a vezető testületekben való részvételét hatékonyabban biztosítsa.

Összefoglalóan, a törvényjavaslat a bírósági végrehajtást érintő kormányzati célok és álláspontunk szerint az ellenzék által sem vitatott célok megvalósítását segíti elő azáltal, hogy a kamara működésének felügyeletére kinevezett miniszteri biztos számára biztosítja a kamara közgyűlésének összehívási jogát, és a bírósági végrehajtásról szóló törvénynek a kamara működésére, elsősorban annak határozatképességére vonatkozó, értelmezési vitára okot adó rendelkezésének módosításával egyértelműsíti a szabályozást.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A kormány nevében is javaslom és kérem a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról.

Az Igazságügyi bizottság március közepén nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara működésével kapcsolatos rendelkezéseket kívánja módosítani. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara működésével kapcsolatban olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az egyes vezetők, tisztségviselők mandátumának bármilyen okból történő megszűnése esetén a köztisztület működésképtelenségének kockázatát hordozzák magukban.

(19.40)

A kamara a törvény 250. § (1) bekezdése alapján köztisztületnek minősül, amely létrehozásáról ren-

delkező törvény által meghatározott közfeladatot lát el, így döntésképtelensége a jogbiztonság sérelmével jár. A fent említett okok miatt a megfelelő szabályozás jogalkotás útján történő megteremtése indokolt.

Az igazságszolgáltatásba és a végrehajtói rendszerbe vetett közbizalom megerősítése érdekében az Igazságügyi Minisztérium tavaly év végén miniszteri biztost nevezett ki a kamara mellé. Jelen módosítással lehetővé válik, hogy a kamara mellé kirendelt miniszteri biztos rendkívüli közgyűlést hívjon össze, amely a megteremtett felügyeleti jogkörének még hatékonyabb gyakorlását teszi lehetővé. Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a javaslat célja az új, tiszta, átlátható, tisztességes bírósági végrehajtási rendszer felállítása, amely tekintettel van az emberi méltóságra. Cél az, hogy visszaállítsuk az emberek igazságszolgáltatásba vetett bizalmát, hatékonyabbá és gyorsabbá tegyük az eljárásokat. Az átlátható kamarai működés kialakítása pedig hozzájárul az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megerősítéséhez.

Úgy gondolom, hogy mindezek fontosságával mindannyian egyetértünk, hiszen ez az ország közös érdeke is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem először kerül valóban az Országgyűlés elé a végrehajtói kar, illetve a végrehajtói kamaráról szóló törvényjavaslat, és abban sincs vitánk egymással, hogy ezen a területen valamiféle változásra van szükség, nem megy minden úgy, ahogy annak mennie kellene.

Zárójelbe teszem, ideje volna megvizsgálni azt is, hogy a végrehajtásnak milyen költségei vannak, merthogy ha valahol probléma van, akkor én azt gondolom, hogy ott; olyan elképesztő többletköltséget jelent ez az állampolgárok számára, ami az én meglátásom szerint tarthatatlan. Ezt mindenesetre előjáróban szerettem volna kiemelni, mert ha változást kell valahol a magyar bírósági végrehajtásban eszközölni, akkor én azt gondolom, hogy ez lenne az első.

Mindazonáltal elfogadtuk és tudomásul vettük azt, hogy itt változtatásokra van szükség, már ami a kamarát és annak tevékenységét illeti.

Miniszteri biztost neveztek ki a végrehajtói kamara mellé, és ennek a miniszteri biztosnak meglehetősen széles jogkört biztosítottak már egy korábbi törvény elfogadásával. Azt gondolom, hogy ha úgy tudom összefoglalni, márpedig úgy tudom összefog-

lalni ennek a javaslatnak a lényegét, hogy még nagyobb jogkört ad a miniszteri biztosnak, akkor érdemes felsorolni azt, hogy eddig milyen jogkörei voltak a végrehajtást illetően, ugyanis az ember ilyenkor hajlamos azt hinni vagy hajlamos leszűkíteni a gondolkodását erre a néhány rendelkezésre, figyelmen kívül hagyva azt, hogy a miniszteri biztos eddig is milyen jogkörrel járt el. Márpedig ha ezt kiemeljük, akkor bizony kérdéseket fogalmazhatunk meg a vonatkozásban, hogy tényleg szükséges-e még további bővítése ennek a jogkörnek.

Szóval, sorolom. 1. A kamara bármely pénzügyi kötelezettségvállalásához, a szerződések teljesítésének elfogadásához és a kifizetésekhez a miniszteri biztos jóváhagyására van szükség, és kizárólag ő gyakorolja a kamarai alkalmazottak feletti munkáltatói jogkört. 2. Részt vehet a kamara közgyűlésén és a kamara más szerveinek ülésén. 3. Tájékoztatást kérhet a kamarai szervektől és azok tisztségviselőitől. 4. Megismerheti a kamara és szervei által kezelt valamennyi adatot. Aztán megtekintheti a kamara és szervei bármely iratát. Továbbá beléphet a kamara és szervei által használt bármely helyiségbe. Talán az egyik legfontosabb következik most: elrendelheti a kamara gazdálkodásának és informatikai rendszerének vizsgálatát. Aztán tájékoztatást nyújt a sajtó, a rádió és a televízió részére a végrehajtási ügyekről. Elrendelheti a végrehajtó összeférhetlenségének ellenőrzését, és a kamara által lefolytatott ellenőrzés eredményétől függően az összeférhetlenség fennállását bejelentheti a miniszter felé. Dönt a tartós helyettesi kirendelésről, valamint a tartós helyettesi kirendelés megszüntetéséről. Engedélyezi a végrehajtók közös irodájának létesítését és a végrehajtói iroda alapítását. Iránymutatás kiadását kezdeményezheti. Jóváhagyja az ugyanazon járásbíróval mellett működő végrehajtók esetében a végrehajtási ügyek elosztásának rendjét, és jóváhagyja az ügyek elosztásának rendje év közbeni megváltoztatását. Megint egy nagyon fontos jogkör: a végrehajtói állásra az állás létesítésétől vagy megüresedésétől számított 3 hónapon belül pályázatot írhat ki. Kamarai felterjesztés előtt jóváhagyja a végrehajtói kinevezési javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ezt a listát megnezzük, akkor bizony én azt gondolom, joggal kérdezem, hogy ahhoz, hogy rendet tegyen a végrehajtói kamarában, miért is szükséges még emellé újabb jogköröket kapnia.

És ha megnézzük azt is, hogy mi ez a jogkör, akkor az még inkább rossz érzéseket keletkeztet bennünk, úgy, ahogy egyébként ezt Rubovszky elnök úr az expozéjában jelezte is. Összehívhatja ugyanis bármikor inntól kezdve a rendkívüli közgyűlést. Azt is mondtuk, hogy kivételes esetben még azt is megértenénk, hogyha a törvényalkotó egyszeri esetben ezt lehetővé tenné, hiszen most az a helyzet, hogy a végrehajtói kamara teljes elnöksége lemondott. Itt tehát azt mondom, hogy indokolt, ha egy

ilyen jogosultságot egyszer megkap a miniszteri biztos. De miért kell ezt kiterjeszteni határidő nélkül? Miért nem lehet ezt egyszeri alkalomra korlátozni?

Nézzük tovább, hogy mi az, ami változik még a törvényben. A kamara tisztségviselőjét a jövőben bármikor indokolás nélkül vissza lehet hívni. Szeretném megtudni, hogy erre mi szükség van. Én egyébként általában ellenzem az indokolás nélküli intézkedések lehetőségét, főleg, amikor személyi ügyekről van szó, főleg, amikor - ha úgy tetszik - hatalmi kérdéssről van szó, ugyanis én azt gondolom, hogy ha valami teret ad az önkénynek, akkor ez az. Amikor nem elég, hogy valakinek az egyszemélyi döntésén múlhat, mondjuk, valami - itt speciel testületi döntésről van szó, ezt szeretném kiemelni, hogy ebben én nem tévedek -, de miért is kell indokolás nélkül ennek megtörténni? Miért lehet indokolás nélkül? Hát valami indoka csak van annak, hogy visszahívják! Általában az szokott indokolás nélkül történni, ahol az indok nem vállalható. Ilyen visszavonásokat terveznek önök? Mert az ember mi másra követhetessen, hogyha az indokolási kötelezettség elmarad?

A másik ilyen, hogy ha a kamarai tisztségviselő a jogszabályok megszegésével végzi a dolgát, a feladatát, a tevékenységét, akkor megvannak a jogi lehetőségek most is az ő elmozdítására. Megvan a lehetőség fegyelmi eljárás megindítására, megvan a lehetőség a felfüggesztésre, megvan a lehetőség akár egy büntetőeljárás megindítására. Mi szükség van a visszahívásra?

Rubovszky elnök úr azt mondta, és ebben igaza van, hogy megismételt közgyűlésen lehet csak a jelenlétre tekintet nélkül, a jelenlévők számára tekintet nélkül visszahívni tisztségviselőt, és hogy ez azt jelenti, hogy kétszer összehívják a közgyűlést. Én nem tudom, nem ismerem pontosan a kamara működését. Az ügyvédi kamara működését ismerem, ahogy azt Rubovszky elnök úr is jól ismeri. Ott ez úgy szokott történni, hogy összehívják egy közgyűlést, és ugyanazzal a határozattal azt mondják, hogy még aznapra vagy legkésőbb másnapra összehívják a megismételt közgyűlést.

(19.50)

Ha ez így van a végrehajtói kamaránál is, akkor ez valódi különbséget nem jelent. Mindenki tudja, hogy egy ekkora köztestületnél a tagságnak csak egy kis százaléka szokott részt venni a közgyűlésen, még akkor is, ha az tisztújító közgyűlés. Mindehhez képest, ha a miniszteri visszahívásról kíván dönteni, ez azt jelenti, hogy a végrehajtói kamarának egy százalékban csekély számú tagja indokolás nélkül vissza tudja hívni a kamarai tisztségviselőt, ha azt a miniszteri biztos kezdeményezi. Nem értem annak az okát, hogy ezt miért kell bevezetni. Erről sem az expozéban nem hallottunk, sem államtitkár úr nem szólt. Azt nem tudom elfogadni, hogy ezt általános indokolás mögé rejtik el, hogy az átláthatóságot ez majd

jobban szolgálja, ez a mozgástér még jobban hozzásegíti a miniszteri biztost ahhoz, hogy a dolgát megfelelőképpen végezhesse. Ezekkel az általános indokokkal én nem tudok mit kezdeni.

Szeretném meghallgatni az államtitkár úrtól vagy az előterjesztőtől, hogy konkrétan mi ennek az oka, mi az indoka. Miért kell hagyni, hogy a tagság egy kicsi része a miniszteri biztos javaslatára indoklás nélkül egy, egyébként határozott időre megválasztott kamarai tisztségviselőt minden további ok nélkül visszahívjon? Nem kell hozzá sem fegyelmi, sem jogszabálysértés, sem semmi más. Szeretném tudni, hogy ez mennyiben segíti elő a kamara megtisztulását, mennyire segíti elő a megfelelő működés helyreállítását, egyáltalán miért kell ez az intézkedés.

Mivel ez a lényege és talán ez a leglényegesebb eleme - ahogy elnök úr is pontosan rámutatott, és ezzel egyetértek - ennek a javaslatnak, nagyon szeretném, ha erről egy kicsit bővebb indokolást mondana a kormányzó többség. Ezzel a szövegtervezettel mi ezt a javaslatot - ahogy a bizottsági ülésen is elmondtuk és a szavazatainkkal is jeleztük - nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Igyekezni fogok különbséget tenni a KDNP-vezérszónoki és a bizottsági elnöki hatáskör között, de előrebecsátom, hogy lesznek átfedések.

Eleve nem akartam szót kérni, de az indoklás nélküli visszahívással kapcsolatban szeretnék egy rövid megjegyzést tenni. Amikor egy kamarai tisztségviselő gárdát a többség megválaszt, senki nem indokolja meg, hogy miért őket választja, a többségi szavazatban benne van a bizalom. Amikor az indoklás nélküli visszahívást eredményes határozattal eldönti a közgyűlés, akkor ebben a döntésben benne van a bizalomvesztés. Sehol nem indokolnak! Egy itteni példát szeretnék mondani: Medgyessy Péter indokolta a visszalépését? Vagy Gyurcsány Ferenc indokolta? *(Dr. Bárándy Gergely: Ő mondott le, és nem visszahívták!)* Egy pillanat! Lemondatták.

Tisztelt Országgyűlés! A felvetett kérdésekkel kapcsolatban még egyvalamire szeretném felhívni Bárándy képviselő úr figyelmét. Az egy rettenetesen hibás gyakorlat, amit a Budapesti Ügyvédi Kamara csinál, hogy 28-án 8-kor közgyűlés, határozatképtelenség esetén pedig 31-én 8-kor. Ezért mondtam azt, hogy a megismételt közgyűlésnek azt tudom reális következményként elfogadni, ha a határozatképtelen közgyűlést 8 nappal követő, de 30 napon belüli időpontra hívják össze. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez nincs benne ebben a javaslatban!)* Ez nincs benne, ezt én

nem vitatom. Sajnos az alaptörvény, tehát a végrehajtókról szóló törvény 253. §-ában sincs benne. Államtitkár úrnak már jeleztem, a vita során jöttem rá arra, hogy itt ilyen hiányosság van - azt majd meg fogom indokolni, hogy miből jöttem rá -, és lehet, hogy a bizottságnak javaslatot fogok tenni erre; a végén, amikor a részletes vitát lezárjuk, nekünk mint Igazságügyi bizottságnak akkor lesz lehetőségünk módosító indítványt előterjeszteni.

Ezt annál is inkább javaslom, mert az általunk becsatolt törvényjavaslat (2) bekezdése mondja ki azt, hogy az elnöknek össze kell hívni a közgyűlést, ha a tagok x hányada kéri, ha egyötöd kéri, akkor 30 napon belüli időpontra. És azt is szabályozza a törvényjavaslat, hogy ha a miniszteri biztos megnevezi az okot és a célt, akkor ő is rendkívüli közgyűlést hívhat össze. De ez nem azonos a megismételt közgyűléssel. A rendkívüli közgyűlésre kap felhatalmazási jogot a miniszteri biztos. Tehát egészen más kategóriáról van szó. A megismételt közgyűlés az lehet, hogy ha összehívják a közgyűlést a tisztújítás napirendjével - mert erről beszélünk a visszahívás tekintetében -, és akkor azt mondják, hogy ha határozatképtelen, akkor 8 napon túl, 30 napon belül, de csak ebben a körben lehet megismételni. Ez a megismételt közgyűlés. A rendkívüli ok, amire meg felhatalmazást kap a miniszteri biztos, lehet, hogy az ő belső ellenőrzése során valami olyan felfedezett körülmény, ami kiváltja benne ezt az ingerenciát.

Én tisztelettel végighallgattam a miniszteri biztos jogkörével kapcsolatos kérdéskört. Az egy régebben elfogadott jogszabály, arra most nem kívánok kitérni. Az általunk előterjesztett jogszabály kizárólag arra terjed ki, hogy a miniszteri biztosnak joga van rendkívüli közgyűlés összehívására, ami annál is inkább indokolt, mert pillanatnyilag nincs elnöksége a kamarának. Úgy törvényt alkotni, hogy egy hónapig van erre joga, aztán ez a jog elenyészett, nem megy. Azt hiszem, ha egyenesbe fog jönni a végrehajtói kamara - és bízunk benne, hogy egy sikeres tisztújítás erre az eredményre juttatja el a köztestületet -, akkor ezt az egész miniszteri biztos dolgot el lehet felejtetni. Köszönöm szépen.

Azt mindenestre szeretném bejelenteni, hogy ilyen esetleges módosítással a kereszténydemokraták támogatják a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport, és jelzem, hogy államtitkár úrnak a vezérszónoki felszólalásokat követően tudok szót adni a házszabály szerint. Köszönöm szépen a megértését.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Próbálok értelmezni Ruboszky képviselőtársam szavait, aki azt mondta, hogy egy bizo-

nyos módosítással a KDNP is el tudja fogadni, miközben ön terjesztette be mint KDNP-s képviselő. Bocsánat, hogy ezzel kezdem; csak hogy jól értem-e, azt mondta, hogy bizonyos módosítással el tudják fogadni a javaslatot, noha ön a betervezője mint KDNP-s képviselő. De ez majd egy következő válasznak lehet a tárgya. Én úgy gondoltam, ha ön mint KDNP-s képviselő ezt betervezi, akkor a KDNP érthető módon mellette áll.

A dolog érdemi részére térve: mi támogatni fogjuk ezt a javaslatot. Apró, de fontos módosítások rejlenek az előttünk lévő javaslatban. Végighallgattam Bárándy Gergely érveit, és nem tisztem megvédeni a kormányt. Mi azzal szoktuk őket vádolni, hogy az elszámoltatást nem veszik komolyan, és a végrehajtók elszámoltatásával kapcsolatosan sem láthatunk eredményeket. Reméljük, hogy ez a jövőben azért máshogy lesz. Most úgy érzem, hogy képviselőtársam a témához képest egy kicsit félrebeszélte.

(20.00)

Félrebeszélte, mert az a kérdés, hogy akarunk-e egy új végrehajtási rendszert. Vita van köztünk és a Fidesz között, hogy ezt hogyan tegyük meg. A Fidesz még hisz ebben a rendszerben, ami most még itt körvonalazódik előttünk, bár azért úgy látom, hogy a bizalmuk és a hitük napról napra fogy. Ennek örülünk, megmondom őszintén, mert mi az állami rendszerben hiszünk. Mi abban hiszünk, és ezt el kell mondjam itt, ennél a napirendnél is, hogy nonprofit módon, a profitot és az egyéni vállalkozói érdeket kizárva kell határozatokat, akár bírói ítéleteket végrehajtani Magyarországon. Ugyanúgy, ahogy a bíróság, az ügyészség vagy akár a rendőrség sem profitorientáltan működik; ahogy egy bíró sem úgy kapja a fizetését, hogy hány embert zárt börtönbe, hány életfogytiglant osztott ki, ugyanúgy meggyőződésünk, hogy az ítéletek végrehajtása sem attól kell függjön, hogy valakinek milyen az anyagi pozíciója, vagy mennyire éri meg behajtani ezeket a követeléseket.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Most gondoljunk bele abba az egyszerű helyzetbe, hogy születik egy ítélet. Itt most attól is elvonatkozathatunk, hogy mondjuk, egy nagy pénzügyi intézmény egy magánszemély ellen indít egy pert, bár itt perre sem szokott sor kerülni, vagy mondjuk, egy közjegyző okirattal végrehajtást kér egy magánszemély ellen, és ott persze vitatni lehet sok esetben az eljárást, és kisémmizésre kerül egy magánszemély az ügy végén - de ne ezt nézzük! Nézzük azt, hogy két magánszemély perre megy a bíróság előtt. Születik egy bírósági ítélet, X.-nek fizetnie kell egy összeget Y.-nak. Na most, ha az, akinek ezt az összeget meg

kell fizetnie, pont azért, mert tőle kicsalták ezt az összeget, vagy kintlévőségei vannak, már nem rendelkezik elegendő pénzzel arra, hogy egy végrehajtást végigvigyen, megelőlegezze a végrehajtó díját vagy a bíróságnak első körben kifizesse a végrehajtási díjakat, hogy aztán majd áttehesse a bíróságtól az önálló bírósági végrehajtókhoz az ügyet, akkor ez az ítélet nem lesz végrehajtva. Hiába van egy jogerős, a magyar állam bírósága által meghozott ítélet. És ez nem jó így. Nem jó így. És számtalan olyan eset van, amikor azt láthatjuk, hogy nem igazságos a jelenlegi rendszer. Az meg végképp nem jó, hogy bizonyos személyek sokszor rekordösszegű bevételre tesznek szert magánvállalkozóként.

És itt mondhatnám azt is, hogy vannak olyan területek, főleg Budapest, a nagyvárosok, Budapesten belül is bizonyos kiemelt körzetek, ahol nagyon megéri végrehajtónak lenni, és vidéken vannak olyan helyek, ahol lehet, hogy kevésbé. Ez sem feltétlenül igazságos. Meggyőződésünk, hogy a rendszeren alapjaiban kell változtatni. Az már csak egy extra dolog, amit itt az elmúlt években és a sajtóban is láthatunk, hogy sokszor milyen visszaélésszerűen tud működni a rendszer. Sokszor nemcsak azért, mert az adott szereplők esetleg nem tartják be a jogszabályokat, az egyéni érdekeiket nézik, hanem azért is, mert a jogszabályok nem jók, nem voltak jók.

Itt sok mindent fel lehetne sorolni. Elmondtuk azt itt az Országgyűlés nyilvánossága előtt többször, és azzal se lehet minket vádolni, hogy ne tartanánk szem előtt a végrehajtást kérő, és aki ellen kéri a végrehajtást, az adós közös érdekét, hogy vannak olyan esetek, amikor megegyezne ez a két fél. Akár a bank is megegyezne. Azt mondja, mondjuk, az adósnak, hogy fizess egy iksz összeget, és felejtjük el az egész ügyet. Mondjuk, elengedek valamennyit abból, amennyivel tartozol. De ha már megindult a végrehajtás, akkor ameddig a végrehajtó munkadíját és egyéb költségeit, a végrehajtási költségeket ki nem fizetik, addig nincs megállapodás. Persze jutalék is van, minden van.

Vas képviselőtársam tökéletesen képen van, hogy mennyi költség van, és nagyon igaza van, hogy itt nagyon sok költségről beszélhetünk, jutalékról, mindenféle díjról, de a lényeg az, hogy ezt az eredeti követeléshez fogják igazítani. Ha mondjuk, 20 millió forint volt az eredeti követelés, de a bank azt mondja, hogy fizess 10 millió forintot, kedves adós, és felejtjük el egymást, akkor a végrehajtó azt fogja mondani, hogy addig az ügy nem zárul le, amíg a 20 millió forinthez képest én meg nem kaptam a nekem járó megfelelő összeget, akkor is, ha esetleg addig érdemi munkát nem végeztem. Ez így nem jó, mert a gyakorlatból tudjuk, hogy sok esetben ez hiúsította meg azt, hogy a két fél megegyezésre jusson egymással.

Tehát a rendszer alapvetően, ahogy elmondtam, nem jó, meg kell változtatni. Erre csak ráakódott az, amit a kamara kapcsán láthatunk. Nagyon örülünk neki egyébként, hogy egyfajta vizsgálat indult, lehet-

ne még sok helyen vizsgálatot indítani, de legalább itt elindult. Azt is látni kell, és ezt is a sajtóban megjelent hírek alapján tudom mondani - mert azért a kormány.hu-ra is felkerülnek hírek, például a legutóbbi hír, hogy maga a minisztérium tett feljelentést a kamaránál történt esetek miatt, és természetesen várjuk ennek fejleményeit -, tehát azt látjuk, hogy a jogi harc mellett egyfajta politikai harc is kezdett kibontakozni. A kamara mindenkori vezetésében, most nem feltétlenül adott személyekről beszélek, de vannak olyan végrehajtók, akik úgy érezték, hogy nekik a kormánnyal politikai síkon hadakozni kell. És ez szerintem nem jól van így. Mert szakmailag jogi vitát folytathatunk, de egy köztestületnek nem lehet célja, hogy politikai vitákba, politikai csatákba belemerjen. Azt is elmondtam itt az Országgyűlés előtt, Patyi Gergely államtitkár lemondásáról nem kaptam megnyugtató válaszokat, hogy neki miért kellett távoznia. Hallhattunk olyan sajtóhíreket is, meg nem erősített híreket, hogy bizonyos kamarai vezetők úgy tekintették, hogy nekik részük lehetett az ő távozásában a sajtóban megjelent hírek miatt. Hogy így volt, nem így volt, nem tudom, de nyilván az egész ügy a média elé került.

És a média elé került az is, pont a minisztériumi feljelentésben szerepelnek olyanok is, hogy a kamara a saját maga jó színben való feltüntetéseért, a sajtóban megjelenített jó hírnevéért komoly összegeket PR-költségként bizonyos sajtóorgánumoknak kifizetett. Ezt is nyilván a bűnüldöző szerveknek kell vizsgálni, hogy így volt-e, ez szabályos volt-e. Láthatjuk, hogy átkerült a sajtóba és a közéletbe az egész harc, és ez szerintem nem jól van így, mert a szakmai keretnél kellene maradni.

Ha már egy köztestületről beszélünk, és itt vita volt sokszor arról, ez is megjelent a sajtóban, hogy közpénzről van szó, nem közpénzről van szó, mi ez az egész, amivel szemben állunk. Én itt a parlamentben is többször kritizáltam a kamarai költségátalányt. Ez egy olyan díj, amit közvetlenül a kamara számára kell behajtaniuk a végrehajtóknak az adóstól. Itt nem arról van szó, mint mondjuk, az ügyvédi kamara esetében, hogy az ügyvédek befizetik a tagdíjat, amit megállapítanak maguknak; hogy ez tetszik-e vagy nem tetszik, nyilván hozhatnak olyan döntést, hogy ez kevesebb legyen, több legyen, de mindenestre a tagok fizetik be.

Ebben az esetben a költségátalány olyan díj, amit az adóstól hajtanak be. A legrosszabb, legnyomorultabb helyzetben lévő embertől, akinek sokszor mindenét elvitték, nem maradt semmije. Tőle közvetlenül behajtának egy olyan költséget, amit a kamara működésére kell hogy fordítsanak, illetve az adott végrehajtónak ezt rögtön tovább kell utalnia. Ez annak idején, ha jól tudom, egy átmeneti szabályként került be a törvénybe, hogy az induló kamarának megfelelő háttérrel teremtsen, de valami miatt, mit ad isten, ez benne maradt. És nem átmeneti, hanem folyamatos szabály lett.

Akkor még nem voltunk az Országgyűlésben, és nincsenek információim arról, hogy ki milyen módon érte el, hogy ez a jelentős összeg, ezek a jelentős bevételek megmaradjanak. Az is elgondolkodtató, hogy valamiféle politikai lobbist annak a kormánynak, amelyik annak idején a kamarai költségátalányt a törvényben benne hagyta, ki kellett fejteni, hiszen megváltozott a státusa, és átmenetiből egy ma is fennálló rendelkezés lett.

Én még azt is fel szeretném vetni, hogy annak örülünk, hogy vizsgálatok vannak, és a kormány legalább igyekszik úgy beállítani, vagy egyre inkább igyekszik elhitetni, hogy valóban komolyan gondolja az elszámoltatást ezen a területen, de azért az egyes végrehajtók tevékenységére is oda kellene figyelni.

(20.10)

Kérem az államtitkár urat, hogy egyébként például azokat a javaslatokat, amelyeket mi is eljuttatunk önökhöz, hogy mit kellene vizsgálni, vegyék fontolóra, legyen rá kapacitás. Én felajánlottam akár a szakmai segítségünket is ebben az ügyben, ha esetleg erőforráshiányban lennének. Most nem mennék bele, mert számtalan javaslatot megfogalmaztunk, hogy mely pontokon kérjük azt, hogy a törvények betartását vizsgálják meg, de a fő kérdés az, hogy a jövőben ez a rendszer mivé válik és hogyan fog átalakulni.

Mi továbbra is azon az elven vagyunk, hogy egy nonprofit rendszernek kell létrejönnie, rugalmasak vagyunk benne. Korábban volt egy országgyűlési határozati javaslatunk, amelyet sajnos a Ház elutasított vagy a Fidesz-KDNP-többség a napirendre vételt nem támogatta, annak pont az volt a célja, hogy csak az irányvonalakat határozza meg. Nem volt másról szó, mint egy nonprofit rendszerről, egy állami rendszerről, de hogy az milyen módon valósul meg, az tulajdonképpen lehet szakmai vita tárgya, arról itt az Országgyűlésben vagy háttéregyeztetéseken mi készek vagyunk vitát folytatni.

Nagyon örültünk annak is - hogy jó szót is mondjak -, hogy az igazságügyi miniszter úr, ahogy a sajtóban is megjelent, ötpárti egyeztetést hívott össze, és többek közt erről a témáról is szó volt. Úgy tűnt, ott is a miniszter úr elmondta, hogy több téma mellett ezt önök - mint például a bírósági szakértői rendszer, úgy a végrehajtói rendszer rendbetétele -, legalábbis ez hangzott el, komolyan gondolják, legalábbis a ciklus végéig. Mi azt szeretnénk viszont, ha ez nemcsak abból állna, hogy most eléri, hogy mondjuk, lecserelődjön a végrehajtói kar, esetleg egy Fidesz közeli végrehajtói kar kerüljön a helyébe, és ezek a bevételek ott csapódjanak le, hanem mi, ahogy elmondtam, az egész rendszer átalakításában és egy új rendszerben vagyunk érdekeltek - az érdekelteket úgy értem, hogy az emberek oldalán állva és országgyűlési képviselőként -, hogy gazdaságilag viszont senki ne legyen érdekelt.

Azt is el szeretném a végén mondani - elgondolkodtató -, hogy amikor ezt a rendszert kitalálták, akkor a végrehajtások száma, volumene, az ügyek pénzben kifejezett értéke jóval kisebb volt. Sajnos az ügyek száma is megnőtt, most már ilyen 500 ezer körül van az induló új ügyek száma évente - ezek az utolsó információim -, és sajnos az ügyek értéke is megnőtt. A végrehajtók száma viszont maradt, ami azt jelenti, hogy a bevételek megnöttek, mivel azért arányosan, százalékosan ehhez valamilyen módon kötődnek; néhol hatalmas mértékben megnöttek, tehát teljes felülvizsgálatra van szükség.

Nagyon bízom benne, hogy a Fidesz valóban elindul ezen az úton, a további miniszteri egyeztetésekre is nagyon szívesen elmegyünk, és a javaslatainkat elmondjuk. Induljunk el, ezeket a javaslatokat támogatjuk, az átvilágítás történjen meg, és legyen ez az utolsó pontja ennek a rendszernek, nyissunk egy új rendszert, induljunk el a szebb jövő felé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Jó estét kívánok mindenkinek! Folytatjuk a munkánkat. A kormány nevében Répássy államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak Bárándy képviselő úr felszólalása után éreztem úgy, hogy volna itt valami, amiről szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat.

Ez a valami nem más, mint a polgári törvénykönyv rendelkezései, hatályos szabályai, mégpedig a polgári törvénykönyv Harmadik könyvének 25. §-a, amely úgy szól... Bocsánat! *(Tableten keresi az idézett szöveget.)* Amely a vezető tisztségviselői megbízatás megszűnésének eseteit tartalmazza, mégpedig a jogi személyeknél. A Harmadik könyv 25. §-ának (1) bekezdés c) pontja szerint: „Megszűnik a vezető tisztségviselői megbízatás visszahívással.” És azt mondja a Harmadik könyv 25. § (2) bekezdése, hogy: „A jogi személy tagjai, tagság nélküli jogi személy esetén a jogi személy alapítói a vezető tisztségviselőt bármikor, indoklás nélkül visszahívhatják.”, akár a Magyar Szocialista Pártnál is például, amennyiben a polgári törvénykönyv szabályaitól nem tértek el; egyébként ez lehetséges, de itt a köztestület esetén minimum az analógia fennáll.

Bárándy képviselő úr azt mondta, hogy micsoda dolog, hogy indoklás nélkül visszahívják a tisztségviselőket. A polgári törvénykönyv ezt lehetővé teszi, tehát szerintem semmiféle antidemokratikus megjelölés vonatkozás nincs abban, hogy azok, akik megválasztották a tisztségviselőt, hasonló többséggel, hasonló szabályok mellett, hasonló eljárásban visszahívják a vezető tisztségviselőt. Mondom, ettől a szabálytól el lehet térni, ez valószínűleg így van, de ettől ez még nem válik - hogy mondjam - antidemokratikussá, hogy indoklás nélkül vonják meg a bizalmat egy vezető tisztségviselőtől.

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a köztisztviselői jogviszonynál meg már régóta ismert az a szabály, hogy a vezetői megbízást bármikor indoklás nélkül vissza lehet vonni, tehát vannak rá példák a jogban, hogy mikor lehet a vezetői megbízatást visszavonni, tehát szerintem ebbe nem érdemes belekötni. Lehet, hogy más kritikája megáll a képviselő úrnak, de javaslom, hogy inkább revidálja az álláspontját a vezető tisztségviselőkre vonatkozóan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Soron következik Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP vezérszónoka. Tessék!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magát az előterjesztést természetesen támogatjuk, ugyanakkor én azt látom, hogy ez továbbra is csak egy nagyon apró lépés. Annak idején még Tarnai Richárd, a KDNP részéről - ha jól emlékszem -, 2013-ban előterjesztett egy kisebb léptékű módosítást, és az LMP már akkor azt az álláspontot követte, hogy a végrehajtói kamarát úgy, ahogy van, meg kell szüntetni.

A bírósági végrehajtói rendszer nem másra van, mint az állami akarat érvényesítésére. Ez a kupleráj nem véletlenül alakult ki, maga a '94-es végrehajtói kamarai rendszer - klasszikusokat felidézve - egy ficam az egész igazságszolgáltatási szervezetrendszeren belül, több okból is. Tehát ha egyszer az állami akarat érvényesüléséről van szó, és ez az állami akarat jogerős bírói ítéletben mutatkozik meg, akkor mi volt az elvi indoka annak 1994-ben, hogy szakítsanak azzal a rendszerrel, ami egyébként az első szabadon választott kormányzati ciklus alatt is volt, hogy a bíróságok felügyelete alatt működik a végrehajtói rendszer? Onnantól kezdve, hogy nem a keresetlevelet nyújtom be, hanem megszületik a jogerős bírói ítélet, az már nem egyszerűen magánérdek, hogy hogyan érvényesítik azt, ami a bírói ítéletben van, mert az már nem egyszerűen az én kérésem mint felperes kérése, hanem van egy jogerős ítélet, a bíró, az állam valaha még a köztársaság nevében hoz egy ítéletet.

Azt látom, hogy a visszaélések és botrányok sorozata pontosan azért alakult ki, mert egész egyszerűen egy idegen test a köztisztviselői igazságszolgáltatás szervezetrendszerén belül, legalábbis ami a végrehajtói szakmát illeti. Éppen ezért azt várnánk, és erre volt már öt éve ennek a kormánynak, hogy átfogó átalakítást hajtson végre, merjen konfliktusokat vállalni, még akkor is, ha most egy mandátum hiányzik a kétharmadhoz - megvolt az első ciklusban is erre a lehetőség -, és alakítsa át az egész önálló bírósági végrehajtói szervezetrendszert, pontosabban a bírósági végrehajtást alakítsa át, vállaljon fel ebben konfliktust.

Az a helyzet, hogy ha a végrehajtói kamara botrányoktól hangos, az nem pusztán végrehajtói iro-

dákra, magánvállalkozókra száll át; azzal kell szembenéznie a kormánynak, illetve a Magyar Országgyűlésnek is, hogy ha a végrehajtói kamara botrányoktól hangos, ha az emberek azt látják, hogy magánvállalkozók a saját, privát hasznukat figyelve hajtanak vagy nem hajtanak végre jól vagy rosszul jogerős bírói ítéleteket, akkor az egész igazságszolgáltatásba - ha úgy tetszik, kicsit patetikusabban fogalmazva -, a jogállamba vetett bizalom illan el, ez forog kockán.

(20.20)

Éppen ezért én azt látom, hogy önmagában a miniszteri biztos kirendelése, illetve ez a módosítás természetesen üdvözlendő irány, de egy nagyon kicsi lépés. És hát természetesen, miután itt már öt évet végigcsináltunk a nemzeti cinizmus rendszerében, azért élünk a gyanúperrel, hogy miközben a végrehajtói kamara egy csődöt mondott intézmény, ezzel együtt ismerve azt, hogy itt a felszámolói névjegyzékkel milyen bűvészkedések történtek, itt nem biztos, hogy önmagában az átalakítás szándéka vezérli a kormányzatot. Sokkal inkább lehet, hogy vannak már megfejtők a Fidesz körül, akik kinézték maguknak ezt a piacot.

Mindenesetre én továbbra is azt szorgalmaznám, hogy a kormány vegyen egy nagy levegőt, készítsen el egy új bírósági végrehajtási törvényt, terjessze be a parlament elé, és számolja fel ezt az anomáliát. Nem utolsósorban arról is szó van, hogy amikor polgári pert indít valaki, akkor eleve leszurkolja az ítéletet, a hatályos jogszabályok alapján körbe van határolva az a kör, hogy mikor lehet személyi illetékmentességet, illetékfeljegyzési jogot kérni, illetve mely esetekben illet meg valakit tárgyi illetékfeljegyzési jog.

De önmagában azért, már elnézést, az egy abszurd dolog, hogy ha egy átlag polgári perben, mikor beadok egy keresetet, leszurkolom az ítéletet, megnyerem a pert, akkor utána, ha nincsen önkéntes teljesítés, még plusz előlegezzek költségeket, és az, hogy az az előlegezett költség egyáltalán visszajön-e, az egy magánvállalkozó rátermettségétől, lelkiismeretességétől függ, ez egyrészt egy hihetetlenül igazságtalan rendszer, úgy általában véve is, de a másik viszont az, hogy az, hogy külön a végrehajtási költséget előlegezni kell magánvállalkozóknak, ez tovább szűkíti a joghoz való egyenlő hozzáférés szabadságát Magyarországon. Olyan igazságszolgáltatás kellene Magyarországon, hogy valóban vagyoni helyzetétől, képzettségétől függetlenül, egyenlően férhessenek hozzá az emberek az igazsághoz, egyenlően férhessenek hozzá nemcsak a bírói fórumokhoz, hanem ahhoz a pénzhez, vagyonhoz, amit egy jogerős bírói ítélet nekik megítél.

A jelenlegi végrehajtási rendszer nem ezt szolgálja. Éppen a devizahitel-krízis volt, azt gondolom, egy figyelmeztető jelzés a döntéshozóknak, a kor-

És amiről én szeretnék beszélni, az ennek az egész procedúrának az emberi, a lelki és az érzelmi oldala. Hiszen nemcsak számokról van szó, nemcsak pénzről van szó, és nemcsak arról van szó, hogy igazságosnak tartják-e ezt a pénzfizetést, vagy nem tartják igazságosnak, de úgy érzik, hogy az állam kötelezi őket erre a fizetésre, és ezt megpróbálják végrehajtani.

(20.30)

Amikor szembesülnek azzal, vagy szembetalálják magukat a bírósági végrehajtás procedúrájával, akkor nem tudom, hogy önök voltak-e már részesei ilyennek, de ott botránys állapotok uralkodnak. És nemcsak magáról a bírósági végrehajtóról van szó, hanem azok munkatársairól, azokról az emberekről, akik kapcsolatba kerülnek ezekkel a magyar állampolgárokkal.

Ha valaki bemegy, mondjuk, önszántából bemegy egy ilyen irodába és ki akarja fizetni azt a pénzt, amire őt kötelezte a bíróság, akkor onnan nemcsak annnyival kevesebb pénzzel jön ki, hanem ezen a helyen az emberi mivoltában is porig alázzák azokat, akik ott bent vannak. Az emberi mivoltában alázzák meg azokat az embereket, hiszen úgy beszélnek velük, úgy állnak hozzájuk, és ezek az emberek úgy érzik ott, amikor bent vannak, hogy ez az állami arrogancia, amivel ők szemben állnak. Tehát ugyanúgy, amikor onnan kijönnek, haragszanak a kormányra, haragszanak az államra és haragszanak mindenkire, mert nem elég az, hogy önekik itt most adott esetben fizetniük kellett, hanem egy arrogáns stílussal, olyan emberekkel találkoznak, akik őket megalázzák.

Nem hiszem, hogy ez jó bármelyik kormánynak. Nem hiszem, hogy ez jó az állam megítélésének, éppen ezért lenne fontos az, hogy egy állami kontroll mellett, az állam égisze alatt működjenek ezek a bírósági végrehajtások, és hogyha valaki nem alkalmas arra adott esetben, hogy normálisan próbáljon meg az emberekkel foglalkozni, akkor ez ellen lehet tenni. Lenne egy állami kontroll e fölött az egész dolog fölött, hiszen az egész igazságszolgáltatás rendszerét ássa alá az, hogyha ebben az igazságszolgáltatási rendszerben, amire úgy tekintenek az emberek, hogy ez az államhoz tartozik, ebben ilyen negatív eseményekkel találkoznak, ilyen negatív eseményekkel találják szembe magukat.

Tehát nem hiszem, hogy az önök érdeke lenne az, hogy továbbra is fenntartsák ezt a rendszert, nem hiszem, hogy bármi megérintené azt, hogy amikor az emberek bemennek és szembesülnek, mondjuk, a bírósági végrehajtással, akkor ilyen rendszerben kelljen működniük vagy ilyen rendszerrel kelljen szembetalálniuk magukat. És ha már a bizalomról beszélünk, egyébként senki nem bíz a bírósági végrehajtókban. Hogyha önök bemennek és megné-

zik az alkalmazottakat - tisztelet a kivételnek egyébként -, úgy érzi magát bárki, aki ide bemegy, mint hogyha egy állami maffiaintézménnyel állna szemben, aki bármit megtehet vele szemben, bármilyen joga és jogköre van azokkal az emberekkel kapcsolatban, akikkel ők az eljárást végzik.

Tehát én arra szeretném kérni önöket, hogy ugyanúgy, ahogy Staudt Gábor elmondta, fontolják azt meg, hogy az egész rendszert alakítsuk át. Vonjuk be teljes mértékben az állam igazgatása alá, és valóban nonprofit rendszerként működtessük, és ne csak az legyen a célja egyébként, hogy ezeket a bírósági ítéleteket végrehajtsa és ezeket a pénzeket beszedje, hanem az is legyen a célja, hogy mindezt úgy tegye, hogy az állampolgárt más sérelem ne érje, hiszen ezekben a bírósági végrehajtási procedúrákban nagyon sok más sérelem is éri azokat az állampolgárokat, akik szembekerülnek vele. Úgyhogy kérem, hogy ezt a részét is vegyék figyelembe.

Éppen ezért szeretném én is javasolni, hogy a Jobbik álláspontját tegyék magukévá, és esetleg változtassunk az egész rendszeren, az állam égisze alatt működjön tovább. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr következik, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Alapvetően azért kértem szót, mert Répássy államtitkár úr felolvasott nekem a törvényből, illetve talán két törvényből is idézetet. Én azt tudom mondani önnek, államtitkár úr, hogy igen, lehet, hogy a törvény ezt tartalmazza, egyébként az önök időszaka alatt meghozott jogszabályról van szó mindkét esetben, és akkor is szót emeltünk az ellen, hogy ez nem jó gyakorlat. Tehát, képviselő úr, ez nem azt jelenti, hogy a törvényt ne kellene betartani, hanem azt mondom, hogy ott, azon a területen, ahol még nincs így, ott nem kellene bevezetni.

Azt gondolom, hogy ez egy érthető különbség. Tehát nem a törvény ellen ágálok, hanem azt mondom, hogy amikor azt a törvényt meghozták, bármelyikről is beszél, mi nem értettünk egyet vele. Nem értünk egyet azzal sem, hogy a köztisztviselőket egyébként indokolás nélkül el lehessen bocsátani. Megjegyzem, hogy ebben a témakörben az Alkotmánybíróság már hozott egy döntést, ami nem volt az önök számára kedvező.

Azaz én azt gondolom, hogy az indokolás nélküli elbocsátással vagy visszahívhatósággal mint lehetőséggel alapvetően továbbra sem kell hogy a frakciónk egyetértsen azért, mert önök hoztak két olyan törvényt, amiben ez egyébként szerepel. A másik, hogy itt nem csupán arról van szó, hogy a köztisztviselt visszahívhatja indokolás nélkül a vezetőjét, hanem hogy ezt a miniszeri biztosnak az indítványára teheti meg. És ez itt egy másik probléma. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ha így értik és így értelmezik azt,

amit az előző felszólalásomban mondtam, akkor fogják helyesen érteni és értelmezni.

A másik, ami miatt szót kértem, hogy szeretném azt jelezni, hogy én elkövettem azt a hibát, hogy véletlenül a jogszabály szövegéről és a jogszabály tartalmáról beszéltem, nem pedig másról általában. Az összes többi frakció ezt megtette. Most sem fogok másként tenni, mármint az összes többi frakció úgy általában beszélt a problémaköréről. *(Dr. Staudt Gábor: Te is!)* Én nem, tisztelt képviselőtársaim. *(Dr. Répássy Róbert: Te meg a kormányról beszéltél.)* Úgyhogy éppen ezért szükségesnek tartom azt megerősíteni, mielőtt bárki félreértené, hogy először is nem tartjuk jónak és nem tartjuk megfelelőnek a jelenlegi szabályozást, ami a végrehajtással kapcsolatos, sem annak az összecszerúségével - erről egy pár szót mondtam -, sem pedig a struktúrával.

Azt is szeretném az asztalra tenni, hogy visszautalva arra, amit egy előző vitában, az alapvitában - ha úgy tetszik - Harangozó Tamás képviselőtársam elmondott, hogy azt a rendszert, ami ma van, kaotikusnak és visszaélészerűnek tartjuk. Éppen ezért gondoljuk úgy, hogy valóban a kormánynak akkor el kellene döntenie végre, hogy az állami szféra részeként kíván erre a területre tekinteni és úgy kívánja szabályozni, vagy pedig a magánszféra részeként. Pontosan az a probléma a jelenlegi struktúrával, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez így egyik se. Sem nem a magánszféra része, mert egy olyan széles jogkörrel rendelkező miniszteri biztos felügyelete alá rendelték, amit az előző felszólalásomban ismertettem, sem nem az állami szféra része, mert még mindig, ha úgy tetszik, magánvégrehajtók működnek, és működik természetesen a végrehajtói kamara.

Ez a hibrid megoldás, amit önök most felállítottak és létrehoztak, azt gondolom, hogy nem jó semmire. A megoldás az lenne, hogy rendszerszinten, strukturálisan kellene rendet tenni, és nemcsak hogy rendszerszinten és strukturálisan, hanem átfogóan, a végrehajtás minden területét illetően át kellene tekinteni a rendszert, és kialakítani egy új, ennél lényegesen jobban működő jogszabályi környezetet és rendszert.

Az, amit önök most csinálnak, az pótcselekvés. És így kanyarodok vissza, hogy mégis a témáról beszéljek, és ne kövessem el azt a hibát, amit más képviselőtársaim, hogy ennek a hibrid megoldásnak a farigcsálása, akár egy jelen törvénnyel, azt gondolom, hogy nem fog jó eredményre vezetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgyhogy én azt gondolom, az volna a helyes, hogyha ebben a komoly témában egy viszonylag széles körű szakmai, és azt is szeretném az asztalra tenni, hogy politikai egyeztetést követően, amibe beleértem az ellenzéki pártokat elsősorban, kialakítanánk egy olyan rendszerszinten és strukturálisan új szisztémát, ami végre a visszaélészerű és kaotikus gyakorlatot meg tudná gátolni.

Ez volna a mi javaslatunk, nem pedig ennek a rossz hibrid rendszernek a farigcsálása. Köszönöm

szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Gúr Nándor: Azt kellene elsajátítani!)*

ELNÖK: Köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, két percben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kívánom megismételni Staudt Gábor gondolatait vezérszónokiban, azért ezen nagyon szűk módosításhoz képest nem annyira túlterjeszkedve, de igen széles spektrumban elemezte az előttünk fekvő problémakört.

Megint csak azzal szembesülünk, hogy alapkérdésekre nem tud vagy nem akar válaszolni a kormányzat. Én Répássy államtitkárban még bízom a tekintetben, hogy most reagál nekünk arra, hogy mégis mi a véleménye az egész szisztéma, az egész rendszer állami ellenőrzés alá vonásáról, hiszen itt az alapkérdés, amire nekünk választ kellene találni, hogy mikor, milyen garanciarendszer mentén szűnik meg példának okáért az emberek indokolatlan vegzálása.

Én a héten két telefont kaptam Bükkszékről, ahol egy magára maradt, háromgyermekes családot folyamatosan vegzálnak, egyébként korábban végrehajtók, most már egy faktoringcég emberei. Amivel szemben garanciákat szeretnék én látni, az az, hogy magyar állampolgárokat, főleg dolgozókat ne lehessen munkahelyen vegzálni, ne lehessen éjszaka vegzálni, ne lehessen a családtagjaikat vegzálni.

(20.40)

Legyen következménye, hogyha ilyesmi történik, és álljon rendelkezésre egy olyan intézményrendszer, amihez lehet segítségért fordulni hasonló esetben. Tovább is mehetnénk, miszerint milyen alapon tartható az, hogy egyes végrehajtók úgy vonnak 33 vagy 50 százalékot magyar emberek, tisztességesen dolgozó vagy dolgozni próbáló emberek jövedelméből, hogy a leginkább alapvető szükségletek fedezésére sem marad utána, miközben senki nem ellenőrzi azt, hogy ez a végrehajtási folyamat indokolt-e. Számítlan hasonló per, számtalan jogvita kezdődött ezen ügyek mentén, de egészen elképesztőnek tartom azt, hogy bár már megint lassan egy éve kormányoz második ciklusában ez a kétharmados kormány, ezen leginkább égető kérdésekre nem látjuk a válaszokat.

Kérem tehát, hogy oldják fel ezeket a feszítő elmentmondásokat, hiszen enélkül csak kozmetikáznak egy olyan rendszert, ami álláspontunk szerint állami ellenőrzés alá kéne hogy kerüljön haladéktalanul. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e valaki élni még a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván. További felszólalásra minthogy senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, elnök urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Kíván. Rubovszky György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, elnök úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Könnyű helyzetben vagyok, mert a felszólalások közül összesen négy ember bizonyította be, hogy egyáltalán elolvasta azt a törvényjavaslatot, ami a tárgy. A Jobbik bebizonyította, hogy nem olvasta el *(Dr. Staudt Gábor: Elolvastam! Elolvastam!)*, mert még véletlenül se utalt arra, ami a törvényjavaslatban van, általános mellébeszélés volt. Az expozéban is elmondtam, a bizottság akkori két tagja megszavazta ezt a törvényjavaslatot *(Dr. Staudt Gábor: Nem is ezt mondtuk, hanem ha a módosítókat elfogadjuk, a KDNP is támogatja.)*, úgyhogy itt minden volt, csak éppen a törvényjavaslatról nem volt szó.

Tisztelettel, Bárándy képviselő úrnak mondom, azt mondja, hogy a visszahívást a miniszteri biztos indítványozza. Pontosan megszabja a törvény, hogy a miniszteri biztosnak milyen hatásköre van. Indokolt esetben összehívhatja a közgyűlést, de a közgyűlés napirendjét a közgyűlésnek kell elfogadni. Gyakorlatilag a többségi akaratot valahogy a biztosnak el kell érni ahhoz, hogy az akciója eredményes legyen. Ez azért mégiscsak a demokratikus rend bizonyos megtartása.

Tisztelettel, több kritika, mert Bárándy képviselő úrral, amit Staudt képviselő úr szellemesen... - bár én nem hallottam sajnos, mert vitatkoztunk, mert most, hogy bizottsági tag lett, majd nyilván elmondja, hogy mi volt az a szellemesség, amin ő jót nevetett, a többiek nem hallották, na de ez van. Tisztelettel, én azt kérem, meg fogjuk kapni a módosító indítványokat, igenis én is fogok egy olyan pontosítást, ahogy említettem a felszólalásomban, a bizottsággal előterjesztetni, ha a bizottság megszavazza, hogy ezt, a megismételt közgyűlési szabályokat rendezzük, de nem mint kereszténydemokrata, hanem mint Igazságügyi bizottság. Staudt képviselő úr most sem figyel, most is azt fogja hinni, hogy a KDNP terjesztette elő *(Dr. Staudt Gábor: Micsoda?)*, pedig ezt az Igazságügyi bizottság terjesztette elő.

Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Köszönöm a felszólalásokat és a jobbító szándékokat. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában Moszkvában, 1970. július 10-én aláírt és 1990. december 20. napján módosított Egyezmény és az Egyezményhez csatolt Alapszabály, továbbá az ezek módosításáról**

szóló Jegyzőkönyv, valamint a jegyzőkönyv részes államává váláshoz kiadott értesítések kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/4034. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András képviselő úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja, hogy a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény előírásaival összhangban biztosítsa Magyarország Nemzetközi Beruházási Bankban viselt tagságának megújítását. Ennek érdekében a törvényjavaslat a Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában született 1990. évi Egyezményt és az Egyezményhez csatolt Alapszabályt, továbbá az ezek módosításáról szóló 2014. évi Jegyzőkönyv, valamint a Jegyzőkönyv részes államává válásához szükséges, magyar részről kiadott értesítések kihirdetéséről rendelkezik.

A kihirdetéssel egyidejűleg hatályát veszti a Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában 1970-ben aláírt Egyezmény és az Egyezményhez csatolt Alapszabály kihirdetéséről szóló 1971. évi 7. számú törvényerejű rendelet. A törvényjavaslat rendelkezik továbbá arról is, hogy az 1990. évi módosított Egyezmény és az ahhoz csatolt Alapszabály rendelkezései addig az időpontig maradnak hatályban, amíg az ezek módosításáról szóló 2014. május 8-án kelt Jegyzőkönyv nemzetközi jogilag hatályba lép.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország az elmúlt két év során kidolgozott gyökeresen új kormányközi megállapodás kihirdetésével egy olyan nemzetközi pénzügyi intézményhez csatlakozik, amelynek irányítási rendszerét, döntési mechanizmusát immár teljes egészében a nemzetközi pénzügyi intézmények mai legjobb gyakorlatához igazították. A Nemzetközi Beruházási Bank nemzetközi jellegét, a modernizálása területén elért eredmények nemzetközi elismerését jól jelzi az is, hogy az elmúlt év során két nemzetközi hitelminősítő cég befektetésre ajánlott hitelminősítést adott a banknak.

A Nemzetközi Beruházási Bank a tagországok gazdasági-társadalmi fejlődéséhez történő hozzájárulást tekinti fő küldetésének, amelynek kapcsán a tagországok kis- és középvállalatainak támogatását állítja tevékenységének középpontjába, kapcsolódni kíván a tagországok nemzetgazdasági szintű fejlesztési programjainak finanszírozásához, közös, határon átnyúló projektjeik megvalósításához, kereskedelmi kapcsolataik elősegítéséhez.

A Nemzetközi Beruházási Bankhoz fűződő kapcsolataink reményeink szerint éppen a tagországok közötti gazdasági, kereskedelmi együttműködés proaktív elősegítése területén egészítik majd ki a más

nemzetközi pénzügyi intézményekhez fűződő jelenlegi kapcsolatainkat. Tagságunk lehetőséget nyújt a nemzetközi pénzpiacoknál kedvezőbb feltételek mellett megvalósuló forrásbevonásra, ezáltal elősegíti a hazai beruházások finanszírozását, és javítja az exportpiacra jutás feltételeit is. Magyarország Nemzetközi Beruházási Bankban viselt tagságának megújítása jól illeszkedik a magyar gazdaságpolitika céljaihoz, lehetővé teszi a korábbi tagsági jogviszonyunk időszakában teljesített, jelenlegi értéken számítva 20 millió euró összegű alaptőke-befizetésünk 2015. és 2016. évben, két egyenlő részletben történő reaktiválását is.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján jól látható, hogy Magyarország Nemzetközi Beruházási Bankban viselt tagságának megújítása hatékonyan járul hozzá a magyar nemzetgazdaság fejlesztéséhez, nemzetközi pénzügyi kapcsolataink diverzifikálásához. Kérjük önöket, hogy szíveskedjenek a beterjesztett törvényjavaslatot megvitatni és támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy a Fidesz frakciójából nem kíván senki sem hozzászólni most, megadom a szót Demeter Mártának, a képviselő asszony az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország az 1970-ben létrehozott, moszkvai székhelyű, ENSZ-nél bejegyzett tevékenységét illetően a tagországok területén adómentességet élvező moszkvai székhelyű Nemzetközi Beruházási Bank egyik alapító tagja volt. Tagsági jogviszonyunk a bank nem kellően hatékony és átlátható tevékenysége, valamint a reformjával, modernizálásával kapcsolatos reális kilátások hiánya miatt általunk történt felmondását követően, hat hónapos felmondás után 2000. december 15-én megszűnt. 2014-ben Magyarország újra benyújtotta a felvételi kérelmét, mivel a bank alapításáról és alapszabályáról szóló megállapodás pontosítását célzó sokoldalú kormányközi jegyzőkönyv kidolgozása befejeződött, amely a bank működését, irányítását a nemzetközi normák szerint szervezi újjá.

(20.50)

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter és a Nemzetközi Beruházási Bank elnöke 2014. október 15-én Budapesten egyetértési nyilatkozatot írt alá Magyarország Nemzetközi Beruházási Banktagságának megújításáról szóló jogi és pénzügyi feltételekről. A hivatalos magyar kérelem benyújtására az egyetértési nyilatkozat figyelembevételével kormányzati felhatalmazás alapján került sor. A bank tanácsa Szófiában 2014. október 20-21-én megtar-

tott ülésén támogatta Magyarország Nemzetközi Beruházási Banktagságának megújítását.

A Nemzetközi Beruházási Bank a szocialista országok gazdasági közösségének, a KGST-nek volt a bankja. 1970-ben alapította a Magyar Népköztársaság az NDK-val, Csehszlovákiával, Lengyelországgal, Bulgáriával, Mongóliával és a Szovjetunióval. Az alapításról szóló, ma is hatályos törvényerejű rendelet szerint a bank alapvető feladata a nemzetközi szocialista munkamegosztáson alapuló tervezettség támogatása.

A nemzetgazdasági tárca szerint a Nemzetközi Beruházási Bank tevékenysége az elmúlt két évben a modern nemzetközi normákhoz igazodva gyökeresen átalakult, így céljai már egybevágnak a magyar nemzetgazdaság fejlesztésére kidolgozott elképzelésekkel, és nem kell hangsúlyozzuk, hogy a keleti nyitás politikájához is illeszkednek.

Magyarországnak idén június végéig kell befizetnie a 20 millió euró hozzájárulását a Nemzetközi Beruházási Bank alaptőkéjéhez. A magyar befizetés után az orosz részesedés aránya az alaptőkében 48-49 százalékra csökken a jelenlegi 55 százalékról. A moszkvai székhelyű bank alaptőkéjében Bulgária részesedése 15,5 százalék, Csehországé 11,1 százalék, Szlovákiáé 7,9 százalék, Romániáé 6,8 százalék, Kubáé 2 százalék, Vietnáme 1,3 százalék, Mongóliáé pedig 0,4 százalék.

Érdemes emlékeztetni itt, hogy az Orbán-kormány 2013-ban lezárta a hitelmegállapodást a Nemzetközi Valutaalappal, amivel három éven át szabadságharcot folytatott, és győzelemként ünnepelte, hogy kifizette az utolsó részletet a hitelből, újságokban, kültéri hirdetőtáblákon kürtölték világgá - bizonyára emlékszünk rá -, hogy a kormány megszabadult az IMF-től. Tehát felmerül a kérdés, hogy ez a törvényjavaslatban foglalt javaslat és törekvés a valós nemzeti érdeket szolgálja-e, vagy újra azt a fideszes, szűk csoportérdeket, amit folyamatosan magyar nemzeti érdekek hazudnak. A válasz szerintünk teljesen egyértelmű.

Az MSZP nem támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem mondom, hogy megilletődve állok itt a vita során, hiszen a Jobbik frakciója tapasztalt már egyet és mást, de az, hogy egy ilyen horderejű törvényjavaslat esetén nemcsak a Fidesz, de a KDNP sem állít vezérszónokot, és ahogy látom, mindenkit beleszámolva kettő képviselője van a teremben *(Boldog István: Három, de mindegy.)*, ez arcpírító, és nem ránk nézve. Nagyon fajsúlyos javaslat áll ugyanis előttünk. A sajtójelentések és az MSZP mondanivalója nagyjá-

ból egybecseng e tekintetben, tehát nagyon sok olyan cikket olvashattunk, amelynek értelmében az IMF-et elhajtotta a kormány, és most a KGST bankjához közeledik. Van ebben némi igazság, de azért nem ennyire egyszerű a helyzet.

A magam részéről az IMF elhajtását tudtam is üdvözölni - bár nyilván ennek a módszertanát illetően vitatkozhatnánk nagyon sokat, és azzal kapcsolatban is, hogy a felelősök miért nem kerültek a vádlottak padjára azt illetően, hogy Magyarországnak elképesztő károkat okoztak -, a KGST bankja tekintetében ugyanakkor lehetne vitatkozni és kell is. Üdvözlendő lehetne a kormány felismerése, hogy a nemzetközi pénzügyi kapcsolatainkat végre - szép és nem magyar szóval élve - diverzifikálja, de mindenképpen szélesítse, csak hát látjuk, hogy pontosan a Fidesz-KDNP-kormány, az akkori Fidesz-KDNP-FKGP-kormány volt az, amely 2000-ben gyakorlatilag pont ellentétes cselekvési pályát futott be, mint amire most készül. A felismerés egyébként szép dolog, jó lett volna az indokolásban is ezt azért lefektetni.

Különösen fontos, hogy most egy olyan beruházási bankról tárgyalunk, ami fejlesztési források bevonását jelenthetné üzletalapon, mégpedig olyanokét, amelyek nem függenek sem az EU-tól, sem pedig az Amerikai Egyesült Államoktól, tehát papíron megvalósulhatna az, hogy valóban szélesebb lehetőségek közül válogasson Magyarország. Ráadásul olyan piacokról beszélünk, amelyekkel korábban jó kapcsolatunk volt, és bár talán itt a teremben a Jobbik frakciójától áll a legtávolabb minden, ami az úgynevezett kommunista rendszerrel kapcsolatos - gondoljunk csak a lusztrációs javaslatainkra, a kommunista luxusnyugdíjak megnyirbálásával foglalkozó javaslatainkra -, de azért azt el kell mondani, hogy ezeket a régi kapcsolatokat nagyon rossz szemlélettel építette le Magyarország az utóbbi évtizedekben, és az, hogy korábbi piacainkkal lényegi kapcsolatunk nincsen, csak egy vergődéssel felérő, úgynevezett mostani kormányzati keleti nyitás irányába próbál, még egyszer mondom, nagyon gyenge kísérleteket tenni, mindenképpen cselekvésért kiált.

Fontos lenne az is, hogy egyébként az NBB kormányzótanácsába, igazgatótanácsába, ügyvezető igazgatóságába, sőt felügyelőbizottságába is végre ne jóbaráti alapon legyenek odahelyezve emberek, hanem megfelelő felkészültséggel és innovációs készséggel rendelkező szakemberek kerüljenek oda, mondhatnánk, hogy akár jobbikosok, de még nem a Jobbik van egyelőre kormányon (*Boldog István: Nem is lesz!*), és ne előlegezzünk meg ilyet addig, amíg a választók ezt nem teszik meg; ezt a kormánypárti belemagyarázó képviselőnek mondom. De most az lehet a célunk, hogy az előttünk fekvő javaslat véleményezése mentén valóban ne a jó barátok kerüljenek oda, hanem a felkészült szakemberek, ha eljutunk odáig.

És a cél. Mi lehet a legfontosabb cél egy ilyen diverzifikáció kapcsán? Hát az, hogy az állami beruhá-

zások, és ne csak az állami beruházások, hanem főként a vállalkozások és a magyar vállalkozások juthassanak forrásokhoz, hiszen láthatjuk, hogy az ide betelepült nyugati tőke mindig nagyon kényelmesen finanszírozta és finanszírozza magát lényegében a saját bankrendszerén keresztül, szemben a hazaiakkal, miáltal az utóbbi két és fél évtizedben mi folyamatos versenyhátrányban voltunk a saját nemzetgazdasági piacunkon. Ezen mindenképpen enyhíteni kell. De azt is látni kell, hogy ami előttünk fekszik, és ami ahhoz kapcsolódik, ma is hatályban lévő törvényerejű rendeletet rejt, ahol még a Magyar Népköztársaság megnevezés szerepel, tehát egy-két ilyen nagyon vicces formula azért megmaradt ebben a rendszerben; nyilvánvaló módon ez átgondolást igényelne.

De azt is látnunk kell, hogy lenne itt további út is Magyarország előtt, tehát nem feltétlen csak ez és nem kizárólag ez. A legfrissebb híradásokban is olvasható, hogy jelen pillanatban Németország, Franciaország és Olaszország is kéri felvételét a Kína által kezdeményezett Ázsiai Infrastruktúra-befektetési Bank alapító tagjai sorába, és látható, hogy egy 50 milliárd dollár alaptőkével induló pénzintézet olyan piacokat mozgat meg, és olyan piacokra engedne betörési lehetőséget a csatlakozók számára, amelyek adott esetben hazánk számára is komoly lehetőségeket rejtenének. Nem mondhatjuk tehát, hogy az előttünk fekvő papíros az egyetlen, és akár kizárólagosan jó irányba mozdulhat el, azt mondhatjuk, hogy ennek van legalább lehetősége, de ez csak és kizárólag akkor következhet be, ha a kormányzat nemcsak azon gondolkodik, hogy milyen beruházási bankkal és hogyan vegye fel a kapcsolatot, nemcsak piacnyitásban gondolkodik és régi szövetségek újraindításában vagy pedig újak megtalálásában, hanem az ehhez szükséges háttér kiépítésében is.

És ha valamiben nagyon gyenge volt ez a kormányzat, mondhatjuk, hogy száználmasan gyenge, az pontosan ezen háttér kiépítése. Ha csak a mezőgazdasági és agrártéren bekövetkezett kísérleteket nézzük, akkor azt látjuk, hogy keleti nyitás ide, piacnyitási kísérletek oda, kereskedőházak avatása amoda, nem sikerült elérni azt, hogy a magyar termelési volumen, az önálló hazai termelőkapacitás legalább a régi szinthez közeledve visszaálljon, elkezdjen visszaállni, tehát tulajdonképpen legyen mit a külpiacra vinnünk. Tehát a kapcsolatépítés terén próbálkoztak és kísérleteket tettek, de az, hogy a volumen növekedjen, ami külpiacra legyen juttatható, és az, hogy Magyarország ebből valóban profitálni tudjon, tulajdonképpen semmit nem változott, mint ahogy az sem, hogy a nyugati irányú egyoldalú függőség nyomasztja a gazdaság egy részét, továbbra is összeszerelő üzemek létesülnek, ha beruházások jönnek létre, a beruházások több mint 90 százaléka továbbra se magyar pénzből valósul meg, esetleg a visszaosztott uniós pénzünkéből, és azt is látnunk kell, hogy ezzel szemben másfajta függőségeink is fennállnak, gon-

doljunk csak az energetikaira. Tehát a hátszág kiépítése kapcsán hatalmas kihívásokkal szembesül ez a kormányzat, és akkor még nagyon enyhén fejeztük ki magunkat.

Még egyszer hangsúlyoznom kell, jó lehetne az az irány, amerre el szeretnének indulni, de ennek alátámasztottsága egyértelműen hiányzik, és önmagában egy szervezethez való csatlakozástól sikert várni legalábbis egy idealisztikus elképzelés, és azt kell mondjuk, lennének megoldások, de a hátszág megerősítése nélkül mindez csak gyenge kísérletként kezelhető. Az általam felsorolt hibák kiküszöbölése nélkül pedig egyáltalán nem biztos, hogy olyan jó ez a javaslat, mint amilyennek az egyetlen előterjesztő és felvezető gondolja. Sajnálatos módon az ő szavai nem nyerhettek megerősítést semmilyen irányból, hiszen a Fidesz-KDNP padsorai gyakorlatilag üresek.

Sajnos, megszokhattuk már ezt fajsúlyos vitáknál, de az, hogy még egy vezérszónokot se állítsanak, egészen kiugró és egészen kivételes slendriánságként kezelhető, egyben a választópolgárokkal szemben is egy üzenet, még a tapolcai kampány kapcsán is egy üzenet, hogy sajnálatos módon ilyen fajsúlyos történések előtt egy-két héttel a saját munkáját ennyire nem veszi komolyan ez a kormányzat.

Ennek szellemében kellett tehát megosztanunk véleményünket a törvényjavaslatról, amit tisztelettel megtettünk. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(21.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Szilágyi György jelentkezik.)* Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Lehet, hogy azért vannak ilyen kevesen a Fidesz padsoraiban, mert előre érezték esetleg azt a faramuci helyzetet, aminek tanúi lehettünk, hogy önök egy jól átgondolt döntéssel azt az eredményt tudták elérni, hogy a Magyar Szocialista Párt fricskázta meg önöket azzal, hogy ennek a banknak adott esetben milyen célkitűzései vannak, és hogy milyen szavak szerepelnek, mondjuk, az alapszabályában.

A Nemzetközi Beruházási Bankhoz történő újracatlakozásunkról szóló törvényjavaslat érdekesen példázza az önök világlátásának változásait, vagy ha az MSZP-s felszólalásra gondolok, akkor esetleg a nem változásait, hogy beleszoktak a régi múltba, amikor még jó volt önöknek ahhoz a szocialista rendszerhez tartozni, amiben egy-két képviselőjük benne volt annak idején, és nem csak most ül itt a parlamentben. De 2000-ben éppen önök voltak azok, akik a szóban forgó, 1970-ben alapított bank-

ból kiléptek azzal az indokkal, hogy a szervezet működése „számunkra”, tehát az önök számára nem kellően átlátható. Sajnálatos módon a kilépéssel egyidejűleg nem történt meg a felek közötti elszámolás, tehát egy fillért sem kapott vissza az ország abból, amit addig bármilyen jogcímen is befizetett.

Nagyon fontos, hogy önök azt mondták, nem átlátható, ezért kívánnak kilépni. 2000-ben, erről beszélünk. Most éppen önök kívánnak ismét csatlakozni ugyanehhez a szervezethez, amelynek a működése most már nem hagy maga után kivethetőt az önök számára. Az a probléma, hogy ha megnézzük, veszi valaki a fáradságot és megnézi a bank alapszabályát, az abban foglalt belső szervezeti egységek feladat- és hatásköreit, valamint a működés ellenőrzésére vonatkozó mechanizmusokat, akkor azt láthatja, hogy nincs lényegi különbség a korábbi és a mostani írott szabályok között. Tehát nem változott szinte semmi. Csak abban bízhatom én, hogy önök rendelkeznek olyan kiegészítő információkkal, amelyek alapján a jelen javaslatukat előterjesztették. Hiszen az indoklásból sajnos nem tűnnek ki ezek a meggyőző érvek, semmi olyat nem mondtak és semmi olyat nem írtak le, ami meggyőzte volna az embert arról, hogy itt valóban egy óriási változáson ment át a Nemzetközi Beruházási Bank, és hogy innentől kezdve olyan környezetet alakított ki, úgy megváltozott a bank működése, annyira átlátható lett, hogy önök most mégis vissza szeretnének menni, és mégis tagsági viszonyt szeretnének létesíteni.

A tagsági viszony helyreállításával kapcsolatosan azonban számomra a legfontosabb kérdés az, hogy ha a kilépéskor nem tudtak elszámolni és most a belépéskor az eredeti tagi befizetéseink kerülnek reaktiválásra, akkor most pontosan mekkora részesedéssel is fog rendelkezni Magyarország ebben a szervezetben. Elhangzottak számok, de nem biztos, hogy ez így van. Hogyan sikerül megállapítani bármilyen összeget, mi alapján, ha a javaslat indoklása szerint a kilépésre pont az átláthatatlan pénzügyek és az elszámolás hiánya miatt került sor? Tehát hogy sikerült akkor, ha átláthatatlanok voltak a pénzügyek, ha nem volt elszámolás, akkor hogy sikerült most mégis ezt önöknek összehozni?

A javaslat indoklásának legfontosabb hiányossága álláspontom szerint az, hogy a bankhoz történő újracatlakozás indokairól nem ír semmi kézzelfogható indokot vagy számszerűsíthető adatot. Természetesen esélyünk sincs az én véleményem szerint arra most jelen pillanatban, hogy válaszokat kapjunk önöktől, hiszen, mint ahogy mondta Z. Kárpát Dániel is, ketten ülnek benn a padsorokban. Bár csalódnék, de szerintem Boldog képviselő úr nem fog hozzászólni, az államtitkár úrnak meg kiadták ezt a feladatot, és szerintem nem nagyon tudja elmondani nekünk azokat a dolgokat, amelyekre válaszokat várunk. Mert szeretnénk egyébként megtudni, hogy milyen sikereket tudhat magáénak 2000 és 2015 között a bank, amelynek miatt a csatlakozás indokolt-

tá vált. Tehát szeretnénk kapni arra vonatkozóan bármilyen adatot, bármilyen számot, bármilyen érvet, hogy mi változott meg ez alatt a 15 év alatt, mi változott meg annyira, hogy önök most csatlakozni szeretnének.

Államtitkár úr elmondta most az expozében, az egyik fő érv az volt, ha jól értettem, hogy már két minősítőtől is megkapta a befektetésre ajánlott minősítést. És akkor ezért most belépünk! Csak azt nem tudom, hogy ha két év múlva ugyanez a két minősítő leminősíti a bankot, akkor megint ki fogunk lépni? Tehát ettől tesszük függővé, ez egy akkora érv? Az alapszabály szinte ugyanaz, a működési mechanizmusai, az ellenőrzési mechanizmusai ugyanazok a banknak, mint ami 2000-ben is volt, és most önök mégis úgy gondolják, hogy be kell lépniük. Z. Kárpát Dániel elmondta, hogy milyen más járható utak lennének egyébként.

Tehát szeretnénk választ kapni, és még egyszer kérni szeretném az egyedüli államtitkár úrtól, hogy válaszoljon nekem, legyen kedves, arra, hogy mik azok a főbb érvek, amelyek ez alatt a 15 év alatt megváltoztak, és ami miatt ön azt mondja, hogy most nyugodt szívvel meri ajánlani, tiszta viszonyok, tiszta helyzetek lesznek, Magyarország teljes mértékben normális viszonyok között, egy normális elszámolással és egy normális konstrukcióban tud belépni.

Várnám ezekre a válaszokat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mi eskünk arról szólt, hogy akkor is megpróbáljuk kiprovokálni a válaszokat, ha senki nem akarja ezeket biztosítani számunkra.

Az államtitkár urat még mindig kapacitálnánk arra, hogy a parlament méltóságát megőrizve vegyen részt egy vitában, adjon választ például az imént elhangzott nagyon fontos kérdésekre. Ugyanakkor szeretném leszögezni, hogy a Jobbik-frakció álláspontját mi fogja behatárolni, és ezt nagyon röviden fogom megtenni. Mégpedig azért teszem meg röviden, mert egyfajta beismerést is jelent az, amit a kormányzat elének letett. A tervezet, a mostani lépés terve azt is jelenti egyben, hogy a Magyar Nemzeti Bankhoz kötődő hitelprogramja enyhén szólva nem úgy működik, ahogy azt eltervezte, ahogy azt ígérte. Mondhatnánk azt, hogy most már a reklámja is eltűnt ennek, és fogalmunk sincs, hogy a 6 milliárdos keretből mennyit és hova költöttek, merthogy nincs felügyelőbizottsága sem ezen intézménynek, amely ellenőrizhette volna ezt az elképesztő költségeket.

De látnunk kell, hogy a tervezett 2000 milliárd forintos kölcsön töredékét sikerült csak kihelyezni a múlt évben még a nagy reklámok ellenére is. Azt is láttuk, hogy az úgynevezett mikrohitelprogram esetében tulajdonképpen csak multinacionális cégek

közepes méretű leányai jutottak forrásokhoz vagy egy-két szerencsés vállalkozás, de nem mondható ki, hogy túlnyomó részt magyar kis- és közepes méretű vállalkozásokat vagy klasztereket sikerült volna helyzetbe hozni. Ami látható, még egyszer mondom, hogy bár történtek nyitási kísérletek, az úgynevezett kereskedőházak tető alá hozása sem jött be igazán, hiszen lényegében nincs olyan független magyar termék, amely eladható lenne, az itteni külföldi multik pedig nyilvánvaló módon nem vették igénybe az ilyen piaci kapcsolatépítési típust. Egyértelműen következik ebből, hogy egyfajta új iparfejlesztési stratégiára lenne szükségünk, mert pénz, tőke rendelkezésre áll, és meglepő módon olcsó pénz is rendelkezésre áll. Nincs azonban értelmes jövőkép, hiszen ki kellene választanunk legalább néhány stratégiai termékcsoportot vagy technológiát, és abban a legfejlettebbé válniuk a magyar cégeknek legalább a térségben. Aztán beruházási hitel bevonásával nyilván végig lehetne gondolni, hogy ebből mit és hogyan lehetne piacra vinni. Látszólag ez a folyamat önként most megfordult, hiszen a piacra vitelt erőltetik több irányba, egyébként helyesek ezek a törekvések, csak nem tudják tartalommal megtölteni hátország nélkül.

Jelen indítvány és előterjesztés mentén elmondható, hogy ezen keresztül, ha önök jól csinálnák, tehát még egyszer mondom, ha válaszokat adnának az elhangzott kérdésekre, de üres padsorokhoz beszélünk most is, akkor az Eurázsiai Unió négy tagállamához rajtuk keresztül jobban odatalálnánk, közeledhetnénk, hiszen Oroszország, Fehéroroszország, Kazahsztán, Örményország tekintetében nyilvánvaló módon a gazdaságot és a közös gazdasági kapcsolatokat erősítő lépést is tehetnénk, nagyon sok ilyet. Azt is elmondhatjuk, hogy bár az NBB moszkvai székhelyű, az Eurázsiai Unió központi bankja Almatiban székel, így ehhez a központi bankhoz is jó kapcsolatokat építhetnénk ki, nem kellene mindenáron az európai befektetéseitől függniük.

(21.10)

De hát azt látjuk, hogy a magyarországi tőke mozgások tekintetében a nyugat-európai túlsúly még mindig elképesztő, és azt is láthatjuk, még egyszer mondom, sokadszor mondom és sokszor fogom elmondani, hogy hátország nélkül nem megy. Tehát ha ezt a nyugati irányú egyoldalú gazdasági függőséget fenn kívánja tartani a kormányzat, semmit nem tesz ezzel szemben, akkor ez, ami előttünk van, egy amúgy vagy megszavazható, vagy nem megszavazható keretrendszer, de semmiképpen nem megoldás.

Ha az önök céljai tiszták és átgondoltak lennének, akkor az indokolásban szerepelne, hogy miért akarják ezt az egészet, vagy szerepelnének, mondjuk, olyan célok, hogy ne csak irodát nyisson az NBB itt Magyarországon, hanem mi is hozzunk létre konzultációs irodát, üzlet-előkészítő, piac- és üzlettervező

kapacitást, vagy szolgáltatassunk a magyar vállalkozóknak ezzel kapcsolatban, de erről egyetlen árva szót sem látni.

Tehát onnantól lesz hiteles az önök szándéknyilatkozata, az önök előterjesztése, hogyha erről látunk egy átgondolt koncepciót, és mondjuk, mellé tesszük, hogy az itteni állami bankok, mondjuk, a Magyar Külkereskedelmi Bank pedig a beruházási szolgáltatás mellé társulhat kereskedelmi finanszírozással. De amíg ezek a tervek nem látszanak, addig a szokásos üres biankó csekket tesszük le elének, amivel kapcsolatban elvárják az aláírást.

Nyilvánvaló, hogy ennek megszavazása pedig kizárólagosan attól tehető függővé, hogy ezen homályokat lesz-e valaki, aki eloszlatja, vagy pedig továbbra is üres padosorokhoz beszélünk egy ilyen fajsúlyú kérdésben. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padosoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ismételten megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelentkező.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. *(Tállai András jelzésére:)* Igen, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban érdekes a vita, hiszen kormánypárti oldalról nem hangzott el támogató felszólalás, annál jobban bízom abban, hogy amikor a törvényjavaslatot meg kell szavazni, akkor itt lesznek a kormánypárti képviselők is és támogatni fogják, de az ellenzék minden pártja sem tartotta helyesnek vagy méltónak, hogy a törvényjavaslathoz szóljon, nem is beszélve a független képviselőkről.

Köszönöm szépen a véleményt. A Magyar Szocialista Párt véleménye egyértelmű. Ők legalább kimondták, hogy nyilván azért, mert a Fidesz kormányoz, nem támogatják abba a bankba való újra belépésünket, amit egyébként a jogelődök 1970-ben még támogattak és jónak tartották. Most, 2015-ben már úgy látják, hogy ez nem helyes Magyarország részéről. Valahogy azok a gondolatok jutnak eszembe, amit Gyurcsány Ferenc mondott Putyin elnökről, hogy amikor Magyarországon volt és a lakásában fogadta, az még jó Putyin volt, de most, hogy Orbán Viktor miniszterelnökkel tárgyalt, ez már nem jó, ez már rossz Putyin. Valahogy így áll hozzá az MSZP is most ehhez a kérdéshez.

Persze, én köszönöm a Jobbik véleményét is, bár az nem derült ki, hogy támogatják vagy nem az előterjesztést. Érdekes lesz majd a legközelebbi oroszországi útjuknál, amikor megkérdezzük, hogy úgy egyébként mondják már meg, hogy miért nem támogatják Magyarország kormányának egy olyan előterjesztését, ami lényegében az oroszországi meghatá-

rozó tulajdonnal működő létező bank, amely nyitni akar Európában *(Szilágyi György: Nem vagyunk elkötelezve semmilyen banknak!)*, miért nem tudták ezt teljesíteni. De ez legyen az önök dolga, mert hát végül is egyértelmű véleményt nem mondtak azért, hogy támogatják vagy nem támogatják. *(Szilágyi György: Nem, mert választ várunk.)* Meg kell hallgatni az expozét, el kell olvasni az általános indokolást, ami a törvényjavaslat mellett van, és minden kérdésre egyébként választ kaphatna a Jobbik is.

Egyértelmű, hogy Magyarország számára ez egy kedvező döntés, hiszen mindazon túl, hogy újabb hitellehetőségekhez, forrásbevonási lehetőségekhez jut az ország, így nyilván az Oroszországgal való kapcsolat révén az európai uniós tagsággal rendelkező és a bankban tulajdonosként részt vevő országokkal is erősödhet Magyarország kapcsolata.

A bank újjászervezését és újjáalakulását egyébként regionális bankok is támogatják. Én csak egyet emelek ki, az EBRD-t. Azt gondolom, hogy ez eleendő elismerése ennek a Nemzetközi Beruházási Banknak ahhoz, hogy erősebbé tudjon válni és betöltse a régióban, Európában vállalt és meghatározott, elhatározott szerepét.

Bízom benne, hogy az elhangzott felszólalásokat, véleményeket a Jobbik még meg fogja gondolni, és támogatni fogja a törvényjavaslatot a zárószavazáskor, a parlament többségében pedig bízunk a kormány nevében a szavazataiban. Köszönöm szépen. *(Boldog István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4037. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az üzletek nyitva tartását jelenleg a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény és ennek végrehajtási rendelete, valamint a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény szabályozza. Ez utóbbi törvény elfogadásával az Országgyűlés kinyilvánította azon akaratát, hogy a kereskedelem mint a nemzetgazdaság meghatározó ága mindenkor ésszerű keretek között kell hogy működjön, valamint hogy a kereskedelem-

nek segíteni kell a munkavállalók testi és lelki egészségének megőrzését, és erre megfelelő pihenőidőt kell biztosítani.

Az Országgyűlés továbbá kinyilvánította azon akaratát is, hogy egyensúlyt kell teremteni a kereskedelmi tevékenység gyakorlásának szabadsága, valamint a vasárnapi, illetve munkaszüneti napokon dolgozók érdekei között. Így ha a kereskedelem szabadságának érdeke és a magyar társadalom legfontosabb építőkövének, a családnak a védelméhez fűződő érdeke összeütközésbe kerül, akkor a családi közösségek megtartóerejét kell erősíteni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezen törvény esetében különösen indokolt volt a kivételek körének alapos meghatározása. A jogszabály ezt egyrészt úgy oldotta meg, hogy a törvény hatályát nem terjesztette ki egyes létesítményekre, tevékenységekre, például a gyógyszertárakra, vásárokon folytatott kereskedelmi tevékenységekre, vendéglátásra, továbbá egyes tevékenységek - újságárus, virágárus, pék -, ezen tevékenységet végzők különös rendelkezéseket kaptak.

Másrészt megteremtette a lehetőséget annak is, hogy a kormány kivételeket állapítson meg egy erre külön meghatározott eljárásrendben. Ugyanakkor a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény elfogadása és hatálybalépése között eltelt időszakban a kormány folyamatosan figyelemmel kísérte és megfontolta a hozzá beérkezett észrevételeket, véleményeket és felvetéseket. A kormány elszánt abban, hogy megtalálja a vita, az egyetértés, a megegyezés és a cselekvés helyes arányát, így törekszik a még több egyeztetésre, konzultációra és ezek eredményeként a megegyezésre.

A fentiek alapján a kormány a tárgybéli törvényjavaslatban kezdeményezi a vasárnapi munkavégzés tilalmának világörökségi területekre történő kiterjesztését, valamint a törvényen szövegpontosításokat kíván átvezetni.

Tisztelt Ház! A beérkezett észrevételek alapján megállapítható volt tehát, hogy a törvény szövege elvi alapon nem indokolható különbséget tesz a vasárnapi munkavégzés tilalma szempontjából a világörökségi területen és a nem világörökségi területen található üzletek között.

A kormány áttanulmányozta a beérkezett észrevételeket, és álláspontja szerint egy és ugyanazon feltételeket kell biztosítani a kiskereskedelemben dolgozók számára úgy a világörökségi, mint a nem világörökségi területen dolgozók vonatkozásában. A törvény a továbbiakban tehát nyelvtani pontosítást, valamint felhatalmazó rendelkezések pontosítását tartalmazza.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem, a törvényt vitassuk meg és azt követően majd szavazzuk meg. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Tájékoztatom önöket, hogy a

Fidesz ebben a körben nem kíván a vitában részt venni, ezért megadom a szót Gúr Nándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(21.20)

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon keserves az a történet, ami a hátunk mögött van. Ön a bevezető gondolatokban egyeztetésre, megértésre, együttgondolkodásra, együttműködésre és sok minden egyéb másra hivatkozott, amik tekintetében öt éven keresztül még a szóhasználatot sem ismerték. De most is csak szavakban ismerik mindezeket, mert olybá tűnik számomra, hogy a cselekedetek színterén nagyon messze vannak ettől. Arra hivatkozott, hogy azért kell most ezt a törvénymódosítást eszközölni, mert ilyen típusú vélekedésekkel találják magukat szemben. Tudja, én meg homlokegyenest ezzel ellentétes vélekedések sokaságával találok magam szemben. Ilyeténképpen olybá tűnik számomra, hogy még itt, a Parlament falai között sem képes államtitkár úr és a kormány egyéb tagjai meghallani mindazt, amit más képviselők gyakorlatilag a mindennapokban az emberekkel való találkozás során megismernek és tolmácsolnak önök felé.

Önök csak beszélnek az egyeztetésekről. Ez olyan, mint az érdekképviselők tekintetében is: egyeztetni úgy kívánnak, hogy diktálnak. Az alapvető probléma ott van, hogy önök dölyfösek, úgy gondolják, hogy erőből bármit meg lehet csinálni, és ez még talán jóra is vezet, gondolják. Nem! Nem, az erőből, a dölyfösségből való cselekedet előbb-utóbb visszaüt. Az előbb-utóbb azt hozza magával - nem akarok csúnya és durva szavakat használni -, hogy azt a politikai cselekvéssort, amit önök képviselnek, megutálják az emberek és elfordulnak önöktől. Elfordulnak, és higgye el, hosszú idő kell majd ahhoz, hogy újra önökre tekintsenek.

De hogy magáról a törvényjavaslatról is beszéljek: azt megelőzően, mielőtt most a világörökségi helyszíneket érintő változásokról szólnék, összefoglalnám néhány gondolat erejéig, hogy mit is csináltak önök az elmúlt hónapokban. Azt csinálták, hogy olyan törvényi változásokat eszközöltek a kereskedelmet érintően, ahol félmillió ember végzi a munkatevékenységét, hogy ezek közül az emberek közül sajnos több tízezernek kell folyamatában félnie attól, hogy elveszítheti a munkahelyét. Hiába áll ki Harrach Péter, akár Tállai András államtitkárral karöltve is és dalolják azt a nótát, hogy nem, nem, soha nem, nem fog majd a munkahely megszűnni, tudja, meg fog szűnni, mert az élet ilyen, így működik, ha az intézkedések ebbe az irányba hatnak, akkor a munkaadók ennek a konzekvenciáit levonják. Egyrészt tehát a munkahelyek veszélybe sodrása az, amit önök életre hívnak.

A másik része nyilván az, hogy bizonyos értelmű fizetés-csökkenésekkel is szembe kell nézniük ezeknek az embereknek, merthogy önök 2012-ben születtek egy munka törvénykönyvének nevezett csúfságot, amely tekintetében - emlékezzen vissza, vagy ha nem tud visszaemlékezni, akkor segítek visszaemlékezni - a délutános pótlékot eltörölték, az éjszakai pótlékot pedig 30 százalékra csökkentették. S tudja, most ezek a kereskedelmi egységek, amikor önök a vasárnapi zárva tartás intézményrendszerét életre hívják, akkor úgy cselekszenek, hogy a hétköznapokban hosszított műszakokat vezetnek be, és ezeken a délutánokon a nullaforintos délutános pótlék mellett az emberek érdekes módon nem keresnek többet. Tehát lehet többet dolgozni kevesebb pénzért, esetleg jó esetben ugyanazért a pénzért. Ez az, amit önök hoznak, ez az, amit önök teremtenek, ezt a világot születték meg ezekkel és egyéb más törvényekkel is.

Magyarra fordítva a szót: amikor Orbán Viktor a kisemberekről beszél - az ő szóhasználatát mondom, én nem így gondolom, de ő a kisemberekről beszél -, és ezt megerősítik képviselőtársai itt a padsorokban, Becsó képviselőtársam két héttel vagy egy héttel ezelőtt, de mások is Harrach képviselőtársamtól kezdve Mengyi Rolandon át, akik még ehhez a törvényhez kapcsolódtak, Szatmáry Kristófon keresztül sokan mások, akkor azt kell mondjam, hogy a bérből és fizetésből élő emberek nem nyertesei ennek a történetnek, hanem vesztesei. És hát ezek az emberek, tudja, nem oly túl sokat keresnek. Nekik az a 3-5-8-10 ezer forint, ami adott esetben pótlékként többletet hozott a konyhára, vagy a vasárnapi műszakból fakadóan többletet hozott a konyhára, az sajnos mértékadó, merthogy ezek az emberek messze döntő többségében a létminimum környékén kereső emberek közé tartoznak, főleg a kistelepülések viszonylatában. De a városokban sem sokkal jobb a helyzet, ott sem keresnek sokkal többet, mint a létminimum összege.

Orbán annak idején azt mondta, hogy amíg nem lehet megélni a hétköznapok munkatevékenységéből, addig a vasárnapi nyitva tartásnak van létjogosultsága. Márpedig azt kell mondjam, hogy sajnos nem változott pozitívan ezeknek az embereknek az élethelyzete, hanem sokkal inkább negatívan változott, mert a bérvizonyok tekintetében, ön is tudja nagyon jól, ha már ülve nem is bírja, csak állva, akkor is el kell hogy mondjam, ön is tudja nagyon jól, hogy az a minimálbér, ami 68 750 forintos nagyságrendet képvisel ma nettóban, 5 ezer forinttal kevesebbet ér 2010-re átszámítva.

Egy szó mint száz, ebből fakadóan, meg a nemzeti adó- és vámhivatalos kimutatásokból fakadóan, tudja, ahol 2013-ban 4,3 millió emberből 2,2 millió olyan személyi jövedelemadó-bevallást tesz, amelynek a mögöttes tartalma arról szól, hogy 2,2 millió ember a létminimum alatt keres Magyarországon, ennyi jövedelemre tesz szert... - akkor azt gondolom, van min elgondolkozniuk önöknek. Lenne mit csele-

kedniük is, de erre képtelenek, ezt az élet már bebizonyította az elmúlt öt esztendőben, ami a hátuk mögött van. Szóval, egy szó mint száz, nem beszélni kell ezekről a dolgokról, hanem cselekedni kell annak érdekében, hogy az emberek holnap meg holnapután jobban tudják élni az életüket, mint tegnap meg tegnapelőtt.

Amikor a pótlékokról beszéltünk, amikor a munkahelyek tízezreinek a veszélybe helyezéséről, a dölyfösségről, az önteltségről szoltam az előbbiekben, akkor el kell mondjam azt is, úgy gondolom, hogy az emberek gondolkodási és cselekvési szabadságát meg kell hagyni. Tudja, nem jó az, ha egyrészt egymásnak ellentmondó tevékenységet folytatnak a kormánypárti politikusok - említettem, Harrach, Szatmáry, Becsó, Vas, Mengyi és sokan mások Orbán Viktorral karöltve egy ilyen típusú témában -, és az sem jó, ha önök diktálni akarnak, és mindenáron meg akarják mondani az embereknek azt, hogy mit és hogyan csináljanak. Van az embereknek saját mozgásszabadságuk is, képesek dönteni arról, hogy mit szeretnének. Önök ennek a döntésnek a lehetőségét vették el az emberektől. Nem azt, hogy kötelező legyen vasárnap elmenni vásárolni, de hogy, de hogy ne lehessen, ez a másik vége a történetnek. Tudja, államtitkár úr, rá kell bízni az emberekre, hogy ők hogyan és miképpen akarják megoldani az életüket, akár a vásárlás tekintetében is. Önök ezt a mozgásszabadságot, ezt a döntésszabadságot vették el az emberektől. Azt is hozzá kell tennem, hogy az a kiszigerezés, amit önök csinálnak, gyakorlatilag nemcsak ennek a törvénytervezetnek a kapcsán, hanem egyéb intézkedéseik kapcsán is fogható volt.

De nézzük konkrétan ezt a törvénytervezetet, ami gyakorlatilag a világörökségi helyszíneket érinti. Mondhatom, hogy osztatlan a siker; osztatlan, de idézőjelbe teszem, pejoratív értelemben osztatlan. Nem csak azért osztatlan, amit az előbb mondtam, hogy fizetés-csökkenésekkel, munkahelymegszűnésekkel, költségvetési bevételekieséssel párosul a történet, nem, nem csak ezért. Osztatlan a siker azért is, merthogy mindazt, amit önök eddig biztosítottak e tekintetben, mármint hogy a világörökségi helyszínek jó értelmű kiváltságosai voltak a történetnek, azt a március 15-ei hatályt követően újra felrúgták, nem telt el két hét, és új törvényt hoztak be. Hivatkozhat ön itt bármilyen vélekedésre, tudja, olyanokra, mint amikor Orbán itt nyilatkozik a Parlament falai között, hogy mit hallott Tarsolytól, meg mit nem hallott, és akkor kiderül, hogy még a dátumok sem érnek össze semmilyen tekintetben. Ugyanez az ön hivatkozása is az emberek vélekedéséről.

Az az igazság, hogy önök nem az emberek véleménye alapján cselekszenek, hanem aszerint, hogy mit akarnak csinálni és mit döntöttek el, és teljesen mindegy, hogy az helyénvaló, jó-e vagy nem, úgyis végigviszik a saját akarataikat. De ez nyilván majd a konzekvenciákat hozza magával, ezt el kell majd szenvedniük.

(21.30)

Nézze, a turisztika és az idegenforgalom tekintetében, úgy gondolom, azt hiszem, hogy sokkal megfontoltabb döntést kellett volna önöknek hozni, mint amilyen ennek a törvénytervezetnek a keretei között megfogalmazódik. Általában az emberek a hétvégéjüket tudják arra felhasználni, hogy adott esetben olyan attrakciókat nézzenek meg, amelyeket az idegenforgalmi fejlesztések kapcsán életre hívtunk az elmúlt évtizedekben közösen, kölcsönösen, az egész ország. Általában a fesztiválokat hétvégén rendezik és hétvégén látogatják. Általában a fesztiválon részt vevő emberek sokasága nem olyan tehetős emberek köréből verbuválódik, akik külön-külön, egyenként és összességében, mondjuk, a vendéglátóegységeket tudják felkeresni. Nem, ők a kereskedelmi egységeket keresik fel azért, hogy a rendezvények időszakában megfelelő ellátásukról gondoskodni tudjanak.

Ugye, nem gondolja komolyan, hogy egy világörökségi helyszínes, attrakciós közelségben, mondjuk, egy kis „szatócsbolt” közelében jó fényt vet a településre, ha kigyózó sorok sokasága tükröződik vissza? Ugye, nem gondolja azt, hogy jót tesz azoknak a településeknek, ahol ilyen attrakciók születtek az elmúlt évtizedekben, ha ezek a kereskedelmi egységek az iparűzési adó tekintetében kevesebbet fizetnek be? Mert hát ennek következményei is vannak. A további fejlesztésekhez szükséges önerők hiánya és sok minden egyéb más köszön vissza majd ezen települések részéről.

Egy szó mint száz, önök nem imázst növelnek, hanem rombolnak. Önök széttúrják azt is, ami van. Gyakorlatilag mindezek mellett, ugyanúgy, mint általában vetten, ezen települések, ezen világörökségi idegenforgalmi helyszínek tekintetében ugyanúgy a foglalkoztatási feszültséget tovább dimenzionálják, mint egyébként másutt az országban. Beszélhetnek önök bármilyen foglalkoztatásról, annak növekedéséről, bármilyen munkanélküliségről, annak csökkentéséről! Tudják önök is, hogy csak statisztikát csinálnak és nem valós foglalkoztatottságot. De nem akarom ezt a részét kibontani, csak azt akarom mondani önöknek, hogy legalább arra vigyáznának, ami létező, ami működik, ami működtethető.

Arra figyelni, hogy szűkebb pátriámat érintsem, mondjuk, Borsod-Abaúj-Zemplén megyét, hogy Aggtelek a világörökség helyszíneként - a cseppkőbarlang látogatottságának, a História-völgy összes nevezetessége látogatottságának, kínálatának, megtekintési lehetőségeinek biztosítása mellett - nyilván nem szerdai és csütörtöki napokon fogja a legnagyobb forgalmat, legnagyobb látogatottságot biztosítani, hanem a hétvégén, vasárnapokon. Inkább arra vigyáznának, hogy Tokaj világörökségi helyszíneként, a borok városa - az a város, ahol több tízezres nagyságrendű fesztiválokat hívnak életre, ahol gyakorlatilag a fesztiválatlan megépítésével olyan attrakciók születtek, ahol többbezes látogatottság van egy-egy

adott rendezvény kapcsán, hétvégén, és nem kedden, nem csütörtökön - azokat a jó értelmű kiváltságokat élvezhesse, ami azt hozza magával, hogy az odalátogató ember legközelebb is oda akarjon látogatni, oda akarjon menni; hogy az odalátogató ember vigye a hírének ezeknek a településeknek, ezeknek a világörökségi helyszíneknek, másnak is ajánlja, hogy menjen. De ha azzal fog szembetalálkozni, hogy még az önelátásáról sem tud normális keretek között gondoskodni, pont az ilyen, általam eszementnek mondott törvénytervezetek kapcsán vagy elfogadott törvények kapcsán, akkor nyilván látható majd az, hogy hová alakul az is, ami az elmúlt évtizedekben meg tudott épülni.

De ugyanígy mondhatnám Aggtelek és Tokaj világörökségi helyszíneken kívül akár azt a Miskolc megyei jogú várost is, amely gyakorlatilag az elmúlt évtizedekben a valamikori hagyományos ipari struktúrából talán egy kicsit kilépve megpróbál más irányokat nyitni. Mindegy, hogy kereskedővárosi, mindegy, hogy idegenforgalmi városi létet próbál meg erősíteni, ezeknek az erősítéseknek a lehetőségétől fosztják meg az ilyen és ehhez hasonló törvényekkel önök magukat, ezeket a településeket és a településeket körbevevő agglomerációt a világörökségi helyszíneken.

Egy szó mint száz, azt szokták mondani, hogy ha olyan messze laknék, mint amennyi eszetlenséggel párosul mindaz, ami ezekben a törvénytervezetekben megszületett, akkor soha nem érnék haza. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Soron következik Lukács László képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét előttünk van a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény és az azt módosító törvényjavaslat. Nagyon úgy tűnik, ezt először meg kell jegyezni, hogy azért a közérdeklődéssel nem áll összhangban és egyenes arányban, ami itt az Országgyűlésben érdeklődésként megmutatkozik. Egy kicsit kinéztem a szemem sarkából, és tudomásul vettem, hogy még egy fővel csökkent a Fidesz jelen lévő képviselő-delegációja, mondhatjuk így. Úgy tűnik, hogy őket ez a téma kevésbé érinti. Márpedig a témának ilyen téren a származási helye pontosan tőlük származtatható.

De hogy beszéljünk rögtön arról, amit elkezdtem, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalmáról, népi nevén a vasárnapi zárva tartásról szóló törvényjavaslat módosítása ismét elének kerül, kisebbfajta kuriózum. Egyébként ami magával a törvénnyel történt, az is egy jogtechnikai kuriózum volt. Ugyanis még mielőtt hatályba lépett, és miután elfogadta az Országgyűlés, már bejött módosításra. És most eltelt a hatálybalépését követően 15-16 nap, és ismételen itt

landolt a módosítás az Országgyűlés plénuma előtt. Úgyhogy elég viszontagságos helyzetet él át maga a törvényjavaslat, illetve a törvény. Erre szokták azt mondani, hogy talán nem igazán sikerült az, amit szerettek volna, sem az előkészítési szakaszban, sem most, a hatálybalépést követően, úgymond, a működési szakaszban. Talán nem jól térképezték fel magát a jogterületet, talán a gazdasági környezetet, a kereskedelmi szokásokat. Bőségesen küzdött és küzd kihívásokkal a törvényjavaslat, és a törvény mostani módosító javaslata is ugyanilyen kihívásokkal küzd.

A javaslat indokolásában az pedig egy politikai kuriózum, amit kijelentenek, és ez elhangzott is bevezetésben is. Azt mondta államtitkár úr, hogy törekednek a konzultációra, és a beérkező javaslatokat, a beérkező visszajelzéseket figyelembe veszik. Hát, a konzultációval nem állt ilyen jól a kormány azt megelőzően, amikor a törvényt megalkotta, azóta pedig, úgy gondolom, a konzultációt le sem tudta folytatni. Nem tudjuk, hogy milyen beérkező jelekre reagál a kormány. Bár most, ha így jobban belegondolok, mégiscsak lehetett valami konzultáció, csak az a baj, hogy ez a konzultáció nagyon egyirányú volt.

Ugyanis ez jellemzően a közösségi médiában és a nyilvánosság előtt történt, amiben az emberek nagyobbreszt kinyilvánították véleményüket, hogy ők nem értenek egyet ezzel a törvénnyel. Sőt, a kormánynak is volt olyan tagja, aki úgy nyilatkozott, hogy ha egyébként ebben népszavazás lesz, annak valószínűleg az eredménye a kormány eddigi akaratával ellentétes lesz, tehát nem sok jót ígér. Tehát egy konzultáció, kétoldalú konzultáció zajlott, amiben az egyik oldal szerintem csak hallgatta a rá mondott hibákat. Nem tudom, hogy ennek alapján fogalmazták-e meg a törvény módosítását.

Generálisan mi folyik végül is itt a háttérben, ami tényleg a lánykori nevén vasárnapi zárva tartásnak is ismert törvénnyel kapcsolatos? Úgy tűnik, hogy a Fidesz megtiltja azoknak, akik dolgozni szeretnének, hogy dolgozzanak vasárnap, az MSZP pedig mindent megmozgat annak érdekében, hogy mindenki dolgozzon, és mindenkit dolgoztatni lehessen vasárnap. A Jobbik álláspontja szerint az lenne a helyesebb, hogy mindenki döntsön saját elhatározása alapján, hogy a vasárnapi napon szeretne-e dolgozni vagy nem. Ami nagyon nagy probléma, hogy önök még az elszenvedőktől, a törvény és a törvényjavaslat elszenvedőitől sem hallgattak meg előzetesen véleményt, és úgy tűnik, utólag sem azokat veszik figyelembe, mert elég egyoldalúra sikerült a módosítás.

Három helyen módosul a törvény. Az egyikben a már korábban említetten világörökségi területen való nyitva tartás, ami a hatály alól kivett volt, bekerül a tilalom hatálya alá. A 3. §-ban egy „az” szót implementálnak a jogszabályba. Nem tudom, előtte nem tűnt-e fel valakinek, hogy az „az” szó hiányzott, hogyha eddig is, egyébként helyesen megvolt a nélkül a technikai pontosítás nélkül, hát ezek után is,

mondjuk úgy, hogy a jogszokás és az emberek mindennapi szokása az „az” szó nélkül is ugyanúgy értelmezte ezt a jogszabályt. De hát önök tudják, hogy milyen módosító technikai rendelkezéseket tesznek bele.

(21.40)

A harmadik érdemi részlet pedig a rendeleti felhatalmazásnak a generálisabbá tágítása az én értelmezésemben.

Hogy mégis milyen a gyakorlat, és erre szerettem volna felhívni államtitkár úr figyelmét, mert ha valami másra nem, ilyenre kell figyelni, és az egyeztetésre ilyen esetekben nincs is szükség, csak rajta kell tartani virtuálisan az emberek életén a kezüket, és akkor érzik, hogy milyen megoldásokat találnak a magyarok. Mert bizony a magyarok, a magyar lakosok, a magyarság összességében egy nagyon leleményes nép, és az önök jogszabályi környezetét is olyan leleményességekkel hidalják át, és nem akarok itt én önöknek tippeket adni, mert a végén 15 nap múlva megint egy újabb törvényt módosítást kell majd ugyanilyen késői órában három fideszes képviselővel megtárgyalnunk. De például olyanokhoz folyamodtak ebben az esetben a leleményes boltosok, kisboltosok jellemzően, akik egyébként még nem estek bele abba, hogy nyitva lehessenek vasárnap, hogy volt, aki saját magát piaccá minősítette, és innentől kezdve a tilalom hatálya alól ki tudott bújni. Úgy gondolom, itt lesznek még olyan kezdeményezések, amelyeket 15-30 nap múlva megint újra kell gondolni. Bár jelzem, hogy ez nem az önök által kezdeményezett konzultációból szokott kiderülni, hanem az emberek leleményessége hozza a napvilágra.

Összességében az megállapítható, hogy ez egy további toldozása-foldozása a jogszabálynak, és ahelyett hogy egyébként a már korábban elhangzott véleményünkre koncentráltak volna, például arra, hogy a dolgozók béremelését hogyan lehetne megoldani, a kereskedelmi egységben dolgozó ember bérét nyugati vagy a nyugatihoz közelítő bérszínvonalra fejleszteni, önök ismételten csak iciri-piciri technikai és önöknek kedvező módosításokat tesznek be. Inkább azon kellene fáradozniuk, hogy a dolgozók béremelése a nyugati szint felé közelítsen, ugyanis ez lenne az igazi családbarát rendelkezés és törvényt módosítás. Úgy gondolom, hogy ezeken kellene inkább elgondolkozniuk.

A Jobbik annak érdekében, hogy egyébként a meglévő gyakorlatot, illetve a kialakulófélben lévő gyakorlatot is segítse, a jelen törvényt módosítóhoz szeretne egy olyan módosítót benyújtani, illetve be is nyújtott egy olyan módosítót, amelyben a nyitva tartási időnél a 6-tól 22 órát 5-től 23 óráig szélesítené ki. Erről még egyébként képviselőtársaim itt szólni fognak, és el fogják mondani ezeknek az indokait, illetve lényegét.

Úgy gondolom, hogy a kormánynak ezzel a törvénnyel kapcsolatosan tanúsított magatartása semmi

jót nem ígér a jövőre nézve, és szinte biztos vagyok benne, hogy fogunk még itt ülni és megint kinszenvedésnyi próbálkozásokat fogunk végigélni, amiket önök ide fognak erőszakolni a Ház elé, és próbálnak majd lépést tartani, mint ahogy egyébként a hackerekkel vagy például egyéb más tevékenységet végző emberekkel is próbálnak mindig lépést tartani. Úgy tűnik, hogy önök egy folyamatos vesszőfutásban vannak ezzel a törvénnyel, és nemhogy egyébként a gyakorlatot nem fogják utolérni, ami egyébként egy ésszerű dolog lenne, arra figyelni és azt utolérni, de nagyon úgy tűnik, hogy még saját magukat sem fogják ezzel a témával utolérni, tehát mindenképpen egy ennél sokkal átgondoltabb, higgadtabb és egyébként a mindennapi gyakorlatnak sokkal megfelelőbb jogalkotás lenne szükséges.

Mi javasoljuk, hogy az általunk felvetett módosításokat támogatni szíveskedjenek, mert az valamilyen iciri-piciri módon még azért segíthetné a jelenleg kialakult helyzetet. Én tehát ezeket kívántam elmondani a jogszabállyal kapcsolatosan. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalás következik. Kiss László képviselő úr, MSZP, tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kapcsolódva az előző hozzászóláshoz, Lukács képviselőtársam rosszul azonosította az MSZP álláspontját, egyáltalán nem erről van szó. A Magyar Szocialista Párt nem ért egyet azzal, hogy ez az örület rászabadult Magyarországra, amit vasárnapi zárva tartásnak neveznek. Ezzel együtt nem értettünk egyet a munka törvénykönyvének azzal a módosításával sem, amely a vasárnapi munkavégzés után járó pótlékot 50 százalékra vitte le a korábbi 100 százalékhoz képest. Az MSZP a munka törvénykönyvének módosítását javasolta ebben az ülészakában is - amelyről önök egyébként, mármint a kormányzó többség még csak tárgyalni sem volt hajlandó -, amely tartalmazta a vasárnapi munkavégzés után járó pótlék 100 százalékra növelését.

A kormányzat farizeus politikát folytatott ebben a dologban, mert a törvényjavaslat, mármint a vasárnapi zárva tartás törvényjavaslata kapcsán önök megígérték azt, hogy a vasárnapi pótlék dolgát újragondolják. Ezt meg is tették, annyira újragondolták, hogy visszavonták a javaslatukat, amely a vasárnapi pótlék növelésére vonatkozott. Mi továbbra is fenntartjuk ezt az igényünket. Meg kell állítani az önök munka törvénykönyvéből fakadó gyakorlatot, miszerint vasárnap kizsákmányolják a dolgozókat a munkáltatók, és ezt azzal lehet megállítani, hogy a vasárnapi munkavégzés után járó pótlékot megnöveljük. Abban lehet vita, és ilyen vitára bármikor kész az MSZP, hogy a 100 százalék túl kevés, és ezt még

növelni is lehetne, azonban elképesztő magatartás az, hogy miközben önök lecsökkentették a vasárnapi munkavégzés után járó pótlékot, aközben arról beszélnek, hogy megvédik a vasárnap dolgozó embereket.

Azt gondolom, hogy az a megoldás, hogy a vasárnapi pótlék újra 100 százalék vagy annál magasabb lesz. Olyan munka törvénykönyvére van szükség, amelynek következtében nem zsákmányolják ki a dolgozókat, hogy ne büszkélkedhessen, mint néhány évvel ezelőtt Szaúd-Arábiában a miniszterelnök azzal, hogy nyugodtan jöhet ide befektetni mindenki, merthogy itt olyan munka törvénykönyve van, amely lehetőséget ad a munkások kizsákmányolására. Ez a megoldás, így kell megvédeni a vasárnap dolgozókat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Minthogy egy körben egy frakcióból csak egy hozzászólás hangozhat el két percen belül, ezért most áttérünk az előre bejelentett felszólalók köréhez, és megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, aki írásban jelezte felszólalási szándékát. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Elkésérítő az a dolog, hogy az elmúlt két hónapban most negyedszer állunk neki ennek a törvénynek, és mind a négyszer valahogy ilyen este tíz óra magasságára sikerül tenni ezt a törvényt.

Hiába próbálják meg önök elsunnyogni ezt a törvényt, hiába próbálják meg minél későbbre tenni és elérni azt, hogy minél kevesebb emberhez jusson el, hogy már megint szigorítanak ezen a törvényen. Az emberek jól tudják, hogy önök mit csinálnak; jól tudják, hogy megint korlátozni próbálják őket. Egyet nem értek, hogy vagy önök nem járnak az utcán és nem beszélnek emberekkel, nem hallgatnak híradót, nem néznek reggeli tévéműsorokat, nem ebben a valóságban és Magyarországon élnek, vagy pedig tényleg önök elé raknak egy javaslatot, amit kötelező önöknek benyújtani. Mert lassan már tényleg az az érzésem, főleg ahogy nézem a képviselőik arcát, mind a kettőt, hogy ők maguk sem hiszem, hogy belül egyet tudnak érteni ezzel a dologgal, hanem valószínűleg ez egy kötelezettsége a miniszteriumnak, hogy benyújtsa. Rossz lehet így egyébként kormányozni.

Mert ha csak megnéznék a Szonda Ipsos 2015. március eleji reprezentatív kutatását, ahol látjuk, hogy az emberek kétharmada ellenezte a vasárnapi zárva tartás ötletét is. Amikor mi kiálltunk az utcára a boltok elé, amikor ezt az ötletet önök bedobták, és megkérdeztük az embereket, nekünk is hasonló arányban válaszoltak az emberek. Kistelepeken, nagytelepeken, falvakban közel kétharmada mondta azt az ad hoc jelleggel megállított embereknek, hogy ő nem szeretné, hogy vasárnap zárva legyenek a boltok és korlátozva legyen az ő életük.

Ma megkérdezték Harrach Pétert, hogy mit szól ahhoz, hogy érezhető az, hogy a diákoknak rosszabb lesz a munkavállalási lehetőség a diákmunkában. Hiszen az egyetemistákat önök abba a helyzetbe tolták, hogy miután nagyon sokuknak fizetni kell a továbbtanulásért, az albérletért, azért, hogy egyáltalán egyetemre járjanak, és legalább jövőjük legyen Magyarországon, ezért nagyon sokuknak diákmunkát kell vállalnia. A legtöbb esetben ezt ők boltokban tették meg az elmúlt időszakban, az önök által ócsárolt multinacionális cégeknél. Ezek azok a diákok, akik napközben bent ülnek az egyetemi órákon, szemináriumokon, végigtanulják az egész napot kőkeményen, majd éjszaka bemennek és pakolják a polcokat azért, mert önök elérték azt, hogy nekik fizetni kelljen, hogy a szüleik nem tudják őket támogatni, hogy nem tudják segíteni, hogy nekik azért kell dolgozni, hogy tanulhassanak a jövőben.

Csak hogy most ezzel a boltbezárással pont azt tudják elérni önök, hogy ezeknek a diákoknak nem lesz munkája, merthogy vasárnap nem tudnak majd bemenni. Merthogy ugye, vasárnap nem kell egyetemre járni, ezért eddig be tudott menni dolgozni, meg éjszaka be tudott menni dolgozni. Most nem lesz rájuk szükség. Egyre több egyetemista hangoztatja az interneten, közösségi portálokon és mindenhol, ahol tudja, blogokat írnak erről a kérdéstről, hogy nem igaz, hogy nem érti meg a kormánypárt, hogy ne korlátozzák őket ebben a kérdésben. Egyrészt ne korlátozzák abban, hogy ők eldönthessék, hogy vasárnap elmennek-e bevásárolni, másrészt meg ne korlátozzák őket abban, hogy ők mikor vállalnak munkát. Mert ha megnézzük, hogy ezeken a munkalehetőségeken kívül milyen munkát vállalhatnak az egyetemisták, akkor a legtöbb esetben heti 40 órás munkákat ajánlanak fel nekik, amit egy normál szakon nappali tagozaton tanuló egyetemista nem engedhet meg magának, mert akkor tényleg az egyetemen fog aludni, vagy nem jár be, még az lehet. Csak akkor viszont nem tudja elsajátítani azokat a dolgokat, amiket kell.

(21.50)

Azt gondolom, én még abban a szerencsés időszakban lehettem egyetemista, amikor még nem próbálták meg önök korlátozni ezt a dolgot sem.

És az a nagyon furcsa, hogy ezek a fiatalok, tudják, már abban a világban nőttek fel, amikor számukra teljesen természetes dolog a demokrácia, teljesen természetes dolog, hogy dönthetnek a saját életükről. És akkor ne csodálkozzanak, ha ezek a fiatalok elhagyják az országot az ilyen típusú döntéseik miatt, mert ők nem kíváncsiak arra, hogy azért, mert kétharmad közeli kormányuk van, önök dönthetnek, és megmondhatják, hogy mit gondoljanak a világról és mit cselekedhetnek.

Amikor ma Harrach Pétert megkérdezték erről a kérdéstről, hogy mit szól ahhoz, hogy a vasárnapi

boltbezárás miatt nehéz helyzetbe kerültek a felsőoktatási intézményben tanulók, és ő hogyan látja ezt a problémát, problémának tartja-e egyáltalán, akkor ő azt válaszolta erre, hogy nem tartja problémának. Amikor megkérdezték, hogy miért, azt mondta, hogy azért, mert ez nem probléma. Mert ő még a mai napig is azt akarja látni ebben a dologban, hogy a szemét multinacionális cégek hergelik az egyetemistákat, hogy gondoljanak erről a dologról rosszat.

Uraim, ezeknek az egyetemistáknak vannak saját gondolataik, azért jutottak be az egyetemekre, azért tanulnak tovább, hogy magukat majd leváltassák, merthogy erre nem kíváncsi ez a generáció, nem kíváncsi sem a harmincas generáció, sem a húszas generáció, és egyre jobban fel vannak önökre háborodva.

Gondolom, ismeretségi körükben vannak ebből a korosztályból bőven, és ha kimennek otthon a településeiken az utcákra, akkor valószínűleg azért csak-csak megállítják önöket, elmondják ezt a véleményt, és gondolom, azért a munkatársaik is el szokták ezt mondani, mert elég sok fiatal hölgy és úr dolgozik manapság a minisztériumokban.

Érdekes dolog hallani a Jobbik koravén párt gondolatait. Tényleg az a gondolatom, hogy vagy koravénként önök nem hallják, amit az MSZP mond ebben a kérdésben, hogy hagyják meg a döntés szabadságát, vagy pedig a Nagy Testvérhez kívánnak egyre jobban hasonlítani, és nem akarják megérteni, amit mondunk. Uraim, mi azt mondjuk, hogy hagyják meg a döntés szabadságát ebben a kérdésben. Mi nem kötelezni kívánjuk az embereket a vasárnapi munkára, hanem akinek szüksége van arra, hogy pluszpénzt kaphasson ezért, az hadd menjen el dolgozni, aki abból tudja megvenni majd a gyermekének a cipőt, az hadd menjen el dolgozni, mert ma ez nem döntés kérdése, hanem a fizetése kérdése, főleg egy kereskedelmi dolgozónál ez a fizetése kérdése. Ha szívből dönthetne, akkor persze lehet, hogy máshogy döntene, de ez sajnos pénzügyi kérdés.

Még Orbán Viktor mondta azt, hogy ezt majd akkor vezetik be, amikor hatnapi munkabérből Magyarországon meg lehet élni. Uraim, nemhogy hatnapi bérből nem lehet, de nem tudom, ha még három nap lenne a héthez pluszban, abból is nagyon nehéz lenne. Amikor az emberek több mint 50 százaléka él létminimum közelében, akkor komolyan mondom, nem tudom elképzelni, hogy maguk ezt teljesen komolyan gondolják. Tényleg azt tudom gondolni, hogy este tízkor azért hozzák be ezt a törvényt, hátha el lehet sunnyogni.

És akkor tényleg már csak egy egyetemista mondatát szeretném idézni, amit az egyik blogon írt le, aki egyébként a Műszaki Egyetem tanulója ma. Neki még egy éve van az egyetemen, apukája közmunkás, anyukája eladó, két esélye van: vagy ő esik ki az egyetemről, vagy az öccse, mert ma ebből fizették az albérleti díjat. Nem tudom, hogy nem akarják megérteni vagy nem akarják hallani.

Az a bajom, hogy tényleg elszakadt a kormány ma a valóságtól, és nem akarja meghallani azokat az embereket, akik önöket ideküldték, és akik már szerintem százszor megbánták, mert maguk visszaélnék azzal a bizalommal, amit megkaptak. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Első körben le kell szögeznünk, hogy amit a kormányzat művel a vasárnapi zárva tartás frontján, az a kétségbeesett örület kategóriájába illik be. Tehát az, hogy ennyire ne hallják meg az utóbbi hetek tapasztalatai alapján azt, hogy a magyar emberek nem kétharmada, állításom szerint 90 százaléka mennyire nem tud azonosulni azzal, amit önök csináltak ezen a területen, egészen elképesztő.

Tehát most itt előttünk megmondom, hogy mi lehetne. Rossz döntés lehetne, de életszerű volna, mondjuk, még az is, hogy belátták, hogy a vasárnapi zárva tartás katasztrófa, munkavállalókat nehéz helyzetbe hoz, és mondjuk, a délutáni pótlék emelésére tennének egy olyan javaslatot - amit a Jobbik megtett -, hogy ha már ez a katasztrófális helyzet előállt, legalább a délutáni pótlékot emeljék meg annyira, hogy minimum a kieső vasárnapot pótolja, de még inkább szerencsés lenne magasabb szintre emelni. Mondjuk, ez egy olyan javaslat lenne, amiről vitát lehetne folytatni, hiszen önök kétharmaddal ezt a nehéz helyzetet előállították, legalább akkor könnyítsük meg az érintettek sorsát annyiban, hogy ne kerüljenek önök miatt a saját hibájukon és választásukon kívül rosszabb helyzetbe, mint korábban.

Ugyanakkor meg kell állnom egy pillanatra az MSZP iménti felszólalásánál. Hölgyekkel szemben mindig úriemberhez méltó hangot szoktam megütni, semmiképp nem durvábbat, de most mint pártra kell hogy azt mondjam, hogy szégyellje el magát az MSZP, katasztrófális, amit művel. Az önök pártja Magyarországon olyan helyzetet teremtett, hogy a multinacionális cégeknek megágyazott, befűtött évtizedes távlatban, olyan munkahely-teremtési kedvezményekkel, olyan adókedvezményekkel dotálták ezeket a hálózatokat, amivel tönkre lehetett verni a magyar kis- és közepes méretű vállalkozókat. A beszállítókkal szemben az önök kormányai (*Heringes Anita: Annyira populáris!*) olyan viselkedésmintákat hagytak - hiába kiabál bele -, olyan viselkedésmintákat hagytak elterjedni, amelyek révén a magyar munkavállalók kifosztása csúcsra járatódott. (*Szilágyi György, tapsolva: Úgy van!*) Nem megyek tovább, hogy hány külföldi szektort engedtek dobra verni, most meg idejönnek a munkavállalók érdekében papolni.

Tetszettek volna nyolc év alatt megmozdulni az érdekükben! Tehát kicsit álszent, kicsit kettős ez a kommunikáció.

El kell hogy mondjuk, az nem felelős ebben a kérdésben, aki nem volt kormányon az utóbbi tizenöt év során, önök pedig voltak, és katasztrófális klímát teremtettek. Az, hogy a multicégek kizsákmányolják és kifosztják a dolgozókat, annak az eredménye, amit önök engedtek a magyar piacon. És igenis be kell avatkozni, csak nem mindegy, hogy hogyan, nem azon a katasztrófális úton és módon, amit egyébként a kormányzat keresztülvitt. Hiszen mit látunk most? Én két szélsőséges álláspontot látok: az egyik szélsőséges álláspont a Fideszé... (*Gúr Nándor közbekiált.*) Nyomjon már egy gombot, ne gágogjon bele! Az egyik szélsőséges álláspont a Fideszé, amely azt mondja, hogy kötelező zárva tartani mindent vasárnap. Elképesztő dolog, tarthatatlan, ilyen módon nem vihető keresztül.

A másik szélsőséges álláspont az MSZP-é, amely azt mondja, hogy kötelezően lehessen dolgoztatni, és egyébként nagyon helyesen látta Kiss László képviselő, hogy a munka törvénykönyve hibáiból kifolyólag... - ez volt egyébként az első érdemi hozzászólás a témában, mert Gógós Zoltán el se olvasta, amit kritizált, ön legalább elolvasta. Helyesen látja, a munka törvénykönyvének nagyon rossz irányú módosítása olyan helyzetet teremtett, olyan klímát teremtett, hogy ha az önök programja szerint elindulnánk, akkor vasárnap kötelező jelleggel bárkit lehetne dolgoztatni Magyarországon, ami szintén egy elfogadhatatlan, szélsőséges álláspont.

Ezen két szélsőséges álláspont között a Jobbiknak van egy ember közeli javaslata, amelynek a lényege az, hogy önkéntes alapon lehessen vasárnap dolgozni mindenkinek, akinek a hó utolsó napjaiban ezen múlik, mondjuk, a kiegészítés vagy az utolsó pár ezer forint, de ennek érdekében a munkáltató legyen az, aki teremtse meg azt a klímát, ami érdekeltté teszi a munkavállalót, ne legyen kötelezettség a rendszerben.

Örülök, hogy vannak már ilyen irányú kiszólások több irányból, de azt kell hogy mondjuk, az, hogy a két szélsőséges álláspont között erről az ember közeliről ne is lehessen beszélni - és itt nem látunk kormánypárti képviselőket, akikkel meg lehetne ezt vitatni (*Boldog István közbeszól.*) -, egészen elképesztő. Van tehát egy ilyen javaslat is, és azt kell hogy mondjuk, hogy igen, lehetne arról vitatkozni, hogy legalább addig is a délutáni pótlékot emeljük egy olyan szintre, ami ellensúlyozni tudja a vasárnap kiesését.

És még egy nagyon fontos kérdést kell hogy szóba hozzak. Mirkóczki Ádám, aki most jegyzősege miatt nem tud felszólalni, fogadóórájára tértek be olyan boltosok, vállalkozók - egyébként az én fogadóórámon is megjelentek érintettek -, akik elmondták, hogy a kormányzat elképesztően hibás jogalkotása miatt olyan helyzetbe kerültek, tehát itt olyan kisboltokról beszélünk, amelyek nyitva tarthatnak, hogy kisboltjaik adott esetben bezárásra kerülhetnek. Hiszen mi történik akkor, ha kistelepléseken,

kisfalvaknál nagyon alacsony forgalmú boltokról beszélünk, mondjuk, egy tulajdonosnak van kettő ilyen üzemege egy olyan vidéken, ahol gyárakba mennek az emberek még vasárnap is dolgozni? Jellemző módon egy ilyen kisbolt egy vasárnapi napon összesen hoz, mondjuk, 50-60 ezer forint forgalmat. Valódi példáról beszélek, nyilván név nélkül, mert nem akarjuk, hogy önök miatt bajba kerüljön az érintett.

Azt láthatjuk, hogy ezen 50-60 ezer forintos forgalomnak a fele normál időszakban, tehát még az önök módosítása előtt, reggel öt és hat óra között keletkezett, abban az időszakban, amikor a gyárba mentek dolgozni az emberek, és az ehhez szükséges alapvető élelmiszer-féleségeket ezen kisboltban vették meg. Az önök szabályozása szerint reggel öt és hat között csak és kizárólag a tulajdonos állhat ott, alkalmazott nem is állhat be, tehát ezek a boltok elvesztik még ennek a nagyon szerény vasárnapi forgalomnak is a felét. A minimum lenne egy olyan módosítás, amelynek értelmében legalább két vagy akárhány alkalmazottig igenis megjelenhetnének és a piacon maradhatnának ezek az érintettek. Már most ingatják a fejüket, de jó lenne végiggondolni és meghallani ezeket a jobbitó, valóban jobbitó módosító javaslatokat, hiszen emberközelibb lehetne tenni ezt a rendszert, de azt kell hogy lássuk, hogy amit önök most vasárnapi zárva tartás címszó alatt művelnek, az lényegében tarthatatlan.

(22.00)

Ha ennyire nem látja egy kormányzat azt, hogy mennyire ellenkeznek a lépései a társadalom alapvető belső mozgásaival, a társadalmi dinamikával, ott bizony annak a kormányznak a bukása gyakorlatilag a rendszerbe kódolt, már csak az a kérdés, hogy mikor következik be ez.

Az, hogy két választáson, a másodikon már az önök által machinált módszerekkel kétharmados előnyre tudtak szert tenni, ez nem jelenti azt távolról sem, hogy a társadalom akár kétharmada, akár a többsége egyetértene ezzel az örülettel. Tehát el kell hogy mondjuk, hogy ilyen formában nem, a módosító javaslatok befogadásával talán, de összefoglalva azt látjuk, hogy a két szélsőséges álláspont között jelen pillanatban a Jobbik képviseli azt az ember közeli hozzáállást, amivel igazán el lehetne mozdulni és amivel helyzetbe lehet hozni egyébként a magyar kis és közepes méretű vállalkozásokat.

Igen, fel kell lépni a multicégek kizsákmányolásával szemben, hiszen ellenerőt ezzel szemben szinte senki nem támasztott, de ilyen módon és ilyen színvonalú vitákkal sajnálatos módon kevés reményt látunk. Főleg, hogyha az előttünk fekvő módosítóval még a turizmus egy részét is agyonvágják, és további gazdasági károkat okoznak, további emberek életét lehetetlenítik el, akkor azt látjuk, hogy nagyon nehéz lesz.

Ha csak a vasárnapi pótlék tekintetében, mondjuk, gondolkodnának egy kicsit, és azokra gondolnának, akik a vendéglátóiparban dolgoznak, vagy olyan helyen dolgoznak, ahol bele vannak kényszerítve még így is a munkavégzésbe, ott láthatnák, hogy az egyszerű emberek élete nem feltétlenül olyan, mint ahogy önök a Rózsadombról látják, a magyar ugaron egy kicsit más az élet.

Azt is látni kell, hogy ha visszaállna, mondjuk, az MSZP által szeretett rend, akkor is nagyon sok munkakörben, nagyon sok ágazatban egész egyszerűen köteleznék az embereket a vasárnapi munkavégzésre, nem magasabb juttatásért, mint eddig, de ma Magyarországon a viszonylag kevés álláshely betöltésének nagyon sokszor az a feltétele, hogy mindenféle kontroll és mindenféle ellentmondás nélkül el kell fogadni azt, amit a munkáltató mond. Ezt önöknek is látniuk kell. Hogyha beszélnek olyan emberekkel, akik alkalmazottak - és én bízom benne, hogy ez így van -, láthatják, hogy a dolgozók, a munkavállalók kiszolgáltatottsága elképesztő.

Tehát az eddigi módon sem volt jó, ez a módosítás most nagyon nagy bajokat hozott, de én arra kérnék minden felelős szereplőt, politikai gondolkodót, hogy próbálja meg megtalálni a kettő között azt az ösvényt, ami tartható lenne, hiszen a magyar polgárok érdekét ez szolgálja. A kormány figyelmét pedig csak arra hívnám fel, hogy egyáltalán nem véletlen, hogy a lakosság több mint 90 százaléka ellenzi azt, amit önök csináltak. Ezek a polgárok nem örültek, nem önzők, nem akarnak rosszat maguknak, egyébként szerintem önöknek sem, egész egyszerűen nyugodtan szeretnék az életük folyását engedni, és nyugodtan szeretnék élni.

Ebbe ilyen durva módszerekkel beavatkozni még soha nem volt szerencsés, mindig rossz vége lett, és az önök esetében is rossz vége lesz, ha ezt nem látják be. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólás következik, Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Z. Kárpát Dánielnek mondom, csak hogyha nem emlékszik rá, akkor majd lapozza fel, a munka törvénykönyve módosításakor 707 módosító javaslat volt, ha jól emlékszem, ebből 508-at a Magyar Szocialista Párt nyújtott be, és ezek a módosítók messze, messze, messze, döntő többségében, olyan 95 százalékaiban csakis a munkavállalók jogait, érdekeit védtek. Önök akkor nem tudom, hol voltak, valószínűleg parlagon heverték.

A másik része a történetnek: tudja, a képmutató művészete az, amit a Parlament falai között csinál. *(Z. Kárpát Dániel felé:)* Most önről beszélek, tudja, ne gágogjon közbe, hanem figyeljen. Szóval, a dolog lényege... *(Az elnök megkocogtatja a csengett.)* - csak viszonztam a szóhasználatot, elnök úr.

Tehát a dolog lényege, hogy emlékezzen, emlékezzen vissza 2010. XI. hó 24-ére, ha képes rá, ha nem, akkor segítek. T/1793-as irományszám, a Jobbik öt képviselője: Baráth Zsolt, Bertha Szilvia, Sneider Tamás, Vágó Sebestyén, és érdekes módon Z. Kárpát Dániel - az valószínűleg ön, ugye? (*Z. Kárpát Dániel: Itt van, odaadom mindjárt.*) Igen, igen, valószínűleg, a szabad vasárnap biztosításához szükséges egyes törvénymódosításokról címmel kezdeményezték az üzletek vasárnapi nyitva tartásának korlátozását. Úgy látom, egy a zászló, összeér, aminek össze kell, nagyon közel vannak egymáshoz, a Fidesz és a Jobbik e tekintetben is. Akkor önök zárva tartásról beszéltek, prédikáltak, most meg itt képmutató módon érvel ellene, mert a lakosság 90 százaléka azt mondja, hogy, és akkor... (*Z. Kárpát Dániel: Azért figyeljünk oda ennek a tartalmára!*) - Z. Kárpát, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam!

Szóval, egy szó mint száz, a hitelesség, a képmutatás és sok minden egyéb más egymás mellé helyezése, meg a zászló közös lobogtatása, tudja, kevesebbet foglalkoznék mással, többet magukkal, saját magukkal az ön helyében. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Úgyse fogják kitalálni, hogy két percre ki kér szót: Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a lehetőség.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szocialista képviselőtársunknak javasolnám, ne lépjen Gógös Zoltán útjára, ő szintén elolvasás nélkül kritizált valamit. Hogyha a Jobbik által 2010. november 24-én benyújtott javaslattal kapcsolatban kíván felszólalással élni, kérem, hogy a kritika mellett olvassa el azt, itt látni fogja, alá is húzogattam önnek, oda tudom adni (*Gúr Nándor: Köszönöm, ismerem.*), hogyha esetleg problémát okoz kiszűrni, azt a több mint tíz olyan kivételt, amelynek értelmében lényegében bármely magyar tulajdonú kisvállalkozás nyitva lehet az érintett időszakban. Azért mondom önnek, hogy magyar tulajdonú és kisvállalkozás, mert abban az időszakban, amikor önök megágyaztak és befűtöttek a multicegeknek, ez nem volt prioritás. Az nem volt szempont, hogy a magyar boltos jól járjon és a magyar munkavállaló jól járjon, esetleg az a néhány, akit a multik alkalmaznak és kifosztanak.

A Jobbik javaslatának az volt a lényege, most is az a lényege, és nincs is okunk eltérni ettől a filozófiától, hogy a magyar tulajdonú és kisebb méretű üzemegységek végre egy állandó versenyhátrányból kitörve, valamifajta fix és kiszámítható bevételre tegyenek szert.

Én értem, hogy az ön koordináta-rendszerében ez nem értelmezhető, vagy talán nincs is értelme, de fogadja el, hogy a miénk az más, a miénk egy protekcionista gazdaságpolitika mellett igenis a nemzeti erősségek védelme mentén a magyar kis- és közép-

vállalkozások érdekében visszatérő módon fognak megjelenni gondolataink ilyen javaslatok formájában. Mi ugyanis meg szeretnénk védeni ezeket a boltokat azokkal szemben, akiket önök szabadítottak a magyar piacra. Az már a Fidesz-KDNP hibája, hogy az eltelt öt évben lényegében a multicegek kifosztó mechanizmusát csak lassítani tudta, de megszüntetni nem.

Viszont az a kérésem, hogy mielőtt kritizál valamit, olvassa el. Nem szeretném felolvasni önnek, mert megalázó lenne, én tisztelem a képviselőtársaimat annyira, hogy feltételezem róluk, hogy el tudják olvasni, ami előttük van. Kérem, hogy ezt ön is tegye meg. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Visszatérünk a normál szót kérő felszólaló képviselőkhöz, és Szilágyi György képviselő urat illeti a felszólalás lehetősége.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én tényleg a törvényről szeretnék beszélni, csak az elején egy nagyon rövid kitérőt teszek. Gúr Nándor említette a hitelességet. Képviselő úr, önök ne! Tehát önök ne, amikor ebben a felszólalásban is elhangzott Szaúd-Arábia neve, Szaúd-Arábiát hozzák most példának, azt a Szaúd-Arábiát, amelyet az ön miniszterelnöke, mert itt volt, itt ült ebben a Házban ön is akkor, Gyurcsány Ferenc egyszerűen csak leterrorizált. Gógös Zoltán most éppen Azerbajdzsánt gyilkosozza. Tehát ezt a hitelességet ne! Mi pontosan elmondtuk, hogy mi erről a véleményünk.

Viszont a hozzászólásokhoz: engem felháborít nemcsak az, amit ön mond, hanem az is, hogy amikor Heringes Anita idehoz egy példát, és ha jól tudom, egy egyetemi tanulónak a példáját hozta fel Heringes Anita, aki most ugyan nem figyel, mert éppen egyeztetnek, akkor tényleg így van, és elképzelhető, hogy ilyen emberek vannak, ilyen helyzetben élő emberek vannak, hiszen ez a mai magyar valóság, hogy el kell döntenie, hogy melyik fiú tanul tovább, és melyik nem, akkor Tállai államtitkár úr ezen nevet. Itt ül a tisztelt Házban, vannak ketten, és amikor arról van szó, hogy egy családban, hogyha két gyermek tanul az egyetemen, akkor az ilyen rendelkezés alapján az egyiknek lehet, hogy abba kell hagyni, akkor maga nevet. (*Tállai András: Rajtad nevetek!*) Államtitkár úr, legalább egy kicsit több komolyságot kérnénk szépen ahhoz, amit ön mond (*Tállai András: Rajtad nevetek, és fogok is!*), mert amit eddig mondt, az szinte a nevetség határát súrolja.

Akkor most beszéljünk a törvényről! A T/3414. számú törvény van most előttünk, ennek a törvénynek a vitája zajlik... - ja nem, bocsánat, nem, mert államtitkár úr se vette észre. Március 15-én volt a T/3414-es törvény, mert akkor tárgyaltuk ennek a módosítását legutoljára, amikor bent volt a TAB előtt, akkor éppen úgy gondolták, hogy öt nappal a hatálybalépése előtt már módosítani kellene, hiszen

ez a negyedik módosítása ennek a három hónapos törvénynek.

Tehát március 10-én volt az utolsó módosítása, 15-én hatályba lépett, államtitkár úr, és önök nagyon gyorsak, mert elmondta most az expozéjában, hogy levonva az eltelt időszak tanulságait, önök most már módosítanak.

(22.10)

Két hete van ez a törvény hatályban. Ebből a két hétből egy hétvége tapasztalatait vonhatták le, hiszen március 15-e állami ünnepnap, egyébként is zárva vannak az üzletek. Na most, egyetlen hétvége volt, aminek levonhatták a tapasztalatait, egyetlen hétvége volt, önök gyorsan levonták, és már itt is van előttünk ez a módosító javaslat, amit most ismét tárgyalunk. Amikor egyébként ezt az előzőt, amit most így véletlenül megtaláltam, mert még itt volt a táskámban, olyan rövid volt az idő, ugye március 10-én tárgyaltuk a módosítást, akkor azt mondták, hogy most már rendben van minden, itt már több módosítást nem kell csinálni, csak hogy tudja, hogy akkor mi történt a TAB-ban! Az történt a TAB-ban, hogy - most sincsenek sokan - az a Révész Máriusz, aki benn ül, az elkezdett önökkel vitatkozni, mert nem értette a törvényt, az akkori módosításnak nem értette a lényegét. Révész Máriusz nem értette, most sem értik szerintem, hogy miről van szó, meg így nem is fogják, hogyha sincsenek itt. Hogy mi volt az MSZP álláspontja? Mert itt arról volt szó, hogy az MSZP-nek vannak álláspontjai. Hát, ott a TAB-ülésen, az előző tárgyalásnál egy volt az MSZP álláspontja, hogy van egy rossz törvény, ebben a rossz törvényben vannak kiskapuk, hiszen most is arról beszélünk egyébként, hogy milyen kiskapukat kívánunk lezárni, ugye a kormánypárti képviselők, és önök pedig meg szeretnék hagyni ezeket a kiskapukat. Akkor éppen szintén egy multinacionális cégnek, aki úgy próbálta meg kijátszani ezt a vasárnapi zárva tartást, hogy benzinkutakon üzemeltetne nyitva tartó boltokat, azoknak kívánták meghagyni ezt a lehetőséget, hogy továbbra is üzemeltethesse ezeket az üzleteket.

Tehát önök megpróbálják a kiskapukat meghagyni a multinacionális cégeknek, ez a törvény meg úgy, ahogy van, rossz, és a Fidesz-KDNP nem hajlandó észrevenni. Nem hajlandó észrevenni azt, hogy az emberek nem szeretnék ezt a törvényt, nem szeretnék, hogyha ez továbbra is így maradna.

Nyugodtan gyakorolhatnának egy kis önkritikát, hiszen gyakoroltak már önkritikát, nem lett belőle olyan nagyon nagy problémájuk, hiszen emlékezzenek rá, az internetadónál is önök nagyon eltökéltek voltak, aztán utána gyorsan visszavonták. Ugyanúgy működik tovább a világ, megyünk tovább, ezt is nyugodtan vissza lehetne vonni. De azt is mondhatnánk egyébként, hogy hajrá! Tárgyaljuk még vagy 15-ször ennek a törvénynek a módosítását. Nyugodtan tart-

sák meg, nyugodtan csinálják tovább, hiszen minél tovább ragaszkodnak ennek a sületlenségnek a magas fokához, ami ezt a törvényt jellemzi, az annál jobban rombolja az önök hitelét, annál jobban rombolja az önök megítélését.

Tehát ezt is mondhatnánk, de mi nem mondjuk. Tudják, miért nem mondjuk? Egyetlenegy ok miatt, mert evvel a törvénnyel is önök emberek sorsáról döntenek. Emberek sorsáról döntenek, és mi nem leszünk olyanok, amilyenek önök voltak, hogy nyugodtan ücsörögtek nyolc éven keresztül, és nem tettek semmit az emberek érdekében, várták azt, hogy majd az MSZP szépen saját magát felszalámizza, saját magát tönkreteszi, és akkor önök kétharmaddal be tudnak sétálni a parlamentbe, és tudnak egy olyan ámokfutást végrehajtani, amit az elmúlt öt évben csináltak.

Térjünk rá akkor a törvényre! A kiskereskedelmi üzletek vasárnapi zárva tartásáról szóló törvény előttünk fekvő módosítási javaslata pont annyira megalapozott, mint maga az eredeti jogszabály. A vasárnapi zárva tartásról törvénybe iktatott rendelkezés tekinthető kormányzati diktátumnak, mivel azt sem valós társadalmi igény - ez bebizonyosodott az elmúlt időszakban -, sem gazdasági szükségesség nem indokolta. A rendelkezés megalapozatlanságát és elhibázott voltát az előttem szólók már elmondták többen is, és kifejtették, hogy min kellene és min lenne ildomos változtatni. A legnagyobb változás az lenne, ha önök úgy, ahogy van, annullálnák ezt a törvényt, és mondjuk, azon kezdenének el gondolkodni, hogy ha a munkavállalók érdekében tesznek dolgokat, mert ugye mindig kitalálnak egy szlogent, tehát bármit csináltak, eddig mindig ahhoz valamilyen nagyon-nagyon nemes célt határoztak meg, igaz, hogy nem arról szólt a törvény, de a nemes célt tudták mindig mondani, most ez a nemes cél a munkavállalók érdekében történő fellépés, és hasonló.

Tudják, hány olyan részterülete van a munkának, ahol önök a munkavállalók érdekeit képviselhetnék? Tudják, hány olyan terület van, ahol a munkavállalók érdekében felléphetnének? Ez is egy olyan terület lehetne. Hát egyszerűen önök meghatározhatnák azt is, hogy valamihez kötve, mondjuk, aki vasárnap dolgoztatni akarja az embereket, annak mondjuk, például - és én továbbmegyek - húszezer forintot kelljen fizetni egy napra. És akkor tessék, aki kifizeti a húszezer forintot, akkor az dolgozik, és el tudja dönteni a munkavállaló, hogy akar-e dolgozni húszezer forintért, vagy nem akar dolgozni. De ez, amit önök csinálnak, ez egyszerűen nevetséges!

Tehát, mondom még egyszer, önmagában az a tény, hogy az alig három hónapos törvény, ami még csak két hete van hatályban, már módosításra szorul, durván aláássa a jogrendbe vetett bizalmat, és rombolja az állampolgárok jogállamba vetett hitét. Az ilyen tempójú, előkészítetlen jogalkotás inkább tekinthető vagdalkozásnak, mint átgondolt szabályozásnak, aminek közvetlen és egyértelmű követke-

ménye az állampolgárok jogkövető magatartásának ellehetetlenítése, ez, tisztelt képviselőtársaim, vállalhatatlan. Kérem majd önöket, hogy adják át a többi fideszes, KDNP-s képviselőnek. Nekünk az a véleményünk, hogy ez vállalhatatlan, amit itt önök ezzel a törvényjavaslattal is csinálnak.

A javaslat tartalmi módosítást foglal magában: megtiltja a világörökségi területeken működő üzletek vasárnapi nyitva tartását. Ez olyan szigorítás, aminek az indokoltsága megkérdőjelezhető. Teljes mértékben megkérdőjelezhető, ugyanúgy, mint ahogy megkérdőjelezhető lesz, szólok önöknek előre, hogy már gondolkozzanak, hogy beindul, mondjuk, a balatoni szezon, ott is lesznek olyan dolgok, ami megkérdőjelezhető, hogy ez megfelelő-e. Meg még mondok mást, lesz itt Forma-1, lesz itt egy csomó olyan turisztikához kapcsolható dolog, amivel önöknek igenis foglalkozni kellene. El fogják lehetetleníteni ezt az országot nagyon sok tekintetben a vasárnapi zárva tartással; amit Z. Kárpát Dániel elmondott, azt kellene követni.

A javaslat szerint két pontosítás átvezetése is indokolt. Az egyik megváltoztatja a kormány számára adott felhatalmazó rendelkezés szövegét. Kikerülnek azok a szempontok a törvénytörvényből, amikre tekintettel köteles a kormány a törvény végrehajtási rendeletét megalkotni. Tehát ez a módosítás a kormány mozgásterét növeli, egyúttal a kiszámíthatóságot pedig csökkenti. Különösen a kereskedelem területén kulcsfontosságú az állandó és kiszámítható szabályozási környezet, ezért a tervezett módosítás kifejezetten kártékonynak minősíthető.

És végül hadd szóljak arról a módosításról, ami a részletes indoklás szerint úgy szerepel, hogy „nyelvtani pontosítást tartalmaz”. Ez a pontosítás, ez a módosítás beiktat egy nagyon fontos dolgot, egy határozott névelőt. Abba a szövegbe, ami általánosan vonatkozik minden üzletre. Tehát a módosítás beiktat egy határozott névelőt egy olyan szövegbe, ami minden üzletre vonatkozik. A határozott névelő beiktatása a szöveg értelmezését nehezíti, ráadásul értelmetlen, mivel a szöveg általános követelményt fogalmaz meg az üzletek számára. Mondtam, az összes üzlet számára fogalmaz meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megdöbbenő, hogy a magukat kodifikátoroknak nevező szövegférfelők nem ismerik a magyar nyelvet. Elfogadhatatlan, hogy a jogalkotási munka az igénytelen tákolás szintjére süllyedt. Kérdezem: nem olvasták el a szöveget három hónappal ezelőtt? Vagy esetleg három hónapig tartott, míg ezt az igen komoly nyelvtani kérdést sikerült eldönteni, hogy most itt van előttünk ebben a módosításban ez a rész is?

Az előttünk fekvő törvényjavaslat jól példázza a jogalkotás elfogadhatatlan, alacsony színvonalát, az előkészítést végzők alapvető készségeinek és kompetenciáinak hiányát, javaslom, hogy a hasonló minősíthetetlen anyagokat tartalmuktól függetlenül utasítsa vissza a tisztelt Ház, legalább önmagunkkal

szemben legyünk igényesek. Bár kérdés, hogy ez mennyire érdeklí önöket, hiszen a képviselők majd be fognak jönni ennél a törvényjavaslattal anélkül, hogy bármit is tudnának róla, meg fogják nyomni a gombot, és önök tovább fogják vinni ezt a - mint említettem - sületlenséget.

Egy kérdés merül még fel, az, hogy vajon tényleg hány módosítása lesz még ennek a törvénynek. Államtitkár úr, hányszor kívánják még módosítani a vasárnapi zárva tartásra vonatkozó szabályokat? Hány olyan dolgot látnak még, amin úgy érzik majd, hogy változtatni kell? Hányszor fogják átírni ezeket a szabályokat? És mennyi időnek kell még ahhoz eltelni, hogy önök észrevegyék, hogy ez, amit önök elképzeltek, ez nem jó?

(22.20)

Lehet, hogy kellene olvasni újságokat, ha már nem mennek az emberek közé. Az lenne a legegyszerűbb, ha kimennének az emberek közé, és megkérdeznék az emberektől, hogy nekik mi a véleményük. Önök sajnos már egy jó ideje nem járnak az emberek között, nem beszélgetnek az emberekkel, éppen ezért nem is tudják, hogy a házon kívül, a luxusautóikon kívül mi van a világban, hogy élnek az emberek. Tehát, ha már nem mennek ki az emberek közé, akkor olvassanak újságot, nézzenek esetleg híradókat, nézzenek olyan tudósításokat, ahol elmennek a riporterek, és megkérdezik - egyébként az emberek is levonták a tapasztalatot ebből az egy hétvégéből -, és elmennek például vasárnap egy templom elé, és az onnan kijövő embereket megkérdezik a vasárnapi zárva tartás ötletéről. Egy olyan embert nem találtak, aki támogatta volna, egyetlenegy olyan embert nem találtak, aki jót mondott volna erről a zárva tartásról, pedig olyan emberekről volt szó, akikre önök hivatkoztak, akik állítólag a KDNP-hez biztos, hogy közel állnak. Bár a KDNP-hez nehéz közel állni, mert egy nem létező pártról beszélünk, csak szövetségben tudnak itt ülni önökkel együtt a parlamentben most még, jelenleg, aztán meglátjuk, hogy 2018 után mi lesz.

Még egyszer mondom, mi nyugodtan várhatnánk türelemmel, hogy önök saját maguk alatt lefűrészelik azt a faágat, amivel utána le fognak esni a földre, és onnan nagyon nehezen fognak fölállni, de mi nem szeretnénk ezt megvárni, azért nem szeretnénk megvárni, mert mi nem kívánunk az emberek kárával kormányzati pozícióba kerülni. Mi fölveszük önökkel a harcot, 2018-ban meg fogjuk nyerni a választásokat, és minden olyan törvényt, mint amilyen ez a törvény is, meg fogunk változtatni úgy, hogy Magyarországnak jó legyen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Boldog István képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy az a javaslat, amit a vasárnapi zárva tartásról hoztunk, azt a két alapvető célt, amiért a törvényt alkottuk, még a mai napig is szolgálja. Az egyik ebből, ha jól hallottam, akkor még 2010-ben a Jobbiknak is tetszett volna, azóta nyilván a cukikampány részeként már ez nem jön be, ezért most egész mást mondanak, ez pedig az, hogy végre 25 év után a magyar tulajdonú kisvállalkozásokat, kisboltokat megsegítsük. Akárhogy is gondolják önök, azok, akik a választóik között élnek, mint én is, azok találkoznak azokkal a kisboltosokkal, akik történetesen örülnek a vasárnapi zárva tartásnak, annak, hogy a multinacionális cégek nem tudnak kinyitni vasárnap. Van olyan boltos, aki olyan helyen nyitott boltot a törvény értelmében, ahol eddig csak nagy boltok voltak, és most ezzel fejlesztette a kereskedelmi egységeit, és kettőből három lett neki, és nagyon jól megél belőle, és ez egy magyar kiskereskedő. Tehát, hogyha önök 2010-ben a magyar kiskereskedőket akarták segíteni, akkor most ezt a részét nem is értem, mert amit önök mondanak azzal, hogy majd a dolgozó döntse el, hogy majd akar-e vasárnap dolgozni, hát, elképzelem azt a dolgozót, akihez odamegy a Tesco főnöke, hogy hát, akkor, kedves hölgyem, uram, akkor vasárnap akar-e dolgozni. Nem. Jó, akkor hétfőn se kell bejönni. Körülbelül ez lesz a reakció rá. Ne haragudjanak meg, de nem életképes, amit mondanak, hogy majd a dolgozó eldönti. Az a helyzet, hogy a főnök dönti el, hogy akar-e dolgozni vagy nem akar, mert kereskedőt mindig fog találni.

Az pedig, hogy biztosítottuk a dolgozóknak, a kereskedelmi dolgozóknak a lehetőséget, hogy vasárnap otthon legyenek, nézzék, én beszéltem néhány olyan dolgozóval, aki nagy multinacionális cégben dolgozott 10 napot egyfolytában meg még többet is, és az igenis örül neki, hogy most vasárnap végre otthon lehet a családjával. Természetesen érthető, hogy vannak olyanok, akik hiányolják azt, hogy vasárnap nem tudnak bemenni a Tescóba, de azt azért ne mondjuk már, hogy el vannak vágva attól, hogy vásároljanak valahol, hiszen minden településen vannak kisboltok, ahol tudnak vásárolni. Hogy csak a saját településemet mondjam, vasárnaponként csak három bolt van nyitva egy 700 fős településen. Tehát azt gondolom, hogy akár Budapesten, akár más településeken is van elég számú bolt nyitva ahhoz, hogy az emberek a napi szükségleteiket meg tudják vásárolni. És azok a kereskedelmi dolgozók, akiknek pedig nem kell bemenni vasárnap dolgozni, hanem otthon lehetnek végre a családjukkal, azok örülnek ennek.

Természetesen nem örülnek a multinacionális cégek, akik ezt a vasárnapot elveszítették. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy az ő forgalmukban nagyon sok kiesést ez nem fog okozni, hiszen szombaton hosszabbított nyitva tartást vezettek be, és láthatólag, az első hét tapasztalatai alapján az emberek

szombaton bevásárolnak, mert tudják, hogy vasárnap csak a kisboltokban tudnak, és vasárnap, akinek jó a kisbolt, az megy oda.

Azzal a felvetésével Lukács képviselőtársamnak, hogy 5 órakor ki lehessen nyitni a boltokat, egyetértetek, ezt magam is javasolni kívántam, és én támogatom is. A 23 órával nem értek egyet, csak az 5 órával, jelzem, azt gondolom, hogy 22 óra után már nem kell hogy ezek a boltok nyitva legyenek, de az, hogy 5 órakor kinyissanak, az nagyon fontos dolog, főleg a vidéki kistelepüléseken, ahol a hajnali munkakezdés előtt a reggelit meg tudják vásárolni a munkába menők. Még egyszer mondom, ez egy jó javaslat.

Én arra kérem képviselőtársaimat, főleg a jobbikosokat, hogy vissza kéne térjenek talán az első gondolatukhoz, ami még 2010-ben megvolt, amikor még arra gondoltak, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozásokat kéne támogatni, mert ha most azt mondják, amit mondanak per pillanat, hogy az egész törvény nem jó, akkor, ha az egész törvényt visszavonjuk, akkor újra a multikat fogjuk támogatni, és 25 évig a multik mindig előnyben voltak a magyar kis- és közepes vállalkozásokkal szemben, és ez az a törvény, amelyik előnybe hozza a kis- és közepes vállalkozásokat a multikkal szemben.

Úgyhogy talán ebben egyet is érthetnénk, természetesen, nyilván, ha a cukikampányba nem illik bele, akkor biztos nem fogunk egyetérteni, hiszen most ez nem egy népszerű dolog, amit a kormány csinál, teljesen nyilvánvalóan, mégis, még egyszer mondom, azt a célt, amit kítűztünk ezzel a törvénnyel, hogy a kereskedelmi dolgozók vasárnap pihenhessenek, joguk legyen otthon lenni, és azt, hogy a magyar tulajdonú kis- és közepes vállalkozásokat előnybe hozzuk a multikkal szemben, ezt a célt, azt gondolom, hogy a törvény eléri. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Normál szót kérő képviselőként szólásra következik Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott kezdeném, hogy önmagában már az is szegény, Boldog képviselőtársam, hogy egy ilyen törvénytervezetet így, ilyen körülmények között kell tárgyalni. Szegény az, amikor a társadalmat, az emberek messze döntő többségét ez a kérdés érinti és érdekli is, akkor a kormánypártok viszonylatában ül egy államtitkár meg ül egy képviselő a parlament falai között az önök részéről. Szóval, azt gondolom, hogy ez a törvénykezés megcsúfolása az önök részéről. Ugyanezt csinálták önök akkor is, amikor a munka törvénykönyve elfogadására került sor, tudja, arra a szegényletes munka törvénykönyvére, ugyanezt csinálták, amikor a sztrájkjtörvény elfogadására került sor, hajnal fél 3-3 óra magasságában, ugyanezt csinálják ezen típusú törvények tekintetében is. Nem akarják, hogy nyilvánossága legyen ezeknek a dolgoknak, csak meg akarják csinálni, csak el akarják dönteni, csak az embereknek egyrészt a gondolkodá-

si, másrészt a cselekvési szabadságát kívánják elvenni. Azt gondolom, hogy ez szégyen. Nyugodtan mondhatom, az én értékrendem szerint ez gyalázat. Ez gyalázat, mert olyan irányba viszi a történetet, ahol az emberek csak kijelölt pályán haladhatnak. Az első időszakban még szélesebb ez a pálya, utána járdaszélességű, majd már csak pallón mehetnek, aztán kötélrancot fognak végrehajtani. Gondolják önök, hogy ez így normális? Ott vannak önök s beszélgetnek az emberekkel? Nem, nyugodt lelkülettel merem állítani. Már egymással se mernek beszélni, már a parlament falai között is olyan kéthetenkénti ülésrendet hívnak össze, ahol az egyik héten a fideszes képviselők közül lézeng néhány arc bent a teremben.

(22.30)

Már egymással sem mernek beszélni. Már a Parlament falai között is olyan kéthetenkénti ülésrendet hívnak össze, ahol az egyik héten a fideszes képviselők közül lézeng néhány arc bent a teremben. Már azt sem akarják, hogy önök egymással találkozzanak, mert ha véletlenül néhányan még beszélgetnek az emberekkel, akkor talán el is mondják egymásnak azt, hogy mit beszélgetnek velük, és ez nem jó, mert feszültséget gerjeszt saját magukon belül.

El kellene gondolkodniuk, mit csinálnak. El kellene gondolkodniuk azon, hogy mindent figyelmen kívül hagyva döntéseket szülve hová jutunk. Ne csak a saját hibájukból okuljanak; ha mások elkövettek hibákat, hasonlókat, akkor okuljanak abból! De azért tegyék mindezt, mert én legkiváltképp nem azt sajnálom, ami majd önökkel, a pártjukkal történni fog, hanem azt, ami kárt okoznak abban az időszakban az emberek számára. Ezt kellene megpróbálni kikerülni.

Azt tudom mondani, ha egy csepp jóérzés van önökben, akkor úgy cselekszenek, hogy nem beszélnek arról, hogy milyenfajta vélemények sokasága alapozta meg mindazt, amit, hanem tényleg valójában konzultálnak az emberekkel. Nemzeti konzultációkat ilyen kérdésekben kell csinálni, ilyenekben, nem olyanokban, hogy előre tudom, hogy milyen válaszok születnek rá: emeljünk-e minimálbért? Hát, nagy valószínűséggel 98 százaléka az embereknek azt fogja mondani, hogy igen. Ja, de ha már ilyen kérdeznék, akkor meg úgy kellene megcsinálni, hogy az ne az állam számára hozzon bevételi többletet, a munkaadónak meg a munkavállalónak meg többletterhet, hanem éppen annak az embernek hozzon hozamot, aki minimálbért keres, mert ez nem így történik - ezt is tudja.

Azt is tudja, hogy amikor Orbán plakátoltatta magát orrba-szájba, mindenhol azt lehetett látni ezerrel, hogy nő a minimálbér, akkor a minimálbér bruttója nőtt, igen, kőkeményen. A terhek nőttek a munkaadóknál meg a munkavállalóknál, de és mindezek mellett az a pénz, amit a munkavállaló

kézbe vett, meg kevesebbet ér, mint öt évvel ezelőtt. Ez megint csak egyfajta képmutatás, egy szégyenletes cselekvés.

Nem csodálkozom, hogy nem mernek az emberek szeméi elé kerülni. Nem csodálkozom, hogy nem akarnak konzultációkat lefolytatni, hogy kerülik őket. De azt gondolom, vissza kellene térni arra az útra, amelyik arról szól, hogy figyelembe veszik az emberek véleményét, hogy nem úgy akarnak internetadót bevezetni, mint ahogy akartak, hogy nem úgy akarnak vasárnapi zárva tartást csinálni, mint ahogy akarnak, hanem úgy, hogy valós konzultációkat folytatnak le az emberekkel - tudja!?

És akkor szembebiztosítani a világgal internetadó kapcsán is? A frakcióvezetőjük kiállt, és azt mondta itt a Parlament falai között, nem szó szerint, de tartalmában, hogy az Amerikai Egyesült Államok ilyen internetadót akar bevezetni. Emlékszik rá, ugye, ha itt volt? Aztán másnap szembe kellett nézniük a cáfolatokkal, hogy nem, pont hogy nem akar internetadót bevezetni. Ha ilyen nyilatkozatot tesz egy ember, egy képviselő, egy frakcióvezető, annak másnap meg onnantól kezdve mindennap nem bele kellene nézni a kamerába, hanem ki kellene kerülni a kamerát.

Szóval, azt akarom mondani, hogy jó lenne konzultálni, beszélgetni az emberekkel, aztán annak a véleménycsokornak a figyelembevétele mellett szülni a törvénytervezeteket, és nem az éjszaka leple alatt hozni a Parlament falai közé, hanem a normál konzultációs meneteket betartva, tisztességes keretek között megvitatta, nem beszélni a megegyezésről vagy egyezségekről, hanem ezt megcsinálva úgy elfogadni törvényeket, hogy az az emberek érdekét szolgálja, és úgy, hogy önök ne erőszakkal döntsének minden egyes kérdésben, hanem figyelembe akarják venni vagy akarják figyelembe venni azt, ami az emberek álláspontja és vélekedése ezekben a kérdésekben. Ne akarják elvenni a döntés szabadságát az emberektől!

Egyik pillanatban, egyik időszakban azt mondja Orbán, hogy nem, nem, amíg az 5 nap, a 6 nap kérését nem elég a normál megélhetéshez, addig vasárnapi zárva tartásról szó se lehet. A másik pillanatban meg azt mondja, hogy bezárjuk a boltokat?

Jobbikos képviselőtársaim, talán van egy olyan felület is, ahol lehetne közösen küzdeni azokért a magyar kisvállalkozásokért, a kkv-szektoron belüli vállalkozásokért, amelyekről nem csak beszélni kell, cselekedni is kell értük. Tudja, én nyugodt lelkülettel merem mondani azt, hogy ezen vállalkozások tekintetében akkor most érdemes lenne végiggondolni, például a 0-24 óra, tehát az éjjel-nappali nyitvatartású cégek tekintetében azt, hogy mennyi hazai magyar kkv van ezek keretei között, és akkor most nézzük meg onnan, hogy az jó-e, hogy ezek a vállalkozások csak a tulajdonosok vagy a családtagjaik szerepvállalása mellett végeznek, végezhetnek vasárnapi munkát. Az egyik oldalról ez rendben van-e így, ha a másik oldalról a vasárnapi munkavégzést hagy-

ni kívánják? Vagy ha korlátozni kívánják, akkor nincs ellentmondás ebben a kérdéskörben.

Szóval, azt akarom ezzel jelezni, hogy én nem feszíteném szét kkv-kra és nem kkv-kra ezt a történetet, egyszerűen azért nem, mert szerintem a normális együttlét szükségessége fennáll. A magyar bruttó hazai termékek előállításának nagyságrendjének egy jelentős hányadát a nem kkv-k hozzák. Ugye tudja, képviselőtársam, hogy a mai foglalkoztatotti kör és a GDP előállítása tekintetében milyen viszonyrendszerek vannak? Hát, a multik kevesebbet foglalkoztatnak és több GDP-t állítanak elő; a kkv-k több embert foglalkoztatnak és kevesebb GDP-t állítanak elő. Szerintem mind a kettőre szükség van. Nem az egyiket ütni és - bocsánat - leköpni, a másikat a magasba emelni. Nem, mind a kettőt, mert, tudja, a multiknak is vannak beszállítóik, azok általában magyar kkv-k. De nem akarok ebbe az irányba elmenni, csak azt akartam jelezni, hogy szerintem mind a két területen van tennivaló.

Tállai államtitkár úr azt mondja, hogy testi-lelki egészséget kell biztosítani, ez volt a bevezető gondolataiban, a vasárnap erről szól, erről kell hogy szóljon. Államtitkár úr, én azt mondom, hogy egészséges munkahelyeket kellene biztosítani a hétköznapiakban.

Tudja, akkor, amikor önök - példaként mondom - a kerkedezményes nyugdíj rendszerét kivették, merthogy nem gondolják azt, hogy ártalmas munkatevékenység végzését követően ezeket a kedvezményeket megszerezhessék az emberek a későbbiekben is, akkor önök az emberek ellenében cselekedtek, miközben semmit nem tettek foghatóan az elmúlt öt esztendőben azért, hogy mondjuk egészségesebb munkahelyek szülessenek.

Még egyszer, csak a visszaidézés kedvéért mondom: amikor azt a szegényletes munka törvénykönyvét életre hívták, akkor abból a nem sokkal több mint 700 módosítóból több mint 500-at a Magyar Szocialista Párt nyújtott be, és messze döntő többsége a munkavállalók, a magyar kis-, közepes vállalkozások vagy mikro-vállalkozások érdekeit, mármint a munkavállalók érdekeit szem előtt tartó tartalommal volt felruházva.

Tudja, amikor a megélhetés biztonságáról szól, államtitkár úr, akkor mindig gondolkodjon el azon, hogy mondjuk, az ebben a kereskedelmi szektorban dolgozó emberek milyen bérszínvonalon élnek, hogy a kistélepléseken általában a minimálbér, a nagyobb városi telepléseken meg a létminimum vagy attól nem sokkal több az, amit ők egy adott hónapban meg tudnak keresni.

Az a baj, hogy ha önök mindent úgy gondolnak, hogy mindent meg kell hogy változtassanak, még önmagukhoz képest is, az elmúlt évek történéseihez képest is, az azért baj, mert mindig, amikor újabb törvénytervezeteket hoznak a Ház falai közé, akkor azt látom, hogy egyre rosszabb minőségű tartalommal és egyre inkább az emberek érdekét nem

szolgáló törvénytervezeteket hoznak, és ez nem viszi előbbre az országot.

A világörökségi helyszínek vonatkozásában nem tudok mást mondani és nem is akarok mást mondani, csakis azt, hogy ezek nem előjogok. Ezek egyszerűen ésszerű dolgok, hogy ezeken a helyszíneken, világörökségi helyszíneken a vasárnapi zárva tartásnak, a vásárlás lehetőségének a megtiltása egy elfogadhatatlan dolog.

(22.40)

Hiába bólogat, államtitkár úr (*Tállai András: Nem bólogatok, hanem rázom a fejem. - Derűltség.*), hiába rázza a fejét, hiába áll fel, hiába ül le, hiába forog, ezzel nem változtat a helyzeten! (*Tállai András: Nem tudom, miről beszélsz, mert üzletek lehetnek nyitva. Nem fognak bezárni minden boltot!*) Nem ugyanaz, ha a szatócsboltszerű üzlet kinyit, ahol ezer ember kigyózik a sorokban, és nem ugyanaz, amikor megfelelő szolgáltatással, megfelelő termékekkel felruházva áll rendelkezésre az üzlet az ott lévő emberek számára. (*Tállai András: Legalább felébredtem! - Derűltség.*)

Nagyon egyszerű a történet, államtitkár úr. Úgy látom, önnek lövése sincs arról, hogy mi történik ezeken a településeken. Úgy látom, önnek elképzelése sincs arról, hogy az emberek hogyan és miképpen élnek az életüket ebben az országban. De úgy látom, és ez a legnagyobb baj, hogy ezt a hiányosságát ön nem is kívánja pótolni. Úgy látom, hogy meg se akarja ismerni a valós helyzetet. Fóbiáik vannak, amelyeket érvényre akarnak juttatni, ahelyett, hogy megismernék a valóságot, és a valósághoz illesztett olyan típusú törvénytervezeteket hoznának a Ház falai közé, amelyek az emberek érdekét, a kisebb települések érdekét, a világörökségi helyszínek érdekét szolgálnák, az ő fejlődési lehetőségeiket biztosítanák, minden egyéb kiegészítő törvénytervezettel egyetemben.

Tudja, amikor a városok költségvetéséből vesznek el forrásokat, mert ezzel is azt teszik, akkor bécikérik, korlátozzák ezeknek a városoknak, ezeknek a településeknek a fejlődési lehetőségét. Mert önerőt önök honnan és mikor fognak biztosítani majd különféle fejlesztési támogatások megvalósításához? Önök csak terhet ruháznak az önkormányzatokra. Nem segítő kezet nyújtanak, önök csak terhet ruháznak az egyszerű, mindennapjaikat élő emberekre, akikről énekelni tudnak a kisemberek szintjén, a kisemberek nótáját fújva, de közben csak arról gondoskodnak, hogy hogyan és miképpen vegyenek el tőlük.

Még egyszer az első mondatomhoz illesztetten az az utolsó, hogy szegényletes mindaz, amit csinálnak, és ahogyan teszik a törvényalkotás tekintetében. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Kétperces kör következik. Boldog István képviselő úr, Fidesz!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Furcsállom Gúr képviselő urat, aki kérdezi, hogy miért vagyunk ilyen kevesen. Honnan tudja, hogy ennek a témának nem én vagyok a felelőse jelenleg a Fideszből? Önök is csak hárman vannak itt. Én 13 és háromnegyed órája ülök itt, ön meg pár órája jött be. De ugyanez jellemző önökre is. Maradjunk annyiban, hogy kevés olyan képviselőt látnak itt rajtam kívül, aki itt volt reggel óta. *(Demeter Márta: Én itt voltam!)* A hölgy itt volt, igen, bocsánat, a hölgy itt volt. Maradjunk annyiban, hogy önöknél is - miután a többi frakcióból sincs itt mindenki - vannak témafelelősök, és azoknál a témáknál vannak bent. Ettől függetlenül nyilván az egész frakciót érinti ez a dolog.

Gúr képviselő úrnak érdekes megközelítése van, aki a kistelepléseket, a kisteleplési boltokat támogatná azzal, hogy kinyitja a nagyboltokat. Ez elég furcsa nekem, mert ne haragudjon meg, de a kisteleplési boltok pontosan attól tudnak most egy kicsit fellélegezni, hogy a hétvégén náluk vásárolnak az ott lakók, és nem bemennek a nagy multinacionális boltokba. És legyen nyugodt, mert ezek a kisboltok fel tudnak készülni arra, még a világörökség részét képező helyeken is, hogy tudjanak kiszolgálni mindenféle vevőt azokkal a dolgokkal, amiket keresni fognak.

Én értem, hogy ön nagyon védi azt, hogy a multik nyissanak ki, még a jobbikosokat is rá akarja beszélni, hogy hát csak jó lenne az, ha minden bolt kinyithatna, de higgye el, hogy ez a törvény pontosan azt a célt szolgálja, amit szántunk neki, hogy a kereskedelmi dolgozók otthon tudják tölteni a vasárnapot, és azt, hogy a magyar kis- és közepes vállalkozások fejlődni tudjanak. Hogy azok a boltok, amelyek családi tulajdonban vannak, azok a kisvállalkozások nyitva lehessenek. És nincsenek korlátozva az emberek abban, hogy vásárolni tudjanak vasárnap, mert ezekben a magyar tulajdonú boltokban tudnak vásárolni vasárnap is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kiss László képviselő úr következik, két percben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Néhány dolog azért érdekes ebben a vitában. Az egyik: most meghallgattuk másodszer a Fidesz vezérszónokának és témafelelősenek a véleményét ebben a vitában, de jó lenne, ha a vírus- és ötletgazdáját, a KDNP-t is hallhatnánk; hogyha ezt a rendkívül csúnya betegséget már ennyien megkapták az országban, ami a vasárnapi zárva tartás, akkor jó lenne, ha az a fertőző góc is egy kicsit meg tudna nyilvánulni itt a Ház falai között, akitől ez a csúnya betegség, ez a ragály elterjedt. Ez annál is inkább jó lenne, mert ha azokat az érveket, amelyeket képviselőtársam is elmondott a kistelepléseken lévő Tescók bezárásáról meg egyéb hasonló fantáziákról, továbbgyűrűznénk, akkor szép érveket láthatnánk még itt, hogy milyen

jó is a magyar embereknek a vasárnapi zárva tartás. Hadd idézzem az ön képviselőtársát, Pócs Jánost, aki azt mondta egy internetes televíziónyilatkozatában, amikor megkérdezték, hogy mégis kinek jó ez a törvény, hát ő egy frappáns fideszes választ húzott elő: azt mondta, hogy a családoknak jó. Nyilván! Majd amikor megkérdezték tőle azt az egyébként teljesen kézenfekvő kérdést, hogy és hogyan jó a családoknak, akkor nem igazán helyes magyarsággal, nyelvtanilag nem helyes módon, de érezhető logikai érzéssel azt mondta, hogy hosszú távon jó. Majd amikor újra megkérdezték tőle, hogy akkor mégis hogyan jó a családoknak, akkor azt mondta, hogy hosszú távon jó.

Ehhez képest képviselőtársam már új érveket is tett, ami szerintem egyébként a vitának javára vált - ezt mindenképpen köszönöm szépen önnek -, például megtudhattuk azt, hogy az önök munka törvénykönyvétől kell megvédeni azokat a dolgozókat, akiket az önök munka törvénykönyvének következtében zsákmányolnak ki a munkáltatóik. Magam is azt gondolom, akkor az a válasz, hogy a munka törvénykönyvét kell módosítani, nem más jogszabályt.

ELNÖK: Két percben Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tárgyszerűség kedvéért a multinacionális cégek tekintetében muszáj egy-két alapvetést leszögeznünk. Ami a beavatkozás szükségességét illeti ezen szektor kapcsán, azt alátámasztja az a szám, hogy ez a teljes szektor évente mintegy 4000-4500 milliárd forintnyi tőkét szívattyúzza ki az országból, jellemzően adózatlanul, akár a gyártási technológia bérlése vagy informatikai rendszer bérlése hazugságai mögé bújtatva. Nem véletlen, hogy a kormányzat, helytelenül bár, de próbál beavatkozni, hiszen ezek a nagy láncolatok bár veszteségesnek mutatják ki magukat, de a gyakorlatban ugyanakkor tetemes nyereségük keletkezik. Ez a különbség sajálatos módon a magyar emberek munkájából és annak gyümölcséből kerül elvételre. Tehát a beavatkozás szükségessége fennáll, attól függetlenül, hogy annak a mikéntjét mi is kifogásoljuk, ez teljesen egyértelmű.

Azt viszont látnunk kell, amit szerintem minden józan gondolkodású erő közösen támogathatna, az a munka törvénykönyvének olyan irányú módosítása, egyfajta jó irányba való elmozdulás, amelynek értelmében, mondjuk, a vasárnapi pótlékot belőhetnénk egy 100 és 120 százalék közötti skálán. Tehát egy olyan tisztességes úton lehetne elindulni, amivel az előterjesztőn kívül szerintem mindenki egyetért Magyarországon, hogy azokat az embereket igenis dotáljuk tisztességesen, akik ebbe a helyzetbe kerülnek vagy kényszerülnek.

A Jobbik nagyon fontosnak tartja, hogy a délutáni pótlékot már addig emeljük fel egy olyan szint-

re, hogy a vasárnapi kiesést kompenzálja. S hogy ennek mekkora a szükségessége, és mennyire nem hoznak áldásokat ezek a multcégek és hálózatok Magyarországra, azt az Eurostat most világra került statisztikája jelzi a legjobban, amelyből kiderül, hogy akár tízszeres különbség is adódhat az óránként számított munkaerőköltségek között az Unió területén belül, amelyek tavaly 3,8 és 40,3 euró között mozogtak az Európai Unióban. Magyarországon átlagosan 7,3 eurónyi ez az érték. Katasztrofálisan alacsony, kizsákmányolják a magyar munkavállalókat, és ezen mindenképpen változtatni kell. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Nem korlátozva senkit a felszólalási jogában és lehetőségében, megfontolásra ajánlom azoknak, akik harmadik körben kérnek szót, hogy új érveléssel hozzá tudnak-e járulni a vita előbbre meneteléhez. Így aztán most normál szót kérő képviselők sora következik. Ebben a sorban elsőként Kiss László képviselő urat illeti a lehetőség. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Arról szeretnék beszélni, hogy a III. kerület lakosságát, a választókerületet miként érinti ez a törvényjavaslat. Azt kell mondjam, hogy én kevésbé tudok ilyen boldog mindennapokról beszámolni, azért is, mert magam azzal töltöttem ennek az örületnek a bevezetése környékén az időt, hogy megkérdeztem a kerület lakóit. Több helyen voltunk kitelepülve munkatársaimmal, több héten keresztül gyűjtöttük az adatokat, és azt kell mondjam, hogy több mint ezer emberrel beszélünk. Nem állítom, hogy ez egy reprezentatív közvélemény-kutatás lett volna, de mégis sok mindent elmond arról, amit a választókerület lakossága gondol.

(22.50)

A válaszolók mintegy 93 százaléka utasította el ezt az ötletet, hogy vasárnap zárva legyenek. Van, aki azért nem örült ennek, mert vasárnap vásárolt *(Tállai András: Az az MSZP volt.)*, van, aki azért nem örült ennek, mert csak vasárnap vásárolt, de van, aki azért nem örült ennek, mert vasárnap ugyan általában nem szokott vásárolni, de nagyon gyakran tapasztaltuk azt az érvelést, hogy ne mások mondják meg azt, hogy mikor vásárolhat.

Én nem gondolom azt, nem látok bele ilyen érveket, hogy ki van milyen multinacionális vagy más cégek pártján, én a választóim és a magyar emberek pártján állok, ezért elsőrendűen fontos számomra, hogy a magyar emberek, különös tekintettel a III. kerület választóira, a III. kerület lakosságára, mit is gondolnak erről a kérdéstről. Nos tehát, azt lehet mondani, hogy akiket megkérdeztem, ilyen választ adtak. De azért adhattak ilyen választ, mert például az én lakókörnyezetemben, és ez nem egy kistelepü-

lés, még egyszer mondom, a III. kerület szívében lévő panelépület, ennek közvetlen környezetében, de akár 15-20 perces környezetében sem találhatóak olyan boltok, amelyek vasárnap nyitva vannak. Miközben egyébként például itt található Közép-Európa legnagyobb összefüggő panelépülete, a „faluház”, egyébként pedig Óbuda belső részén, lakótelepi részén található a lakhelyem is, tehát nem arról van szó, hogy egy kis peremterületen élve nem találtunk ilyen boltokat, hanem arról van szó, hogy egy nagy kerületben élve nem találtunk ilyen boltokat. Ebből számomra evidensen következik az, hogy önök teljesen egyértelműen úgy vezették be ezt a módosítást, hogy ezzel nagyon sok embernek igenis ártottak.

Miközben számomra rendkívül szimpatikusak azok az érvek, amelyek a dolgozók védelméről szólnak. Megmondom őszintén, én mindenkivel egyetértek, aki arról beszél, hogy a vasárnapi munkavégzés során nagyon sok cég, én ezt nem szűkíteném le tulajdonosi szerkezetre, mert a tőkeviszonyoknak egyértelmű természete van, és a kizsákmányolásnak is, nos tehát, mindenkivel egyetértek, aki arról beszél, hogy a vasárnapi munkavégzést vissza kell szorítani. És azzal is egyetértek, aki arról beszél, hogy megengedhetetlen állapot az, hogy a munkavállalókat vasárnap kizsákmányolják a munkáltatóik.

Csak nem nagyon tudok elmenni amellett, hogy ez egyébként az önök jogszabályai miatt van így. Nem tudok elmenni amellett, hogy önök csökkentették a vasárnapi munkavégzés pótlékát 100 százalékról 50 százalékra, vagy amellett sem, hogy a délutáni munkavégzés pótlékát megszüntették, és amellett sem, hogy az önök törvényei teszik lehetővé azt a kizsákmányolást, aminek ma áldozatai a munkavállalók. Emellett nem tudok elmenni.

És ha arról beszélünk, hogy önök védeni akarják a vasárnapi munkát végzőket, akkor nem értem, miért vonták vissza azt a javaslatukat, ami arról szólt, hogy növeljék a vasárnapi pótlékot. Miért nem támogatták annak idején az MSZP több száz módosító javaslatát, amelyek például ezt a pótlékot is vissza akarták építeni? Miért nem ebben gondolkodnak? Valóban, ha arról beszélnék ebben a Házban, hogy 100 százalék vagy 120 százalék legyen a vasárnapi pótlék, az egy kellemes beszélgetés lenne. Azt gondolom, hamar konszenzusra tudnánk ebben jutni, mert én nem ragaszkodom a 100 százalékhoz, tőlem lehet több is. Tőlem bármilyen más szabályokat is beépíthetünk, ami arról szól, hogy hogyan akadályozzák meg a munkáltatókat abban, hogy kizsákmányolják a munkavállalót. Én ebben rendkívül rugalmas vagyok, és nagyon széles fantáziával is rendelkezem. Tehát azt tudom mondani, hogy az MSZP ezt az irányt mindenképpen támogatja.

Azért vegyünk észre, tisztelt képviselőtársaim, hogy egész egyszerűen nem mondanak igazat akkor, amikor ezt az érvelést használják. Sajnos ez nem igaz. Azért nem igaz, mert önök semmilyen olyan döntést nem támogattak, ami abba az irányba hatna,

hogy a magyar munkavállalót ne zsákmányolják ki, akár vasárnap, akár hétfőtől szombatig. Sem az MSZP-ét, sem más pártokét, sőt még a sajátjukat is visszavonták. Tehát ez a tény. Úgyhogy ezt az érvelést, kérem, ne használják, mert nem valid, nem igaz, nem felel meg a valóságnak.

A másik része ennek a dolognak, hogy arról beszélt államtitkár úr, hogy itt mindenféle egyeztetések folytak. Arról több képviselőtársam már ejtett néhány szót, milyen tengernyi idő állt rendelkezésre arra, hogy ezt az egyeztetést lefolytassák. Március 15-e után, erről Szilágyi képviselőtársam beszélt, hogy rengeteg idő volt arra, akár még 5 nap is, hogy ezt az egyeztetést lefolytassák. De nekem nincs kétségem abban, hogy az önök egyeztetéseit akár egy perc alatt is le lehet folytatni. Nem hiszem azt egyébként, hogy ennél komolyabb egyeztetés történt volna. Mert például ha Tokaj polgármesterének nyílt leveléből, amelyben kérte, hogy ezt a jelenlegi törvényt ne vezessék be, önök azt olvasták ki, hogy nagyon jó úton járnak, akkor gratulálok. Ha a virágboltosok petíciójából, amivel megkerestek, gondolom, nemcsak engem mint képviselőt, hanem talán önöket is, azt a következtetést vonták le, hogy önök jó úton járnak, ahhoz is nagyon szeretnék gratulálni.

Ha Tarlós István nyilatkozatából - aki, ha jól emlékszem, fideszes főpolgármestere egy jelentéktelen városnak, Budapestnek hívják, ez a nemzetünk fővárosa -, ami arról szólt, hogy ő nem ért egyet ezzel a törvénnyel, és nem vezette volna be, nos, ha ebből a nyilatkozatából azt a következtetést vonták önök le, hogy erre a törvényre szükség van, akkor megint csak gratulálok önöknek.

Ha azt az egyébként szerintem nem szép szavakkal operáló, KDNP-ről szóló buliklipből, amely néhány napig terjedt az interneten, önök azt a következtetést vonták le, hogy jó úton járnak, ahhoz is szeretnék gratulálni. Ha ezek mind-mind annak az egyeztetésnek a részei, etapjai voltak, amiről önök beszélnek, akkor szeretnék gratulálni ehhez az eredményhez.

De attól tartok, hogy ezeket az eseményeket önök nem jól rakták sorba, ezekből nem azt a következtetést vonták le, amit kellett volna, vagyis azt, amit az MSZP állít, hogy ez a javaslat meg ennek az eredeti javaslatra, ha tetszik, az alapbetegség meg ez a másik betegség valójában a kukába való. Ezt a következtetést kellett volna önöknek levonni akkor, ha önök valóban ezeket az egyeztetéseket lefolytatják. Nem így történt. Ha elfogadjuk tehát azt, hogy önök 5 nap alatt agyonegyeztették magukat, akkor ezek után nem hiszem azt, hogy ha tényleg ez történt volna, akkor ennek ez lett volna az eredménye. Egész egyszerűen ebben én kételkedem.

Természetesen örülök, hogy tudtak találni olyan csoportot, amelynek ez jó. Megjegyzem egyébként, hogy én már vártam ezt az érvelést, több hetet kellett várni arra, hogy egy csoportot, egy réteget tudjanak találni, amelyet pozitív csoportként tudnak azonosí-

tani. Ez, úgy tűnik, sikerült, most már csak a lakosság 90 százalékának kell megmagyarázni, hogy miért nem a kukában kell landolnia ennek a törvénynek, miért nem oda került, ahová egyébként való.

De ha visszatérhetek a saját választókerületem ügyeire, tudják, én egyszerű, ahogy önök mondták korábban, panelproli vagyok, magam szoktam bevásárolni vasárnap is időnként, bár most ugye már nem. Érdekes módon két bolt van a közelemben, mindegyik CBA. Nyilván nincs ahhoz köze, hogy önök egy üzletláncot rendkívüli módon dotálnak, hanem csak a sors hozta így. Tehát két CBA van a közelemben, még egyszer mondom, és mindegyikben, érdekes módon, jelentősen nőtt az esti munkavégzés, tekintve, hogy most már este 10-ig is nyitva vannak ezek a boltok. Teljesen természetesen ez véletlenül történt így. Azonban, ha azt látjuk, hogy az ezekben a boltokban dolgozó munkavállalók mivel szembesülnek, akkor azzal szembesülnek, hogy ugyanazt a munkaidőt kell nekik kitölteniük, mint eddig kellett, csak most már nem kapják a vasárnapi pótlékot, ami persze kevesebb az önök jóvoltából, mint volt korábban, hanem még az annál is kevesebb 30 százalékos pótlékot kapják. Tehát magyarul az ő bérük csökken. De még ők is jobban jártak azoknál a munkavállalóknál, akiket azzal fenyegettek meg önöknek köszönhetően, hogy elbocsátják őket, vagy akár ez meg is történt.

Amikor nyitott szemmel járunk egy városban, akár a III. kerületben, akkor azt látjuk, hogy nap mint nap beleütközünk az önök tevékenységének, ennek a törvénynek a káros mivoltába. Kérem, ha önök valóban komolyan gondolják azt, hogy a munkavállalókon segíteni kell, és ez tényleg nem csak szólam az önök részéről, akkor emeljék már meg a vasárnapi munkavégzés pótlékát! Más módon is szorítsák rá a munkáltatókat arra, hogy vasárnap vagy máskor se zsákmányolják ki a munkavállalót! Tegyenek már az ellen is, hogy a jelenleg az önök által alamizsnaként adott esti pótlékkal szűrjék ki a munkavállaló szemét, és emeljék már meg ezt a pótlékot! Ha tényleg ez vezeti önöket.

(23.00)

Nem hiszem, megmondom őszintén, mert az önök törvénykezése ebben az időszakban nem erre mutatott. Ha arról beszélünk, hogy milyen törvényeket is hoztak önök a vasárnapi zárva tartás kapcsán, azt kell mondanom, hogy Szilágyi képviselőtársam felé kritikát fogalmazok meg. Én nem hiszem, hogy van olyan ember ebben az országban, akinek komolyan van hite a Fidesz jogalkotásának profizmusa iránt.

2012 decemberében önök 65 törvényt hoztak. Ez egy jogalkotási tankönyvben van benne, tehát önök azért bekerültek a jogalkotási tankönyvbe. Ennek a 65 törvénynek a 40 százaléka már 2012 decemberének végén nem volt hatályban. Tehát az önök tör-

vénykezésre általánosan lehet mondani, általánosan jellemző az, hogy önök meghozzák, majd módosítják, adott esetben személyre szabott törvényeket hoznak, adott esetben egy hét múlva már módosítják a törvényt. Ez általában jellemző, ez nem most kezdődött el, már az előző ciklusban is tartott. Ezért aztán általában véve azt gondolom, hogy ebben a hazában nincs nagyon sok olyan ember, aki bízik abban, hogy önök tényleg szakszerű törvényt hoznak, szerintem még önök sem, ilyen értelemben nem nagyon tudják már tovább csökkenteni a törvénykezés hitelét. Persze megmosolyogtató, amikor arról beszélünk, hogy van egy jogszabály, amelyet egy nyelvtani helyettesítéssel egy még magyartalanabbra sikerül kijavítani, de önmagában ez sem kuriózum, ilyet már láttunk sokat.

Persze nem jó, hogy ez így van. De nem meglepő, hiszen önök a gránitszilárdságú Alaptörvényt is többször módosították már, mint ahányszor az én autóm át volt írva, pedig 15 éves, tehát nem ilyen Lázár János-féle luxuscsofda, ennek ellenére azt kell mondanom, hogy kevesebbszer volt babrálva ennek a tulajdoni lapja, mint a gránitszilárdságú Alaptörvény. Lehet mást is mondani, gyakorlatilag az önök minden törvényére igaz ez a babrálás. Kérem, ez sem vezet jóra! Ha már eldöntenek egy irányt, legalább próbáljanak meg annak megfelelő jogalkotást végezni, hogy abba az irányba hassanak a jogszabályok!

Végezetül köszönöm Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak, hogy rám vonatkozóan dicsérően szolt, de attól tartok, hogy a Szocialista Pártot illeti a dicséret, nem engem. Én az MSZP álláspontját mondtam el, amikor a munka törvénykönyvére vonatkozó javaslatomat ismertettem, pontosabban az MSZP javaslatát ismertettem. Éppen ezért mondom azt, hogy nem jól érzékelték, hogy mi az MSZP álláspontja. Mi nem gondoljuk azt, továbbra is azt mondanám, hogy bárkit kötelezni kell a vasárnapi munkára. Azt gondoljuk, hogy a munkavállalók kizsákmányolását meg kell állítani. Mi ezért törvényjavaslatokat is nyújtottunk be, módosító javaslatokat is nyújtottunk be. Minden olyan törekvésért támogatjuk a kormányzatnak, amely megváltoztatja a mostani rossz munka törvénykönyvét, amelyet önök fogadtak el, és amelynek mi gyakorlatilag egy olyan mondatával sem értünk nagyon egyet, amely a munkavállalói kötelezettségekre vonatkozik. Nos, ezt változtassuk meg, mi egyetértünk azzal, hogy a munkavállalók pótlékai, különös tekintettel a vasárnapi pótlékra, növekedjen akár száz százalékra, akár fölé. Egyetértünk bármilyen olyan javaslattal, amely szigorítaná a munkavállalók kizsákmányolásának lehetőségét. Tehát képviselőtársaim, ha ilyen javaslatuk van, nyugodtan tegyék meg, biztos együtt fogunk ebben gondolkodni, és egyet fogunk érteni. De nagyon kérem, hogy ezeket az érveléseket csak akkor használják, ha aláteszik azt a lábat, amely erről szól.

Jelen pillanatban csak tiltakozó tokaji polgármestert, dühös embereket, állását féltő vagy kevesebbet kereső boltosokat látunk. Nem nagyon látunk

mást. Kérem önöket, hogy fontolják meg, hogy ebbe az irányba nem mennek tovább, fontolják meg, hogy az emberek érdekeit valóban képviselő törvényjavaslatot nyújtanak be. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog képviselő úrra próbálnék reagálni, aki ismét felhozta, hogy mit nyújtott be a Jobbik. Elmondtuk már egyébként, hogy mit nyújtottunk be. De ha kívánja, képviselő úr, lefénymásoljuk, odaadjuk, hogy el is lehessen olvasni. Tehát nem azt, amit ön mond.

De vegyük azt, hogy ugyanezt nyújtottuk volna be 2010-ben. Ön szerint nem változhat meg a véleményünk? Mi nem érezzük ám úgy, hogy nálunk van a bölcsek köve, mint ahogy önök érzik! Egyébként most ezen mosolyog, de megmondom őszintén, én például nem haragszom öntre sem. Nem haragszom, hogy 2012-ben én és Staudt képviselő úr benyújtottunk egy törvényjavaslatot, amelyet önök nem engedtek a Ház elé sem kerülni. Ön nem állt ki mellette, nem emelte fel a szavát, mert gondolom, úgy érezte 2012-ben, hogy nem volt annyira fontos ez a törvényjavaslat, amit mi benyújtottunk. Majd eltelt két és fél év, és most ön fontosnak tartja, és benyújtotta ugyanazt, a közérdekű üzem működését megzavaró színesfémlopás szigorúbb büntetőjogi szankcionálását.

Azt mondom, fejlődött, meghallgatta az embereket, úgy érezte, ez fontos, és benyújtotta. Én ezért nem haragszom. Én örülök neki, mert az emberek érdekét fogja szolgálni, ha ezt a törvényt el tudjuk fogadni. Mi is azért nyújtottuk be 2012-ben, csak akkor önök ezt nem támogatták, és ön sem támogatta. Mi úgy gondoljuk, valamennyien úgy gondoljuk, hogy országgyűlési képviselőnek lenni nem kiváltság. Szolgáltatnak kellene lennie! Szolgáltatnak kellene lennie, és ha egy rossz döntést hozunk, ha egy rossz ötletünk van, és azt vesszük észre, hogy az embereknek ez nem tetszik, tehát nem diktátumokat akarunk nekik adni, hanem értünk próbálunk dolgozni, és azt vesszük észre, hogy nem tetszik nekik, és nem tudjuk meggyőzni őket arról, hogy ez pedig nektek jó, akkor azon változtatni kell. Mi ugyanezt kérjük most önöktől.

Benyújtották ezt a törvényt, és azt mondták, mert így gondolták, lehet, hogy a KDNP is így gondolta egyébként, hogy ez jó lesz. Aztán semmi másra nem volt jó, mint hogy múzsaként elvileg meghívték a magyar könnyűzenei ipart, és hozzájárultak elvileg olyan dalok megszületéséhez ezzel a döntéssel, amiket azóta lehetett hallani az interneten. Erre volt jó. Most ezen akkor változtatni kell.

A másik, amit vissza szeretnék utasítani, hogy ön azt mondja ránk, hogy mi multipártiak lennénk. Nem vagyunk multipártiak, de azt is hangsúlyozom önnek, nem vagyunk multiellenesek sem. Tehát mi

nem a multik ellen vagyunk, hanem a kizsákmányolás ellen vagyunk. Nekünk nem az a bajunk, hogy multicégek vannak az országban, az a bajunk, hogy ezeket a multikat az elmúlt 25 évben senki nem próbálta arra rákényszeríteni, hogy ez itt Magyarország, és tessék tisztességesen működni! Ha egy multicég tisztességesen működne Magyarországon, semmi problémánk nincs vele. Ön is most azt mondja, hogy majd akkor mi lesz ezeknél a multiknál, és itt kiszélesítjük a kereskedelemre, hogy majd akkor persze rá fogják kényszeríteni a dolgozókat arra, hogy vasárnap dolgozniuk kell. Ezt meg lehet akadályozni, ön is segíthet ebben. Üljenek le a Tesco, vagy mit tudom én, az Auchan dolgozóinak szakszervezetével, és találjanak ki valamit, hogyan tudnák érvényesíteni a munkavállalók jogait. Ja, hogy nem tudnak leülni, mert egy multiban nem lehet szakszervezet? Na, ez az egyik felelősség! Ezt kellett volna önöknek öt év alatt megalapozni például, hogy a multiknál is legyen szakszervezeti tevékenység! Mert egy multinál nem lehet szakszervezeti tevékenység.

Vagy mit szeretnénk? Azt szeretnénk - és ebben is nem tudom, mit tettek az elmúlt öt évben -, hogy a multiknál dolgozók bére legalább közelítsen az ugyanannál a multinál Nyugat-Európában dolgozó munkavállaló béréhez. Mert ez egy alapvető dolog lehetne. Ugyanazt a munkát végzi, a pénztáros ugyanazt csinálja, mint Németországban, csak éppen a fizetése negyedannyi. Ezek lennének azok a munkavállalók érdekében tett törekvések, amelyeket valóban el lehetne ezeknél érni. Vagy hogy mik vannak éppen ezeknek az üzleteknek a polcain.

De mondok még valamit! Beszélnek a családokról, hogy tényleg vasárnap együtt legyenek. Tudja, kiket nem érint egyébként ez a rendelkezés jelen pillanatban? Azokat a munkavállalókat, akik olyan multinacionális cégnél dolgoznak, akikkel önök stratégiai szerződést kötöttek, de ez nem kereskedelmi egység, hanem mondjuk, gyár. Mert mi is van azokkal az emberekkel, akik azokban a gyárakban dolgoznak vasárnap, akikkel önöknek stratégiai megállapodásuk van? Persze, őket nem érinti, nem tudnak elmenni vásárolni, mert vasárnap dolgoznak - de a családjukkal sincsenek együtt! Itt a probléma! Nem kapkodni kellene, nem olyan döntéseket kellene hozni és olyan törvényeket kellene benyújtani, amely törvények nem tetszenek az embereknek. Még egyszer mondom, nem próbálom kifogásolni azt, hogy önök jó szándékkal tették esetleg, lehet, hogy tényleg komolyan úgy gondolták vagy a KDNP is úgy gondolta, hogy ezzel segíteni fog az embereknek, segíteni fog a családoknak.

(23.10)

De az a probléma, hogy amikor kiderül az, hogy önök a legjobb jó szándékkal is, de nem segítenek, és az embereknek ez nem tetszik, akkor önök még mindig mereven ragaszkodnak az elképzelésükhöz, és

nem hajlandóak rajta változtatni. Itt van probléma. És akkor azt látják, hogy nemhogy az embereknek nem segítenek, de jelenleg ilyen törvénykezési rendszerrel ez szinte majdnem kivitelezhetetlen is. Mindig jönnek a kiskapuk. Én nem akarok most ötleteket adni. Tudja, hányféleképpen lehet még kijátszani ezt a vasárnapi nyitva tartást? Tudja, hányféleképpen lehet ezt még megoldani? Mint ahogy ugye, történtek erre - a benzinkutak esetében történt erre már egy kijátszási kísérlet, és hiába hoztuk meg ezt a módosítást, amiről beszéltem, a márciusi módosítást. Hiába hoztuk meg, mert nem lehet majd elkülöníteni a két egységet egymástól, és ugyanúgy benzint is fognak árulni, ezáltal nyitva is lehetnek azok az üzletek majd. És nem akarok még tippeket adni. De mi van akkor, ha kis üzleteket nyitunk, mondjuk, adott esetben, és mondjuk, a dolgozóinknak abban a pillanatban, amikor beléptettük, akkor adunk neki egy részvényt? Mi is lesz akkor abban a cégben? Tulajdonos. Tulajdonos lesz abban a cégben, és ha nem haladja meg a 200 négyzetmétert, akkor mi fog történni? Kinyithatnak. Tehát egy csomó dolgot tudok még mondani.

Ha valami rossz, akkor ott végig kell gondolni, le kell ülni, és higgye el, sokkal szimpatikusabb az embereknek, ha azt mondják, hogy jó, tévedtünk, ez nem jó, ez önöknek sem tetszik, akkor megpróbálunk változtatni rajta. És itt jön az, amivel lehet változtatni, hogy azt mondjuk, hogy persze, ön azt mondja, hogy rákényszerítik, én meg azt mondom, nem biztos, hogy rákényszerítik, mert ha most egy olyan magas bért határozzunk meg, mondjuk, a vasárnapi nyitva tartásnál, akkor lehet, hogy ugyanezt érnék el. Mert azt mondják azok a munkáltatók, hogy énnekem nem éri meg, hogy ennyit fizessenek a munkavállalóimnak, nem fogok kinyitni vasárnap. Ha meg megéri neki, akkor kinek tettek jót? Annak a dolgozónak, aki azt mondja, hogy jó, rendben van, én vállalom a vasárnapi munkát, de rögtön a havi fizetésem ugrásszerűen meg fog növekedni. Ezt mondjuk: hagyjuk meg az embereknek a döntést.

Teremtsünk olyan feltételeket, amivel megfelelő döntési helyzetbe tudjuk hozni a munkavállalókat, megfelelő döntési helyzet elé tudjuk őket állítani, és ők felelősségteljesen el fogják tudni dönteni azt, hogy most éppen dolgoznak vagy pedig otthon lesznek a családjukkal. Mint ahogy ön is felelősségteljesen el tudja dönteni éppen a mai nap folyamán, hogy egyedül a Fidesz-KDNP soraiból, olyan emberként, akinek nem kötelező itt lenni, mert államtitkár úrnak kötelező itt lenni, aki még önöknél itt van, annak is kötelező, mert különben nem tárgyalhatnánk, de azt mondom, hogy el tudta dönteni szerintem ön is, hogy a családjával legyen otthon, vagy annyira fontosnak tartotta ezt a témát, hogy itt legyen. Ezt most dicséretnek szántam, tehát most ne haragudjon rám. Azt mondtam, hogy ön fontosnak tartotta ezt a témát, hogy itt legyen, itt üljön vagy a többi témát is, és ahogy ön mondta, tizenhárom és fél órán keresz-

tül bent legyen a Parlamentben, és eldöntötte saját maga, hogy például itt legyen és ne mást csináljon. Ezt hagyjuk meg az embereknek is! És ha valami rossz, akkor nem szégyen bevallani, hogy valamiben tévedtünk.

Még egyszer kihangsúlyozom: lehet, hogy ezt önök gyengeségnek próbálják beállítani, de szerintem sokkal szimpatikusabb az embereknek akkor, ha be tudjuk ismerni a hibáinkat. Mindenki hibázik. Mi is fogunk majd hibázni a kormányzásunk során. Biztos lesznek olyan dolgok, de azt ígérhetem önnek, hogy amikor mi hibázni fogunk, akkor azt be fogjuk ismerni és változtatni fogunk ezen a helyzeten. Azt sajnálni fogom, hogy valószínűleg ön ezt már akkor majd nem láthatja itt, a parlament soraiban.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces kör következik. Elsőként megadom a szót Boldog István képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Először is Kiss Lászlónak szeretném felhívni a figyelmét, hogy a törvény eredeti vitájában pontosan ugyanezeket az érveket mondtam, tehát ha itt lett volna, akkor biztos emlékezne rá, vagy esetleg vegye elő a jegyzőkönyveket.

Szilágyi képviselő úr, én értem, hogy változik a véleményük, hiszen például a politikai álláshalmazban nagyon sokat változott a véleményük. Miután mi megszüntettük a politikai álláshalmaz lehetőségét a képviselő és a polgármester között, aközben önöknek Jász-Nagykun-Szolnok megyében van kettő darab olyan megyei képviselőjük, akik a helyi képviselő-testületben is tiszteletdíjat vesznek fel, például Jászberényben van egy képviselőjük, aki benn ül a megyei közgyűlésben is, mind a kettő politikai tett, és egyes hírek szerint majdnem több a két tiszteletdíjból a jövedelme, mint a jászberényi polgármesternek. De egyébként a tiszaföldvári képviselőjük pontosan ugyanilyen. Tehát én látom, hogy változik. Amikor önök olyan pozícióba kerülnek, akkor nincsen baj, akkor rögtön lehet politikai álláshalmaz is.

Ugyanez van ennél a törvéynél, hiszen jól látható, hogy most abszolút azt mondja, hogy már nem számítanak a magyar kis- és közepes vállalkozások, nem kell azoknak előnyt biztosítani, az a lényeg, hogy mindenki kinyithasson. Sőt, behajtaná egy olyan versenybe a kis- és közepes vállalkozásokat, hogy aki több fizetést ad hétvégén, az legyen nyitva. Ön el tudja képzelni azt, hogy egy falusi bolt vagy egy kiskereskedő többet tud adni, mint egy multinacionális cég, fizetést? Nem fog többet tudni adni. Ha azt fogják mondani, hogy legyen 10 ezer forint a bére egy vasárnap a dolgozónak, akkor a kisboltos be fog zárni, és pontosan a multi fog előnybe kerülni.

Tehát én értem, hogy megváltozott a véleményük, mert most ez egy népszerű témának tűnik, hogy vasárnap nyitva legyenek a nagy üzletek, mert a

nagy üzletekbe járnak többen, ezt én értem, de higgye el, hogy a magyar kis- és középvállalkozások érdekei azt kívánják, hogy vasárnaponként ők lehessenek nyitva és ne a multinacionális cégek, és ők így tudnak nyitva lenni. Ez az egyetlen előny számukra, hogy most vasárnap csak azok lehetnek nyitva, akik maguk dolgoznak az üzletükben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyárakat is bezártak, kórházakat is, most vasárnap boltokat. Arra kérem nagy tisztelettel önöket, hétköznap ne akarjanak iskolát bezárni meg óvodát, mert akkor azzal majd gondot okoznak azoknak a szülőknek, akik még dolgozni tudnak. Szóval, előtte konzultáljanak! Nem feltétlen velem, velünk, nem; úgy a társadalom összegésével.

A másik kérésem az, hogy ne beszéljenek itt a munkavállalók érdekeiről, ne. Cselekedjenek értük! Akkor, amikor törvényt hoznak, 2012: munka törvénykönyve, majd most, amikor újjólag a törvénytervezetek listájában valahol május környékén, ha jól tudom, a munka törvénykönyvével kapcsolatosan, akkor álljanak helyt azokért a mondatokért, amelyeket ma elmondtak meg amelyeket nem mondtak el, csak sugalltak. Ha már 2012-ben nem támogatták a munkavállalói érdekek teljesülését és érvényesülését és a jobb lét megteremtését, akkor legalább majd most, 2015-ben tegyék meg mindezt.

És a vasárnapi zárva tartás kapcsán gondolkodjanak el azon is, hogy azok a magyar kkv-k, kisvállalkozások, kiskereskedelmi egységek, akik 200 négyzetméternél kisebb felületen vannak, tulajdonosok vagy hozzátartozók üzemeltethetik, nekik a vasárnap nem fontos? Nekik nem kell? Boldog képviselőtársam azt mondja, ők jövedelmet szerezzenek. Ne nevetessen ki! Mások ne? Ők igen? Őnekik nem kell a vasárnapi nyugalom, nem kell az, amiről Tállai képviselőtársam beszél, hogy mind egészségügyileg, mind pszichikailag, mind egyéb más szempontból meglegyen az az idő, ami arra való, hogy a következő héten megfelelő munkaképességgel álljon rendelkezésre? Vagy egyformán, vagy sehogy, úgy egységesen. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Konzultáljanak, és teremtsenek olyan törvényeket, amelyek az emberek érdekeit szolgálják! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, Jobbik, két perc.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Képviselő úr, nem értem, úgy látom. Ezért kénytelen vagyok két percet kérni, nem akartam már kétpercest nyomni. Elmondom önnek még egyszer: azt kellene erősíteni önöknek, hogy a multinacionális kereskedelmi cégeknél a munkavállalók, tehát a dolgozók ugyanannyi bért kapjanak, mint mondjuk,

a nyugat-európai üzletekben kapnak ugyanannyi bért. És igen, meg lehetne határozni azt, hogy mondjuk, vásárnap egy magas bérért dolgoztathasák a dolgozóikat.

Erre ön jön és kiforgatja a szavakat, a kkv-kkal. Hogy is dolgozhatnak ön szerint most, és nem ön szerint, a törvény szerint hogy dolgozhatnak ezek a kis üzletek most vásárnaponként? Hogy lehetnek nyitva, amit ön most mond, hogy ez milyen jó meg hasonlók? Úgy, hogy vagy a tulajdonos, vagy a családtagja dolgozik bent. Ön szerint a tulajdonos saját magának vagy a családtagjának bért fog adni? Nem fog adni bért. Vonatkozni fog akkor ez a rendelkezés rá? Nem fog rá vonatkozni. Nyitva tud lenni akkor ugyanúgy? Mert ön most azt mondta, hogy akkor majd nem tud nyitva lenni, mert be kell zárni a boltot. Nem kell bezárni a boltot, hiszen ő saját maga fog dolgozni ugyanúgy ebben a boltban, vagy pedig valamelyik közeli hozzátartozója. Akkor rá nem vonatkozik az, hogy ha megemeljük a vásárnap bért. Viszont mire vonatkozik? A multinacionális kereskedelmi láncokra vonatkozni fog.

(23.20)

Az is vonatkozhatna a multinacionális kereskedelmi láncokra, ha az ott ülő pénztáros nem annyit keresne, mint amennyit most jelen pillanatban adnak neki, hanem annyit keresne, mondjuk, mint amennyit Németországban; de ne keressen annyit, legalább a 70-80 százalékára vigyük fel ezt a bért! Tudja, mekkora javulást eredményezne? Tudja, egyébként mekkora lökést adna az egész gazdaságnak akkor, ha a multiknál közelíteni kellene ahhoz a bérhez, amit kint kapnak Nyugat-Európában? Óriási húzóereje lenne egyébként a többi ágazatra is, csak hát önök ezzel nem foglalkoznak, mert Magyarországon úgy jó - önök mondták -, hogy meg lehet élni negyven-valahányezer forintból is önök szerint. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Normál szót kérő képviselő, Demeter Márta képviselő asszony, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Boldog képviselő úrtól szeretnék kérni egy kis segítséget, csak összefoglalnék három fontos dolgot, amit mondott - amúgy is ilyen interaktív ez az ülés, ahogy látom -, hogy jól értettem-e.

Tehát egy nagyon fontos érv és cél, ha jól értem, hogy azáltal, hogy a kisboltokat megsegítik, a családokat is megsegítsék. A másik az, hogy meg tudják oldani az emberek a bevásárlást, tehát érdemben önök úgy látják, hogy nem fog nagy problémát okozni a vásárnap zárva tartás, hiszen úgy mond nevelhetőek önök szerint az állampolgárok ilyen irányban, ezért majd mindenki igyekszik hét közben, a hosszított nyitva tartásban elintézni a bevásárlásokat, és

emiatt ez nem fog komolyabb fennakadást okozni, ha jól értettem.

A harmadik nagyon fontos dolog pedig az, hogy azáltal tudják segíteni leginkább a családokat és a kisboltosokat, hogy ugye vásárnap ott fognak az emberek vásárolni, hiszen csak ők lesznek vásárnap nyitva.

Őszintén szólva, ha ez a három megállja a helyét - szerintem jól értettem önt -, akkor valamilyen hibás történet van ebben az érvelésben. Tétélezzük föl, hogy ha mindenki elintézi a bevásárlást hét közben, akkor ugyan ki fog vásárnap a kisboltokban vásárolni, merthogy vásárnap - ahogy a képviselőtársaim is elmondták - ezek a családok, merthogy családok fognak ott együtt dolgozni vásárnaponként, hiszen erről gondoskodtak, ott fognak ülni a kisboltban, amit egyébként a saját tőkéjükől hoznak létre. Tehát ehhez kell egy kezdőtőke, kell egy árukészlet, így itt megint nem azokról beszélünk, akik a legnagyobb szegénységben élnek; ők ott fognak ülni a kisboltban, és várják a vevőket. De ha nem okoz problémát, és hét közben bevásárolnak az emberek, ki fog a kisboltban vásárolni? Ki fogja megvenni azokat a termékeket? Innentől kezdve ott is drágábbak lesznek a termékek, és csődbe fognak menni ezek a kisboltok is. Tehát nem értem, hogy önök ezáltal hogyan szeretnék a kisboltokat segíteni, ha elfogadjuk azt az érvelést, amit egyébként mondanak. Tehát itt már én látok egy bukfcenet a dologban.

A másik fontos érv, hogy ne lehessen senkit munkára kényszeríteni vásárnap. Akkor mit csinálnak önök ezekkel a családokkal, kisboltosokkal, ha nem munkára kényszerítik őket vásárnap? Hiszen ha meg akarnak élni, akkor nekik van csak lehetőségük nyitva tartani, nekik kell majd nyitva tartani. És egyébként mi legyen a többi emberrel, akiket ne lehessen vásárnap munkára kényszeríteni? Ők meg egyébként hétköznap vannak jóval hosszabb munkára kényszerítve. Ha egyébként az lenne a cél, hogy megvédjék a munkavállalókat, akkor - ahogy elmondták a képviselőtársaim - talán olyan munka törvénykönyvét kellett volna csinálni, és meg kellett volna fogadni azt a több száz módosító javaslatot, amit beadtunk, ami ténylegesen a munkavállalókat védi, és nem pedig a munkaadóknak kedvez folyamatosan, és egyébként elősegíti jócskán a személyre szabott törvényalkotást, amit látunk, hogy egyébként a Fidesznél nagyon dívik, és már szinte alapvetés.

Tehát az lesz az eredmény, hogy egy idő után se kisboltban, se nagy boltban nem fognak tudni vásárolni az emberek, hiszen több tízezer ember várható sajnos, akit emiatt a felelőtlen magatartás miatt, törvényalkotási magatartás miatt el fognak bocsátani a munkahelyéről. Igazából senki az égvilágon ezzel nem fog jól jární. Azt gondolom, ha elfogadjuk az ön érvelését, akkor még azok sem, akiket egyébként védeni szeretnének ezzel a törvénnyel.

Őszintén szólva, szánalmasnak tartom azt, hogy öt év alatt a KDNP-nek - sajnálom, hogy nincsenek

jelen a képviselők - ez volt az egyetlen javaslata, amit valamilyen ultimátummal, zsarolással, bármilyen módon át tudott verni a Fideszen. Ez, a vasárnapi zárva tartás, hát gratulálunk hozzá! A KDNP-nek öt éve minden egyes nap azon kellene lenni, hogy folyamatosan felhívja a kormány figyelmét, hogy milyen hihetetlen szegénységet okoznak a kormányzati döntések Magyarországon, hány millió ember él szegénységben. Ez lenne a dolguk, nem pedig az, hogy ilyen piti javaslatokkal szórakozzanak, ami senkinek nem jó, megint személyre szabott törvényalkotást tesznek lehetővé, kikapukat tehetnek lehetővé, és hoznak embereket hihetetlenül nehéz helyzetbe.

Tehát azt látjuk, hogy bizniszelget a két kormánypárt egymással, bizniszelgetnek a törvényekkel, bizniszelgetnek a haverokkal. Azért arra kíváncsi lennék Boldog képviselő úr esetében is, hogy amikor a rendszerváltáskor elkezdte a Fideszben a politikai pályafutását, akkor így képzelte-e, és ezt a kifutását képzelte-e a politikai pályafutásának, mert bár itt van a parlamentben, de azt gondolom, főleg az elmúlt öt év munkája az, amire semmilyen szinten nem lehet büszke. Kíváncsi lennék, hogy egyébként ez volt-e az, ami a célja volt és az elképzelése '89-ben. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Egy kétperces jelentkező van, Kiss László képviselő úr. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Igazából lehet, hogy hízelgő rám nézve, persze nem gondoltam, hogy előfordulhat olyan, hogy ekkora teremben engem nem lehet észrevenni. Én részt vettem annak a törvénynek a vitájában is, amit a képviselőtársam említett, sajnos nem emlékszik rám, pedig én emlékszem, már akkor is az önök munka törvénykönyvéről vitatkozott, ahogy most is ezt tette. Ezzel nincsen semmi probléma, nekem szimpatikusak ezek az irányok, mert nekem is pont az a bajom az önök munka törvénykönyvével, ami egyébként önnek is, csak azt nem értem, hogy miért nem támogatták akkor az MSZP módosító javaslatait, amelyek többek között erre is választ akartak volna találni.

Persze, nyilván azt gondolom, hogy ennek ellenére tisztelem azokat a képviselőket, akik pró és kontra elmondják az érveiket ebben a Házban, ezért szerintem mindenki, aki eddig a késői óráig maradt, és elmondta a saját álláspontját, mindenképpen tett azért, hogy érvényesüljön a magyar demokrácia, még akkor is, ha például a KDNP, az ötlet- és vírusgazda nem tudta ezt megtenni. Ezért én a képviselőtársamat is tisztelem, amikor elmondja az álláspontját, még akkor is, ha azt kell mondjam, hogy nem értek sok szempontból önnel egyet. Ezért elnézést kérek, amikor önre irányul ez a fajta kritika, csak tényleg ön az egyetlen, aki amiért a fizetést kapják a többiek is, azt meg is csinálja. Helyes, ha itt mondjuk el ezeket a vitákat.

Igazából azt gondolom, a megoldás az, hogy a kizsákmányolás ellen harcoljunk, a munkavállalók kizsákmányolása ellen, erre kell törvényt hozni, ilyen tegyenek önök is. Az meg érdekes felvetés ebben a vitában, hogy ha persze a vasárnapi munkavégzés önmagában kizsákmányolást jelent, akkor nyilván azok a családok, akik így vasárnap munkavégzésre kényszerülnek az önök javaslatainak következtében, szintén a kizsákmányolás áldozatai lesznek, csak ők saját magukat zsákmányolják ki; ugye, ez se jó. Azt gondolom, hozzanak olyan törvényeket, amelyek a munkavállalókat védik, és akkor rendben lesz minden. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Közben normál szót kérőként Gúr Nándor képviselő úr bejelentkezett.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnézést, az a pohár volt! *(Megemeli a poharát, amit rátett a gépre.)* Bocsánat!

ELNÖK: Ennél nagyobb örömet pohár már régen okozott nekem. *(Derűltég, taps.)* Így aztán meg is kérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Konstatálom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Tállai András jelzésére:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én két dologhoz biztosan hozzá szeretnék szólni, mind a kettő arról szól, hogy mi az, amiről nem folyt itt ma este a vita.

Először is nem folyt vita a törvényjavaslatról, tehát arról, ami ebben a törvényjavaslatban van, lényegében nem volt vita. Ha a képviselők hozzászólásából azt a részt most összeollóznánk, ami a törvényjavaslatról szól, akkor szerintem kilenc órákor már otthon lettünk volna, ami elég szomorú egyébként, mert ezek szerint a házszabály még mindig nem elég szigorú *(Herings Anita: Szigorítsatok rajta! - Szilágyi György közbeszólása.)*, vagy esetleg más oka is van ennek.

(23.30)

Pedig egyszerűen csak arról szól a törvényjavaslat, hogy világörökségi területen lehessen-e kereskedelmi tevékenységet folytatni vagy ne lehessen. Erről szól ez a törvényjavaslat, és nem arról, amiről itt önök összevitakoztak, hogy mondjuk, a főváros egyik kerületében az út egyik oldalán lehessen-e kereskedelmi tevékenységet végezni multinacionális cégeknek, a másik oldalán meg nem lehet.

Erre tessenek válaszolni, hogy erről mi a véleményük, hogy helyes-e ez vagy nem helyes. Vagy helyes-e az, hogy akár üdülőövezetben is az egyik településen lehet ezt a tevékenységet végezni vagy nem lehet. Való igaz, ez benne maradt a törvényben, így fogadtuk el, és most ezen szeretnénk módosítani, pontosan az egyeztetések következtében, mert mások, akiket ez úgy érintett, hogy nem nyithatják ki az üzletet, azt mondták, hogy ez igazságtalan, és hogy ilyen különbségtétel ne legyen, és egyébként nincs is, mert a kivételek, ami 14 pontban van a törvényben, illetve a törvényjavaslatban, azok nem földrajzi különbség vagy besorolások alapján, hanem tevékenység alapján tesznek különbséget.

Erről kellett volna vitázni. De hát erről nem lehet vitázni, mert ezt mindenki érti, hogy ezt nem lehet ellenezni, mert így lesz ez a törvény igazságos.

A másik nagyon érdekes dolog: ugyanazok az érvek hangzottak el, mint a törvény többszöri vitájában, semmi új érvet nem hallottunk, viszont az ellenzéki érvek közül - és talán a ma estének ez az értelme - egy dolog kimaradt. *(Szilágyi György: A névelő!)* Kimaradt az, hogy munkahelyek fognak megszűnni, mert én itt voltam a törvénynek az első általános vitáján, és akkor mindenki itt a hátam mögött arról beszélt *(Gúr Nándor: Mert nem figyeltél!)*, hogy munkahelyek fognak majd megszűnni, embereknek nem lesz munkahelye, és hogy majd milyen rossz lesz. *(Gúr Nándor: Ez a szelektív amnézia!)*

Ma este már ugyanazok az érvek elhangzottak, de úgy látszik, önök is rájöttek, hogy ez most már nem igaz *(Gúr Nándor: Valótlan az állítás!)*, pedig éppen két hete hatályos a törvény, és az üzletek már így működnek, de önök már nem érvelnek azzal, mert rájöttek, hogy nem igaz, hogy csökkennek a munkahelyek. *(Kiss László: Ez nem így van! - Gúr Nándor: Azt se tudod, hogy miről szolt a vita!)* Úgyhogy ezt nagyon szépen köszönöm, nekem ez a ma estének a tanulsága, hogy az ellenzék rájött, hogy nem szűnnek meg munkahelyek. *(Gúr Nándor: Azt se tudod, hogy miről beszélsz, nézd vissza a jegyzőkönyvet!)*

De így lesz ez majd a többi érveléssel is. Az MSZP érveit nem akarom hangsúlyozni, ők megnézik a közvélemény-kutatást, hát, ha több ember ezt nem támogatja, akkor emellé kell állni. De nemcsak ezt a közvélemény-kutatást kellene megnézni *(Heringes Anita: Ja, hogy az emberek érdekeit képviseljük?)*, hanem a pártok támogatottságának a közvélemény-kutatását is, és akkor ahhoz kell majd mérni a véleményt is a parlamentben, nem pedig mint Gúr Nándor, aki minősítget, fenyeget a felszólalásaiban rendszeresen, majd a legvégén teljesen megdöbbenő módon lehülyéz, tehát engem is személy szerint. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor: Nem mondd!)*

A Jobbik érvelését nem igazán értem, hiszen a 2010-ben beadott törvényjavaslatukat lényegében ez a törvényjavaslat valósítja meg. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)* Ugyanis önök

nyilván beleírták a törvényjavaslatba, hogy majd csak magyar üzletek lehetnek nyitva, ez teljesen nyilvánvaló, hogy az Európai Unió ezt nem engedi. Most már nem akarnak kilépni az Európai Unióból, tehát hogy ez a törvény lényegében nem léphetett volna hatályba, vagy ha hatályba lép, akkor vissza kellett volna vonni.

Pontosan hogy ez a törvényjavaslat az, amely az önök elképzelését megvalósítja, de úgy, hogy ebbe az Európai Unió se tud belekötni, mert nekem ne mondja, hogy a kivételek közül a 200 négyzetméter alatti üzletekben majd külföldi állampolgárok, multitalajdonosok fognak állni. Az mind magyar ember, az mind magyar ember lesz! *(Gúr Nándor: Annak nincs vasárnapja?)* Vagy ne mondja nekem, hogy a piacon, illetve a vásárokon *(Gúr Nándor: Annak nincs családja?)* majd külföldi emberek fognak árusítani, ugyanúgy egyébként élelmiszert vagy bármi mást, mert a tevékenység van megtiltva.

Tehát a Jobbiknak nem ellenezni kellene ezt a törvényjavaslatot, hanem támogatni, hiszen az önök 2010-es elképzelése itt van ebben a törvényjavaslatban. Ezért egy kicsit megdöbbenő az, hogy a Jobbik így áll hozzá, de hát ők is cukik akarnak lenni, népszerűek akarnak lenni *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)*, elolvassák a közvélemény-kutatást, az van írva, hogy az emberek kétharmada ezt nem támogatja, és hogyha jól értem, akkor most majd két párt nyer emiatt választást: meg fogja nyerni az MSZP is a választást, és meg fogja nyerni a Jobbik is a választást. *(Zaj, közbeszólások.)*

Mondom önöknek: úgy, ahogy most elfelejtették már azokat az érveket, hogy munkahelyek fognak megszűnni *(Heringes Anita: Elmondtuk!)*, a választást sem fogják megnyerni, emiatt biztosan nem fogják megnyerni. Mi több, megjósolom önöknek, hogy 2018-ban a kampányban ez már téma se lesz, az önök kampánytémája se lesz, hogy vasárnap az üzleteket ki kell-e nyitni vagy nem. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Ez valójában kizárólag az önök témája, politikai témája itt. *(Heringes Anita: Meg az utca emberé!)* Azt gondolják, hogy ezzel a népszerűségüket tovább fogják tudni növelni. Tévednek. *(Szilágyi György: Mi növeljük, államtitkár úr!)* Most mondom: ezzel választást sem a Jobbik, sem az MSZP nem fog nyerni, mert most mind a ketten ebből akarnak. *(Zaj, közbeszólások. - Heringes Anita: Az emberek érdekeiért kell szólni!)*

Sok-sok téves megállapítás volt, különösen Gúr Nándor nem igazán érti a törvényjavaslatot; fesztiválokról beszél, elmaradt vendéglátásról. El kell olvasni összességében a törvényjavaslatot, és akkor rájön, hogy ez nem így van.

Végezetül egy személyes megjegyzés: nem nagyon értettem, hogy Szilágyi képviselő úr miért mondta nekem, hogy én nevetek azon, amit Heringes Anita példaként elmondott. *(Szilágyi György: Mert nevetett, azért!)* A példa az volt, hogy most azért fogja az egyetemista az egyetemi tanulmányait abba-

hagyni, mert az édesanya eladó, és csökken a jövedelme, és pont az a jövedelem hiányzott ahhoz, hogy befizessék az egyetemi... (Szilágyi György: *Dehogy ezt mondtam!*)... én így értettem. (Szilágyi György: *Azt mondtam, hogy nem tud dolgozni, államtitkár úr!*) Nem, két példát mondott az egyetemistáról, és a másik elmondta ezt a példát. (Szilágyi György: *A diákmunkáról volt szó, nem figyelt!*)

Én azt gondolom, hogy az édesanya nem fog kevesebbet keresni, mert (Gúr Nándor: *Legalább lettél volna itt gondolatban!*) a hétköznapi többletmunkavégzéssel, amit Kiss László itt alátámasztott, hogy többen dolgoznak hétköznap, na, azért a többletmunkáért azt a bért fogja megkapni, amit egyébként eddig vasárnap kapott meg. Cserébe ő egyébként otthon lesz. (Gúr Nándor: *Igen, a nulla százalékos délutáni pótlékkal.*) Az édesapja pedig, jól mondta, ugye, hogy közfoglalkoztatott? Jól mondta. A közfoglalkoztatás pedig már munka, és azt pedig a Fidesztől kapta. (Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.) Tehát pont fordítva van, hogy azért járhat most egyetemre az ő gyermekük, mert a férj közfoglalkoztatott és munkából él, és többe keres, és abból tudja ezt finanszírozni. (Heringes Anita: *Nem, ezért kell dolgoznia, tudja?*) Tehát Heringes Anita példája nem helyénvaló; azt nem mondom, hogy nem mondott igazat, de nem helyénvaló.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Én is abba a hibába esek bele, amibe önök, hogy beszélnek sokat, de a lényegről nem. Térjünk vissza a lényeghez!

A lényeg az, hogy köszönöm, hogy az érveik közül kivették azt, hogy munkahelyek fognak megszűnni (Szilágyi György: *Senki nem vette ki!*), már egy évük két hét alatt megbukott, és így fog a többi évük is megbukni. (Gúr Nándor: *Senki nem vette ki! Legalább lettél volna itt, amikor erről beszélünk!*) Köszönöm szépen a véleményüket és a hozzáállásukat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalás** következik.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője: „Kárpátalja végveszélyben” címmel. Jegyző úr, parancsoljon, ön é a szó!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót ma Kárpátalja kapcsán, mert szeretném egy nagyon fontos krízisre felhívni a figyelmet, illetve szeretnék néhány tévhitet eloszlatni, amely napjaink különböző sajtóorgánumaiban bizonyos időközönként megjelenik a Jobbikkal kapcsolatban, illetve Kárpátaljával kapcsolatban.

Fontosnak tartom megjegyezni, és erre buzdítani más frakciótársakat, illetve a többi frakciót és más pártok képviselőit, hogy tegyenek személyes látogatást napjainkban Kárpátaljára, egészen addig, amíg lehet és érdemes és van kin segíteni, hiszen finoman fogalmazok, ha azt mondom, hogy a baj nagy.

(23.40)

A közelmúltban egy jobbikos delegáció néhány napos látogatást tett a Munkács-Ungvár-Beregszász háromszögben, és jó néhány település, község, kisváros, falvak polgármestereivel, egyházi vezetőivel, civil szervezetek képviselőivel, illetve iskolaigazgatókkal volt alkalmunk találkozni. Egyetlenegy cél motivált bennünket, hogy egy reális helyzetképet kapjunk, és ne a különböző sajtóorgánumok vélt vagy valós propagandája alapján ítéljünk, illetve értékeljük azt a helyzetet, ami sajnálatos módon ma Kárpátalját sújtja.

A dologhoz hozzátartozik, hogy az ilyen jobbikos látogatásokat mindig egy olyan hazug sajtópropaganda kíséri, miszerint mi felforgatni, uszítani, gyűlöletet kelteni, szembefordítani népcsoportokat vagy éppen nemzeti kisebbségeket egymással érkezőnk. Szó sincs róla, és azt hiszem, hogy ezt bizonyítottuk, és a jövőben is fogjuk bizonyítani. Egyetlenegy cél motivál bennünket, hogy a kárpátaljai magyarságot hogyan tudjuk segíteni, hogyan tudjuk megmenteni a jelen és a jövő számára, hogy ők szülőföldjükön és otthonaikban maradhassanak.

Ezen a sok-sok találkozáson, amit néhány napba besűrítettünk, egy borzalmas képet és tapasztalatot szereztünk, mert katasztrófa, amiben ott élő nemzettestvéreink tengetik mindennapjukat, és hogy mennyire nincs már jövőkép előttük, és mennyire nem látják a fényt az alagút végén, ezt szinte minden egyes beszélgetés megerősítette. A legnagyobb probléma most, hogy egy elképesztő mértékű infláció sújtja az ukrán gazdaságot, így a kárpátaljai magyarságot, és gyakorlatilag mindenkit. A másik pedig, hogy egy hatalmas mértékű, szerintem eddig soha nem látott mértékű energiaár-emelés zajlik éppen Ukrajnában, és gyakorlatilag egy-egy fizetés már egy-egy gázszámlára vagy éppen áramköltségre sem elegendő.

Örömteli azt látni és tapasztalni, hogy Magyarországon különböző csoportok, felekezetek, civil szervezetek vagy éppen pártok segíteni igyekeznek, ahogy mi is igyekszünk természetesen, viszont hozzájuk szeretnék szólni a tekintetben, hogy előbb tájékozódjanak. Örömdetes a segítség, a buzgalom és a gyűjtés, de felhívnam a figyelmet arra, hogy hiánycikk Kárpátalján nincs. Ne azzal segítsenek, és senki ne azzal segítsen, hogy háromkamionnyi ruhát vagy száraz élelmet gyűjt, hanem inkább gyűjtsön pénzt. Egy dolog nincs kint a kinti magyarok jelentős és egyébként Ukrajna népeinek jelentős többségének: pénze. Mert ami van, az elértéktelenedett, és sajnos nem elég lassan semmire.

Ha valaki segíteni akar, tegye ezt készpénzzel. És akkor duplán segít, mert egyrészt kinti magyaroktól, kinti vállalkozásoktól, kinti cégektől vásárolhat, és ténylegesen azzal segít, amire az ott élőknek szüksége van. Az nem segítség, hogyha sok kamion, mondjuk, ott fog vesztegelni valamelyik határon, és különböző korrupt ügyletek áldozata lesz, és azzal sem segít, hogyha egy-egy rászoruló család megkapja a 73. kiskabátot vagy éppen mosóport, mert nem arra van szüksége.

A baj nagy, és az fenyeget, hogy ha sajnos a politikai vagy a katonai helyzet eskalálódik, akkor komplett falvak, települések fognak kiürülni, ahogy már a 20-as, 30-as generáció férfi lakossága lassan

eltűnt. A nagy kérdés, hogy a helyükre érkező belső migrációból fakadó vándorlás vajon mely nemzetiségekkel fogja megtölteni a magyarlakta, ma még magyar többségű településeket. Ezért kell tenni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 23 óra 44 perckor ért véget.)

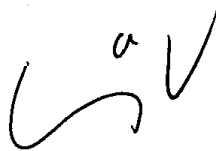
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)